Blinkfyret

Redigeret af Frits Cetti.

Udkom fra 1-1-1888 til 23-4-1888, Nr. 1-15

Udarbejdet 2023 af Niels Jensen

Opdateret den 28. september 2023 af Niels Jensen

Den 1. Januar 1888 — Nr. 1.

BLINKFYRET.

Redigeret af Frits Cetti.

Herman Bang.

Han er Kjøbenhavns mest kendte Person. Der er næppe en eneste dansk nulevende Forfatter, hvis Navn kan glæde sig ved at være trængt saa vidt og bredt i det kjøbenhavnske Publikums Bevidsthed.

Der er ingen dansk Forfatter, der har haft saa sværmeriske Tilbedere (Tilbederinder); ingen, der har været Genstand for saamange Vittigheder.

Han har afvekslende vakt Beundring og Forargelse — altid Opmærksomhed og Interesse.

Hans Liv synes et meningsløst Virvar af mangehaande Planer og Forsøg — og under det altsammen er han gaaet sikkert frem til den solide Anerkendelse.

Han har flakket Evropa rundt, og dog er han inderlig knyttet til de fleste kjøbenhavnske Begivenheder i disse sidste snart ti Aar.

Han har været Journalist, Kritiker, Forfatter, Skuespiller og Foredragsholder. Ofte syntes han at have løbet sin egen Line til Ende; man har ment,

„Stuks" Forfatter.

at han var færdig; og i næste Øjeblik har han aftvunget selv sine Uvenner den absolute Beundring.

Thi i dette lille nervøse Menneske, der synes saa svagt, er samlet en utrolig Bunke Energi, en Kraft, der aldrig hviler. Det er hans Styrke i dette Samfund, hvor de fleste lider af en vis lad Dovenskab, at han altid er i Aktivitet, altid arbejder, altid i Fyr og Flamme for nye Planer, nye Ideer.

Man har kaldt Bang blaseret. Han er sikkert den mindst blaserede Kjøbenhavner.

Hans sidste Bog handler om dem, der drømte om at bygge Kjøbenhavn til en Storstad. Mellem dem er Bang. Og han er en af dem, der drømte med klarest Forstand. Han forstod, at Kjøbenhavn som Storstad maatte have hele Skandinavien til Opland. Vi maatte samle Norden i Kjøbenhavn som aandeligt og materielt Brændpunkt.

Allerede i 1883 var han i Stockholm for at slutte literært Forbund med de unge svenske Forfattere. Og det praktiske Resultat af hans Rejse blev, at *Nationaltidende* aabnede sig for hele Sværmen af de svenske Forfattere, og at Ernst Bojesen startede *Norden* et Par Aar senere.

Thi Planen til *Norden* er Bangs. Udførelsen af Planen har han intet Ansvar for.

Og naar svensk dramatisk Kunst i disse Aar har haft saa høj Kurs her i Kjøbenhavn, kan *Bang* tage Broderparten af Æren derfor. Med hvilken fanatisk Iver har han ikke arbejdet for *August Lindbergs* Berømmelse herhjemme!

Helt ørkesløst har Arbejdet vel ikke været. Naar i disse Dage Halvdelen af vor kongelige Opera er svensk; naar Lindberg og Vendela Andersson spiller paa Dagmartheatret, naar Strindberg spilles paa Kasino og naar Gustaf af Geijerstam holder Foredrag hernede — saa er det vel ikke just Bang, der har sat alt dette Svensk i Scene; men han er blandt dem, der væsenligt har bidraget til Muligheden af det.

. . . Bang er Kjøbenhavner med Liv og Sjæl. Han har været med — som Konsulent, som Medarbejder — i et Utal af kjøbenhavnske literære, kunstneriske og artistiske Foretagender.

Han debuterede som Journalist i *Dagbladet* under *Topsøes* Auspicier. Han blev derfra engageret til *Nationaltidende;* han er nu Medarbejder ved *Politiken.* Samtidig har han været Redaktør af *Ugeblad for Theater og Musik* og af *Vor Tid;* han har skrevet til Stadighed i *Nutiden*, *Nordstjærnen* og *Illustreret Tidende* og været Theaterkritiker i *Tilskueren.*

Da Direktør *Andersen* de sidste Aar ved Kasino begyndte paa at spille moderne franske Dramaer, var det *Bang,* der opmuntrede ham dertil. Bang hjalp tildels ved Iscenesættelsen og han indstuderede Rollerne med flere af Skuespillerne. Hr. *Abrahams* spillede i de Aar ikke en eneste Rolle, uden at Bang havde gennemgaaet hver Replik med ham.

Siden var det *Bang,* der raadede Hr. Abrahams, dengang Talen var om at leje Folketheatret. Meningen var at skabe et literært Theater med Bang som Instruktør. Da Hr. Abrahams blev Direktør, vovede han mindre.

National blev bygget og Snedker *Hansen* søgte Bangs Raad. I de Dage havde *National* sin Glanstid. Hvem husker ikke den bedaarende *Arma Senkrah,* der lokkede hele det musikelskende Kjøbenhavn til *National?*

Siden mente *National* at finde bedre Lykke ved at være kun *Variété.*

Man vil finde Bangs Navn de Hundrede af Steder i disse 10 Aar af Kjøbenhavns Historie.

Op og ned gik det med ham selv.

Man begyndte at tale om, at han var udskreven som Journalist. Han var sikkert selv træt af at skrive Føljetoner og Causerier i *Nationaltidende.* Saa spillede han en skøn Dag Komedje. Han havde Held ved en Privatforestilling paa Folketheatret, og han mente at kunne vove en Tournée. Men Tournéen blev Fiasko.

Det saa i de Dage ikke synderlig lysteligt ud for ham. Men resolut tog han fat igen. Han rejste til Sverig, Finland og Norge paa en Foredrags-Tournée. Og alt gik straalende. Han tjente Penge og Ære. Navnlig i Finland var Succes'en overvældende; og dér vovede han da igen at spille Komedje. Han spillede intet mindre end Osvald i *Gengangere*, og Succes'en fulgte ham.

Da han derfra rejste til Norge og ligeledes forsøgte sig som Skuespiller, havde han ny Fiasko.

Saa opgav han ganske Planen om at spille Komedje.

Han vilde være tysk Journalist. Alle husker her Historien. Han havde just modtaget et ærefuldt Engagement som Theater-Føljetonist ved Tysklands mest udbredte Blad *Berliner-Tageblatt*, da den famøse Udvisning ramte ham. Han flyttede til Meiningen og arbejdede paa at faa det berømte Theater dér til at interessere sig for nordisk Skuespil-Digtning; men midt under det kom den ny Udvisning. Han flygtede da til Østerrig.

Og her udførte han sit Livs hidtidige bedste Gerning. Her skrev han — langt fra sit Hjem — to udmærkede Bøger om sit Fædreland. Her skrev han den fortrinlige Skildring af dansk Provinsliv *Ved Vejen* og her skrev han den første specifik kjøbenhavnske Roman i dansk Literatur *Stuk*.

Med denne vendte han hjem til Kjøbenhavn; med denne har han bedre end nogensinde før erobret det kjøbenhavnske Publikum.

Ingen dansk Forfatter har skrevet saa forstaaende, saa *forelsket* om den By, der er alle Danskes Stolthed.

Derfor har *Blinkfyret* sat Bang paa sit første Numers første Side.

„Blinkfyret"

vil fra den 1ste Januar 1888 udkomme én Gang ugenlig. For at imødekomme det nysgærrige Publikums talrige Opfordringer arriverer de to første Numre dog allerede i December.

Samtlige Taksigelser i denne Anledning bedes **frankerede.**

En Nat i Panoptikon.

Klokken var henad tolv; Panoptikon var lukket, Lysene slukket, og Skodderne sat for de malede Ruder.

Netop i denne Spøgelsetime maatte det have sin skrækblandede Interesse at færdes ene blandt de tavse Mænd og Kvinder, som Dagslyset og den stadigt vekslende Strøm af Besøgende giver et kortvarigt, tilsyneladende Liv, mens Solen er oppe.

Direktøren havde intet imod denne lidt utidige Visit, — han var endog saa elskværdig selv at fungere som Cicerone.

Vi var altsaa to, med en lygtebærende Tjener — tre, som sagtelig listede ind ad den bekendte Hjørnedør paa Vesterbros Passage. Der var tilfældigvis ingen Vidner. Hvor saa Strøgets talrige Natteravne end har været henne — i Øjeblikket var Gaden mennesketom; kun Maanen stirrede fra sin Højde forbløffet ned paa de tre dristige Sindbadere. Det var spændende som et Røvertog, ængsteligt som et Indbrudstyveri.

Tjenerens lille dinglevorne Lygte kastede kummerlige Strejflys omkring sig i Vestibulen. Der sad en anden Tjener og snorksov. »Men det gjør han ogsaa om Dagen«, sagde Direktøren, »han er udtrykkelig indrettet til det«. I Sandhed! en nem og behagelig Bestilling.

Vi gik videre, men var dog saa forsigtige hver at tage et tændt Stearinlys i Haanden, for ikke at komme bort fra hinanden i det skumle, tilsyneladende uhyre Øde.

Det er Maaden at gaa i Panoptikon paa. Saadan at gaa hen og stikke sit Lys tæt op til de mest fremragende Personligheder og blinke næsvist til deres vidtopspilede Øjne, — der er noget allerhelvedeskarleagtig ved det.

Vi klappede Boulanger gemytlig paa Skulderen, kildede den greisse Kejser i Armhulen og tog Nordenskjölds fnisende Grønlænderpige under Hagen. Og da Direktøren selv var med, fandt de sig allesammen i det paa den roligste Maade.

Der er Disciplin her.

Derimod opførte vi os højst ærbødig mod de Madamer, Holberg konverserer i »Fruerstuen«. Trods de pyramidale Hovedtøjer kunde vi nemlig bl. a. godt kjende Fru Julie Secher og Fru Olaf Poulsen, og vi forargedes over den ugalante Digter, som ifølge Kataloget tiltaler Damerne saaledes:

»Nu skal hun have Tak, gode Madam! Nu har jeg hørt en Hob Sladder.«

Vi forlod Holberg og Damerne, som øjeblikkelig sank tilbage i det Bælgmørke, hvorfra vore flimrende Lys havde manet dem frem, passerede Fallstedts svenske Kongefamilie, tittede ind til Carl den Tolvtes Lig, ved hvilket, for atter at citere Kataloget, »icke den minsta rørelse mer förspordes«, nikkede til Christian den Fjerde, som ikke en Gang vendte Øjnene efter os, og stod nu foran en Slags blæksort Afgrund: »Den mauriske Hal«.

Frisk Mod, Antonius! Med Lysene — som paa dette Tidspunkt rislede sande Lavastrømmer af smeltet Stearin ned over vore syndige Hovedbedækninger — højt i Vejret gik vi løs paa »Den slumrende Skov«. Ikke én af Hundene gøede af os. Alt var tyst og gravagtig; man følte sig som en lille Flue, der er lukket inde i en stor Æske.

— — — Oppe paa den øvre Balkon skimtes pludselig et Lysglimt. Skulde det være Hr. Carl Wulff, som tænder sig den for hans Sundhed saa skadelige Cigar? — Nej, det er blot vor medbragte Lygtemand, som gaar i Gyngen i »Børnehaven«.

Vi staar ved »Det kgl. Theaters Foyer«, og gaar rask væk — trodsende Reglementet, som kun tilsteder Musæets

Frisørerske og Klædebørster slig Familiaritet, og det endda kun i Forretningsærende — ind mellem de eksklusive Kunstnere. Og denne Indtrængen paa hellige Enemærker lønner sig. I den ejendommelige Belysning, vore stakkels Praase stiller op, tager for Eks. Fru Tychsens og Fru Lütkens Smil sig dobbelt bedaarende ud, selv de to »O. F, Asp, Prima-Patent« vender hilsende deres rødmende Taner mod det forsamlede Selskab.

— Vor Lygtemand kommer hen til os.

»Skal jeg tænde Ild paa Kristiansborg Slot, Hr. Direktør?«

»Aa! bryder De Dem om det?«

»Nej Tak! paa ingen Maade«,

Saa slap Kristiansborg for denne Gang.

Men nu kommer det værste. Vi skal ind til de døde Franskmænd i Opera comique. Hu! ha! Vi gaar og skræver over de kvalte Mennesker, sér Lysene spejle sig i deres brustne Øjne og synes tilsidst, at deres fortrukne Træk maa bevæge sig og at Dødsskriget maa trænge frem fra deres Struber — —

»Tak, Hr. Direktør, nu tør jeg ikke gjøre Dem Ulejlighed længer«.

Og med en ubehagelig Følelse af ikke at have været videre tapper, slutter man det natlige Besøg, og ser — da man atter staar paa Gaden — til sin store Forbavselse, at hele Visiten kun har varet en halv Timestid.

Den syntes saa lang.

— — »De har nok været ude i Snevejr«, siger en Bekendt, som gaar forbi. Det er det forbistrede »Prima Patent«, som har stænket Stearin over hele Personen, fra Hattepul til Støvlesnude.

„Blinkfyret"

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

»... Lad Mønten klinge.«

Selskabsliv.

Frøken Clara Worm, en Datter af Grosserer *Toxen Worm*, blev i Midten af November gift med Hr. *Otto Scheel* til Klosterskovgaard.

* * *

I samme Maaned blev Fabrikant *J. H. Rubens* to Døtre — paa en og samme Dag — viede til Grosserer *Philip* og den unge Kunsthistoriker *Emil Hannover*.

* * *

I Anledning af den *Suhrske* Stiftelses aarlige Generalforsamling gav Grosserer *S. W. Isberg*, Associé af *J. P. Suhr & Søn*, forrige Lørdags en større Middag for Medlemmer af den Suhrske Familje. Menuen var saalydende:

Ægte Skildpaddesuppe	Ispunch
Risolles	Chateau Latour blanche
Dyreryg	Tør Champagne
Farcerede Kapuner	Chateau Latour rouge
Gaaseleverpostej i Aspic	
Fasaner	Veuve Clicquot
Asparges	Chateau Ducru
Ananas Is	
Dessert	Madéra
Frugter	

„Blinkfyret"s Kontor

er i sin Udstyrelse en Illustration til det saa græsselig udskregne „Moderne Babylon". Der er i Redaktionslokalet bunket sammen en saa betydelig Mængde ekscentrisk Udstyr, at Op-

ramsningen deraf vilde gjøre selv et omfangsrigt Auktions-Katalog til Skamme.

Bløde Tæpper, folderige Portiérer fra Orientens fjærneste Afkroge — Gaver fra en sangvinsk Abonnent i Turbanernes og Vandpibernes Land —, Siv og Palmegrene, Digterportræter paa Mahognibordene og Artist-do. paa de silkebetrukne Vægge.

Herkules og Venus blinker med udhulede Pupiller skælmsk til Bladets travle Skribenter, opfordrende dem til at lægge Kraft og Ynde i Stilen, og Carl Wulffs vellykkede Kontrafei paa Væggen synes med det den fremragende Kunstner egne „Hm!“ at anbefale de nævnte Skriverkarle Anvendelse af Brandere.

Væggenes og Staffeliernes Kunstværker — Gengivelse af den splinternyeste franske Skole — husker i Tavshed Medarbejderne paa, at *vort* (Kjøbenhavns) Babyloniske alligevel er som en Tændstik mod en Ildebrand, sammenlignet med det parisiske.

Redaktørens Skrivebordstæppe er broderet af Sverigs mest fremragende dramatiske Forfatterinde, Sofapuderne af henrivende kvindelige Artister.

Takket være *Blinkfyrets* udstrakte Forbindelser toppes Brevkassen daglig af alleslags europæiske, arabiske, kinesiske og japanske Artistblade; de sidstnævnte gennem Familien Torikata i Jeddo, — et Cirkus-Bekendtskab fra forrige Vinter.

Og salig Kejser Carl den Femte vilde paa *Blinkfyrets* Kontor have skellig Grund til at glæde sig; det er lykkedes her at realisere hans kære, stadige Tanke. — Mindst en Snes Uhre drejer Visere i stræng Overensstemmelse, manende Redaktionen til at tage Tiden iagt og overkomme Udarbejdelsen uden Forhaling.

„Jeg tager mit, hvor jeg træffer det,“ sagde engang en stor Mand.

Skønt højst beskeden, gør Blinkfyret det samme. Fra Amerika f. Eks. har det lært, at gardere sig mod misfornøjede Medborgere. Et Par forniklede Revolvere paa Etageren, en omfangsrig Vaabensamling (bestaaende af talrige Proptrækkere) paa Væggen, og en glubsk (udstoppet) Buldog tæt ved Døren, vil ventelige indgyde fornøden Respekt blot ved at være tilstede — i modsat Fald maa Vaabnene bringes til Anvendelse.

Det er sagt om den og den Forfatter, at det er hans Omgivelser, som inspire Værket. *Sans comparaison*, gid *Blinkfyrets* betydelige Inventarie-Conto maa vise sig nyttig.

BLINK.

»Blinkfyret« vil i sit næste Nummer bringe et større Billede fra Cirkus Varieté.

* * *

Nordstjernen har sendt os sin »Aarsrevue«, som indeholder 64 illustrerede Sider. Det kønneste Billede er utvivlsomt »Illuminationen i New-Yorks Havn«, hvor *Blinkfyrets* Yndlingsfigur: »Frihedsstatuen« i bengalsk Belysning, gør svært Indtryk paa Tilskueren.

* * *

Kunstnerforeningen af 18de November er endelig kommen med. Det varede længe. Det gik her akkurat som paa andre Omraader: Literaturen gik i Spidsen, og Kunsten fulgte efter. Studentersamfundet optog de kvindelige Studenter som Medlemmer, og en af dem er er allerede bleven Medlem af Bestyrelsen. Og nu havde et Par Medlemmer af Kunstnerforeningen, Portrætmaler *Leopold Hartmann* og Arkitekt *Erik Schiødte*, til Generalforsamlingen indgivet et Forslag om en Forandring af Lovene, saaledes, at Kunstnerinder for Fremtiden var ligesaa selvskrevne som Medlemmer, som Kunstnerne. Generalforsamlingen var desværre af en anden Mening.

* * *

Nørrebros Theatrets *Mikado* vil blive forevist i vort næste Numer, i hvilket vi tillige venter bl. a. at kunne bringe et Interiør fra den offenlige Politiret.

* * *

Længere henne i Bladet har den bekendte Avktionsholder i Boldhusgade averteret en skrækkelig Masse Avktioner over alle mulige Ting.

— Sikke Tider!

* * *

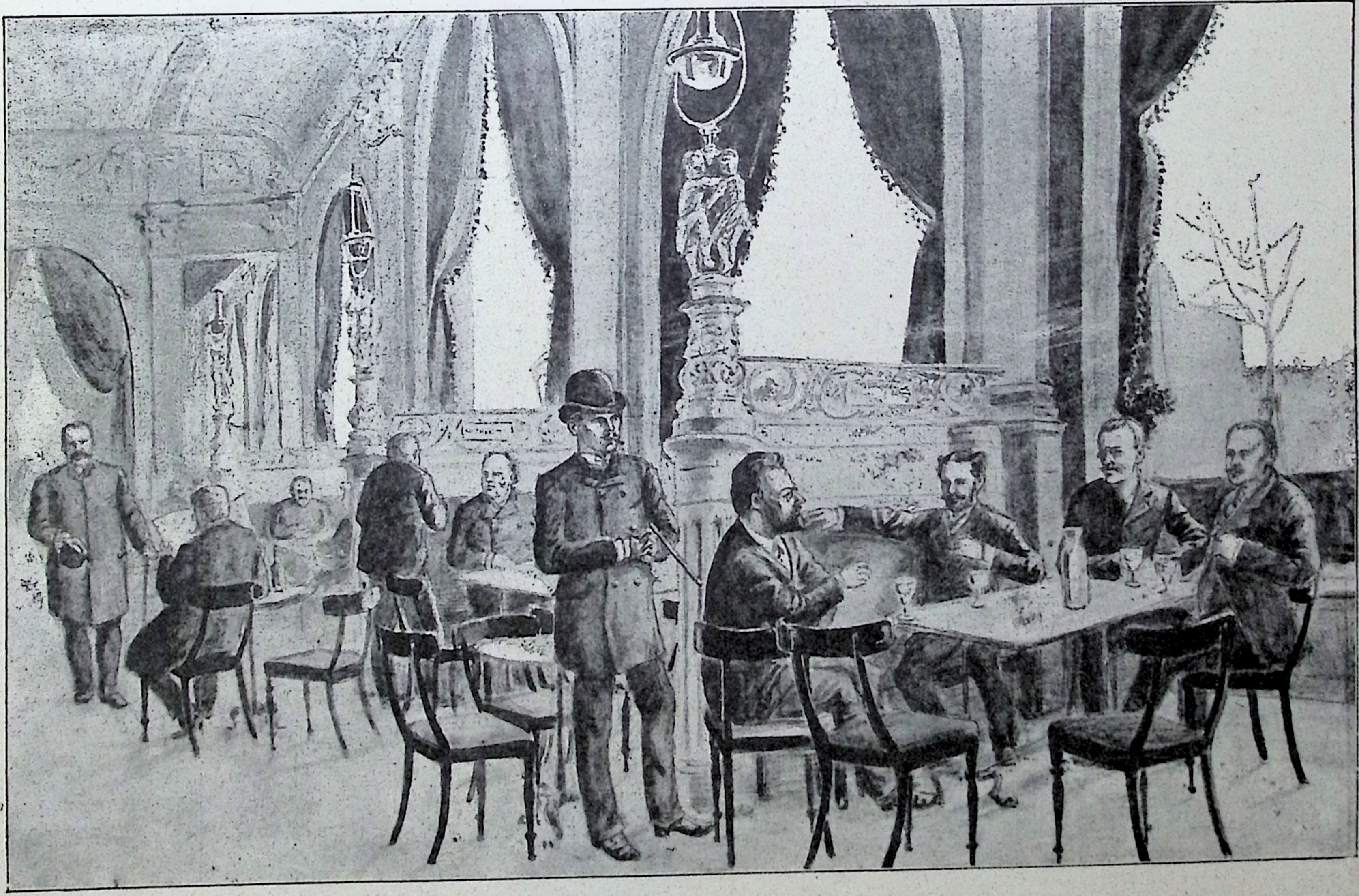
Bladets Bagside viser Julenissen arrangerende et lille nemt Haglvejr af Waterbury Uhre, bestemte til at glæde artige Piger og Drenge, Store som Smaa. Hvert Hagl koster efter Sigende 10 Kr., men saa garanteres der ogsaa i 2 Aar for Paalideligheden.

* * *

Et japansk Ægtepar er bleven indleveret paa Kontoret. Da Damens Tornyre kom i Uorden, viste det sig, at de kønne smaa Mennesker har Glas indvendig og er meget vellugtende. Det Hele er en fiks Attrape fra J. Fisker & Ko.

Vort Billede

af Etablissement Nationals Café i Formiddagsbelysning indeholder — naar man sér nøjere til — lutter Portrætter. Folk, som har et lykkeligt Øje for den Slags Ting, vil blandt Gæsterne opdage »Blinkfyrets« Redaktør, adskillige bekjendte Journalister, som har lovet Bidrag til Bladet, en berømt Direktør m. fl. (Se Side 6.)

En Formiddag i „National“.

Ballet-Genvordigheder.

Engang i Juni Maaned kom den polske Balletmester *Lukovitsch* hertil med et større Balletselskab, som paa Frederiksberg Morskabstheater dansede med saa megen Energi, og med saa gnistrende Øjne, at de saa temmelig elektriserede Publikum. Men — Vejen til Frederiksberg er lang, og Polakkernes talrige skinnende Metalpailetter var desværre ikke magnetiske. Besøget var tyndt og Fortjenesten ringe.

Selskabet gik derfor til Cirkus Schumann og optraadte dér.

Men skønt det slog an, blev de enkelte Medlemmers Stilling dog snart saa fortvivlet, at det maatte opløses. Lukovitsch, som i Warschau lovede Personalet Guld og grønne Skove for en 6 Maaneders Tourné, havde ikke udbetalt nogen Gage i flere Maaneder, Garderoben, som var pantsat for Hotelgæld i Stockholm, laa baandlagt paa Toldboden, og — for at gøre Kniben rigtig skrap — tog omsider Impressarioen Reisaus.

Nu var gode Raad dyre. De uformuende, men i deres Hjemstavn dog ret vel situerede Polakker, stod pludselig uden Erhværv i et fremmed Land, uden en Ven og uden Kendskab til Landets Sprog.

De, der kunde overkomme Rejsepengene, drog afsted; men seks maatte blive tilbage.

Artistagent *H. G.* tilbød dem en Tourné

til Jylland, og de slog straks til. De skulde have 30 Kr. pr. Aften. Men straks i den første By — Aarhus — gik Tournéen istykker, og de haardt prøvede Udlændinge maatte sidde som Gidsler paa Hotellet. Værten havde dog heldigvis et blødt Hjærte, og lod dem omsider rejse, — maaske fordi Regningen daglig tog til; og Danserne gensaa Kjøbenhavn.

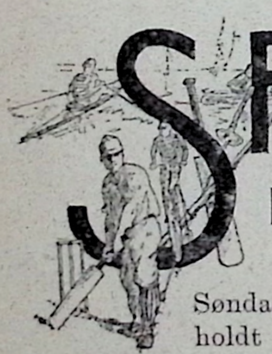
De blev her — fem i Tallet — engagerede af Balletmester Holzer; men maatte paa Grund af deres Forlegenhed gaa ind paa meget smaa Betingelser, hvilket var særlig ærgerligt, da de kort efter modtog et betydeligt højere telegrafisk Engagementstilbud fra Tiflis.

Og endda fik de kun *Francs*, hvor de havde ventet *Kroner*.

For det Holzerske Balletselskab er Polakkerne en Pryd. De to Herrer, hvis Portrætter findes over Artiklen er Folk, som forstaar deres Ting. *Franz Osipowitz Schabtschinsky* (tilvenstre) er en dygtig Karaktérdanser, og *Julian Aleksandrowitsch Aposnansky* (tilhøjre) staar paa Grund af sit Humor og sin kildrende Komik paa den lykkeligste Fod med Publikum.

De to polske Damer hedder Fru *Ludmiga Schabtschinsky* og Frk. *Anna Kulikowskaja*, og den yngste af Herrerne hedder *Maxs Schabtschinsky*.

Om tidligere Triumfer fortæller Polakkerne gærne. Den russiske Kejser lod dem i 1882 efter en Forestilling i Gatschina tilstille 1000 Rubler, Fyrst Dolgoruki i Moskow var deres fine Ven o. s. v.; — de har været overalt og allevegne.

SPORT.

Fem Præmietagere.

Søndagen den 13. November afholdt „Kjøbenhavns Gymnastikforening“ KonkurrencePræsentation i Cirkus, og uddelte første Gang Medaljer til sine Medlemmer. Vi meddeler nedenstaaende nogle Enkeltheder om de fem med Medaljer dekorerede Herrer.

* * *

Hr. Maskinassistent *C. Agerskov* er født i Slesvig, han er 28 Aar gammel. For Øjeblikket studerer han ved polyteknisk Læreanstalt; men indtil 1886 var han Maskinassistent i Marinen, for hvis Regning han i 1883 sendtes til London for at kontrollere Bygningen af Torpedobaaden „Hvalrossen“. Agerskov var i Sommer med paa Fællesrejsen til England, hvor han sammen med en anden dygtig Gymnastiker, Hr. *Ejnar Holm*, ofte glædede Deltagerne ved flotte Gymnastikpræstationer. Ved Festen i Alderley blev der saaledes arrangeret en hel Gymnastikforestilling af de to Herrer.

Agerskov begyndte sin gymnastiske Uddannelse i 1874 i „Kjøbenhavns Gymnastikforenings“ Ungdomsskole, hvor han fik Præmie for Smidighedsøvelser. Efter et toaarigt Ophold paa et Maskinværksted i Stockholm vendte han atter tilbage her til Byen og blev i Aaret 1879 Medlem af Kjøbenhavns Gymnastikforening. Han har som Medlem af denne deltaget i Gymnastiktournéer til Kallundborg i 1879, til Nyborg i 1881, til Slagelse, Svendborg og Kallundborg i 1886 og til Randers i 1887.

Agerskovs Specialitet er *Voltigering*.

* * *

Hr. Tømrer *C. Knutzen* er født i Roskilde, han er c. 25 Aar gammel. Sin gymnastiske Uddannelse begyndte han i „Roskilde Gymnastikforening“, der i 1885 konkurrerede med „Handelsstandens Gymnastikforening“ her i Byen.

Han har opholdt sig i længere Tid i Tyskland, hvor han straks blev „Vorturner“ i den Turnforening, i hvilken han havde ladet sig optage som Medlem. Hans Specialitet er *Barre* og *Reck*; men det maa fremhæves, at han var fuldt øvet i Brugen af disse Apparater, før han blev Medlem af den tyske Turnforening.

* * *

Stud. mag. *Andersen* er 23 Aar gammel, han er født i Nærheden af Odense. Ogsaa han har været Medlem af „Gymnastikforeningens“ Ungdomsskole, fra hvilken han er Præmietager. Andersen er ledende Gymnastiker i „Akademisk Skytteforening“.

Hans Specialitet er *Springning*.

* * *

Kontorist *C. P. Andersen* er 21 Aar gammel og er født i Kjøbenhavn. Han er Medlem af „Handelsstandens Gymnastikforening“ for-

uden af „Kjøbenhavns Gymnastikforening", og han er den førstnævnte Forenings næstbedste Gymnastiker. Han har et ungdommeligt, kraftigt udviklet Legeme, navnlig er Overkroppen meget smuk.

Hans Specialitet er *Barren.*

* * *

Exam. polyt. *Mogensen* er 19 Aar gammel, han er født her i Byen og Søn af Hof-Forgylder Mogensen. Han har i et Par Aar været Medlem af „Kjøbenhavns Gymnastikforening". Den 13. November viste han sig første Gang offenlig for det kjøbenhavnske Publikum. Paa Turen til Randers i Sommer var han med. Mogensen er den, til hvem Gymnastikens Venner stiller de største Forhaabninger; han betegnes almindelig som den bekendte Prokurist Jørgensens Arvtager i „Gymnastikforeningen".

Springning er hans Specialitet. *C. U.*

* * *

„Blinkfyret" haaber i næste Numer at kunne bringe Portræter og Biografier af 3 af Kjøbenhavns mest bekendte Gymnastikere.

Red.

Variété-Kvidder.

Frk. *Wissings* sidst i »National« foredragne Vise lyder saaledes:

Den er værre i Paris,
Ordner faas til nedsat Pris,
og den stakkels *Præsident*
han er bleven væm'lig brændt:
Den Historie — den er køn
med den rare *Svigerson,*
der fik aabnet et Bureau,
hvor han solgte ud *en gros,*
Der var saa fuldt,
— en hel Million! —
for én Krone fik man en *Æreslegion.*

Hver Theaterdirektør
har for Tiden sin Malhør,
salig er kun *Ferdinand,*
der Mikado-Lykken fandt.
De gi'er nyt hveranden Da',
men hvor bliver Folk dog a'?
Det er knapt, de gider gaa,
om saa Fribillet de faa.
Der bli'er ej fuldt
mer end hos Renz,
før *Lindstrom* han braser igjen paa som *Jens.*

Jo — naar *Oda* danser *Reel*
paa Theatret med *Emil,*
og naar *Olaf* blot en Gang
kan faa Lov som Don Juan,
naar Fru *Gjørling* atter faar
Rolle inden otte Aar,
og bli'er *Neumann* Cymbeline,
ja, saa bli'er det evig Grin.
Og saa bli'er der fuldt,
— du godeste Gud! —
Fallesen, tænk! faar den *røde* hængt ud.

Vores nye *Nørrebro*
den er go', ja mindst for to,
den er fiks og flot og net,
men den har saa slem en *Plet:*
For skal vi vel miste Ben,
blot fordi at saadan en
som *Borgmestren* bliver fin
og vil paa et *højere Trin?*
Og der var jo saa fuldt
af Ben, der fik Knæk,
før de fik den fæle *Anstødssten* væk.

Nys et *Svin* de hittet fik,
som i Malmø smittet gik,
straks sa'e Svensken: »*Ta'e mig Fan',*
lad vor *danske bror* blot ta'n.«
Og saa blev et Vognmandslæs
svenske Svin straks sendt ekspres
hertil Byen, hvor man net
laved dem til Cotelet.
Og nu bli'er her fuldt
Af *Trikiner* med mer,
men *hinsidan sundet* Svenskeren lér.

Fra Amerika en Rad
nylig kom hertil og bad:
»Hver en Officer til Gæst
bydes til *Chicago-Fest;*
har De Lyst, tag med mig hjem,
vi skal ord'ntlig muntre Dem,
for den Fest, De drage til,
faar De aldrig Mage til.«
Og straks blev der fuldt
Af *Oberster* dér.
men — tror De, de ta'er til Amerika mer?

„Blinkfyret"s
Redaktør træffes hver Dag Kl. 3—5,
Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre.
»— Mensch, ärgere mich nicht!«

Paa Undertegnedes Forlag er udkommen:

Herman Bang: STUK.

Pris 6 Kr., elegant indbunden 7 Kr. 50 Øre.

Af Pressens Udtalelser anføres:

Berlingske Tidende: Stuk er dog alt i alt en ret mærkelig Bog, som vel fortjener at læses. Den er fuld af pikant Detailmaleri og har paa mange Steder en livlig Dialog i en egen kjøbenhavnsk Jargon. **Den bærer korteligt Vidne om mere end almindelige Ævner i flere Retninger.**

Politiken: Som sagt, Kjøbenhavn har ventet paa sin Roman eller rettere paa de mange Romaner, der skal lægge dets Liv klart for Dagen. Hr. Herman Bang har følt Kaldet. **Hans nye Bog har taget Kvarter midt i Hovedstaden, og med overordentlig Dygtighed har Forfatteren arbejdet for at Bogen skulde gennemtrænges af Hovedstadens Luft.** Hvad Lys og Skygge der falder paa dens Blade, skal ene hentes fra Byens Dag og Nat.

Norske Dagbladet: Jeg betænker mig ikke paa at sige, at det er en af de bedste danske Bøger over nyere danske Forhold.

Socialdemokraten: Vistnok med fineste Kunst eftergransker Hr. Bang den moralske Ormstukkethed og Slattenhed i Følelse. Romanen er et Stykke Kulturhistorie, som lyslevende vil lade Overfladen af Firsernes Kjøbenhavnerliv fremstige for Eftertidens Læsers Blik.

Aalborg Stiftstidende: Stuk er ingen Tendensroman, den har ligesom »Ved Vejen« sin Betydning derved, at den giver en klar og rammende Skildring af det Samfund vi lever i, af de Mennesker, vi færdes iblandt. Det er en Samfundsroman i Ordets gode Forstand.

Norske Dagbladet (Kristoffer Kristoffersen): Dette er en Bog, som bugner af Indhold, som der er ødslet med Tanker paa, og som et ualmindeligt Talent har revet sig til Blods for.

Aftenbladet: Stuk rummer overordentlig meget originalt og dygtigt Arbejde **og maa vistnok i det Hele siges at være den modneste Frugt, som Herman Bangs Talent endnu har sat.**

J. H. Schubothes Boghandel, Kjøbenhavn. K.

Auction i Boldhusgade 1, Mandag d. 12. Decbr. Kl. 10 og 5 **over et stort og elegant Indbo.**

Auction i Boldhusgade 1, Mandag d. 12. Decbr. Kl. 10 og 5 over et større Parti **Herre-, Dame- og Børnefodtøj** samt en Del **Saalelæder.**

Auction i Boldhusgade 1, Tirsdag d. 13. Decbr. Kl. 11 over et større Parti **Klædevarer.**

Auction i Boldhusgade 1, Onsdag d. 14. Decbr. Kl. 10 og 5 over en Del et **Dødsbo tilhørende Indbo.**

Auction i Boldhusgade 1, Torsdag d. 15 Decbr. Kl. 11 over ca. **100 Oliemalerier, Kobberstik og Tegninger.**

Auction i Boldhusgade 1, Fredag d. 16. Decbr. Kl. 10 og 5 over elegante **Galanterivarer, Sølvplet, 12 Gulduhre, Manufakturvarer m. m.**

Auktion i Boldhusgade 1, Lørdag d. 17. Decbr. Kl. 1 over et Parti **Vine, Champagne, Cognac, Portvin, Bordeuxvine.**

Alt mod Betaling til Undertegnede paa hvis Kontor Kataloger faas.

R. Nielsen, Boldhusgade 1.
Telefon 1016.

Blinkfyret udkommer hver Lørdag.

Blinkfyret giver sig ikke af med Politik.

Blinkfyret faas allevegne.

Blinkfyrets Medarbejdere er talrige som Typerne i Bladet.

Blinkfyret har sin Næse allevegne.

Blinkfyret er uden for al Konkurrence.

Blinkfyret boer Vesterbrogade 11 A.

Kjøbenhavns Skiltefabrik, Knabrostræde 9.

Telefon Nr. 693.

DANSK-TEXTIL-LAGER
PETER FICK

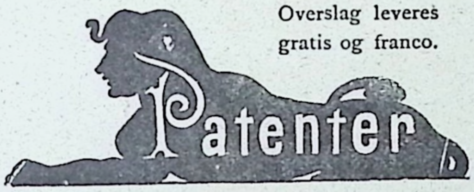
English Flag
Best Virginia Leaf

anbefales som velsmagende Tobak og kan erholdes hos alle Handlende.

Handelsbureauet,

Østergade 48, Opgang i Pilestræde.

Overslag leveres gratis og franco.

udtages, udøves og udnyttes i Ind- og Udlandet.

Filial: Christiania, Norge.

Filial: Stockholm, Sverige.

Europa: Tyrkiet, Østerrig, Tyskland, Spanien, Sverig, Rusland, Portugal, Norge, Luxemburg, Italien, Frankrig, Finland, England, Belgien, Danmark.

Afrika: Liberia, Cap Natal, Mauritius.

Asien: Ceylon, China, Ostindien, Japan. Straits Settelments.

Amerika: Forenede Stater, Argentina, Bolivia, Brasilien, Chili, Columbia, Costa Rica, Canada, Equador, Engelsk Guiana, Guatemala, Honduras, Jamaica, Ny Foundland, Mexico, Nicaragua, Paraguay, San Salvador, Uruguay, Venezuela.

Australien: Ny Syd Wales. Ny Zeeland, Syd-Australien. Tasmania, Vest-Australien, Victoria, Havaji-Øerne.

Varemærker

indrigistreres i Ind- og Udland.

Handelsbureauet. Østergade 48.
Opgang i Pilestræde.

Alfred Henrichsen,

Østergade 15.

Jule-Udstilling.

Enestaaende i sin Art.

Borde arrangerede med Sager fra 10 Øre, 25 Øre, 50 Øre. 1 Kr., 2 Kr. og 5 Kr. til højere Priser.
Udvalget er saa stort, at det vil tilfredsstille Enhver.

ESPRIT DU JAPON

en pikant japansk Essents, der virker meget forfriskende og udbreder en aromatisk og længe vedholdende Duft af Japanesernes Yngelingsplanter.

Faas i Flakoner à 1 Kr. hos de fleste Pafumehandlere og i

Frederiksberggades Materialhandel

J. Fisker & Co.

Østergade 18.

Østergade 18.

Nørrebros Theater.

I denne Uge hver Aften:
Mikadoen Kl. $9^1/_2$.
Dosmersholm Kl. $10^1/_4$.

Concert du Boulevard.

Hver Aften fra 8—12
Concert og Varièteforestilling.

Tivoli Varieté.

Hver Aften
Mikado Parodien.

O. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 8. Januar 1888 — Nr. 2.

BLINKFYRET

Redigeret af **Frits Cetti.**

Hr. Schmidts Mikado.

(Se Side 4.)

ET LYKKEBARN.

Med Billede af Frk. *Dons* i *Traviata.*

Trist som i Fyrsten af *Piombino's* Land var Tilstanden ved Operaen paa Kongens Nytorv. Der hvilede som onde Hekseøjne paa alt og alle.

Man sendte en Chokoladefabrikant til Italien for at faa Tenorsnit — han kom hjem som en spæd Sukkerfløjte. Man lod en cand. mag. svinge sig i *Postillonen af Longjumeau's* Saddel og satte ham Sølvtrompeten for Munden — det lød som et Taagehorn, og Sangens Muse gjorde ham til Græsrytter første Gang, han knaldede med Pisken.

End ikke *Svantevits* Søn mægtede at tvinge Trolleriet — hvad nytter det, man har i Benene, hvad man ikke har i Halsen!

Og nu de skønnes Lejr — den var snart bleven de stummes Lejr. Fru *Lütken*, den trilrende Guldlærke under Soffitternes blaa Himmel, blev en stille Redefugl, forsagende Kunsten og dens Glimmer. Fru *Erhard*, hint Sorgens ophøjede Billede i Donna *Anna's* Skikkelse — et levende Billede i tavse Attituder. Og hvem fandt vel i Fru *Kellers* tunge Røst blot Klang af den lette daarende Timbre, hin gyldenblonde Sopranlyd, som var *Augusta Schou's* Tryllemagt og hvormed hun kvidrede sig ind i den værste Musikhednings Hjærte.

Det saa sort ud i *Piombino.*

Hvad nyttede det, vor uforlignelige Leporello for „en Pung fuld af Dukater“ svor Kommandanten nye Eder? Hvad hjalp det, man fyrede under sin største Stemmekjedel med dobbelt *Feu?* Hvad baadede hin svenske Forfører? Selv med Algot blev ikke alt godt!

Det saa sort ud i *Piombino.* Prinsessen manglede, Primadonnatronen stod tom. Hvem skulde klæde den? Ingen af de smaa Kammersiskener vovede at nævne sig selv højt, men alle brystede de sig i Stilhed og lokkede sagte for den gamle Kammerhane.

Saa kom en Dag en lille Hønsepige — nej, lille var hun ikke, et opløbent, kækt Stykke Pigebarn, og satte sig dristig paa den tomme Trone. Det Mudder, der blev i Andegaarden!

— Hvad vovede hun, var hun en Prinsesse?

— Nej, kun en Hønsepige nede fra Baggaarden, som aldrig havde faaet Lov til at sætte sine Fødder paa Slottets Trapper.

Sang hun da Sopran?

— Nej, lød det haanende, kun Alt, en ganske almindelig Alt.

Men Alten er blandt Stemmerne, hvad Solsorten er blandt Sangfuglene, en ikke videre sjælden Fugl. Det er Sopranen, som er Nattergal, Sangernes Dronning.

— Aa, kun Alt, slog man sig til Ro, lad hende saa bare blive siddende, hun falder saamænd snart af Pinden.

Men hun sad ganske rolig, ragende op over dem alle, og saa sig smilende omkring.

Saa begyndte hun at synge.

— Hvad er det, hun synger jo Sopran!

— Ja, det lader næsten til det. Det er jo ligefrem Snyderi!

— Men det hed sig bestemt, hun kun var Alt. Hvordan kan hun da pludselig være bleven noget andet. Hvor har hun lært det?

Saa kom der én, som vidste Besked:

— Hun har været udenlands og lært det.

— Udenlands, saa er det naturligvis Humbug, Charlataneri. Det er jo alt, hvad der kommer derfra. Det véd vi da godt herhjemme, at man ingenting kan lære i Udlandet. Det gaar saamænd snart af hende igen.

Men hun sang ubekymret videre, uberørt af Snadderen, sang Sopran, saa det klang. Den dystre, beskedne Solsort var virkelig bleven en ægte Nattergal med lyse, bløde Triller.

Først var hun *Aïda,* den ægyptiske Kongedatter.

— Hun ligner jo Memnonssøjlen, hviskede de misundelige, saa lang, som hun er.

Men ogsaa Mennonssøjlen synger, naar Morgenrøden kysser dens kolde Pande. Og som en syngende Morgenrøde steg hun frem paa Theatrets Horizont.

Saa trallede hun som *Regimentets Datter* Donizettis muntre Melodier.

— Ser hun nu ikke ud som en Korporal, lød det igen, hun er jo skulderhøj med de længste Grenaderer.

Men hele Kjøbenhavn nynnede og klimprede hende *Parlavalsen* efter.

Hun blev *Carmen*, den spanske Cigaretrullerske.

— Uf, hvor hun er tynd. Hun ligner da en af sine egne Cigaretter. Man skulde tro, hun havde rullet sig selv.

Men de kjøbenhavnske Tobakshandlere solgte Carmen-Cigaretter med hendes Billede paa Æsken, og de gik af som varmt Brød.

Og nu tilsidst sang hun *La Traviata*, Kameliadamen sat i Vers og Musik, hende, *Sarah Bernhardt* spiller paa Prosa.

— Skal hun nu skabe sig som *Sarah Bernhardt?* Og med Silkestrømper og Knipplingsskørter fra Paris, som hun viser frem, naar hun dør. Det er dog for galt!

Men hun lignede virkelig den guddommelige Sarah, fornem, slank, blond og elegant. Enhver maatte indrømme det. Og med *Sarahs* Guldrøst omsat i bedaarende Triller.

Og al Ting blomstrer og lykkes nu i *Piombino.* Hun er bleven Kammerherrens *Lykkebarn.*

Intet Under da, at hun staar højt i hans Gunst, at han kæler og dægger for sin lille *Bettina*, den gamle Fyrst *Auran.* Alle véd om den lille røde Lygte, han har foræret hende, Rubiner indfattet i Guld, og hver Gang hun synger, hænger han den store røde Lygte ud for hende.

Kun én Ting nager hans Ømhed. Han er saa bange, hun ikke skal trives rigtig, hans Lykkebarn. Han synes, hun bliver ved at være saa forskrækkelig mager.

Derfor skrev han ogsaa, fortælles der, da han forleden læste Korrektur paa en *Traviata*-plakat, og ikke syntes, hendes Navn stod fremhævet nok i Trykket, som i et Anfald af øm Distraktion, de Ord ude i Randen:

Helst lidt federe!

Hvad Hjærtet er fuldt af —!

Blinkfyret ønsker ærbødigst det samme.

„Blinkfyret"

vil fra den 1ste Januar 1888 udkomme én Gang ugenlig. For at imødekomme det nysgærrige Publikums talrige Opfordringer arriverer de to første Numre dog allerede i December.

Samtlige Taksigelser i denne Anledning bedes frankerede.

Hr. Schmidts „Mikado".

Det er ikke saa lige en Sag at lave Tekst til omstaaende Stemningsbillede fra Titipu. Thi — som den drevne Læser straks har opdaget — hverken *Nanki-Puh* eller »En Albu« har naaet at komme med.

Jeg vil hellere rént ud fortælle, hvordan Billedet er bleven til. Saa faar De med det samme en Idé om, med hvilket elektrisk Pres *Blinkfyret* arbejder.

Forleden Formiddag trak en stumphalet Bucephalus af med en Droske ad Nørrebro til. Indeni sad en Fotograf, Blinkfyret og et Fotografiapparat. Alle tre steg ud og gik ind paa Nørrebros Theater.

Her havde Direktør *Schmidt* ladet den japanske Dekoration hejse tilvejrs, og »Mikadoen«s Rollehavende var med megen Elskværdighed krøben i Kostumerne. De nydelige Damer og Herrer stillede sig op i en henrivende Gruppe, og Hjærtet hoppede i Livet paa Fotografen og Blinkfyret, medens Apparatet dinglede med Benene i vild Henrykkelse.

Fotografen begyndte — som det er slige Folks Vane — at gaa paa Hovedet i sin Kasse, Blinkfyret maatte stikke sig med en Knappenaal for ikke at komme til at blinke til Damerne — og saadan gik det nogen Tid.

Saa, paa én Gang, erklærede Manden med Kassen, at Fotograferingen slet ikke kunde gaa for sig inde i Salen, Lyset var ikke, som det burde være.

Nu var gode Raad dyre. Men med kraftig Arm greb *Ko-Ko* sin hvasse Breide og styrtede sig fra Titipus foraarsklædte blomstrende Lunde ud i den bestandig borgerlige Have ved Store Ravnsborg, hvor Decembersjap og Hundeklima tog imod ham paa trist og kjøbenhavnsk Manér. Naa! Ko-Ko er en koldblodig Bøddelkarl, saa han har vel følt Kulden mindre; men — de andre fulgte ham, *Mikadoen* med majestætiske Skridt, *Puh-Bah* med Ministervæsen, og de to unge Damer med en Gang — som . . . lad os sige en Mellemting mellem Zephyrer og Gazeller.

Oh! *Yum-Yum*, oh! *Pitti-Sing*. Eders Skønhed er straalende som Solen, og I maa ligesom den have rigelig med indvendig Hede, da I kom levende fra den Tour.

De tre ovenfor nævnte Sammensvorne styrtede ud i Haven efter Japaneserne.

Men *Nanki-Puh* kunde ikke være med. Den stakkels Kejserson er af Theaterskræderen fordømt til næsten ingen Klæder at have paa, og da han ovenikøbet er Tenorist, vil Folk forstaa, at han maa gardere sig mod Forkølelse.

At *Albuen* er udeladt, er begribelig. Hvordan skulde vel saadan et tyndt og enligt Stykke Menneskelem, med blot fjerneste Udsigt til Succes, kunne gøre sig paa Nørrebro ved højlys Dag.

Naa! omsider blev Billedet færdigt, og vi tog hjem igen. Om Aftenen sendte vi vor Tegner ud i Theatret, for nede fra Parkettet at tage en Skitze af Scenen, og den stakkels Fyr blev hele Aftenen frygtelig bestirret af Publikum, som aabenbart fandt ham langt interessantere, end selve Stykket. Da ogsaa han var kommen hjem igjen, blev de fotograferede Figurer klippet ud og smagfuldt klistret op paa den med Tusch arrangerede Baggrund, og saa blev det hele igen fotograferet.

Resultatet blev, at — alle de Medspillende (d. v. s. dem, *vi* har) blev kulsorte i Ansigtet.

Hvilket havde sine fremtrædende Skyggesider.

Redaktøren fortærede tænksomt tre Penneskafter og spyttede dem ud igen og — havde med det samme funden, hvad der var at gøre. Det hele blev tegnet om autografisk, som det *nu* er, og forhaabenlig er alle Parter bedst tjent med det.

* * *

Alligevel var det jo galt med *Nanki-Puh*, som manglede. *Blinkfyrets* Læserinder kunde med Rette gjøre Krav paa et Portræt af den velskabte Tron-

arving, hvis smeltende Røst har kildret Hjærtefibre paa saa mange Skønne.

Og ved Hjælp af Pres paa Hukommelsen, god Vilje, Pen og Blæk tegnede vi derfor ovenstaaende stemningsfulde Skilderi, der viser ham tolkende sin Elskov til Titipus Perle, den skælmske *Yum-Yum.* Er Portrætligheden end ikke overvældende — der var ingen af os der lige i Øjeblikket erindrede Hr. *Kreutzers* Ansigt nøjagtig Træk for Træk —, saa er der dog paa Billedet, om vi saa maa sige »Bud efter ham«.

* * *

Der kom en Mand ud paa Kontoret, medens vi skrev dette. Han sagde, vi bare skulde have sagt, at *Nanki-Puh* ikke kunde være tilstede, fordi han var ude at leje Lejlighed til sig og *Yum-Yum,* og Manden tilføjede, at det var en god Vittighed.

Men det syntes vi ikke.

Selskabsliv.

Redaktionssekretær cand. jur. *Axel Guthmann* modtog ved sit forleden stedfindende Bryllup fra *Aftenbladets* Medarbejdere et ualmindelig elegant Spillebord med tilhørende Stager samt flere dekorative Genstande.

* * *

Hr. *Heymann,* afdøde Etatsraad Heymanns Søn, er bleven forlovet med Frøken *Glogau,* Datter af Enkefru Glogau.

* * *

Grev *Raben-Levetzau* gav den 19de December paa Aalholm en større Fest, hvortil var indbudt Lolland-Falsters Adel og øvrige Honoratiores. De yngre Damer mødte nedringede, kortkjolede, de ældre højhalsede med Slæb.

* * *

Spørgsmaal. Efter at have modtaget en Bryllupsinvitation anmodedes jeg af Brudens Fader om at afhente og føre op ad Kirkegulvet en ung Dame, som er særlig styg.

Kan jeg nægte at gøre det?

L. Bx.

Svar. Umulig!

* * *

Spørgsmaal. Naar jeg paa et Bal bliver traadt haardt og smærtefuldt paa Foden af en klodset Herre, hvad skal jeg da svare paa hans Undskyldninger?

Alma N.

Svar. Det er Kvindens sødeste Forret at tilgive. Men, hvis De ikke vil det, saa hold Generalprøve med deres Broder. Det vil da gaa af sig selv.

* * *

Ved Ildebranden forleden i Holbergsgade havde Grosserer *J.* i det antændte Hus arrangeret et uhyre omfangsrigt Juletræ. Og da Vand, Gnister, Røg og Sod truede med at spolere Stadsen, lod han resolut sit Tyende transportere hele Herligheden over i *Grand Hotel,* hvor Julefesten saa foregik. — Alt øvrigt Indbo havde Grosserer *J.* assureret, og de uassurerede Julegodter reddedes saaledes paa den lykkeligste Maade.

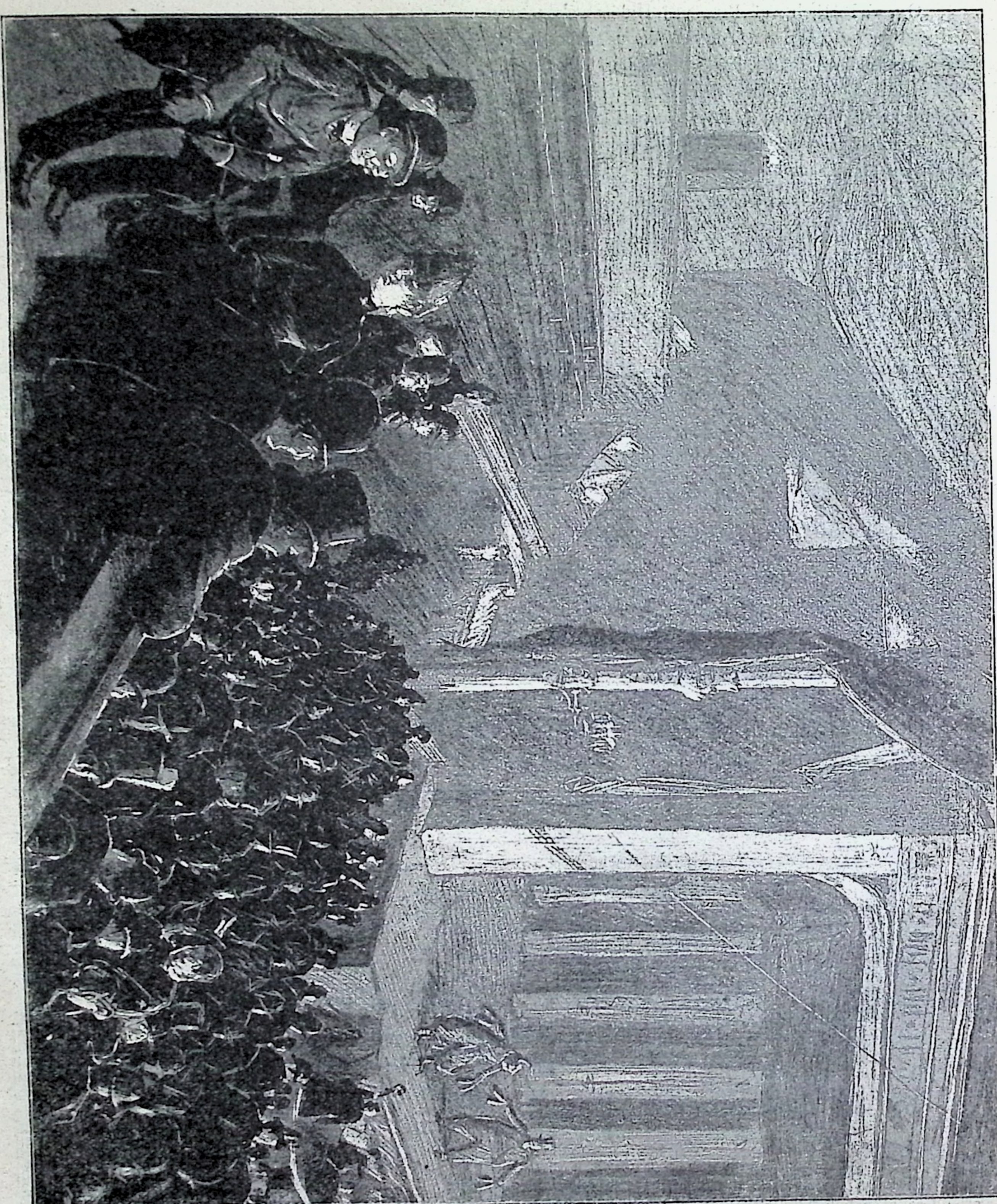
* * *

Landskabsmaler *Oscar Herschend* holdt forrige Tirsdag Bryllup med Frk. *Johanne Nielsen.*

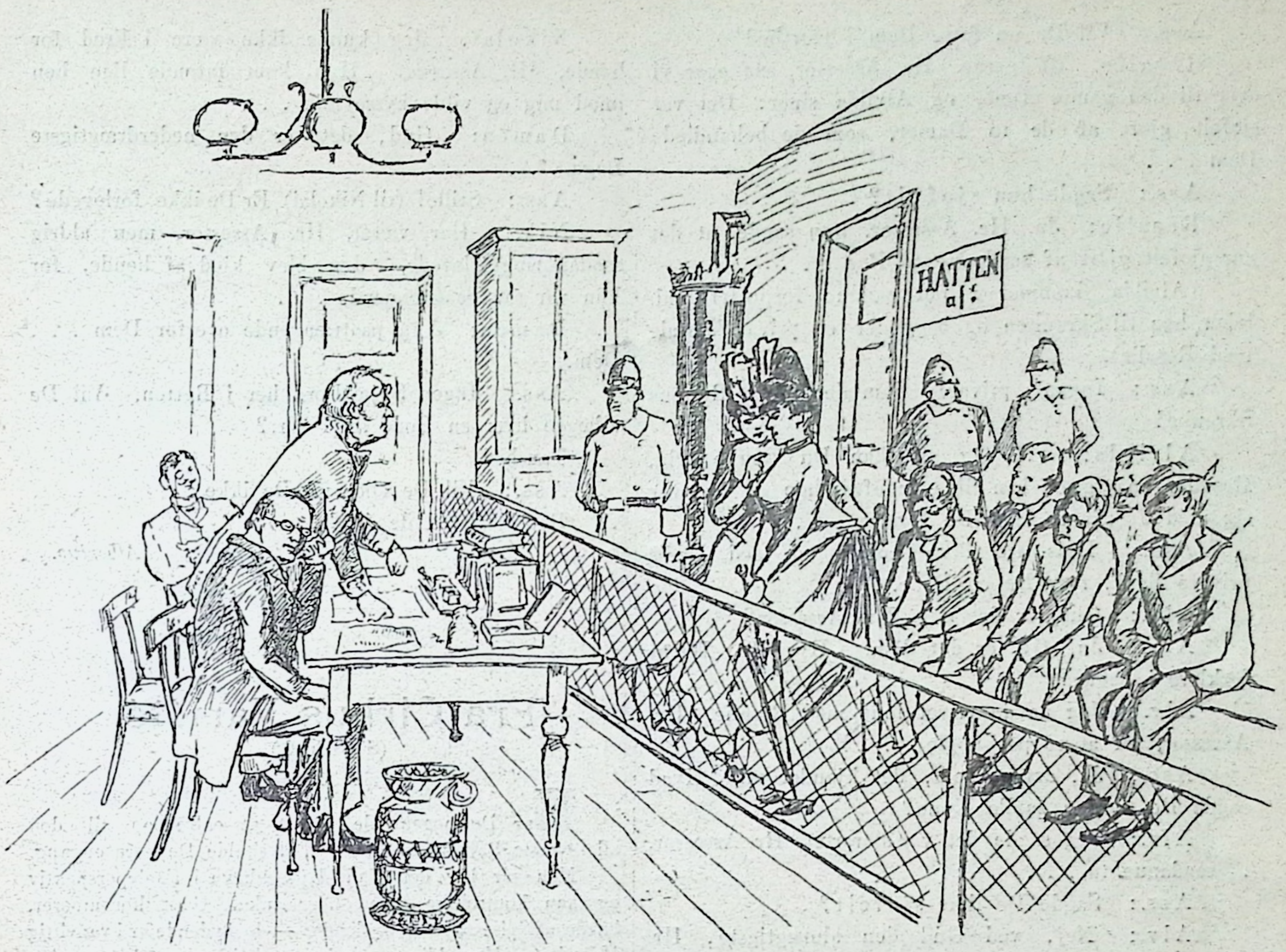
„Blinkfyret"s

Redaktør træffes hver Dag Kl. 3—5,
Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre.

»— Mensch, ärgere mich nicht!«

Fra Cirkus' Galléri.

Fra den offenlige Politiret.

Mange af Sagerne gaar grumme let fra Haanden. F. Ex. Sager om forglemt Flytningsanmeldelse, Vandspild o. lign. Processen er i Korthed følgende:

Ass.: De er tiltalt for det og det. Vil De erlægge en Bøde paa saa og saa meget i Mindelighed?

Javel, Hr. Assesor.

Ass.: Kan De betale strax . . . nuvel, Henstand til den 1ste. — Færdig — næste Par!

* * *

Men det hænder ogsaa, at der kommer indviklede Sager for — Sager mod et Par Elskende, imellem hvem det er revet ud under en Promenade i det Frie, mod snedige Droskekuske — de Droskekuske har nu en særlig Evne til at trække en Sag i Langdrag —, mod Folk, der har udkæmpet et Mellemværende, og hvor det gælder om at udfinde den, der aabnede Bataillen osv. Og er der Damer med i Spillet, saa kan man næsten altid bande paa, at det gaar ikke af i en Haandevending.

* * *

For Retten staar Jomfru Rosalie Petersen. Hun er tilkaldt som Vidne.

Assessoren: Fortæl, hvad De véd om Sagen, Jomfru Rosalie Petersen.

Rosalie: Jeg kom gaaende, Hr. Assessor, tilligemed min Veninde, Alvilda Hansen. Vi havde været inde i en Butik og set paa nogle Blonder, som Alvilda vilde bruge til sin nye . . .

Assess.: Hvad kommer deres Blonder denne Sag ved?

Rosalie: . . . Mens vi saa gik hen ad Gaden, Hr. Assessor saa siger Alvilda: Nej. vil Du sé, Rosalie, hvor de to Damer derhenne sjofler den gamle Kone! — Gud, Alvilda, siger jeg, de slaar hende jo. — Det er nogle nette Bogfinker, siger Alvilda, de vil spille dannede, og saa sjekenerer de en gammel Kone — Alvilda, siger jeg . . .

Ass.: Vil De nu fatte Dem i Korthed!

Rosalie: Ja gerne, Hr. Assessor, saa gaar vi over til den gamle Kone, og Alvilda siger: Det var sjofelt gjort af de to Damer, som de behandlede Dem . . .

Ass.: Sagde hun sjofelt?

Rosalie: Ja, Hr. Assessor, hun sagde, at det var sjofelt gjort af saadanne to Bog . . .

(Alvilda kommer i det samme forpustet ind, løber hen til Skranken og begynder en privat Samtale med Rosalie).

Ass.: Ingen private Samtaler for Rettens Skranke!

Alvilda: . . . Og saa kan Du tænke Dig, Rosalie, saa gaar han lige bagefter hen og forlover sig med Josefine. Kan Du forstaa . . .

Ass.: Hvis De ikke holder op med Deres private Snak, faar De en Bøde.

Alv.: Gud, er det mig, Hr. Assessor?

Ass.: Ja, Gu' er det dem. Hvad har De at forklare i Sagen?

Alv.: Jeg havde været inde med Rosalie, Hr. Assessor, for at se paa nogle . . .

Ass.: Ja, det er godt, dět kjender vi. Hvad sagde De til den gamle Kone?

Alv.: Jeg sagde det var storartet, Hr. Assessor, at saadanne to . . .

Ass.: Sagde De ikke sjofelt?

Alv.: Nej, ved Gud den almægtigste, Hr. Assessor, jeg sagde storartet.

Ass. (til Rosalie): Hvor kunde De saa sige sjofelt?

Ros.: Jo, jeg syntes, Hr. Assessor . . .

Ass.: De syntes? Ja, men De skal kun sige, hvad de kan svare til. Har De maaske Lyst til at blive straffet for falsk Forklaring for Retten?

Ros.: Gid jeg maa synke i Jorden, Hr. Assessor . . .

Ass.: Sagen udsættes til Fremskaffelse af nærmere Oplysninger. Færdig!

* * *

— — Et nyt Hold træder an. Det er et ungt Kjærestepar.

Ass. (til den unge Dame): De paastaar, han har slaaet Dem?

Damen: Ja, lige under Øjet, Hr. Assessor. Hvis Assessoren vil se, hvor blaat det er . . .

Ass. (til den unge Mand): De er Nikolai Theobaldsen? Erkjender De, at De har slaaet den Dame der?

Nikolai: Jeg kunde ikke være i Fred for hende, Hr. Assessor. Hun kom farende lige hen imod mig og vilde kysse mig . . .

Damen: Gud, det er den nederdrægtigste Løgn . . .

Ass.: Stille! (til Nikolai) Er De ikke forlovede?

Nik.: Har været, Hr. Assessor, men aldrig saadan ringforlovede, Jeg blev kjed af hende, for hun var saa paatrængende . . .

Damen; Jeg paatrængende overfor Dem . . . Dem.

Ass.: Ingen Skjældsord her i Retten. Vil De erlægge hver en Bøde af 4 Kr.?

Taushed.

Ass.: Vil De eller vil De ikke?

Det blev ved de 4 Kr.

Albertus.

Fra Cirkus Variété.

(Se Side 6.)

Har De nogensinde prøvet at entre op til den allerøverste Balkon i Cirkus? Det skulde De gøre engang.

Man sér her det glade Kjøbenhavn i Fugleperspektiv og kan kontrollere, hvad hver enkelt Gæst konsumerer, baade af Spisevarer og flydende, — de flydende er i vanvittig Majoritet. Man bliver ganske statistisk stemt heroppe og begynder saadan overslagsvis at regne ud, hvormange Pund af den eller den fornuftige Ting, der nu kunde faas for de Penge; men bliver naturligvis straks trekantet i Hovedet af det og kommer til at svede.

Sikken en Masse Mennesker — alligevel — hvis Hovedhaar er talte baade af deres Frisør og alle os oppe paa øverste Balkon. Der var én, han havde kun 34, det Skind, og saa gik han endda med sværtet Overskæg.

Tro aldrig mere Folk med helsides Sørgeflor om Cylinderen. Aldrig. De skulde sé Hattepullene, som jeg har sét dem fra min Vagtpost. Jeg vil ikke tale om de grønne og røde, skøndt de hist og her skinnede uhyggeligt som halvt bedærvede Sporvognslygter; nej! de med det vekslende Farveskær, er de fæleste. Der var en Sørge-Hattepul i en Loge tilvenstre, som gav os Stof til Betragtninger hele Aftenen, den mindede os om Lyseffekterne i Labyrinthen. Den maa have være poleret med Blanksværte. Hvert Øjeblik skiftede den Kulør, ja sommetider havde den flere Farver paa én Gang, hele Tiden med en Glans mellem Lampeolie og Proppehylstre. Det var den mest fedtede Kamæleon, jeg har sét i mit Liv.

Nu kan jeg ogsaa forstaa, hvorfor der gaar saa utallige Tændstikker i Løbet saadan en Aften. Folk sidder og »tænder« i det uendelige. En tyk Mand brugte 14 Tordenskjoldere til én Cigar; men jeg havde da ogsaa den Fornøjelse til Slut at se ham gøre Autodafé med Halvdelen af

sin ildrøde Knebelsbart, — Folk i Nærheden troede, han havde brændt et Skohorn.

Forresten faar man ret godt Forestillingen at se heroppe fra, her er ingen Bekendte til at forstyrre En. Men øverste Balkon har naturligvis ogsaa sine Ulemper. Saaledes falder man f. Eks. i med at tælle, hvormange Gange Georg Lumbye nikker og smiler til sine Venner — jeg kom til 121, saa kunde jeg ikke mere. Eller man spekulerer paa om *Krigsraadens* Hatteskygge kan holde mere end otte Dage o. dsl.

Og Artisterne paa Scenen sér unægtelig noget »forkortede« ud, medens Sang og Musik lyder bedre end nede.

Størstedelen af Etablissementets Artister har heroppe faaet lavet sig en lille hyggelig Baas, hvor de efter endt Præstation kritisk tager i Øjesyn det Publikum, som fælder Dommen over deres Arbejde.

BLINK.

Polsk Giftermaal. Polakken *Julian Aleksandrowitsch Aposnansky* vil i en nær Fremtid her i Byen holde Bryllup med Polakinden *Anna Kulikowskaja.* Som omtalt i vort forrige Nummer, er de begge Medlemmer af det *Holzerske* Balletselskab, og Bryllupet, som skal fejres i *National* og som fuldbyrdes med ejendommelige nationale Ceremonier, bliver sikkert en sær og besynderlig Festlighed.

*　　*　　*

„Blinkfyret"

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

»... Lad Mønten klinge.«

Den i sin Tid saa feterede Chansonettesangerinde, nuværende Enkegrevinde *H.-H.* født *—strøm*, om hvem et Rygte i Sommer forlød, at hun igen vilde betræde Tribunen, agter dog foreløbig ikke at forny sine Triumfer. Hendes Naade agter nemlig paany at indtræde i Ægtestanden, denne Gang dog med en almindelig Borgerlig.

Det er endnu ikke berammet, hvorvidt Brudens tidligere Svigerfader vil føre hende til Alteret.

*　　*　　*

I Koncert du Boulevard indstuderes for Tiden en Vise Revue, i hvilken Forfatteren, Hr. *Fr. Henriksen*, efterhaanden lader optræde tolv mere eller mindre kendte Figurer, der tilsammen danner et »humoristisk Billedgalleri eller Nissens Laterna magica«, og som foredrager hver sin aktuelle Kuplet.

*　　*　　*

Direktør *Carl Jacobsen* har forevist os sin Kontrakt med det i forrige Nummer omtalte polske Balletselskab. Ifølge denne har Honoraret hele Tiden været ansat i *Francs* Polakkerne havde dog ifølge vor Meddeler — paa Grund af tidligere mundtlig Aftale med Balletmester *Holzer* — ventet *Kroner.*

*　　*　　*

50 nye Humoresker af *Axel Thiess* udkom forleden paa »Nutidens« Forlag. Denne Mappe Billeder og Tekst er brav til Foræringer, og løber lavt ned i Prisen. Udgaven ifjor maatte ud i to Oplag, og blev endda solgt til sidste Trævl.

*　　*　　*

Blinkfyret har været saa heldig at faa engageret en fjærn Slægtning af Hr. *Jagendorfer*, hvis athletiske Ævner kun staar en Haarsbred tilbage for den kanonsvingende Slægtnings.

Den ny Kraftkæmpe vil godhedsfuldt bistaa Redaktionen ved eventuelle hidsige Samtaler paa Kontoret.

*　　*　　*

Hr. *Carl Wulff* bør for sin Helbreds Skyld forblive ved sit Badested i Syden. Skulde den anerkendte Kunstners Kapital ikke slaa til, bør hans talrige Beundrere hjælpe. Det forlyder, at Skolebestyrer *Kjeldskov* og Direktør *Watt* vil videresende indgaaende Bidrag.

*　　*　　*

De danske Totalafholdsmænd har nylig faaet sig en Digter.

Det er Hr. *Holger Drachmann*, som i Anledning af en stemningsfuld Begivenhed har meldt sig til »det blaa Baand«.

Udstillingsaaret 1888 bliver et Mærkeaar ogsaa for Sporten.

*　　*　　*

Væddeløbene ved Eremitagen bliver særlig righoldige og Præmierne extraordinært store.

Løbene, der afholdes omkring den 20de Juli, vil maaske komme til at strække sig over 3 Dage.

* * *

Travsporten vil ogsaa søge at vinde med. Efter Forlydende agter Hr. Direktør *Marstrand* i Anledning af Udstillingsaaret i Sommer fuldstændig at lade den til hans Isværk hørende Vindmølle nedtage.

For Tiden er Travsporten lagt paa Hylden og Issporten paa Traverbanen i fuld Gang. Københavns Traverbane turde være den eneste i Verden, der om Vinteren benyttes som Isværk; men — det er altid rart at have noget for sig selv.

* * *

Kaproninger og Eskadreroninger vil i Massevis drage Udstillingsgæsterne til Langelinie. „Fra de smaa Dampbaade, der følger Løbene, vil man imidlertid bedst kunne iagttage disse.„

I Anledning af Udstillingen skal det være de herværende Roklubbers bestemte Hensigt at hente „Vandrepræmien“ hjem fra Sverrig. Svenskerne skal imidlertid i samme Anledning være lige saa bestemte paa at hævde Besiddelsen af Pokalen.

* * *

Gymnastikforestillinger kommer ikke til at mangle paa Programmet. Baade *»den danske Bevægelse«* og *»den svenske dito«* vil aflægge Beviser paa, hvad de kan præstere.

Maaske den nedsatte Gymnastik-Kommission her kan faa det fornødne Materiale til en Betænkning om, hvilken Bevægelse der i Fremtiden bør følges her i Landet. Gentagne Rejser i Sverrig og Tyskland synes til Dato ikke at have klaret de tre Herrers Begreber; nogen Betænkning foreligger i alle Tilfælde ikke, trods 6 Maaneders „ihærdigt“ Arbejde.

* * *

Sportens Invalider.

Hr. *Emil Holm*, for faa Aar siden en af Kjøbenhavns dygtigste Gymnastikere og Roere, har maattet lægge Sporten paa Hylden, da han under Udøvelsen af den 4 Gange har paadraget sig Ledevand i samme Knæ.

* * *

Hr. *Bolveg*, der, trods en uhelbredelig Svaghed i det ene Ben, er en af vore dygtigste Reck-Gymnastikere — en dansk Mr. *Dare* — var under Udførelsen af disse Øvelser i Foraaret saa uheldig at brække nogle Mellemhaandsben.

I Løbet af Sommeren er Haanden dog kommet sig saa vidt, at han som Præmietager kunde deltage i „Københavns Gymnastikforening“s Junior-Præsentation i denne Maaned.

C. U.

Blinkfyret udkommer hver Lørdag.

Blinkfyret giver sig ikke af med Politik.

Blinkfyret faas allevegne.

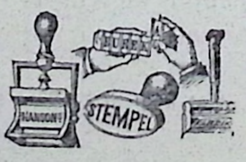
Blinkfyrets Medarbejdere er talrige som Typerne i Bladet.

Blinkfyret har sin Næse allevegne.

Blinkfyret er uden for al Konkurrence.

Blinkfyret boer Vesterbrogade 11 A.

Østergade 18.

Østergade 18.

Nørrebros Theater.
denne Uge hver Aften:
Mikadoen Kl. 9½.
Dosmersholm Kl. 10¼.

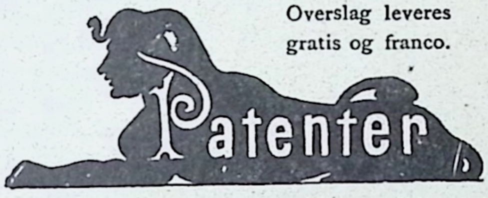
Concert du Boulevard.
Hver Aften fra 8—12
Concert og Variétéforestilling.

Tivoli Varieté.
Hver Aften
Mikado Parodien.

Kjøbenhavns Skiltefabrik, Knabrostræde 9.
Telefon Nr. 693.

DANSK-TEXTIL-LAGER
PETER FICK

Handelsbureauet,
Østergade 48, Opgang i Pilestræde.
Overslag leveres gratis og franco.

udtages, udøves og udnyttes i Ind- og Udlandet.

Filial: Christiania, Norge.
Filial: Stockholm, Sverige.

Europa: Tyrkiet, Østerrig, Tyskland, Spanien, Sverig, Rusland, Portugal, Norge, Luxemburg, Italien, Frankrig, Finland, England, Belgien, Danmark.

Afrika: Liberia, Cap Natal, Mauritius.

Asien: Ceylon, China, Ostindien, Japan. Straits Settelments.

Amerika: Forenede Stater, Argentina, Bolivia, Brasilien, Chili, Columbia, Costa Rica, Canada, Equador, Engelsk Guiana, Guatemala, Honduras, Jamaica, Ny Foundland, Mexico, Nicaragua, Paraguay, San Salvador, Uruguay, Venezuela.

Australien: Ny Syd Wales. Ny Zeeland, Syd-Australien, Tasmania, Vest-Australien, Victoria, Havaji-Øerne.

Varemærker
indrigistreres i Ind- og Udland.
Handelsbureauet. Østergade 48.
Opgang i Pilestræde.

Esprit du Japon

en pikant japansk Essents, der virker meget forfriskende og udbreder en aromatisk og længe vedholdende Duft af Japanesernes Ynglingsplanter.
Faas i Flakoner à 1 Kr. hos de fleste Pafumehandlere og i

Frederiksberggades Materialhandel
J. Fisker & Co.

Etablissement National
hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

Blinkfyret koster 15 Øre.

Blinkfyret er det bedste Annonceblad.

Blinkfyret vrimler af gode Billeder.

Blinkfyret er uimodstaaeligt.

Blinkfyret maa læses.

Blinkfyret maa ses.

Waterbury

Waterbury-Uhrforretningen paa Østergade har i Anledning af Julen ladet forfærdige et ganske nyt Remontoir, som særligt er beregnet paa Ungdommen. Ideen er meget genial. Naar man trækker »Nyheden« op som et almindeligt Waterbury, strømmer der en overordentlig Vellugt frem. »Værket« bestaar nemlig af Parfume.

* * *

Waterburys skandinaviske Repræsentant Hr. **Philipson** er i disse Dage vendt tilbage til Kjøbenhavn efter et længere Ophold i Udlandet, hvor han bl. a. har inspiceret Kompagniets Filialer i Stockholm, Kristiania og Gøteborg.

Han medbringer en ny Serie Waterbury-Uhre, som er en ikke lidt forbedret Udgave af de tidligere kendte. Skiven er større og tydeligere, Uhret kan stilles uden at aabne Kapslen, og Værket er — skønt mindre kombinet end tidligere — omtrent at se til som et Cylinderuhrs.

* * *

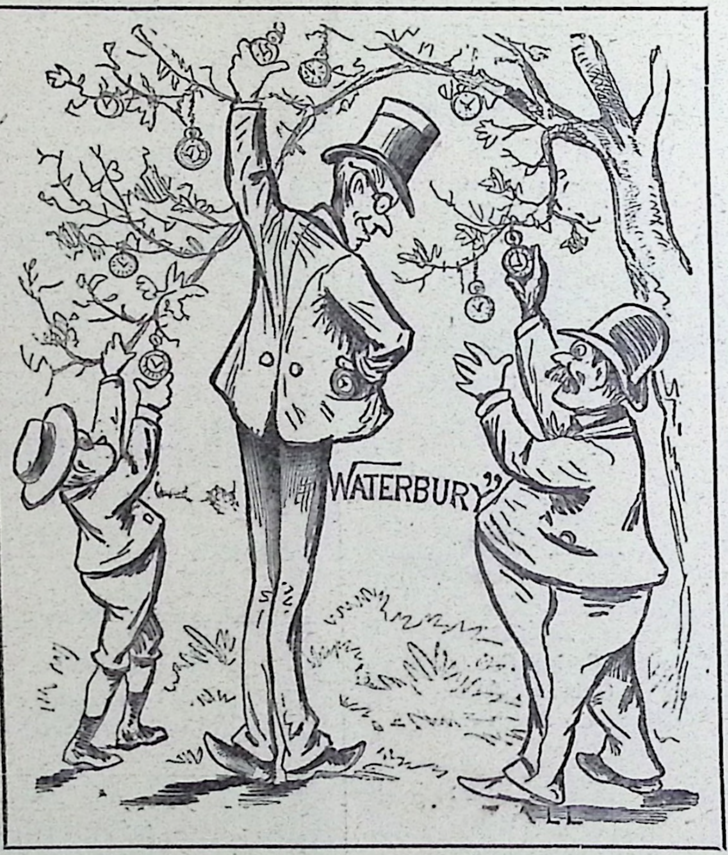
endnu flottere Ydre end den forhen saa bekendte Serie »E« Uhre. »F« har forskellige Fordele frem for »E«; navnlig kan man fremhæve, at Viserne stilles uden at aabne Uhret og Optrækningen

er ved Hjælp af en fiks lille Parfumeflaske, naturligvis formet som et Waterburyuhr, af samme Størrelse og emballeret i de elegant udstyrede Smaaæsker der ogsaa bruges til Uhrene. Paa den ene Side af Flasken findes Uhrskiven, paa den anden Prisen paa de Kronometre der er Forretningens Specialitet, og Firmaets Adresse. Proppen er indrettet til at dreje rundt paa samme Maade som bruges ved Optrækningen af de nye Uhre af Serie F., der for ikke længe siden blev bragt i Handelen.

* * *

I Waterbury-Kjælderen paa Østergade hersker igjen det travleste Liv. Hr. Philipson, den amerikanske Reklames Repræsentant her paa Pladsen og Forhandler af Waterbury-Uhrene, er vendt tilbage fra en Forretningsrejse, spækket med Ideer og ny Ure af Serien »F«.

Paa Disken ligger blandt meget andet et brugt Waterbury-Uhr med knust Glas og forgyldt Uhrkjæde, det er den myrdede Kaptajn paa Johannes' Uhr siger

Indenfor alles Rækkeevne.

„F". Waterburymanden Mr. Otto Philipson er atter vendt tilbage efter en længere Udenlandsrejse, paa hvilken han har besøgt sine Filialer i Sverrig og Norge. Mr. P. kommer aldrig tomhændet hjem efter en saadan Rejse. Han medbringer denne Gang en ny Sort Waterbury Ure, kaldet Serie »F«. Denne ny Stjærne paa Uhrmagerhimlen synes at overstraale sine Forgængere ved et

er gjort saa kortfattet som muligt. Vi tror at kunne spaa dette Ur et stort Salg.

* * *

Waterbury-Uhrforretningen, Østergade 9, Kælderen, der, hvad Opfindsomhed paa Reklamens Omraade angaar, visnok staar i første Række her hjemme har benyttet Julen til at bringe sine Uhre i Erindring paa en ny Maade. Det

Hr. Philipson og den fredelige Uhrkjøber skotter med stille Rædsel til det knuste Uhrglas. Om kort Tid aabnes den rigtige Reklame-Kampagne for Serien »F.« Hr. Philipson vil berede Kjøbenhavnerne en Række af Overraskelser. Det ny Uhr fortjener det; forskjønnet i Udseende er det, hvad det indre angaar, langt at foretrække for Forgængerne i Serierne fra »A« til »E«. Waterburyuhrene tilstræber Fuldkommenhed.

C. E. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 15. Januar 1888 — Nr. 3.

BLINKFYRET.

Redigeret af Frits Cetti.

Prinsesse Marie.

Der var Festforestilling i det kongelige Theater en Aften midt i September 1885.

Kongelogen og de tilstødende Loger var fulde af et glimrende Selskab. Kejserinden af Rusland, Majestæterne af Danmark og Grækenland, Prinsen og Prinsessen af Wales, Hertugen og Hertuginden af Chartres, vor Kronprins og Kronprinsesse. Flere af Herrerne vare i Uniform og Damerne alle i lyse og mellemlyse Toiletter funklende af pragtfulde Diamanter. Men det gallaklædte Publikums Kikkerter rettedes dog hyppigst og mest vedholdende mod en ung, blond Dame i beskeden lyserød Kjole, som sad i Dependancelogen mellem de kongelige og fyrstelige Børn og de gamle Onkler, ved Siden af en ung Mand i dansk Søofficersuniform. Den blonde unge Dame var *Marie Hélene Amélie Françoise* af *Orléans* som nogle Uger i Forvejen var blevet forlovet med Prins Valdemar, og det var den Aften første Gang,

Kjøbenhavnerne saa hende. Nu er hun kendt af hvert Barn i Byen.

Det første Indtryk svarede for Resten ikke ganske til Forventningerne. Saadan havde man ikke tænkt sig en ung fransk Prinsesse. Noget mere livligt, mere sydlandsk havde man dannet sig Billedet af hende. Man fandt, hun lignede en dansk, eller maaske snarere en skaansk Herregaardsfrøken, med sin sunde blomstrende Farve, det svære lyse Haar og de nordisk blaa Øjne. Men man fandt hende ikke derfor ilde. Tværtimod alle var enige om, at finde hendes friske, om Landet mindende Ungdom, hendes frejdige, fornøjelige Mine og smukke rolige Bevægelser højst indtagende. Og saa man nøjere til, opdagede man om Munden et lille Udtryk af fin, koket Surmulen — det Franskmændene kalder *bouderie* — og i Blikket, naar hun bøjede Hovedet og kiggede frem under de lange Øjenvipper, noget spillende skælmsk og spodsk, som fortalte om, at saa hun dansk ud, var der dog nok fransk Blod, Vilje og Humör i hende endda.

Og da hun i Oktober var bleven Prinsesse *Valdemar* og hen paa Vinteren efter et festligt Indtog havde fæstet Bo i Kjøbenhavn, viste det sig snart, at man ikke havde gættet fejl af hendes Karakter. Hun havde ikke boet en Maaned i det lille Palæ i Amaliegade, som var blevet sat i Stand til de nygifte, før der i alle Kredse fortaltes de muntreste Træk af den unge Prinsesses livlige Gemyt og elskværdige Lunefuldhed.

Der leves ved Kong *Christians* og Dronning *Louises* Hof et fint og stille Familjeliv. Man er næsten altid samlet, beskæftiger sig med og adspreder hinanden. Men denne stilfærdige Dydighed, dette Liv i Hyttefad, smagte ikke den unge Prinsesse. Disse Aftener i det kongelige Teater, hvor man tog hende hen til Balletterne, fordi hun endnu ikke rigtig forstod Dansk, eller om Lampen i den kongelige Dagligstue, hvor Dronningen spillede Klaver og Kongen Whist, mens Kronprinsessen broderede og Prins Hans legede med Børnene — bragte hende til at lukke sin lille Mund op saa højt, som hun aldrig havde troet det muligt.

Hun erklærede rent ud til sin Mand, at hun kedede sig, kedede sig, som skulde hun kvæles. Og det var dog ikke derfor, hun havde giftet sig og var draget til dette kolde graa Land. Hun spurgte, om der kun fandtes Oldinge i Danmark, siden man aldrig saa andre ved de ugenlige Tafler. Hun vilde danse og more sig, hun trængte til jævnaldrende Omgang. En Dag lod hun spænde for og kørte hen og gjorde Visit hos to unge nygifte Fruer af Aristokratiet. Dette, som var saa stik imod al Etikette, som vel tænkes kan, bragte Dronningen helt til Fortvivlelse, og det saa en Tid næsten ud, som Prinsesse Marie skulde blive Hoffets *enfant terrible*.

Kort efter forbavsede hun Verden ved at lade sin Gemal rejse til Grønland knap et halvt Aar efter, at de var blevet gift. Det skal have været hendes Mening, at Prinsen trængte til at komme lidt ud paa egen Haand. Hun syntes, han gik herhjemme og var for meget sin Moders Søn. Ved at lade ham foretage sin Grønlandstur, har hun maaske ønsket at vise, han nok saa meget var sin Kones Mand.

Ridning og Køren blev hendes Yndlingsadspredelser i hendes Ensomhed. Hendes raske Gig, hvis udsøgte Traver hun selv kørte, med en Tjener siddende bagpaa, blev snart kendt paa Promenaderne omkring Byen, og Ridehusets Amatører beundrede hendes dristige og elegante Ridt.

Da Hoffet tog paa Landet, var hendes daglige Køre- og Rideture til stadig Ængstelse for Dronningen, som tilsidst nedlagde Forbud mod, at hun tog Kronprinsens Børn med paa Vognen. Saa kørte Prinsessen alene. Flere Gange om Ugen tog hun til Kjøbenhavn, lod spænde fra i Palæet i Amaliegade og morede sig saa med at spadsere omkring i Byen.

Cirkus *Renz* glædede sig ved hendes varme Interesse. Altsaa beundrede hun Mr. *Cooke* og de med trikolore Silkesløjfer prydede Buketter, som den fejrende Jokey nu og da modtog, sagdes — almindelig at være en Opmærksomhed fra Prinsessen.

Paa Væddeløbsbanen henrykte hun Københavnerne i lige høj Grad som hun forargede Hoffet ved at ryge Cigaret paa Sadelpladsen. Fra den Dag var hun populær.

Kejseren af Rusland blev straks meget indtaget i sin Yndlingssvogers, Prins Valdemars, Hustru. Naar Kejseren gjæster Hoffet

paa Fredensborg, er Prinsesse *Marie* hans stadige Ledsagerske paa Spadsereture og Udflugter. Det er bekendt, at da de yngre Medlemmer af det fyrstelige Selskab i Sommer foretog en Fodtur fra Fredensborg til Helsingør, for at besøge Prinsesse Augusta, var Kejseren og Prinsesse Marie de eneste, som fuldførte Turen. Derved opnaaede de at komme for sent til Dineren, men trøstede sig roligt ved at spise til Middag paa Banegaarden i Helsingør. Denne uskyldige Spaseretur vakte megen Omtale i Tyskland, og fra den antager man, stammer det taabelige Rygte om, at Prinsessen skulde være den, som har overrakt Kejseren de falske Depescher.

Kejseren og Prinsessen gjorde ogsaa tit smaa Svip til København, hvor de morede sig med at gaa i Butiker, køre i Drosche og spise paa Restauration.

Der er ingen Tvivl om, at det er Kejserens den kære, stadige Tanke, en Gang at se sine to Yndlinge som Herskerpar paa Bulgariens Trone. Men den Dag det skete, vilde der blive Sorg i København, hvor Hoffets yngste Frue, netop ved sine smaa Udslag af modig Livslyst, munter Uforknythed og usnærpet Optræden har vundet alle Hjærter for sig.

I Gaar var det Prinsessens Fødselsdag. Hun fyldte 23 Aar. Byen flagede for hende og hjemme havde hun Middagsselskab og fik en Mængde Præsenter.

Blinkfyret fejrer Dagen ved at bringe hendes Billede og sender sin bedste Lykønskning.

„Blinkfyret"s

Redaktør træffes hver Dag Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre.

»— Mensch, ärgere mich nicht!«

Selskabsliv.

Den kongelige Familie har udvekslet en Mængde Nytaarspræsenter.

Saaledes havde Hds. Maj. Dronningen fra Wien ladet komme en Masse forskellige Sager, alle som én prydet med ofte diminutive Uhre. Kronprinsen fik f Eks. foræret en Spadserestok med et Uhr i Knappen, Kronprinsessen en Vifte med et ditto paa en af Ribberne.

* * *

Prinsessen af Wales forærede Kronprinsen et stort Øjebliksfotografi, hvor man ser Hds. kgl. Højhed til Hest, deltagende i en Jagt og omgivet af sine Jagthunde.

* * *

Kronprinsessen forærede sin Gemal et sjældent, historisk Bæger, Frederik den Sjettes Mundglas.

* * *

Prinsesse Marie uddelte til sine Slægtninge en stor Mængde Mapper, alle forsynede med de orleanske Liljer paa Omslaget.

* * *

Kejserinden af Rusland lod overrække Kronprinsen en stor Sølv-Vase i tscherkessisk Stil.

* * *

Kronprinsens Sønner fik af deres Tante, Prinsessen af Wales, hver et sjælden smukt Cigarfutteral af Sølv.

* * *

Den russiske Kejser lader hvert Nytaar forfærdige et meget stort Antal Guld- og Sølvsager, hvis kunstneriske Værd betydelig overstiger deres Metalværdi. Og disse Kostbarheder har i rigt Maal fundet Vej til vort Hof i Aar.

* * *

Den herværende italienske Minister, Grev *Segni*, gav i Torsdags en Diner paa otte Kuverts for Medlemmer af *Corps diplomatique*. Menuen var leveret af *Nimb* ved Holmens Kanal og saa' saaledes ud:

Suppe Tartalini.
Crustader à la reine.
Lax à la Genoise.
Oxefilet med Trøfler og
Macaroni Milanaise.
Strasburger Gaaselevere.
Champagnesorbet.
Ryper.
Grønsager.
Ris à la parisienne.
Neapolitansk Is.

Efter Bordet koncerterede Cirkus Vari'tés berømte Mandolinspillere, Familien *Armanini*.

* * *

Hr. *Fritz Bendix* vil om kort Tid holde Bryllup med Enkefru *Jørgensen*.

* * *

Hr. Apotheker *Alfred Benzon* er bleven forlovet med Frøken *Johanne Bissen*.

* * *

Sæsonens fineste Begivenhed, bliver en Velgjørenhedsfest i Koncertpalæet. Den skal efter foreløb'g Bestemmelse afholdes den 10de Februar. Der skal spilles Komedie og fremstilles Tableaux ved unge Damer og Herrer af *la haute volée*, og Billetsalget bliver ikke offentligt.

* * *

Hos Fru *Louise Nimb* vil om kort Tid blive givet en Dilettantforestilling, Komedie, Tableauxer og Oplæsning, til Fordel for Skuespiller *Carl Wulff*.

Forestillingens højst pikante Tiltrækning er, at alle de Agerende er lutter unge Damer; men til Sorg for vore mandlige Læsere maa vi desværre meddele, at kun Damer kan komme med som Tilskuere.

Der er forresten allerede udsolgt.

Ak, hun rejser!

(Med stort Billede i næste Numer.)

Fru *Thora Schwartz-Nielsen* forlader om nogen Tid Kjøbenhavn og rejser til Paris, for der at fæste Bo.

Fru *Schwartz-Nielsen* forlader Kjøbenhavn! Hvilket Tab for mange! Hvilken Sorg for — maaske lige saa mange.

„Lille Fugl, nu er Du fløjet“, sang den Saarige *Thora Schwartz* ved sin første Optræden for en privat Kreds paa *Capri* i Stadsgraven.

„Store Fugl, nu er Du fløjten“. synger nu, kun ca. f. Eks. 20 Aar efter, hele det *bedrøvede* Kjøbenhavn.

Og som den Kvinde hun er, som den, der aldrig gjør noget halvt, har hun ogsaa med det samme aflagt sin danske Tro og anlagt det Lands Religion, som fremtidig skal tælle hende blandt sine Borgerinder.

Hun er blevet Katholik. Hvilken Fryd for den eneste saliggjørende Kirke! Sandelig den gamle Pave *Leo* har følt større Glæde ved at modtage denne ene omvendte *Thora* i Jubilæumspræsent, end om *Bjørnson* havde sendt ham 99 Par Handsker. —

Men hvi forlader hun sin Fædrenestad og -tro? Hvorfor løser hun Billetten, hvorfor er hun blevet katholsk?

Midt i Udstillingens gryende Feber er den triste Meddelelse kommet over Byen, og Bladene har kun havt kølige og sparsomme Notitser derom til deres Læseres Underretning og Trøst.

Men *Blinkfyret* svigter ikke sit nysgjerrige Kjøbenhavn. *Blinkfyret* fortæller gerne alt, hvad det véd og har opsporet om Rejsen og Omvendelsens hemmeligste Aarsager. Men *Blinkfyret* véd ingenting og har ikke opsporet en Snus.

Var *Blinkfyret* et gammeldags Blad, der talte til Publikums Naivetet, vilde det naturligvis lade, som det sad inde med den allernyeste Oplysning. Men *Blinkfyret*, det moderneste af alt moderne, taler til Publikums fine Forstaaelse, og derfor siger det:

Vi *véd* ikke et Muk — men, som Madam *Krøyer* i *Store Bededagsaften*, vi har vore Anelser.

Blinkfyret har bevæget en af sine mest formaaende Velyndere, som samtidig er en af

Fruens aller*fineste* gamle Venner til at gøre hende en Visit. Hør, hvad han fortæller om sit Besøg hos den feterede Kjøbenhavnerinde:

Hun rejste sig glædestraalende fra den amerikanske Gyngestol, kastede Cigaretten og rakte mig begge sine Hænder:

— Nej, nu tror jeg, ved Gud jeg daaner. Er det virke — virkelig Dig?

— Jo, hvad synes Du?

— Gamle Dreng, men Du ser saa travrig ud?

— Jeg har hørt Du skal rejse, og er kommen for at sige Dig Farvel, siden det ikke lod til, Du vilde komme til mig.

— Naada, nu skulde vi straks. Du begynder ligesom i gamle Dage . . . Sid ned, et lille Glas Portvin?

— Tak . . . saa Du skal virkelig rejse?

— Det er nærmest, hvad jeg skal.

— Og bliver borte?

— Det er nok, hvad jeg gjør.

— Og hvad er Meningen?

— Med at jeg tager til Paris. Jeg skal uddanne mig.

— Hm!

— Du tror det ikke?

— Jo—o.

— Du mener jeg er blevet for gammel?

— Bevares.

— Du troer der stikker noget under?

— Oprigtigt talt.

— Hør, lille Ven, Du skulde da vel aldrig . . ?

— Hvilket?

— Være kommet herop for at fiske?

— Fiske?

— Ja, eller lirke?

— Hvor kan Du tro.

— Aa, spil bare ikke den uskyldige. Jeg er selv en gammel Rotte. Du vil naturvis have noget sætte i Aviserne.

— Kjøbenhavnerne er unægtelig nysgjerrige.

— Fortæl mig, hvad de siger om mig.

— Og naar de ikke faar deres Nysgjerrighed tilfredsstillet, ved Du nok, de bliver ondskabsfulde.

— Det er jeg vant til. Lad mig bare høre.

— Ved ikke om jeg tør.

— Vist saa; hvad siger de, fordi jeg er bleven Katholik, og rejser til Paris?

— De siger . . .

— Naa?

— De siger, at det er Synd, Du vil forlade din gamle Kultus for at dyrke nye Guder.

— Aa, siger de det, de rare Københavnere!

Hun saa et Øjeblik vemodigt hen for sig. Hendes straalende Øjne duggedes let, som viste der sig for hendes Blik Billedet af en kær fordums Ven. Saa smilede hun igjen, tømte et Glas og vendte sig paany til mig med indtagende Livlighed:

— Fortæl mig, hvad de siger mere.

— Saa siger de, det er fordi Du nødig vil staa Skrifte herhjemme, at Du søger til Skriftefædrene i Paris.

— Siger de ogsaa det, de velsignede Mennesker.

Hun blev atter tankefuld et Sekund eller to, saa brast hun i Latter:

— Du, synes Du ikke det er gruelig Spænd, jeg, tænk Dig, mig Du, mig Danmarks Thora, ene i en Skriftestol med en ung, smuk Abbed.

— Jeg vilde nok være Abbeden.

— Det kunde Du li', Du.

— Er det for Resten ikke en Idé. Hold Generalprøve med mig. Lad, som jeg var Din Skriftefader, og betro mig alle Dine Hemmeligheder.

Hun saa paa mig, lukkede det ene Øje og rystede smilende paa Hovedet:

— Er det ikke nemmere at lade være?

Jeg rejste mig og tog min Hat. Jeg mærkede, hun havde ikke mere den gamle Tillid til mig, og rakte hende Haanden til Afsked.

— Adiø da, gamle. Ha'et rart til en anden Gang.

Iversen.

BLINK.

Carl Wulff har ikke i Mentona mistet Lysten til at sige Brandere. Forleden skrev han til en god Ven:

»Hvad siger *Carl* og *Albert* til, at Abrahams har nedsat *Priserne*?«

* * *

Fru *Anna Christensen* er bleven charmeret i *Blinkfyret.* Forleden sang hun i sin bekendte Fioliolei-Vise følgende venlige Linjer:

Hold kun Blinkfyret, det er grinagtig,
gode Vitser der ofte bli'r sagt i.
Hele Bladet bli'r lavet om Natten
af gemytlige Folk — kan De fa't 'en.
Abonnér kun, ja det gør De Ret i,
i det Blad Jeres Mønter blot *sæt 'i*
Det er godt,
Fioliolei!
aldrig raat,
Fioliolei!
Derfor har Abonnenter det faa't,
Fioliolei!

Og Blinkfyret var selvfølgelig ikke sén. Det overleverede den derover dybt rødmende Dame en omfangsrig Blomsterbuket, forsynet med en stor Atlasksløjfe, paa hvis Baandender det besungne Blads Navn læstes i guldtindrende Typer.

* * *

Concert du Boulevards Nytaarsrevue er en for Etablissementet heldig Opfindelse. Det populære Forlystelsessted faar hver Aften slaaet en Masse Ekko af Væggene som Følge af Publikums svært knaldende Begejstring.

* * *

Fotograf *John Friis* paa Vesterbrogade Nr. 20 har fundet paa en ualmindelig fortræffelig Façon til Optagelse af legemsstore Billeder. For kun 20 Kroner sér han sig i Stand til at sætte Fysiognomierne paa det følsomme Kopi-Papir, saa stemningsfuldt, træffende ligt og yndigt, som man ved Gud knap havde tænkt sig.

* * *

I sidste Nummer bragte *Blinkfyret* et sært stemningsfuldt Billede fra Cirkus Variétés den øvre Balkon, og nu — dennegang — havde vi haft forsmædelig Lyst til at bringe paa Papiret et særlig velovervejet Portræt af samme Fornøjelsessteds Gulvparti.

Men vi kunde ikke faa Plads til det. Krigsraadens Lokale er til Stadighed i den Grad stoppet, at et yngre Blads end spiltyndeste Blyant forgæves søger Plads til grafitlige Volter.

* * *

»*National* er godt,« siger Direktør *Jacobsens* gode Venner. *Blinkfyret* med. Vi er en af hans gamleste. Gud velsigne Hr. Jacobsen og hans fremragende Artister. Saamange Penge, de koster ham — saamange er de sandfærdigen værd.

Inspektør spurgte forleden *Blinkfyret,* om det ansete Blad ikke kunde have Lyst til at tage Fabriken i Øjesyn.

Og Blinkfyret sagde ja — det havde svær Lyst til det.

Turen var højst interessant, og Besøgeren vendte Næsen hjem ikke saa lidt imponeret over de betragtede utrolige Masser af halve Bajere.

Den triste Kendsgærning, at *Danmark er et lille fattigt Land* tager Reissaus af Bevidstheden, naar man gaar og kigger paa al denne Guds Velsignelse af dyrt Øl. Og man begynder mod sin Vilje at spekulere paa, om der dog ikke skulde være *lidt* i hin skændige udenrigske Bagvaskelse, der stempler os rare danske Mennesker som Verdens græsseligste Drukkenboldte.

Ved samme Lejlighed stod Skriveren af disse beskedne Linjer for første Gang i sit Liv Ansigt til Ansigt med *en hel* Bajer. Han havde tidligere — ligesom største Delen af Byens Befolkning — kun kendt de *halve,* og henregnet førstnævnte Slags til Fabelverdenen og Utrolighedernes Rige. Disse $^1/_1$ Flasker nydes udelukkende af velsituerede Gambrinus-dyrkere i Brasilien og slige fjærne Lande og koster dér ikke mindre end 2 Kroner.

Vandringen gennem *Alliances* vidtløftige Lokaliteter tog rigelig Tid. Først kom vi ind, hvor Sodavand-Siphonerne fyldes, disse snedige Tingester, som denne Fabrik først indførte

her i Landet. Det vrimlede af blanke Kobbersager, og staaltraadsmaskerede Mænd gik og tumlede med det futtende Kulsyrevand og de talrige Maskiner og Apparater.

Saa gik Farten til Fabrikens Sprøjtehus, Snedker- og andre Værksteder, og vi tog i Øjesyn 18 Flaskeskyllersker, som overkommer Renselsen af 20—30,000 Flasker om Dagen. Paa Vejen mødte vi store lave Vogne, hver indeholdende 300 Bajere, som skulde *pasteuriseres* til oversøisk og anden langvejs Eksport.

Vi kom ind i *Alliances* „Specialitets"-Bryggeri, hvor der laves Würzburger- og Pilsner-Øl, Porter og Pale-Ale, og besøgte Pasteuriseringslokalet, hvor vedkommende Proces gaar for sig under Bulder og Tordenrabalder. Undervejs søgte og fik vi Oplysning om den Fabriken egne praktiske Maade at arrangere sig med sine Folk paa.

Det er Akkordarbejde altsammen, og som Følge af et genialt oppfunden Kontrolsystem, kan det til enhver Tid oplyses, *hvem der er Manden* ved mulige Unøjagtigheder.

I det Hele taget fortjener *Alliances* Direktør Arbejdervenners Tak for den Maade, han behandler sine Folk paa. Der er indrettet Badeværelse, Vaskehus plus Rullestue, Bibliotek osv.. og hver lykkelig ansat Menneske faar daglig og gratis udleveret mindst to Potter f. f.-Øl om Dagen.

Fabriken beskæftiger hvert enest Halvdogn ca. 150 Personer, som bliver forholdsvis godt betalt. — Skyllekonerne f. Eks. har magelig deres 2 Kroner om Dagen. Eksportens Størrelse og Omfang er forbavsende, naar man erindrer at *Alliances Gamle Carlsbergere* samtidig grasserer overalt og allevegne i det ganske Kjøbenhavn. Men i Sydamerika, Vestindien, Japan, Kina og Australien er man med paa *den* Vare i en for os til Besøgets Dato uanet Grad.

To Firmaer: *Joseph & Søn*, *G. Melchior* (i Kjøbenhavn) og *H. Pontoppidan & Co* (i Hamborg) har delt Verden mellem sig hvad Alliance-Eksporten angaar. Og at den er umaadelig vældig fremgaar bl. a. deraf, at Kaptejn *Holm* ved sidste nord-grønlandske Ekspediton 50 Mil udenfor almindelig beboet Zone fandt en tom Gammel-Carlsberg med *Alliances* Etikette.

Alliance aftapper

Otte Millioner halve Bajere om Aaret.

Pas paa det, Statistikere! Og som den Ølfabrik har Raad til at slaa itu! I 1882 gjorde den Brækage for over 34,000 Kr., siden Inspektør *Clement* er traadt til, er vedkommende Letsindighedskonto ganske vist gaaet ned til henved 13,000, — men det er da rigelig nok, det.

I 1885—86 udførtes 1,160,000 Halvflasker og 1,000,000 Helflasker.

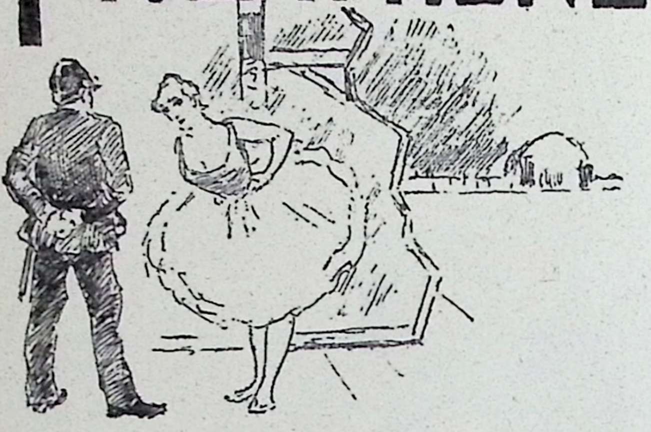
Etiketternes Antal er *legio*. Den aarlige Masse deraf kunde — nu skal vi være svært mathematiske — dække et nemt Stykke Vej paa 300 Mil. Lægger man dem i Stabel, bliver Bunken højere end Klodens mest langstrakte Vulkaner.

Med den ene Ende f Eks. i Skagen vil de halvrunde Sedlers Kæde skræve over Middelhavet og gaa pladask i Hjærtet af Afrika, naar de aarlige Papirtingester ligger klods Side om Side.

En af Fabrikens Folk tapper *17,000 Flasker om Dagen.* Vi har selv sét det. Og Fabriken beholder sine Arbejdere i lange Tider Adskillige har været der i 12 à 13 Aar.

Det mere overordnede Personale har indrettet baade Klub, Have og Keglebane, og hvem der har set *den* Menage, gaar hele sit senere Liv om med nagende Tristhed over, at disse Mageløsheder er forbuden Frugt for stakkels beklagelige Udenforstaaende.

THEATRENE

I Dagmartheatrets »*Fra 48*«, som er bleven Direktør Cettis skindbarligste Kassestykke, forekommer bl. a. Hr. *Alfred Møller* med blodrøde Striber langs sine velskabte Benklædesømme, samtidig med at den trinde Kunstner imaginerer at være en sandfærdig Afspejling af forlængst afdøde *Würtzen*. Dette føler *Blinkfyret* sig kaldet til at gøre Vrøvl om. Nærværende Blads Redaktør har nemlig i Egenskab af Trekvart-Slægtning til Rosenborgs fordums gemytlige Kommandant en vis — om man saa kan sige — Forpligtelse til at varetage vedkommende Ritmesters Eftermæle. Og vi skal sige Hr. Møller. For det første var det slet ikke *Würtzen*, som hittede paa Vitsen med den hele og halve Gaas, og for det andet har Manden aldrig i sit levende Liv været Kammerjunker.

Dette til Hr. Alfred Møller!

Og Hr. *Kolling* har for lange Ben. Hvad nytter det, Godeste, at De *stante pede* er paa Højde med vedkommende Højsalige, naar De i Sadlen mangler adskillige Kvarter i Væksten?

Forøvigt finder vi Hr. *Birchs* patriotiske Foretagende i enhver Henseende yellykket. Der er Krudtrøg, Dødskamp og tappert Soldaterslagteri, saa Parketternes Damepublikum kiler dyngevis ud til Manden med Garderoben, saadan tager Spektakel-Kanonaden paa Kvindelighedens blide Repræsentatricer.

Kun enkelte fynske Eisenfressersker sidder tilbage, snøftede standhaftig i forsvarsvarm Henrykkelse.

— Paa Grund af ovenstaaende polemiske Bemærkninger sér *Blinkfyret* sig ikke i Stand til før næste Gang at give sig i Lag med selve Stykket. Men Meningen er, at vi vil rose det. Blinkfyret har pr. lidt idiotisk Indsender endog modtaget en *Rebus* om Sagen. Den sér saaledes ud

47

hvilket skal betyde »En fra 48«.

SPORT.

Tidsskrift for Sport har med det ny Aar begyndt en ny Æra. Det hensygnende Blad har søgt at faa ny Kræfter ved en Omkalfatring fra et Tidsskrift, der kom hver 14de Dag, til er Ugeblad.

Hvorvidt „Kovendingen“ vil give Bladet bedre Vind i Sejlene, vil dels afhænge af dets Medarbejderes Ihærdighed, dels af den Støtte, der kan ventes fra Sportsmændenes Side. Vi tvivler ikke om, at Medarbejderne og Redaktion ville gjøre deres yderste. Vi haaber, at de maa finde den Støtte i Sportsverdenen, som de fortjener.

* * *

Fremskridts-Klubbens Krichetklub er gaaet over til Gendøbersekten. Paa en for kort Tid siden afholdt Generalforsamling lod Klubben sig omdøbe til Boldtklubben „Frem“.

Forhaabentlig er det ny Navn et Fingerpeg i Retning af, at Klubben i Fremtiden vil hente Medaljer hjem paa Sportens Valpladser, saaledes som dens Navnefælle Roklubben „Frem“ smukt begyndte ved Juniorløbene i September. Sommeren 1887 har kun Nederlag at opvise for „Fremskridtsklubbens Krichetklub“. Maatte Sommeren 1888 kun faa Sejre at opvise for Boldtklubben „Frem“.

* * *

Vædde- og Kunstløb afholdes paa „Københavns Skøjteløberforening“s Bane Søndagen den 15de, hvis Isen er stærk nok. Den nu indtraadte Frost synes at varsle godt.

I Løbene vil bl. a. d'Hrr. Groth og Ingemann Petersen deltage, den sidste dog kun i Hurtigløbet.

* * *

Roklubben »Frem« agter i en nær Fremtid at bestille en „Racer" hos Baadebygger Bjerg i Helsingør. Baaden skal efter Bestemmelsen deltage i det store Løb om Vandrepokalen til Sommer.

* * *

Prof. Kromann er efter Forlydende endnu ikke færdig med sin Del af Betænkningen over hvilken Gymnastik, der bør følges heri Landet.

* * *

Krigsassessor Paul Petersen vil til Sommer afholde Præsentation saavel med sit Kvinde-Kursus som med den af ham ledede Gymnastikforening „Hermes". Særligt den sidste vil imponere ved sin bravourmæssigt udførte Smidighedsøvelser.

C. U.

„Blinkfyret"

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

»... Lad Mønten klinge.«

Fra Nørrebros Theater.

Nytaarsrevuen for 1888, *»Kjøbenhavn under Masken«*, indeholder en saa stor Mængde humørsprudlende Viser, at *Blinkfyret* ikke kan nægte sig den Fornøjelse at putte en af dem i Bladet. Resten — og denneher da forresten med — faas for en Bagatel i Wilhelm Hansens Musikhandel, ovenikøbet ledsaget af Klavernoder og et millionbebudende Titelblad, udført af *Carsten Ravn.*

Det er den Vise, Fru *Marx* foredrager med saa betagende Skælmskhed.

* * *

Aa, saa sædelig.

Mel.: Aa, saa kælen.

Jeg vaagner om Morgenen tidlig
og klæder i Mørke mig paa,
for Moder fortæller mig id'lig,
det nøgne man ikke se maa.
Saa gaar jeg en Tur i en Park,
men Ørsteds jeg holder mig fra,
for der er der kun Jeanne d'Arc,
som ikke har Klæderne a'.
Og De maa huske paa, jeg er sæd'lig,
aa, saa sæd'lig, uh, saa sæd'lig,
og den Dragt er ved Gud ikke klæd'lig,
som de væmlige Mandfolk, dér staa,
har paa.

Om Aftenen gaar jeg i Byen
til Møder, hvor Dyd prentes ind,
Hr. Plenge, han er nu en ny en,
men Bjørnson et godt gammelt Skind.
Svend Høgsbro er from som et Lam,
og Klein gjør vist ingen Fortræd,
men Gejerstam — kender de ham?
han har vist slemt været med!
Gudskelov, at man selv dog er sæd'lig
aa, saa sæd'lig, uh, saa sæd'lig,
for vor Tilstand bli'er let højst forsmæd'lig,
naar for Sæd'lighedskrav vi er blind,
vi Skind.

I én Retning er jeg dog slem nok,
jeg læser alt, hvad jeg faar fat,
for Drachmann og Esmann og M. Kok
Jeg sværmer ved Dag og ved Nat.
Men træffer jeg paa noget — fy!

jeg streger det under, fordi,
naar Bogen jeg læser paany,
jeg saa det kan springe forbi.
Og saa føler jeg mig rigtig sæd'lig,
aa, saa sæd'lig, uh, saa sæd'lig,
og den Pige er virk'lig begræd'lig,
som den Følelse aldrig har ha't,
Godnat!

Handelsbureauet,

Østergade 48, Opgang i Pilestræde.

Overslag leveres gratis og franco.

udtages, udøves og udnyttes i Ind- og Udlandet.

Filial:	Filial:
Christiania, Norge.	Stockholm, Sverige.

Europa:
Tyrkiet, Østerrig, Tyskland, Spanien, Sverig, Rusland, Portugal, Norge, Luxemburg, Italien, Frankrig, Finland, England, Belgien, Danmark.

Afrika:
Liberia, Cap Natal, Mauritius.

Asien:
Ceylon, China, Ostindien, Japan. Straits Settelments.

Amerika:
Forenede Stater, Argentina, Bolivia, Brasilien, Chili, Columbia, Costa Rica, Canada, Equador, Engelsk Guiana, Guatemala, Honduras, Jamaica, Ny Foundland, Mexico, Nicaragua, Paraguay, San Salvador, Uruguay, Venezuela.

Australien:
Ny Syd Wales. Ny Zeeland, Syd-Australien, Tasmania, Vest-Australien, Victoria, Havaji-Øerne.

Varemærker
indrigistreres i Ind- og Udland.

Handelsbureauet. Østergade 48.
Opgang i Pilestræde.

Esprit du Japon

en pikant japansk Essents, der virker meget forfriskende og udbreder en aromatisk og længe vedholdende Duft af Japanesernes Ynglingsplanter.

Faas i Flakoner à 1 Kr. hos de fleste Pafumehandlere og i

Frederiksberggades Materialhandel

J. Fisker & Co.

Blinkfyret udkommer hver Lørdag.

Blinkfyret giver sig ikke af med Politik.

Blinkfyret faas allevegne.

Blinkfyrets Medarbejdere er talrige som Typerne i Bladet.

Blinkfyret har sin Næse allevegne.

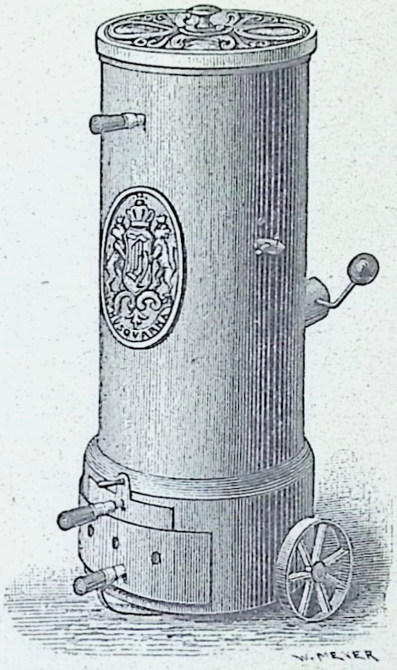
Blinkfyret er uden for al Konkurrence.

Blinkfyret boer Vesterbrogade 11 A.

Blinkfyret koster 15 Øre.

Danske & Svenske

Varme-Necessaires

Største Udvalg til laveste Priser. **Ubetinget mest økonomiske** og praktiske **Varme-Apparat;** opvarmer flere store Rum for 78—20 Øre i Døgnet. Over 200 leverede i Saison 1887. Talrige Anbefalinger.

H. J. Nielsen. Axelhus 2 B.
H. Rothenborg. Axelhus 2 A.

Vesterbrogade
Kjøbenhavn V.

Til Bortsalg

ved mine Auctioner

modtages daglig: Bohave, Handelsvarer i større og mindre Partier samt alle Slags Effecter. Forskud faas, samt Afregning strax. Det anmeldte afhentes ved Forretningens Bude.

Omkostningerne ere de billigste og mest fordelagtigste her i Byen saavel for Sælgerne som for Kjøberne.

Kjøbere erholde fra 4—12 Ugers rentefri Credit.

Kontor: **Boldhusgade 1.** Aabent fra 9—8. Telefon 1016.

Localer: **Boldhusgade 1.** Kjælder og Stue. **Admiralgade 24.** 1. 2. og 3. Sal.

R. Nielsen, Boldhusgade 1.

Fariser-Specialiteter
Carl Hvalsøe
28 Frederiksberggade

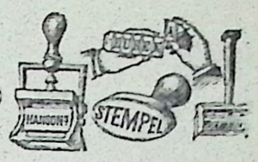
„Blomsten"

Store friske Østers
à 12 Øre.

Frederiksberggade 25

Nørrebros Theater.
i denne Uge hver Aften:
Dosmerholm,
Mikadoen samt
Kjøbenhavn under Masken
eller
Nytaarsrevuen 1888.

Østergade 18.

Østergade 18.

Alfred Bøttger
Ur- & Kronometermager
Kjøbmagergade 42
Ligefor Løvstræde.

Tivoli Varieté.
Hver Aften
Optræden af Miniaturkomikeren
Hr. Peter Hansen
samt Optræden af alle engagerede Artister
Mikadotournéen!!

Concert du Boulevard
Hver Aften fra 8—12
Concert & Variétéforestilling.

Dagmartheatret.
I denne Uge fra 7—10½
hver Aften
„Fra 48".

Etablissement National

hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

KOMFURER

efter engelsk & fransk Model.
Specialforretning i Støbegods.
Henrichsen,
Rewentlovsgade 16.

Fotografier.

Brystbilleder i Legemsstørrelse paa Emulsionspapir leveres **for 29 Kroner** pr. Stk.
John Friis, Vesterbrogade 20, 1ste Sal.

Waterbury.

Hvad Bladene sagde for 2 Aar siden og nu!

Berlingske Tidende, den 16. Decbr. 1886.

»Waterbury Lommeuhr-Compagniet« er Navnet paa et, oprindeligt amerikansk, Lommeuhr-Compagnie til Produktion af Lommeuhre til en særdeles billig Pris og hvis Fabrikata har fundet særdeles stor Udbredelse i Evropa & Amerika.

Uhrene ere net udstyrede i en Kapsel af Nickel-Sølv, gaa 28 Timer før man behøver at trække dem op, hvortil trykt Anvisning medfølger, der ogsaa omhandler de ny Uhres ejendmmelige Konstruktlon.

Politiken, den 22. Decbr. 1886.

Waterbury Lommeuhre

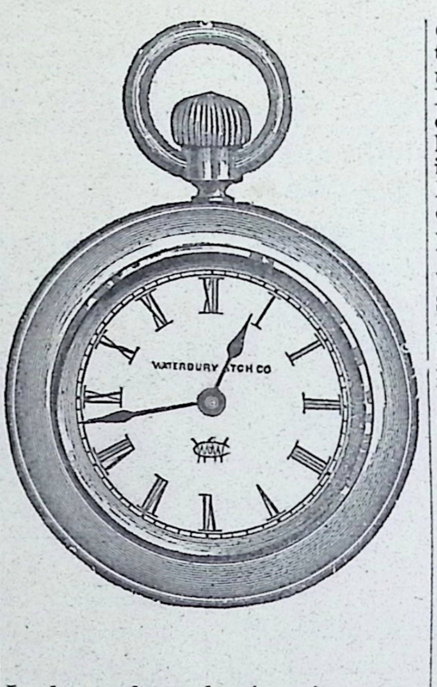
er det nyeste poa Tidsmaalingens Omraade. Paa Østergade Nr. 9 har Hr *Otto Philipson* aabnet et Udsalg af dette bekendte amerikanske Fabrikat: overalt i Butiken ser man de dækkende Tingester i nette silkeforede Etuier og de koster den Bagatel af 10 Kr. Stykket De ser godt ud i de blanke Nikkelkapsler, og deres indre Værd skal ikke være ringe. De er, siges der, meget nøjagtige, kan gaa i 28 Timer, for hver Gang de trækkes op, og er nemme og billige at reparere, altsammen paa Grund af deres simple og snilde Konstruktion. En anden Fordel, der heller ikke maa kaldes ringe, er, at de, saa billige de er, aldrig vil kunne komme til at *staa*.

Uhrene garanteres 2 Aar ad Gangen, Udsalget besørger alle Istandsættelser, hvoraf *ingen* vil koste over 2 Kr.

Landmandsblade, den 2. Juli 1887.

(Som Svar paa et i Bladet indrykket Spørgsmaal:)

Waterbury Lommeuhre. (Sp. 75). Det er selvfølgelig ikke muligt for usagkyndige at fælde nogen afgjort rigtig Dom om Waterbury-Uhrenes Godhed og Varighed, inden de har været benyttede i længere Tid her i Landet; men saa meget kan siges med Sikkerhed, at naar man uden videre har villet gjøre denne Fabrikation til Humbug, saa er dette urigtigt. Det er med denne, som med saa mange andre amerikanske Frembringelser: de er saa billige, at man paa Forhaand fristes til at erklære dem for ubrugelige, men har man set dem og prøvet dem, maa man som oftest indrømme, at de ikke blot er brugelige, men gode, ofte bedre, end de, man hidtil har kendt af samme Art. At Waterbury-Uhrene kan gaa og dertil gaa bestemt, er afgjordt, og at de er stærke og i det hele vel egnede til Brug paa

Landet, saafremt de viser sig at være holdbare i længere Tid, vil enhver indrømme, som har haft et saadant Uhr i Brug. Det er paa dette sidste Punkt — hvorlænge Uhrene vil vise sig at være holdbare — deres Fremtid vil komme til at bero; og derom kan der ikke dømmes for Tiden. Vi er tilbøjelige til at tro, at de vil slides forholdsvis hurtigt; imidlertid garanteres der jo for Uhrene i 2 Aar, og Fabrikanten regner, at de kan holde i 4 Aar, slaar dette til, er Uhret jo nok de Penge værd, det koster. — I Anledning af Spørgsmaalet er der af Forhandleren bleven os tilstillet en hel Række Breve saa vel fra Kjøbstadfolk som fra Landboere, hvori de vedkommende Brevskrivere anmoder om at faa et nyt Uhr til dem selv eller andre, da det Uhr, de tidligere har faaet, har gaaet godt. Da ingen af disse Udtalelser er fremkommen efter Opfordring, er der ingen Grund til at tro, at de indeholder andet, end hvad der stemmer med Virkeligheden.

Social-Demokraten, den 18. Decbr. 1886.

Waterbury Lommeuhre. Paa Østergade 9 har Hr. Otto Philipson i disse Dage aabnet et Hovedoplag for Danmark af en ny Slags amerikanske Lomme-Remontoiruhre. Disse Unre er af en ejendommelig Konstruktion, idet nemlig, de, naar den ca. 7 Fod lange Fjeder er trukket op, selve Værket bevæger sig rundt i Uhrkassen saaledes at det i Løbet af en halv Time foretager akkurat én Omdrejning. De praktiske Amerikanere — Uhrdelene bliver forfærdigede i en Fabrik i Konnektikut, samlede i New-Yprk og underkastede en 3 Maaneders Regulationsprøve i London — har ved denne Opfindelse kunnet reducere Værkets forskjellige Dele til 57. Waterbury Uhrene er foruden i de Forenede Stater og i Danmark patenterede i de fleste evropæiske Stater; Fabrikken, der blev oprettet i 1880 producerede i 1884 i 292 Arbeidsdage 308,000 Uhre (1³/₄ Uhr i hvert Minut) og har foruden i ovennævnte Lande tillige Filialoplag i Asien & Avstralien.

Dagens Nyheder, den 28. Decbr. 1887.

»Waterbury«. Hvem kjender ikke »Waterbury«? Hvem har ikke set dette Firma gjøre Reklame for sine Artikler paa en Maade, som vi aldeles ikke have kjendt herhjemme før? Men hvor mange er der, som tror, at et Waterbury Uhr til 10 Kr. kan gaa blot nogenlunde nøiagtigt? Og dog er det virkelig Tilfældet. Det, som gjør disse Uhre saa billige, er ingenlunde manglende Nøiagtighed, men ene og alene den fabriksmæssig drevne Produktion af de enkelte Dele, der paa ingen Maade udelukker en minutiøs Nøiagtighed. Derfor har disse Uhre ogsaa fundet en stor Udbredelse; og denne vil vokse mere og mere navnlig naar nu de nye Uhre blive bekjendte, Serie F. Uhret er »det mindste Optrækkeri i Verden«: paa mindre end ti Sekunder er Uhret trukket op, og saa kan man endda stille Viserne uden at lukke Glasset op, mere kan der med Billighed ikke forlanges, selv om F. koster 15 Kr. Der er ingen Tvivl om, at Folk, der ville vide nøiagtig, *naar* det gamle Aar paa Lørdag slutter sin Tilværelse for at afløses af det kommendes Gaader, inden den Tid ville forsyne sig med et af de amerikanske Uhre. Naar saa Hr. Sørensen kjøber sig et nede i den mærkværdig dekorede Kjælder paa Østergade, vil han ikke glemme ogsaa at anskaffe sig et til Fruen og diverse til Frøknerne; men han vil vælge af en noget anden Slags, nemlig de smaa Dameuhre, som indvendig rumme den berusende Vellugt, der duftende ud fra det fine Kniplingslommetørklæde kan overvinde selv den mest haardnakkede Modstand hos Ynglingen, hvis Hjerte skal bedaares.

Den 21. Januar 1888. — Nr. 4.

BLINKFYRET

Redigeret af Frits Cetti.

En glemsom Mand.

Man husker fra sin Skoletid det yndede Dobbeltbillede, saa morsomt og saa let at tegne: En glad Gris og en bedrøvet Gris.

Fed, veltilpas, Ørene stive, flot Krølle paa Halen, Øjnene polisk blinkende, Trynen trukket op til gemytlig Grynten — den glade Gris.

Slunken, nedslaaet, Hængeøren, Halen i en Sjask, Blikket trist skævende, Trynen mod Jorden — den bedrøvede Gris.

Der var noget, som uvilkaarlig mindede herom, naar man saa Kasinos to Exdirektører komme Arm i Arm; som fik En til at sige til sig selv: Der kommer den glade — Hunderup og den bedrøvede Lindemann. De supplerede, eller bedre, de dementerede hinanden.

Som en glad Gris tumlede Direktør Hunderup sig derude i Amaliegade paa Larsens Plads. Intet rokkede hans trivelige Ligevægt, intet smittede hans sunde Sorgløshed. Gemytlig Kammeratlighed og glinsende Jovialitet var Hovedtrækkene i hans Karakter, som i hans Fysiognomi.

Disse elskværdige Egenskaber lagde han aabent for Dagen strax ved sin første Direktørvirksomhed. Han tog al Ting saa gemytligt. Mens Hr. *Neumann* foer som en rasende frem og tilbage paa Jærnbanen mellem Kjøbenhavn og Ringsted, og med sine Historier om Forskud nær havde taget Livet af gamle Lindemann og faaet unge *Lindemann* forskudt — laa Hr. *Hunderup* behagelig paa Landet i Snekkersten. Han havde rent glemt, at Skuespillere kan trænge til Forskud.

Og da Sæsonen begyndte, var det næsten heller ikke muligt for ham at huske, at Skuespillere kan trænge til Gage. Før en Uges Tid ind i hver Maaned, kom han aldrig rigtig i Tanker om det. Og saa var det jo ikke altid, han lige havde Pengene. Saadan noget kan jo hænde Enhver. En Dag havde han for Resten husket det med Gagerne og alle Skuespillerne mødte glade paa Klokkeslettet, han havde bestemt. Men Pokker staa i det, hvordan det nu gik eller ikke gik, Hr. *Hunderup* kom i godt Selskab paa en hyggelig Café og vips glemte den distrait

Mand de stakkels Mennesker. I tre Timer smægtede de ulykkelige, mens Hr. Hunderup sad ved sin gode Frokost som den glade Skyldfrihed.

Saa fik man at vide, hvor han var og sendte Bud efter ham. Han stod fra Bordet og tog derhen: „I maa s'gu undskylde, jeg havde glemt det. Men Herregud, har det saadan Hast. Naa, nu kan I jo faa, hvad jeg har hos mig. Se her, det er nok ikke det hele, men Resten maa I s'gu vente med."

Og saa uddelte han elskværdigt alt, hvad han havde i Lommen. Og Skuespillerne, disse let bevægelige Børn, tilgav ham straks. Hvem kunde ogsaa blive vred for Alvor paa denne uegennyttige Mand, som med vindende Aabenhed tilstod sine Fejl og søgte at bøde dem saa godt som muligt. En saadan Gemytlighed maatte jo afvæbne enhver.

Men Hr. Hunderups Glemsomhed blev mere og mere mærkelig. Man høre et Par Eksempler, interessante Beviser paa, hvorvidt Mennesker kan naa i at miste Hukommelsen. Et Par af hans unge Skuespillere havde været saa letsindige at tage for meget paa Kredit hos deres Skræder. Det blev da overdraget deres faderlige Direktør at indeholde hver Maaned et passende Afdrag i deres Gage og betale det til Skræderen. Vil man nu tænke sig: Hr. Humderup huskede at indeholde Afdraget, men *glemte* at give det til Skræderen.

Ligedan med Kontingenterne til Skuespillerforeningen, som Hr. Hunderup opkrævede af sit Personale. Han huskede at indsamle Kontingenterne, han gik saa vidt, at han stak dem i Lommen, men han glemte, rent ud glemte at indbetale dem til Kassen.

Efter dette vil det ikke undre nogen, at høre hvordan det gik med en Pelts, som Kasino havde laant hos en Bundtmager til at figurere i et Stykke. Hr. *Hunderup* fik en Dag Peltsen paa, glemte at tage den af, gik ud at spadsere med den Dag efter Dag. Saa mødte han en Skuespillerinde, som saa at Peltsen ikke passede ham. „Deres Pelts er for snæver Hunderup," sagde hun.

— Ja, svarede Hr. Hunderup tankefuld og alvorlig, man lægger sig ud.

Han var gaaet i den Grad op i sin Rolle som Peltsejer, at han fuldt og fast troede, han var blevet korpulentere og rent havde glemt, det var en fremmed Pelts.

Da *En Tur til Marienlyst* var gaaet nogle og tyve Gange, satte Hr. Hunderup paa Plakaten: I Morgen opføres *En Tur til Marienlyst* for 35te Gang Han havde glemt de Gange, der manglede.

En Aften, da han stod og saa ud ad det lille Kikhul i Tæppet, udbrød han glædestraalende til sin Regissør:

— Kom her, skal De se! I Aften har vi udmærket Hus. Hvormeget tror De vi har i Kassen?

— Ja, svarede Regissøren, hvis der ingen Fribilletter er, har vi 12—1300 Kr.

— Fribilletter, hvor vil De hen. Ikke én Fribillet. Altsammen betalt.

Men da Kassen blev gjort op var der kun 200 Kr. Hr. *Hunderup* havde i Øjeblikkets Glæde glemt, at han havde sendt for 1000 Kr. Fribilletter ud.

Men ikke nok hermed, man har Eksempel paa, at der en Dag blev bortskænket saa mange Fribilletter, at da der kom Folk for at købe, havde man ingen Pladser igen. Der var *udsolgt* af bare Fribilletter.

Omsider begyndte Hr. *Hunderups* Glemsomhed ogsaa at smitte hans Omgivelser. De første der angrebes, var Kasinos Leverandører. De glemte en skøn Dag alle som en at levere Materiale til Dekorationer og Kostymer. Og det nyttede ikke, man henvendte sig til andre Leverandører. Alle Byens Handlende og Haandværkere havde fuldstændig mistet Evnen til at huske Bestillinger fra Kasino

Det begyndte at se betænkeligt ud, man stod nemlig i Begreb med at indstudere og iscenesætte *Kejserens ny Klæder*. Og man kunde ingen ny Klæder faa, hverken til Kejseren eller hans Hofstat. Ikke en ny Klud!

Endelig var der dog en Manufakturhandler, som i et Tilbagefald af Hukommelse sendte et Par Alen Lærred. Det saa nærmest ud som en ond Spøg og skulde ikke hjælpe stort. Men Hr. *Hunderup* glemte nu strax alle Forlegenheder og lod tilflyde Bladene en triumferende Notits:

— Paa Iscenesættelsen af *Kejserens ny Klæder* har Kasino nu taget fat med feberagtig Hast. Dag og Nat arbejdes der paa Malerstue og Skræddersal paa de ny originale

straalende fatastiske Dekorationer og Kostymer". Det var akkurat som i Eventyret selv, hvor de to Gavtyve vævede, maskede og syede i den tomme, bare Luft.

Og Glemsomheden greb videre og videre om sig. Publikum glemte i stigende Antal at møde i Teatret, Skuespillerne begyndte at glemme at møde paa Prøverne. Og saa hændte, som jo bekendt, en Dag det sørgelige, at hele Personalet glemte, de var Hr. *Hunderups* Skuespillere, glemte, at han var deres kære Direktør. Og Hr. *Hunderup* selv glemte igen denne Skuespillernes Glemsomhed og troede, han stadig havde Skuespillere, stadig var Direktør. Man husker, hvor haardt det faldt at faa ham bragt ud af Vildfarelsen.

Men selv efter at man har faaet det til at gaa op for ham, er han lige lykkelig, lige glemsom, den samme glade Gris.

Han siger, han aldrig har haft det saa godt, og at han har et Engagementstilbud paa 600 Kr. om Maaneden.

Hans første Optræden skal efter Forlydende være som *Hans Styx* i *Orfeus i Underverdenen*, han der drikker Glemselens Vand. Og han indstuderer flittigt Rollen.

Blot nu ikke det med Engagementet og de 600 Kr. ogsaa er noget, han har *glemt*.

Tak, hun kommer igen.

Der holdt en Droske udenfor Porten. En lille vims blond Mand med blækkede Fingre og stikkende Blik bag Guldbrillerne løb mig paa Ærmet paa Trappeafsatsen. Jeg gættede: Hendes juridiske Konsulent.

Salonen henlaa i forstyrret Uorden. Opsmækkede Kufferter stod langs Panelerne. Indpakningspapir flød hen ad Brysselertæpperne, de brocherede Møbler var bedækket med og duftede af alle de bedaarende Bagateller, som hører til en ung smuk Kvindes Toilet. Ved et Rosentræsbureau i et Hjørne under Palmer sad den „muntre Kostesælgerske" begravet i Dokumenter, Kontrakter, Rollepartiturer og Banknoter til langt op over sine henrivende Øren. Hun stak Penneskaftet i Chignonen og sendte mig et knusende Øje over Skulderen:

— Du er fræk Iversen!

— Men kæreste Thora.

— Fræk, sagde jeg. Vove at komme herop efter den næsvise Artikel i Blinkfyret. Naa, jeg har ikke Tid at gi' Dig paa Gummerne. Drosken venter, om et Kvarter gaar Toget til Paris. Hvad vil Du, gesvindt!

— Bare vide, om Du nu ogsaa virkelig rejser. Der løber de vildeste Rygter.

— Lad dem løbe, rende, hoppe som de lyster. Det er mig saa hvinende ligegyldigt. — Saa Du mig i Aftes?

— Jeg har aldrig set noget lignende. Hvem var Buketten fra med „Velkommen tilbages"?

— Gjorde den ondt paa Dig? Den var for Resten fra Konsortiet.

— Ah!

— Og Konsortiet er mig og Callemand.

— Og Callemand!

— 12000, hva'be'ha'r!

— En hel Ministergage!

— Fler, hvor de kom fra.

— Er det muligt?

— Skidt, jeg kan lige saa godt fortælle Dig det hele. Ellers laver Du jo bare Historier. Jeg har et Hotel i Paris!

— Garni?

— Vaas. Et rigtigt lille elegant Hotel. Avenue de . . . de . . .

— Aa, det kan jo være det samme.

— Og Diamanter, Heste, Vogne og Kusk.

— Hvad . . . hvad . . . hedder han?

— Kusken?

— Nej . . . hm. . . . ja . . .

— Det kan vist ogsaa være det samme.

— Bevares.

— Jeg skal ned og lukke af og pakke ind og . . .

— Sige Farvel!

— Man kan jo ikke overlade alting til Portnersken.

— Og hvor længe vil Du være om . . . at sige Farvel?

— Aa, jeg tænker en 14 Dages Tid!

— Er der saa mange?

— Man har jo faaet bekendte. Jeg har for Resten Tilbud om fast Engagement — — 100,000 Franks!

— Altsaa et Konsortium?

— Men jeg tror, jeg siger Nei . . . Sit

Fædreland skylder man dog alt, hvad man kan udrette.

— Du er en ædel Sjæl, Thora!

— Lad det gaa lidt over . . . Nu maa Du for Resten pille af . . .

— Farvel da . . . Lykke paa Rejsen . . . Men hvem skal nu klare den imens herhjemme?

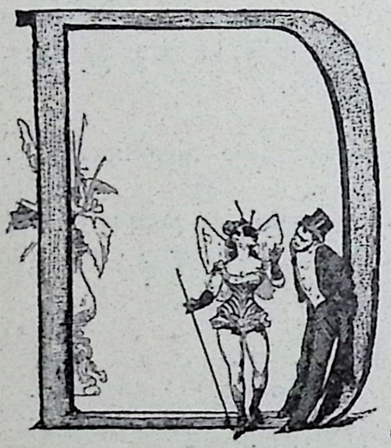
— Det skal Balle. Balle er god!

— Ja, saa er alting godt.

Iversen.

Den ny Facon,

Kasinomaskeraderne herefter skal gaa for sig paa, prøvedes i Torsdags og fandtes at være — foreløbig lidt *schwach*; men den gaar nok — senere.

Det er naturligvis noget, som — efter Godtfolks indbyrdes Mening — i ganske særlig Grad paahviler det i den Retning hyper-sagkyndige *Blinkfyr*, at give en pærelang Beskrivelse af disse Maskeraders kjøbenhavnske Historie.

Men *Blinkfyret* er for nymodens til den Slags. Det skal saamænd gærne indrømme, at det var Tivoli-Carstensen, som, da Fyrrerne var paa Hældingen, importerede forlorent Karneval *à la italienne* i Kongens Kjøbenhavn, samt at han lige i Begyndelsen fik Bedsteborgere o. s. v. til at trampe Dans derude til gammel-Lumbyesk Musik; men — vi kan ikke saa godt ofre mere Plads paa denne Saga. Vi vil hellere holde os til de sidste Maskerade-Begivenheder fra den 19de dennes.

* * *

Blinkfyret bestaar af nogle løjerlige Mennesker. Det hedder sig, de er her og dér og allevegne, og saa véd man alligevel ikke, hvor man har dem. Saadan f. Eks. i Torsdags.

Det omtalte Blad sendte en Tjener ud i Kasino — en skønt uniformeret Adonis, som *kunde* have gjort forfærdelig Lykke hos de mange sært kostumerede Damer, hvis han eller havde haft Tid til det; men det havde han ikke.

Han havde andre ikke saa ganske Smaating at varetage.

For det første skulde han holde sig i Skindet — det havde han Ordre til. For det andet skulde han bevare en vis *je ne sais quoi* Finhedsmine den ganske Aften, og saa skulde han forresten sælge Blinkfyr, uddele *Hm! Hm!* (Bladets nyeste) og *Pst!* (Bladets snart opbrugte) og gjøre al den Reklame, Skindet kunde, for sine oftere omtalte Foresatte.

Men endvidere skulde han *skrive Anmeldelsen* om hele Geschichten. Og den haardtbeskæftigede Mand gjorde ogsaa det. Han lavede sit Referat — pladask — ud af Hovedet — paa en Prik og paa éngang — i en sén Natteluft.

Her har De Menneskets Tanker. Synes De ikke om dem, kan Redaktionen da ikke gjøre for *det*.

* * *

Jeg gik ikke saa overdreven tidlig derud, for Redaktøren mente jo paa Kontoret, at jeg i Grunden maaske kunde gjøre mere Opsigt senere paa Aftenen, „naar

Dampen var kommet op i Selskabet" — som han sagde.

Men jeg var der da forresten, før der var kommen nogen Kæft at tale om.

Jeg gjorde, hvad jeg kunde.

Værsgovildeha'eBlinkfyretsNummerTremeddet alllernyestenytitilfemtenØre sagde jeg, og det gik varmt nok af — Folk var reelle nok i den Retning. Men Dekorationen var — synes jeg — mellem os imellem, ikke al den Gefærlighedsomtale værd. Der havde min Kollega ved „Fyret" — han med Lygten, De véd — gaaet og stukket mig uskyldige Mandfolk *den* ud, at der skulde være noget *paradisisk* ved de fra agtet Haand indsendte Palme-Makart-Partier. Jeg er nu mere kritisk. Jeg synes — saa sandt, jeg hedder Olsen —, det hele var noget for *Børnene*, hvis der havde været nogle.

Pigebørn var der, og . . . Død og Pine! husk Ordren om at holde sig i Skindet.

Redaktøren havde talt noget om, at en ransagende og anonym Kontrolkomité vilde vaage over mine Skridt nævnte Aften.

Jeg troede ikke et Muk af det. For Redaktionens Blinkfyre er s'gu saa godt kendt, at *de* lader nok være at gaa forborgent om paa slige Ballade-Steder.

Naa, Død og Pine! (for anden Gang), dér have jeg nok nær sagt noget.

Men der var — alligevel — to tilhyllede Gestalter, som gik og gloede temmelig nærgaaende paa mig hele Tiden.

Skulde det mon have været — om jeg saa maa sige — Revisorerne? Jeg sagde *C. & 10* til den ene og *Waterbury* til den anden, men de holdt sig stivt. — De sagde bare „Skrup af".

Saa det har ikke været de To, jeg troede. Imidlertid — jeg vil se bort fra dette Punkt — for jeg *maa* jo dog engang begynde paa Referatet.

Referat! — Referent! — Tænk, hvad det vil sige! Fribillet i Lommen — Fri Spisefortæring — som *Blinkfyret* maa ud med — Fikst Liberi — Hansker — kort sagt Og saa at være en Sags *gentlemen of the press* — Storartet.

* * *

Naar det ikke havde været for en

væmmelig Dragon, som hele Tiden gik og chikanerede mig, vilde jeg have følt mig saa temmelig *au fait* med Situationen. Men han var ikke saadan videre elskværdig. Han har vist været en forklædt Gendarm eller Skuespiller, som maaske har troet, *jeg* havde skrevet det Fæle „Revolutionen i Kasino" i et udbredt Blad. Og alligevel — tænk! — saa at gøre mig til Schiwe for sin Vrede.

Ellers var det godt. Særlig Tableauxerne, hvor Boulevardens „Professor" Max Alexanders tidligere Gemalinde lod de en Gang i Cirkus Variété brugte unge Damer gøre Marmorbilleder — Vidunderligt!

Og saa det stemningsfulde Slutningssyn, hvor Fruen aandrigt antyder ved nærværende Lejlighed at have

skudt Papegøjen.

Ligefrem henrivende!

Appetitvækkende var endvidere Idéen med at lade Hr. Gravesens Mad-Gongon slaa Varselslag, hver Gang de unge overkridtede Piger stod *todt* for Publikum.

Sikken en Virkning!

* * *

Fine Folk var der; men mest paa Sværdsiden. Som visse unge Baroner gav Greven, Aah!

Hele Rantzaus Damepersonale mødte i deres Kisteklæder.

* * *

Resten kan Læseren maaske selv bedst fantasere om. Pennen er magtesløs overfor Beskrivelsen af den lykkelige Aftens senere Slutning.

Og jeg var allerede da forlængst hjemme.

Ærb.

En yngre Olsen.

* * *

Vi synes ikke saadan godt om unge Olsens Artikel; men — da det nu er saa sént og Bogtrykkeren venter — saa, kære Læser, sé gennem Deres smaa, velskabte Fingre for denne Gang. Det er jo ellers sjældent, vi er mindre heldige, og unge Olsen bliver — mellem os sagt — snart furet.

Ét maa vi dog tilføje:

Da *Blinkfyret* igaar (Fredag) stod tidlig op, gik der et Optog blege Ynglinge forbi dets bekendte Vindu paa Vesterbro.

Se hvordan, de sér ud.

Ork! Gu' ja, Gu' ja, tænk Dem selv Teksten.

Selskabsliv.

Hs. kgl. Højhed *Kronprinsen* rejser i Slutningen af denne Maaned til Aalborg for at indvie den ny Frimurerloge dersteds.

* * *

Hs. Eks. Overhofmarskalk *Løvenskiold* har inviteret til Bal paa Tirsdag.

* * *

Baron *Gustav Blixen-Finecke*, Prindsesse Augustas ældste Søn, er efter Forlydende blevet forlovet med Frøken *Posse*, en Niece af den svensk-norske Minister Baron *Bech-Friis*.

* * *

Grosserer *Philip W. Heymann* havde iaftes arrangeret en elegant Skøjteløberfest paa Tuborg-Havns Isflade. I Festen deltog 60 Herrer og Damer, og Stemningen har højst animeret.

* * *

Apoteker *Ibsen jun.* er bleven forlovet med Frk. *Bay*.

* * *

Forfatteren *Peter Nansen* fyldte igaar 27 Aar.

* * *

Grosserer Philipson holder paa Torsdag Bryllup med Kunstnerinden Frk. *Anna Bendix*. Brudeparret agter straks efter Vielsen at rejse til Paris.

»Blinkfyret« ønsker det unge Par Lykke paa Rejsen og paa snarligt Gjensyn.

* * *

En fin *Cercle* holdt flot og vellykket Fest i Tordags.

De distinguerede Tilstedeværende var hist og her i livlig Stemning. I en Kvadrille overgik to fremragende Dandies hinanden i Galanteri. Hr. *de I.* og *O'.* Esq. vekslede Haandslag.

En Time efter forlod Hr. *de I.* med træt Gang Lokalet, betragtet af *O'.* Esq. med haanlig fremskudt Underlæbe.

* * *

Det kgl. Theaters Frøken *Emma Lange* og Hr. *Poul Nielsen* holder Bryllup ved Paasketider.

* * *

Til den for Skuespiller *Wulff* arrangerede Forestilling vil Programmerne blive parfumerede af J. Fisker & Co., Frederiksberggades Materialhandel.

* * *

En i *Blinkfyrets* Nr. 2 omtalt Forlovelse skal nok være gaaet overstyr.

* * *

Fru *Louise Nimbs* Dillettant-Dame-Forestilling fandt Sted baade i Lørdags og i Mandags under begejstret Bifald.

Den af danske Skønheder paa en saa fremtrædende Maade hædrede og misundelsesværdige *Carl Wulff* skal efter Sigende kunne være ellevild over det materielle Udbytte af dette Fru Nimbs ligesaa sjældne som eksklusive Foretagende.

* * *

Den af *Blinkfyret* omtalte Velgørenhedsfest, som skulde finde Sted den 10de Februar i Koncertpalæet, vil ifølge senere truffen Bestemmelse foregaa i Wittmach & Riises Selskabslokale. I Koncertpalæet lader sig nemlig ikke saa nemt som sidstnævnte Sted arrangere et Theater.

Generalinde *Holten* staar i Spidsen for Komiteen.

Af Stykker skal rimeligvis opføres:
Hr. Volmer i Sorø,
en ny fransk Bagatel: *Efter Ballet*,
samt et originalt Arbejde, som vist kommer til at hedde *Paa Maskeraden* eller lignende.

* * *

Den herværende franske Vicekonsul, *Emile de Serre*, har fornylig arvet en meget betydelig Formue og en dermed følgende Grevetitel.

I den Anledning gav han forleden en over al Maade elegant Diner for herværende Diplomater og deres Damer.

Fra Udstillingen 1888.

Som det vel allerede andensteds fra vil være Læseren bekendt, agter Brygger *Carl Jakobsen* til Sommer at arrangere en storartet Separatudstilling af *fransk Kunst*. Dette smager ikke rigtig vore Kunstnere, som af en eller anden ubegribelig Grund har levet i den Formening, at det var *nordisk* Kunst, man skulde sé paa en *nordisk* Kunstudstilling.

For Publikum derimod vil det være en storartet Glæde her i vort eget Land at kunne gjøre sig bekendt med det store Frankrigs herlige Kunst.

* * *

Det turde derimod næppe være bekendt, at en af vore mest ansête Kunstnere, Etatsraad p. p., samtidig agter at arrangere en storartet Separatudstilling af *tysk Øl*. Dette smager ikke rigtig vore Ølbryggere, ialfald skulde man ikke tro det, naar man smager deres danske Øl.

For Publikum derimod vil det være uhyre lærerigt endelig engang herhjemme at kunne foretage en dyberegaaende Sammenligning mellem vort eget Lands mindre heldige Produkter i denne Genre og det store Tysklands herlige Øl.

„Blinkfyret"

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

»... Lad Mønten klinge.«

BLINK.

Prinsen og *Prinsessen af Wales* holder Sølvbryllup den 10de Marts d. A.

Der træffes allerede i England storartede Forberedelser til at hædre det afholdte Fyrstepar.

* * *

Forfatteren *Herman Bang* begynder sin Foredragstourné i Sverig og Norge i Gøteborg, netop sin 30aarige Fødselsdag den 20de April.

* * *

»Waterbury« Forretningen paa Østergade 9 modtog i Gaar den største Sending Uhre, der endnu er indført her i Landet paa en Gang. — Herreuhre saavel som Dameuhre.

* * *

Paa Søndag skal de føromtalte polske Forlovede Hr. *Aposnanski* og Frk. *Kulikowskaja* endelig giftes. Bryllupsfestiviteten skal foregaa i *National*.

* * *

En *Spansk Pantomime* vil imorgen eller overmorgen blive opført af det *Holzerske* Balletselskab. Der er prøvet paa den i længere Tid, og der har i den Anledning været stærkt med Kastagnetslageri i *National* paa visse Tider af Formiddagen

* * *

Naar det regner paa Præsten ,drypper det paa Degnen, har en entreprenant Cigarhandler i disse Dage tænkt og aabnet et Cigarudsalg paa Østergade 9, Stuen. »Waterbury« har gjort Stedet historisk berømt, og den ny Cigarhandler haaber, at hans Cigarer skal »ryge« ligesaa godt som Waterburyuhrene.

»Blinkfyret« har prøvet det ny Menneskes Cigarer og synes foreløbigt godt om dem. Naar de 20,000 Kasser, han er i Besiddelse, af er røgne skal vi nærmere komme tilbage hertil.

* * *

Concert du Boulevards Regissør, Komiker, Viseforfatter o. s. v. Hr. *Frederik Henriksen* har Benefice paa Tirsdag. Den af Beneficianten udklækkede og af Publikum saa vel modtagne *Nytaarsrevu* gaar samtidig over Brædderne for 25de Gang, i hvilket Anledning den ganske Bruttoindtægt tilfalder den lykkelige Digter.

Blinkfyret kommer — mens det sidder og skriver dette

— pludselig i Tanker om nogle Linjer i Revufiguren »Peter Sok's« Vise:

Men er Arbejdet sløjt, kan man ej leve højt,
saa min Mønt jeg fik tjent som Annonceagent,
det vil sige, jeg som en Slags *Lygtemand* kom,
og paa Gaden som Tolk gik for *Blinkfyrets* Folk.
Abonnenternes Flok strømmed' snart ind *en bloc*;
men da de havde nok — furet blev Peter Sok.
:|: Skønt jeg *blinked* til *Fyrene*, sagde dog de:
endnu fler Abonenter, det bli'r Griseri. :|:

Forøvrigt er Hr. *Sok* saa venlig at overdrive ganske forfærdelig. *Blinkfyret* er stadig lige umættelig hvad Holdere angaar.

Aftenvisiter.

(Introduktion.)

Det er i Grunden anstrængende i Længden, dette med at gaa paa Variété om Aftenen. Skal Sporten drives nogenlunde gennemført, maa man — som Sagerne nu staar — tage Droske i Timevis, bare for at overkomme en halv Bajer paa hvert af Stederne.

Men Kjøbenhavnerne er ikke bange for Slid og Slæb, naar det gælder om at more sig. Det udvalgte Tusind, som er saa lykkelig, at have Lommen fuld af Frikort, har aldrig svigtet vedkommendes Direktørers inderste Mening.

De trofaste Munterhedsfugle hænger inderlig ved de udbudte Limpinde. Og det er jo rimelig nok, at de gør det. De har jo Entréen gratis, har altsaa sparet de 50 Øre, Indgangen koster, og kan saa nok paa den Konto offre de til Fortæringen nødvendige 5—6 Kroner.

Foruden Drikkepenge.

Jeg kender en Mand, som paa denne Maade har opnaaet en ikke ubetydelig aarlig Indtægt. Hvad der er sparet er jo ifølge Sprikwortet fortjent. Han har regnet ud, at han ved hver evige Aften at besøge forskellige Varietéer ligefrem tjener mindst halvtredje Krone om Dagen. Der er bare det ved det — siger han — at *Driftsudgifterne* til den Forretning er saa forbandet store.

Forresten hørte jeg igaar, at det ulykkelige Offer for beregnet Spekulationsraseri allerede har gjort Konkurs, og et *ondit* tilføjer, at det skal være svært sløjt med Aktiver i Boet.

Men, naturligvis, fordi En dratter om paa Glidebanen, skal man da ikke forbyde al Skøjtesport.

* * *

Blinkfyret er nu mere fornuftigt. Det sidder i sin hyggelige Rede paa Vesterbro og samler Variété-Erfaringer hver Formiddag. Dørene staar nemlig aldrig stille dér. Der kommer Artistherrer og Artistdamer i Dyngevis. De søger Redaktionens sagkyndige Dom, Bistand og Raad angaaende projekterede Præstationer. De vil gærne have, det formaaende Blad skal blødgøre Direktørhjærter i Retning af Engagement, eller de vil liste sig til at at blive lidt venlig omtalt. Kort sagt — *vi* har det ganske Artistliv paa første Haand uden at have Grassatløberi nødig.

Paa den anden Side — *Blinkfyret* gaar saamænd selv lidt ud om Aftenen. Hvorfor skulde det være eneste Kjøbenhavner-Asket i den Retning. Men *Blinkfyret* gaar behersket ud og kun ledet af de ædleste Motiver.

Det er nemlig Meningen, at vi nu vil til at være Vejleder og Ledestjærne for Nationen. Vi vil af vor Videns rige Kildevæld øse lidt op hver Uge, saadan at enhver Lysthavende hos os kan indhente fornøden og frugtbringende Underretning, naar herværende Borgere vil lægge Plan til aftenlige Fornøjelses-Felttog.

Kom bare til os.

Herregud! den Vejledning er da nok den stakkels ca. Tredjedels Rigsort værd.

Men — selvfølgelig — vi rutter ikke saadan med Beskrivelser. Vi kan ikke ligestraks fare ud med hele Bunken af vore Kundskaber.

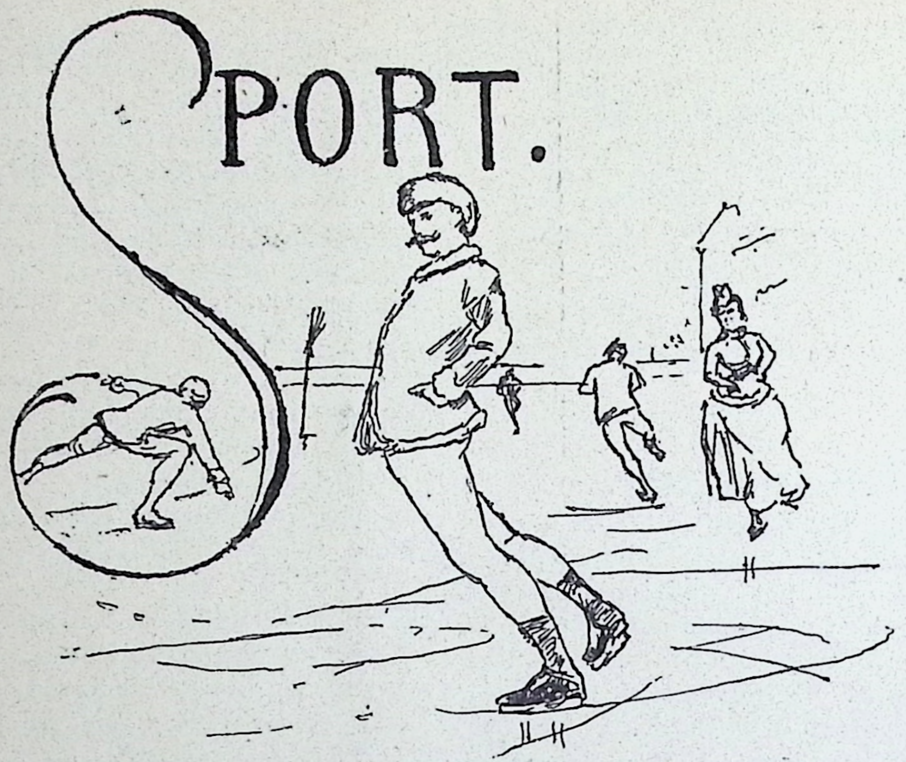
Vent lidt med det, kære Læser!

* * *

De nærmere Enkeltheder kommer i Nr. 5.

„Blinkfyret"s

Redaktør træffes hver Dag Kl. 11—12 i Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal, og i Reglen hver Aften Kl. 8—10 paa Bladets Kontor, Vesterbrogade Nr. 11 A, Stuen.

Hvis Skøjteløberbanen ikke staar under Vand i Morgen, afholdes der Væddeløb i „Københavns Skøjteløberforening".

* * *

Hovedinteressen vil knytte sig til *Hurtigløbet* for Voxne. Til dette er der træneret ved Dag og ved Nat i den sidste Tid.

Blandt Konkurrenterne nævnes Brødrene *Groth*, Hr. *Ingemann-Petersen*, cand. polyt. *Knudsen* og cand polyt. *Eugen Schmidt*

* * *

Hvem af de Herrer, der vil blive den sejrende i det én engelsk Mil lange Løb, er vanskeligt at sige. Brødrene Groth har hentet mange Sejre paa Skøjteløberbaner; men Hr. Ingemann-Petersen har træneret med den ham egne Energi, saa han bliver uden Tvivl en farlig Konkurrent, ogsaa Hr. Knudsen skal ikke være uden Chancer.

* * *

I *Baglændsløbet* vil bl. a. deltage Hr. *Alfred Benzon*, d'Hrr. *E.* og *H. Hornemann*, Hr. Arkitekt *Groth* og Hr. *Middelboe.*

Kampen vil her formodenlig komme til at staa mellem d'Hrr. Alfr. *Benzon* og *Groth.*

Sandsynligheden er for at den første vil blive Sejrherre.

* * *

Væddeløbsbanens Beliggenhed er paa skraas af Banen fra Aagade til H. C. Andersensgade; dens Længde er ca. 800 Alen.

* * *

Kunstløb bliver ikke afholdt paa Søndag, da Bestyrelsen frygter for, at Isen ikke skal være stærk nok til at bære den store Menneskemasse, der under Kunstløbet vil samle sig paa én Plet som Tilskuere.

* * *

Hvis der i Vinterens Løb bliver saa stærk Is, at Kunstløb kan afholdes, vil Konkurrenterne til dette bl. a. blive: Hr. Arkitekt *Groth,* Hr. *Raaschauw* og Hr. *Schmidt.* Hr. Groth vil utvivlsomt blive Sejrherre.

* * *

Handelsstandens Gymnastikforening og *Odense Gymnastikforening* vil afholde Konkurrenceforestilling i Odense i Marts Maaned.

* * *

Dansk Bicycleklub afholder den 5. Februar en stor Forestilling i Bicycleridt i Cirkus. En Del af Københavns bedste Gymnastikere har tilsagt deres Assistance ved Forestillingen. Indtægten skal arvendes til Anlæget af en Bicyclebane her i Byen.

C. U.

Ildsvaaden

i Holbergsgade 19.

Udsalget af Varelageret, bestaaende af lutter kurante **Kolonialvarer, Vine og Spirituosa** i original og egen Aftapning fortsættes.

Gina Smiths Anchiovis, fuldstændig fejlfri og holdbare, oprindelig Pris Kroner 2,50, bortsælges under Udsalget for Kr. 1,50 pr. ½ Dunk.

Ægte vestindisk Bay Rum Kr. 2,35 pr. Fl. ÷ 25 pCt. Rabat.

Ægte vestindisk Salep 40 Øre pr. Pd.

Jacob Mini & Sønners Jordbær-, Hindbær- og diverse andre Sorter Likører, oprindelig Pris pr. 1/1 Fl. 2 Kr., sælges for 1,35 Øre.

Samtidig realiseres et Parti Schweizer Cerutter, hjemkommen i disse Daae pr. »Perm«.

Henkogte **Ærter, Asparges, Champignons** etc.

Alt til **betydelig nedsatte Priser.**

Udsalget er aabent fra Kl. 10—5, Mandag undtagen.

Telefon 363. **Frits Lebahn.**

KOMFURER

efter engelsk & fransk Model.

Specialforretning i Støbegods.

Henrichsen,

Rewentlovsgade 16.

Blinkfyret er ikke saa stort andet end det ogsaa optager Annoncer.

Blinkfyret har sine egne Agenter.

Blinkfyret som udkommer i større Oplag end de fleste andre illustrerede Blade er udmærket egnet til Bekjendtgjørelser for d'Herrer Handlende.

Blinkfyrets sidste Nr. udkom i 2det Oplag.

Prisen paa Annoncer er 20 Øre pr. Petit Linie — 5 pCt. Rabat for flere Gange.

Blinkfyret har kun en indskrænket Plads at overlade Annonceafdelingen hvorfor man i Tide bedes indlevere Annoncerne til Kontoret Vesterbrogade 11 A, Stuen.

Nørrebros Theater.

i denne Uge hver Aften:

Dosmersholm,

Mikadoen samt

Kjøbenhavn under Masken

eller

Nytaarsrevuen 1888.

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½

hver Aften

Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Concert du Boulevard

Hver Aften fra 8—12

Concert & Variétéforestilling.

Tivoli Varieté.

Hver Aften

Optræden af Miniaturkomikeren

Hr. Peter Hansen

samt Optræden af alle engagerede Artister

Alfred Bøttger

Ur- & Kronometermager

Kjøbmagergade 42

Ligefor Løvstræde.

Vodrufvej Rideskole,

største private

RIDEHUS,

Vodrufsvej 22.

Billigste Rideundervisning for Damer og Herrer.

Heste tilrides, tilkjøres, og modtages paa Foder.

„Blomsten"

Store friske Østers

à 12 Øre.

Frederiksberggade 25

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Pariser-Specialiteter

Carl Hvalsøe

28 Frederiksberggade

Fotografier.

Brystbilleder i Legemsstørrelse paa Emulsionspapir leveres **for 20 Kroner** pr. Stk.

John Friis, Vesterbrogade 20, 1ste Sal

Etablissement National

hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

hver Aften fra 8—12.

Koncert & Variétéforestilling.

WATERBURY

&

Et stort Parti Lomme-uhre hjem-komne

2 Aars Garanti Nickel-Sølv yderst korrekte Kr. 15,00

&

DAMERNE.

C. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 28. Januar 1888 — Nr. 5.

BLINKFYRET

Redigeret af **Frits Cetti.**

J. P. Jørgensen

Gentleman-Sport.

Prokurist J. P. Jørgensen.

Man lægger straks Mærke til ham, naar han deltager i en Præsentation, selv om man aldrig har set ham før. Ikke videre høj, men glimrende bygget, smidig — stærk til det yderste, med et kækt Hoved paa et Par brillante Skuldre, og et Nakkeparti, som man ellers kun ser det hos Englands og Amerikas første Sportsmænd, saaledes ser Prokurist *J. P. Jørgensen*, Danmarks første Gymnastiker, ud.

Hans Optræden er sympathetisk, han trænger sig ikke frem, hans eminente Dygtighed skal nok gøre ham bemærket alligevel; det synes snarere som om det voldsomme Bifald, der altid hilser Jørgensens Præstationer, er generende for ham. Rolig, næsten legende, udfører han de vanskeligste Øvelser. Nogen Specialitet har Jørgensen ikke, han er Nr. 1 i alle Øvelser paa Gymnastikens Omraade. Hans Spring er de eleganteste, hans Smidighedsøvelser de smukkeste, og

hans Barre og Reckøvelser de sikreste og kraftigste.

Under en Rejse i Tyskland kom Jørgensen til at deltage i en Turnforenings Øvelser; hans Barre og Reck vakte almindelig Beundring hos de paa disse Omraader særlig drevne Tyskere.

Jørgensen er et af Københavns Gymnastikforenings mest indflydelsesrige Medlemmer; han er Medlem af Bestyrelsen og Forretningsudvalget. Gymnastikforeningens Tur til Randers forrige Sommer foregik under hans Ledelse.

Sin første gymnastiske Uddannelse fik Jørgensen i Handelsstandens Gymnastikforening, af hvilken han som 21 aarig blev Medlem, senere blev han ogsaa Medlem af Københavns Gymnastikforening. Han er nu 29 Aar gammel, men føler sig saa smidig og letbevægelig som nogensinde. Endnu i en halv Snes Aar mener han at kunne drive den gymnastiske Sport med samme Smidighed og Kraft, til Gavn for sig selv og Gymnastiksagen og til Glæde for alle dem, der faar ham at se udøvende den smukke Idræt.

3 Medaljer og 1 Præmie har Jørgensen vundet paa Sportens Valpladse. Ved sidste Præsentation i Cirkus hindrede et under Træneringen sket Uheld ham i at faa den 4de Medalje.

Th. Groth.

Landskabsmaler.

Som 12aarig begyndte *Groth* at løbe paa Skøjter. Han er nu 40 Aar og har i den forløbne Tid drevet det saa vidt i Skøjteløber Sporten, at han almindelig benævnes „Danmarks Skøjteløber-Konge“.

I den første Tid gik det imidlertid ikke saa glat, da han manglede Forbilleder. Først da den berømte Skøjteløber *Jackson Haynes* i 1865 gæstede Kjøbenhavn, kom der Fart i Groth. Hans Opgave har siden den Tid været, at naa dette sit store Forbillede, uden at han dog selv mener, at det endnu er lykkedes; men paa den anden Side siger Groth, at ingen anden nu levende Skøjteløber er i Stand til at naa denne Mester i Skøjteløbning.

Th. Groth

Groths Hovedprincip er, at der til Grund for Skøjteløbningen ligger 4 Grundbevægelser (Herresving, Essving, Tretal og Øjesving), først naar man tilfulde kan disse, har man opnaaet den fornødne Sikkerhed til at gaa videre.

Groth har i alt faaet 10 Præmier i Skøjteløb, saavel i Hurtigløb som i Kunstløb; de 4 af disse har han faaet i Hamborg. Kunstløb er hans Specialitet, men han driver ogsaa Hurtigløb, da den dermed følgende Trænering bevirker, at man har lettere ved Kunstløbet, hvilket udfordrer langt større Udholdenhed og Kraftanstrengelse end Tilskuerne sér eller aner.

Det længste Løb, Groth har deltaget i, var i 1886 i Hamborg, hvor han løb $22^1/_2$ engelske Mil i 1 Time og 25 Minutter.

I 1880 skrev han en Bog om Skøjteløb (Skøjteløberkunsten), i denne findes de fleste

af de Øvelser, han kan udføre. Foruden Skøjteløber er Groth tillige Cyclist. Han har 2 Medaljer fra Tricycle-Væddeløb.

Skøndt han nu, som ovenfor bemærket, er 40 Aar gammel, føler han sig dog paa ingen Maade anstrengt af Skøjteløbet. Han venter endnu at kunne vinde mange Sejre paa Skøjteløberbanerne.

Det ejendommelige ved Groths Skøjteløberkunst er den Ro og Kraft, hvormed den udføres.

Ingeman Petersen.

Nedenstaaende Notitser er Uddrag af et Brev til Redaktionen, hvilket vi med Hr. I. P.'s Tilladelse benytter.

Ingeman Petersen

Jeg er født den 14. Marts 1854, har aldrig som Dreng eller i Alderen fra 14 til 23 Aar befattet mig med Legemsøvelser eller Sport.

Først adskillige Aar efter at jeg var bleven gift, indmeldte jeg mig i „Københavns Skytteforening", og derefter blev jeg med korte Mellemrum Medlem af „Københavns Gymnastikforening", Handels- og Kontoristforeningens Roklub" (nuværende „Københavns Roklub"), og senere blev jeg Medlem af „Dansk Bicycle-Klub" og „Københavns Skøjteløberforening".

Som *Skytte* har jeg vel fejret mine største Triumfer; jeg har som saadan taget en stor Del Præmier, bl. a. Foreningens Kongepræmie i Aarene 1879—80 og 81.

Som Bevis for, at en kraftig Vilje ogsaa kan gøre sin Indflydelse gældende paa Skydning, fremføres:

Ved en Kapskydning i Odense hændte følgende: Der blev skudt paa 300 Alen 15 Skud af hver Skytte; flere af Københavnerne havde skudt glimrende, én endogsaa 86 Points (der kunde naas 90). Da dette kom mig for Øre, udbrød jeg nærmest i Kaadhed: „Saa skyder jeg 87 Points". Under stor Spænding begyndte jeg uheldigt, og det syntes umuligt at opnaa Resultatet, men under almindelig Taushed blandt de forsamlede Skytter, afleverede jeg dernæst 13 Pletskud i Træk, og de 87 Points var naaet; de indbragte mig 1ste Præmie og stormende Bifald fra Kammeraterne.

Hvad Gymnastik og Vaabenøvelser angaar, da har jeg drevet det videst i *Hugning*, saavel med højre som med venstre Haand, idet jeg gaar ud fra, at begge Sider af Legemet maa uddannes ligeligt.

Medens *Roningen* endnu ikke stod paa noget videre højt Standpunkt her i Landet, har jeg deltaget i 6 Kaproninger. Jeg fik dog

Afsmag for den Slags Sport, hvor man er afhængig af, hvad Kammeraterne bestiller. Jeg lovede mig selv i Fremtiden kun at drive Enkeltmands-Sport. Der er for mange Ærgrelser forbundne med at være solidariske med Folk, som ikke er præcise, og som ikke har Lyst til at arbejde. Nu er Forholdet maaske noget bedre i Roklubberne, men vi har desværre mange Eksempler paa, at det endnu ikke er gaaet op for vore unge Sportsmænd — hvad Sport er.

Den Roklub, hvoraf jeg var Medlem, foranstaltede i 1882 en *Fodtur* til Helsingør (Snekkersten). Her var udsat Præmier for de Deltagere, der i kortest Tid tilbagelagde Strækningen. Der startede 20 Deltagere; da jeg imidlertid mente, at det var mindre besværligt at løbe end at gaa, slog jeg straks over i Løb og tilbagelagde, med et kort Ophold i Rungsted Kro, hele Strækningen i 3 Timer 25 Minutter.

Denne forcerede Løbetur, og den forudgaaede Trænering straffede sig imidlertid; i over et Aar plagedes jeg af et Ildebefindende som Følge af, at mit Hjærte var bleven overanstrængt. Ved et til de mindste Enkeltheder regelmæssigt ført Liv er Ondet atter forsvundet, saa at jeg nu ikke føler nogetsomhelst Ildebefindende under Væddeløb; det maa dog bemærkes, at jeg *altid* holder mit Legeme i Træning.

I 1883 begyndte jeg paa *Cycle-Sporten*, og opnaaede Præmie samme Aar ved Bicycle-Væddeløbet i Tivoli. Senere har jeg faaet en Præmie for Tricycle-Kørsel, og en Præmie sammen med min Søn i internationalt Tandemløb i Kristiania.

I 1886 begyndte jeg paa Skøjteløb og opnaaede samme Aar Præmie for Hurtigløb.

Værdien af samtlige Præmier og Medaljer som er mig tildelt, anslaar jeg til c. 2500 Kr. Værdien af mit Helbred er gennem alle disse Øvelser bleven uvurderlig. Jeg føler mig stærkere end nogensinde og glæder mig til Side om Side med min opvoksende Søn i Fremtiden at kæmpe mangen fredelig Kamp med saavel danske som fremmede Sportsmænd.

To Fjender af Sporten (Tobak og Spiritus) har det været mig let at besejre, den tredie (Kvindfolk) besejrede jeg, da jeg giftede mig.

Mit Raad til alle Fædre og Mødre er: Lad Eders Børn drive Gymnastik og Sport fra deres unge Alder; lad dem drive det med fuld Kraft og læg dem ingen Hindringer i Vejen. De vil da blive dygtige Arbejdere i det Samfund, de ere Medlemmer af, og de vil reddes fra mange Fald og mange Ulykker.

Der vil i Tidens Løb voxe op et Folk, der véd hvad det vil, og hvad det kan.

* * *

Til ovenstaaende har Redaktionen intet at tilføje. Vi ønsker Hr. Ingeman-Petersen alt Held i hans fremtidige Sportsvirksomhed.

C. U.

BLINK.

Hostrups ny Stykke *»Under Snefaldet«* foregaar paa en Herregaard, hvor et haardnakket Snevejr har samlet et stort Selskab af Tilrejsende og Indesneede.

Fru *Bloch* spiller Hovedrollen.

* * *

250 Francs modtog Madame *Thénard* for sin Optræden i Sprogforeningen.

* * *

En egenhændig Skrivelse medtog Madame *Thénard* fra Hs. Maj. Kongen med Rekommandation til Kejserinden af Rusland.

* * *

Et Rubinarmbaand pansattes Madame *Thénard* ved hendes Afrejse af Prinsesse Marie.

* * *

Om Oprindelsen til Navnet »Gaber Beitse«, der nu ogsaa har opnaaet Navnkundighed herhjemme, har *Blinkfyret* i et amerikansk Blad læst følgende, som det ikke vil forholde sine Læsere.

Opfinderen havde oprindelig kaldt det Garver Beitse, begrundet paa den Holdbarhed, det bibringer Læderet; men efterstaaende Tilfælde bevirkede, at det fremtidig kom til at hedde »Gaber Beitse«.

I Begyndelsen maatte han gjøre megen Reklame for at faa sit Produkt indført, han havde saaledes pareret med en

gærrig Farmer i Ohio, at naar han smurte sine Saaler ind og ganske rolig sled væk paa dem 1 Aar, saa vilde han dog opdage, at Saalerne næsten ikke vare slidte. Paréen drejede sig om 100 Dollars — Landmanden smurte nu Saalerne ind, og Aarsdagen efter vendte han Støvlerne. Hans Forbauselse over at se Saalerne omtrent som nye, bevirkede, at Munden kom til at staa aaben i fire Timer, og da der senere slog sig Mundklemme til, stod Spiseorganet aabent i ca. 3 Uger. Hans Ansigt tog sig i denne Tilstand saa usigeligt morsomt ud, at Opfinderen tilbød ham at eftergive ham de 100 Dollars, naar han maatte lade ham fotografere og benytte Billedet som Varemærke. Dette Billede, »Gaberen«, er det, man nu ser paa de bekjendte Flasker, og samtidig blev Navnet forandret til »Gaber Beitse«, hvilket Navn nu er paa alles Læber hele Verden over.

* * *

Ved Udstillingens Aabningshøjtidelighed vil Korene blive besørgede af Medlemmer af Cæciliaforeningen, Koncertforeningen og Studenterforeningen, med Assistance af adskillige private Kræfter.

* * *

Visse elskværdige Kolleger i Provinserne anmodes venligst om, at angive Kilden, naar de gør os den Ære at benytte *Blinkfyrets* Tekst.

Lidt om Wulff.

Carl Wulff

Som det almindelig fortælles om sceniske Berømtheder, lyder ogsaa Sagaen om *Wulff*, at han allerede som Barn følte en hæftig Lyst til Theatret. Sammen med en nu meget anset Højesteretssagfører lavede han Forestillinger og agerede sine første Roller.

Hans Familie tiltroede ham imidlertid — med Familiers sædvanlige Skarpblik — større Evner som Forretningsmand og satte ham i Urtekramlære. Unge Wulff kom til at *staa* hos den bekendte Urtekræmmer *Schoustrup* paa Amagertorv. Han var Dreng i Urteboden, en Fætter af ham Ferdinand R. var Svend. Men begges Længsel higede fra Puddersukkeret og Svedskerne og blev tilsidst uimodstaaelig. Fætteren drog til Sydamerika, hvorfra han senere kom hjem som en rig Mand. Wulff drog kun til *Alhambra*; paa hvis luftige Brædder han debuterede i *Concerter for Rejsende.*

Han havde trommet Alverden sammen til sin Debut, og Venner og bekendte, Slægt og Trosfæller sad spændt og ventede hans *Entrée.* Den faldt i Slutningen af Stykkets første Akt, hvor tvende Skovbetjente arresterer Hovedpersonen. Wulff var den ene Skovbetjent og havde én Replik, hvorefter han ikke mere viste sig. Vennerne og Familien sad lidt flove; der havde jo ikke en Gang været Lejlighed til at applaudere. Og sikkert

ingen tænkte sig, at den Stemme, som her første Gang lød ud i Scenens Luft, skulde blive Kjøbenhavnerne kendt og kær som faa.

Sin egentlige Debut fik den spodske Wulff som den følsomme Maaneskinsbonde *Jokum* i *En Søndag paa Amager*.

Senere rejste Wulff i Provinserne. Faa har gennemkrydset Danmarks og Norges Lande og Kyster som den siden saa fastgroede Kjøbenhavner. Han har optraadt i de mest afsides Ravnekroge og spillet i de mærkeligste Stykker og de forskjelligste Roller. Blandt andet har han en Gang som pur ung og slank maattet give den tykke fordrukne Skomager *Syl* i *Lumpacivagabundus*.

Fra Norge kom *Wulff* i Tredserne til det kongelige Theater for at erstatte *Michael Wiehe*. Trubadurpartierne havde dog allerede den Gang begyndt at miste deres Tillokkelse for ham og han bad den daværende Chef om Lov til at forsøge sig i en lystig Rolle, men dette kunde allernaadigst ikke bevilges. „Vi har morsomme Folk nok,“ mente den skarpsynede Overordnede. Saa opgav Wulff at blive *Michael Wiehe*. Han gik til Privattheatrene og blev Carl Wulff. Skiftevis i Aarenes Løb Folketheatrets, Kasino, Dagmartheatrets Wulff — en enkelt Sommer ogsaa Tivolis Cirkustheaters — men stadig den samme, hjemme overalt, i første Række, først paa Plakaterne, først i Publikums Gunst, den populæreste Skuespiller i København.

Ingen spiller som han alene paa sin Person. Det er andre Skuespilleres Force at maskere sig, at virke ved overraskende Ukendelighed, bestandig Forskellighed. Wulff er altid éns, éns klædt, éns maskeret. Hans korte mørke Frakke, stramt knappet, Silkecylinderen flot paa Snur, de lyse Benklæder, den bøjelige Stok, Vikomtemoustachen og det let krøllede Haar er hele hans Tilbehør og gaar igen i alle hans vigtigste Roller. Et Sminkeapparat, dette alle Skuespilleres nødvendigste Rekvisit, har Wulff aldrig ejet. I Paaklædningsværelset hos en Kammerat spejler han sig, før han skal ind, dypper Fingeren i Sminkekrukken og sætter en let Tinte an hist og her. Saa brænder han en Korkprop, som han altid gaar med i Lommen, — hans eneste Kunstmiddel, gerne medtaget fra en god Middag — lidt i Gasflammen ved Spejlet, giver sig Øjenbryn og anbringer det kendte lille sorte Overskæg, og Løjtnanten eller Studenten, Marquien eller Kontoristen, Franskmanden eller Københavneren — er færdig og træder ind paa Scenen, elegant, koldblodig, sprudlende livlig eller knasende tør, sølle eller forsoren, dreven eller dum, alt som Rollen forlanger.

Forøvrigt lærer Wulff aldrig sine Roller. Han lader ligefrem være af Princip. Da en af hans Direktører en Gang gav ham en ny Rolle, sagde han til ham:

— Hør nu Wulff, lær nu denne Gang din Rolle. Prøv paa det! Du ved jo, hvilken Yndest du staar i hos Publikum, den Lykke du alene gør ved din Person. Om du nu ogsaa kunde din Rolle, om du følte dig helt sikker paa Scenen, tænk en Gang, hvilket Resultat!

— Tør s'gu ikke, svarede Wulff. Nu har jeg i 20 Aar spillet Komedie paa den Maade. Det vilde betage mig Spændingen, hvis jeg vidste, hvad jeg skulde sige, naar jeg kom ind. Jeg vilde gøre Fiasko, hvis jeg kunde min Rolle.

En anden Gang, da han havde faaet en ny Rolle, som han glædede sig meget til at spille, saa Regissøren ham blade i den og saa ganske rolig lægge den ned i Bordskuffen i Paaklædningsværelset.

— Men bedste Hr. Wulff, vil De dog ikke tage Deres ny Rolle med Dem hjem?

— Nej, hvorfor Fanden skulde jeg det. Den skal jo spilles her, — svarede den uforbederlige.

Ofte staar han og læser i Kulissen lige til det sidste Sekund, før han skal ind.

Saaledes en Gang paa Folketeatret i *Landsbyfolk* af *Victorien Sardou*. Han læste lige til sin Entree og hængte saa i Hastværket Rollen fra sig paa Sætstykket. Men lidt efter var en Sceneforandring, hele Dekorationen gik til Vejrs og Wulffs Rolle havde paa Snoreloftet. Stor og komisk var hans Fortvivlelse, til Hæftet blev opdaget og bragt ned.

Blandt sine Kolleger og Omgangsvenner er Wulff Kæledæggen, ingen er afholdt som han. Umulig at finde en bedre Kammerat lyder allevegne hans Lov. Han er en stor Selskabsfugl, ubetalelig ved et godt Bord eller i et festlig Lag. Som oftest skriver han Visen, der besynger den glade Lejlighed, som

har samlet Selskabet. Og oprømt, vittig straaler han mellem Vennerne stiklende til højre og venstre med elskværdig Spot. Han har en uforlignelig Evne til at finde Folks ømme Punkt, udspekulere det, de allernødigst vil høre, og saa sige dem det med den største Sindsro lige i Øjnene — uden at det dog er muligt for Alvor at blive vred paa ham. Han forstaar, som en fransk Kritiker har sagt om Judic, den Kunst at knase den forbudne Frugt mellem Tænderne og spytte Folk Kærnerne i Ansigtet, uden at de tager det ilde op.

Og Brandere, Smaavitzer, Anekdoter, ypperligt fortalte, holder bestandig Latteren frisk, til Wulff skal paa Theatret, stikker sin Prop i Lommen og bryder op — altid sober.

Kun én Gang — i snart 30 Aar — er han mødt lidt bedærvet. Det var paa Folketheatret; man spillede *En Barndomsdrøm* og *Benjamin Pedersen* var paa Scenen, da Wulff kom ind.

— God Aften, Pedersen, hilste han glædestraalende til Publikums høje Overraskelse sin forbavsede medspillende, der i det franske Stykke bar et ikke nær saa hjemligt Navn.

Forestillingen sluttede med *Stegekælderen*, hvor Wulff spillede Simonsen, som „lige kommer fra en bedre Middag paa Skydebanen.“ Dertil svarede hans Stemning fortrinlig, men han turde dog ikke staa op paa Stolen, da han skulde holde Talen.

Disse Smaatræk er opbevarede i Skuespilverdenen til Erindring om Wulffs eneste Perial.

Hans Maadehold er forøvrigt mærkeligt, som han næsten tilbringer al sin Tid paa offentlige Steder. Han elsker Kafélivet med det vekslende Sammentræf og muntre Driveri. Derfor er han ogsaa en Rædsel for sine gifte Venners Koner, som hyppigt ikke faar deres Mænd hjem til Middag, fordi de har truffet Wulff. Disse Middagsudeblivelser blev en Tid saa grasserende, at et Medlem af Kliken fandt det praktisk at lade trykke smaa Blanketter af følgende Udseende:

Kære (her tilføjede Afsenderen sin Kones Fornavn)
Kommer ikke hjem til Middag.
(Afsenderens eget Fornavn).

og henlægge dem paa de forskellige Kaféer, hvor Wulff søgte. Kun til Wulff selv var der trykt særskilte Blanketter. De lød nemlig:

— Kommer hjem til Middag.

Selv naar Wulff skal arbejde, foretrækker han at gøre det ved et Spisebord. *Neiiendam* og Restaurationen paa *Raavad* er hans mest yndede Arbejdssteder. Der plejer han at skrive Sommerrevuerne.

— Det maa være paa et Værtshus, er kort sagt hans Mundheld og stadige Forslag ved alle Lejligheder.

Men i Vinter har han maattet opgive sit københavnske Liv. Hans Bryst blev angrebet, og i Oktober maatte han ombytte *Gianellis* Sofaer og *Hjørnets* Kroge med Rørstolene i Sandet paa *Mentonas* Strandbred. Der sidder han og sér ud over det blaa Middelhav, Italiens Sol skinner paa hans bekendte graa Hat, Mandelblomsternes Duft kildrer hans Næse. Men han byttede det vist gerne straks altsammen for en Plads ved Vinduet i *Nimbs* lille Karnap med Udsigt til det vintergraa Kongens Nytorv, med Vennerne omkring sig og sit Navn paa Plakaten paa Hjørnet.

Gid han snart maa kunne bytte.

„Blinkfyret“

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

»... Lad Mønten klinge.«

Selskabsliv.

Der var nogle, som fandt vor hidtidige Vignet til denne Rubrik temmelig lille. Nu synes de maaske, den i Dag er for stor.

Det er ikke let at gøre alle tilpas. Men *Blinkfyret* er sig da bevidst, at det gør sit muligste i den Retning.

* * *

Hs. Eks. Overhofmarskalk *Løvenskiolds* Bal i Tirsdags var særdeles animeret. Der blev bl. a. opført en Komedie,

som spilledes af Frk. *Quaade*, Frk. *Løvenskiold*, Frk. *Funck* og Cand. jur. *Bache*.

* * *

Ved et medicinsk Kandidatgilde i Gaar paa Dagmarhotellet spiste og drak man følgende:

Østers	Sct. Peray
Suppe med Asparges	Amontillado
Smaa Postejer	Chat. Beycheville
Helleflynder	Rüdesheimer
Oxefilet med Trøfler	Chambertin
Grønsager	Pommery & Greno,
Hjærper	extra dry
Smør — Ost — Selleri	
Is	Gl. Madeira
Frugt	

* * *

Skuespiller *Vilhelm Wiehe* og Balletdanserinden Frk. *Charlotte Hansen* vil holde Bryllup kort efter Sæsonens Slutning.

BLINK.

Generalløjtnant *Kauffmann* gav i Tirsdags en større Dinér for Garnisonens højere Officerer.

* * *

Hr. *Fr. Henriksens* Benefice i Concert du Boulevard i Tirsdags havde samlet fuldt Hus, og Beneficianten modtog i Aftenens Løb talrige Venskabsbeviser.

* * *

Til *Sylvester-Schæffers* Benefice paa Mandag træffes omfattende Forberedelser. Hver af Beneficianterne faar en Medaille af Direktøren, og vil fra Venner og Bekendte faa overrakt talrige Gaver. Der er allerede købt Masser af Buketter og Kranse hos Blomsterhandlerne. Hærens Gymnastikforening har bestilt Pladser og møder i Uniform.

* * *

I *Goethes* »Reinecke Fuchs« er det Kong *Nobel* som regerer Dyrene. I Concert du Boulevard er der ogsaa en Hr. *Nobel*, som paa bugtalerisk Maade regerer med nogle til den Ende opstillede Dyr.

Men Goethes Hr. Nobel regerede meget bedre.

Grydelaags-Kvarteret.

Vi er raske Folk, vi Københavnere. — Vi — saadan — paa en nem Maade gaar og imponerer Turister og den Slags Folk.

Vi er ikke uden Grund stolte af vor Arkitektur. — Der er noget i hvert Fald overraskende ved den.

For Eksempel dette, som venligst tilrejsende Fremmede faa at se, naar de staar af paa den endnu udviklede By's Filial-Jærnbane-Station.

Tag Øjesyn paa Billedet! Men — har De lagt Mærke til — at der hviler den i meteorologisk Retning tristeste Skæbne over dette — mildest talt — Mudderkvartér.

Saa vist som enhver tænksom Gadepasserende gaar og bliver gnaven over Kvarterets grænseløst-ubegribelige Føre — saa vil en hvilkensomhelst Fremmed (af sig selv) finde paa følgende:

„Skal *det* være *Nordens Athen*? Naa! — kort sagt. — Det minder om det urgamle Æventyrs uvirkelige Pandekagehus.

Sikken en Masse Gryder, dér — paa omvendt Maade — er at tage i Øjesyn.

Det er det, de altid har, de rare Københavnere, — de har en Ævne til at lade være med at præsentere sig, som man ved Gud skal lede om.

Dette at præsentere sig paa næsten vanvittig Grydelaagsmaade for videbegærlige Tilrejsende — er i frygtelig Grad københavnsk.

Visse engelske Folkelivs-Beskrivere har f. Eks. faaet det Indtryk, at vi er en i høj Grad kogende Nation — under Dæksel.

Skal det kaldes, at præsentere København for de Fremmede?

Jeg siger bare, Mage til Kuppelværk har man ikke.

Men det skal vi i Grunden ikke være i videre Grad stolte af.

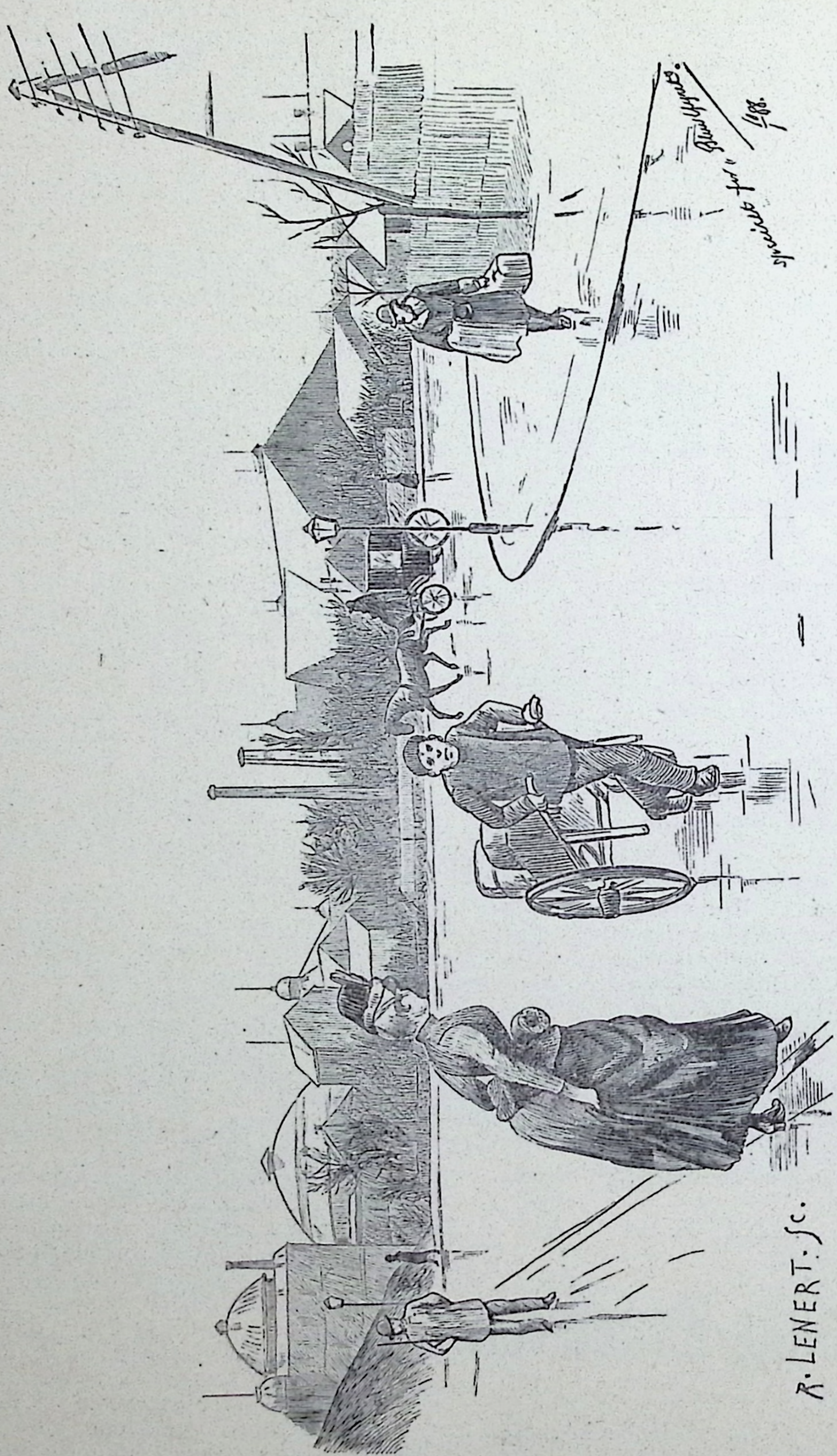
Sé — der er nu Cirkus-Laaget, Panoramaets, Tingesten paa „det forgyldte Hus“, og saa *Nationals* de smaa behagelige Buddingeforme — Hr. *Jacobsen* slaar, som bekendt, ikke saa græsselig stort paa — men Tiderne er jo heller ikke til det.

Hr. *Jacobsen* er ikke af den Slags. Navnlig efter at han har faaet Dannebrogs-Gardiner stillet op i det *Castanske* Panoptikon, har den almindelige Fidus til Direktørens fine Smag begyndt at tabe sig.

Men derfor er Hr. *Jacobsen* alligevel et i høj Grad fremragende Menneske.

Sé paa hans himmelstræbende Kasserollelaag, som kunstnerisk fortoner mod den ganske Himmelhvælving. Skønt vedkommende kortklippede Mand er kommen lidt i Baggrunden, er det alligevel Meningen med hosstaaende Billede at sige ham et Par af *Blinkfyrets* venligste Ord.

Vi forbeholder os senere at fare ud med noget skriftligt ogsaa om de fremragende Mænd, de her aftegnede Kupler spænder over.

Grydelaags-Kvarteret.

Blinkfyret giver sig ikke af med Politik.

Blinkfyret faas allevegne.

Blinkfyrets Medarbejdere er talrige som Typerne i Bladet.

Blinkfyret har sin Næse allevegne.

Blinkfyret er uden for al Konkurrence.

Blinkfyret boer Vesterbrogade 11 A.

Blinkfyret koster 15 Øre.

KOMFURER

efter engelsk & fransk Model.

Specialforretning i Støbegods.

Henrichsen,

Rewentlovsgade 16.

Blinkfyret er ikke saa stort andet end det ogsaa optager Annoncer.

Blinkfyret har sine egne Agenter.

Blinkfyret som udkommer i større Oplag end de fleste andre illustrerede Blade er udmærket egnet til Bekjendtgjørelser for d'Herrer Handlende.

Blinkfyrets sidste Nr. udkom i 2det Oplag.

Prisen paa Annoncer er 20 Øre pr. Petit Linie — 5 pCt. Rabat for flere Gange.

Blinkfyret har kun en indskrænket Plads at overlade Annonceafdelingen hvorfor man i Tide bedes indlevere Annoncerne til Kontoret Vesterbrogade 11 A, Stuen.

Nørrebros Theater.

i denne Uge hver Aften:

Dosmersholm,

Mikadoen samt

Kjøbenhavn under Masken

eller

Nytaarsrevuen 1888.

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½

hver Aften

Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Concert du Boulevard

Hver Aften fra 8—12

Concert & Variétéforestilling.

Tivoli Varieté.

Hver Aften

Optræden af Miniaturkomikeren

Hr. Peter Hansen

samt Optræden af alle engagerede Artister

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Vodrufvej Rideskole,

største private

RIDEHUS,

Vodrufsvej 22.

Billigste Rideundervisning for Damer og Herrer.

Heste tilrides, tilkjøres, og modtages paa Foder.

„Blomsten"

Store friske Østers

à 12 Øre.

Frederiksberggade 25

Pariser-Specialiteter

Carl Hvalsøe

28 Frederiksberggade

Maskin-, Grov- og Kleinsmedie

101 Gothersgade 101.

Viggo Mottlau.

Etablissement National

hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

hver Aften fra 8—12.

Koncert & Variétéforestilling.

WATERBURY

&

Et stort Parti Lomme-uhre hjem-komne

2 Aars Garanti Nickel-Sølv yderst korrekte Kr. 15,00

Præcise.

Fruen: Men Gud, Carl! Nu kommer Du igjen for sent hjem.
Manden: Nej, det er umuligt, Du, — mit Uhr viser akkurat 4.
Fruen: Ja, men mit Waterbury viser 4¼.
Manden: Ja saa da, Du har naturligvis Ret.

&

DAMERNE.

E. C. Olsen & Co. Kjøbenhavn.

Den 4. Februar 1888 — Nr. 6.

BLINKFYRET

Redigeret af Frits Cetti.

Grev Frijs.

Der er flere danske Adelsmænd af samme Titel og Navn, men naar man nævner Grev *Frijs*, menes almindelig den gamle Lehnsgreve

til *Frijsenborg*, han som var Førsteminister omkring 1870, og som skal være Udstillingens Præsident nu til Sommer.

Han er Danmarks eneste Magnat. Vore andre Herremænd, Godsejere og Lehnsgrever er i Grunden kun for Knaldproperietærer at regne mod de store engelske, østerrigske og russiske Jorddrotter. Med dem er Grev *Frijs* den eneste herhjemme, der nogenlunde kan hamle op. Hvert af hans fire gode danske Navne, *Krag-Juel-Vind-Frijs* er fint og gammelt som noget fransk *de* . . . eller tysk *von* . . . og hans Grevskab *Frijsenborg*, det største vi har, vejer med sine 8 anselige Hovedgaarde, 29 Kirker og 10,000 Tønder Land Skov selv paa en evropæisk Vægtskaal anstændigt til.

Det er naturligt at saadanne Herligheder navnlig i et lille Land bærer deres Besidder frem i Spidsen af Samfundet. Og Grev *Frijs* har ogsaa ved mangfoldige Lejligheder været i Spidsen.

Som Politiker kom han forholdsvis sent frem i Têten. Det var jo først efter 64, at Adelen og Godsejerstanden herhjemme begyndte at drive Politik. Før 48 var det absolutistiske Embedsdømme eneherskende og under hele Frederik den 7des Regering dominerede det nationalliberale Bourgeoisi. Men 1866 dannede *Frijs* det første Godsejerkabinet, og siden har vi som bekendt havt lutter Ministerier af den Kategori.

Ministeriet *Frijs* var det sidste *fredelige* Ministerium før den store Forfatningskamp i 1872 tog sin Begyndelse. Der gjennemførtes under det flere betydningsfulde Love f. Eks. Værnepligts- og Valgloven. Ogsaa Kronprinsens Ægteskab med den svenske Prinsesse *Lovisa* fuldbyrdedes under Grev *Frijs* Auspicier.

Og i 1870 saa det et Øjeblik ud til, at *Frijs* som Udenrigsminister skulde komme til at spille en Rolle i fremtrædende Begivenheder. Der var, som det vil erindres, da Kri-

gen mellem Frankrig og Tyskland lige var udbrudt, stærk Tale om og Stemning for en dansk-fransk Alliance. Fristelsen var lokkende nok for os, der den Gang lige havde mistet Slesvig, til ved de for uovervindelige ansete franske Arméers Side at give Preusserne Tak for sidst og vinde det tabte tilbage. Og Franskmændene kunde udmærket bruge vor Hær som Hjælpekorps til, med Jylland som Udgangspunkt at falde Fjenden i Ryggen. Kejser *Napoleon* sendte Hertugen af *Cadore* herop for at indlede Forhandlinger. Men Grev *Frijs* var ikke saa hidsig for Planen. Han var mest stemt for at tage det med Ro, og afvente Begivenhedernes Gang. Hans sunde Blik sagde ham, at Projektet ogsaa havde sine mindre lokkende Sider, og med snild Forsigtighed holdt han den franske Diplomat i Skak uden et eneste Øjeblik at kompromitrere os overfor Preussen. Og jo ivrigere Franskmanden trængte paa, desto stædigere og mere uforstaaende blev Frijs. Saa kom Slaget ved *Wörth*, Franskmændenes første store Nederlag, og dermed faldt al Tale om Danmarks Deltagen i Felttoget bort. *Frijs* kom ikke til at undertegne nogen dansk-fransk Alliancetraktat og den lille diplomatiske Episode blev hans udenrigsministerielle Løbebanes eneste storpolitiske Eventyr. Men det geraader ham til Ære, som det forløb.

Da Ministeriet *Frijs* kort efter gik af, trak han sig tilbage til sit Sæde i Landstinget, som han beklædte, til han i Slutningen af Halvfjerdserne nedlagde sit Mandat. Han talte yderst sjældent og tog kun sparsomt aktiv Del i Forhandlingerne. Men ved betydningsfulde Lejligheder har man ofte benyttet sig af hans solide Erfaring og store Indflydelse paa sine Partifæller. Han har saaledes været Formand i flere vigtige Fællesudvalg og med fast Haand holdt Roret under den ofte stormfulde Sejlads.

Større Bedrifter har Grev Frijs dog ikke knyttet til sit Navn som Politiker — lige saa lidt som Mindet om større Fejltagelser. Han har holdt sig paa den gyldne Middelvej og med praktisk Takt og klog Ædruelighed altid forstaaet at klare Bugterne. Følgen er ogsaa den, at han i alle Klasser af Befolkningen nyder en udstrakt og støt Popularitet.

Blandt sine Standsfæller holdes Grev *Frijs* højt i Anseelse og Ære. De ser op til ham som Danmarks første Adelsmand, søger hans Raad og tager ham efter Evne til Mønster.

I sit private Liv optræder han som en fuldendt *Grand Seigneur* og paa sine Rejser i Udlandet omgav han sig med fyrstelig Komfort. Paa *Frijsenborg*, som han næsten helt har ombygget og udstyret med fornem Pragt i gennemført Storstil, samles hvert Aar i Jagtsæsonen et glimrende Selskab af fremmed og indenlandsk Aristokrati. Den ene store Klap- og Parforcejagt afløser den anden i de mægtige Skove, som i en Halvkreds strækker sig om Slottet helt ned ad Skanderborgkanten til. *Baches* flotte Billede: „Frokost under Parforcejagten ved *Frijsenborg* med de rødkjolede Jægere og slanke Amazoner paa kraftige engelske Jagtheste, den brogede Støvermeute, de livréeklædte Piqueurer, og Landauerne med de passive Deltagere — denne livlige Scene af *High-life* under aaben Himmel vil de fleste erindre fra næstforrige Udstilling. Den var bestilt af Greven, og alle Figurer baade Mennesker, Heste og Hunde var veltrufne Portræter.

Efter Middag spilles der gerne Kort, og det er ikke Smaasummer, der ruller mellem Fingrene paa de brave Jægere. Grev Frijs selv er ivrig Kortspiller og var navnlig i yngre Dage kendt som en heldig Dyrker af høj L'hombre og Whist.

Grev *Frijs* er Enkemand. Hans Gemalinde var en født *v. Haffner*, Søster til nys afdøde Landsthingsmand og General. Af Børn er der Sønnen Grev *Mogens Frijs*, som skal succedere i Lehnet, og to Døtre begge gifte, den ene med Grev *Danneskjold-Samsø*, den anden med Baron *Blixen-Finecke* til *Dallund* i Skaane. En tredje Datter døde som ganske ung i Italien.

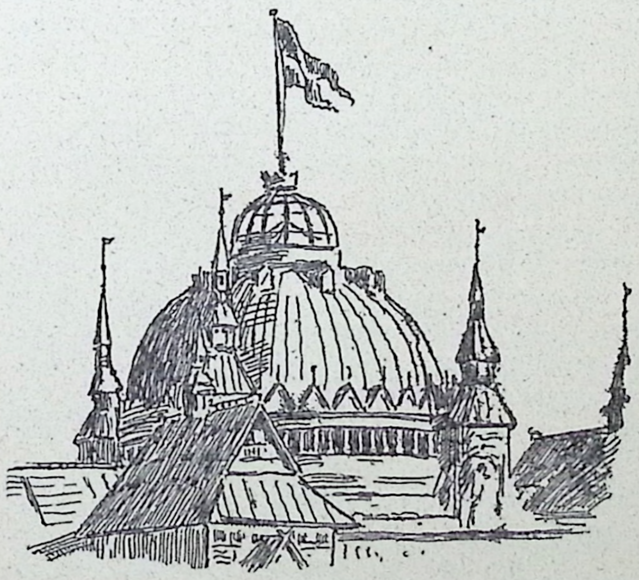
Siden sin Hustrus Død har Grev *Frijs* levet temmelig tilbagetrukken. Han boer paa Herregaarden *Boller* og har overladt Ledelsen af Grevskabet tilligemed *Frijsenborg* Slot til Sønnen. Paa *Boller* beskæftiger han sig med Jagt og Landvæsen og rejser kun sjældent til Kjøbenhavn.

I Politiken tager han, siden han frivillig opgav sit Sæde i Landsthinget, ikke mere Del. Der har under de sidste Aars politiske Stridigheder, flere Gange været Rygter ude om, at Kongen vilde søge at formaa ham til en Gang

igjen at overtage Porteføljen som Consejlspræsident og danne et Ministerium, der kunde stifte Fred mellem Partierne, men Grev *Frijs* skal have vist sig utilbøjelig eller i hvert Fald stillet Betingelser, som man ikke har ment at kunne akceptere.

Derimod har han som bekendt lovet at være den tilstundende store Udstillings Præsident. Man kunde ikke have fundet nogen bedre. Vort Landbrugs fornemste Repræsentant, vort Samfunds fineste Mand vil fortrinlig være paa sin Plads ved denne Lejlighed, hvor Danmark skal vise sig fra alle sine bedste Sider.

Grev Frijs' Navn og Person giver Udstillingen Relief. Naar han paa Indvielsesdagen i Spidsen for Komitéen beder Hans Majestæt aabne den store nordiske Udstilling i Kjøbenhavn 1888, vil hans statelige Skikkelse og fornemme Fremtræden kaste Glans over Højtideligheden. Han vil staa der fremmest i Forsamlingen i sin fyndige Ro og stolte Sikkerhed, som en Type paa det man i gamle Dage kaldte en gæv Ridder og god dansk Mand.

Ældre Damer
og
unge Tjenestepiger.

(Iagttagelser fra tre Aftener).

Folk, der er vant til at have Øjnene med sig, og for hvem Byens Gadeliv er bleven et Slags Studium — ikke altid lige glædeligt, men stedse godt at faa Forstand af — vil tidt og mange Gange om Aftenen ved 10—11 Tiden have sét, hvad her skal omtales.

Det er bleven til næsten et Ordsprog, en Trosartikel, at *ingen* ubeskyttet Dame kan gaa i Fred paa Gaden efter at Mørket er faldet paa, men — faktisk er det slet ikke Tilfældet.

At unge Piger uden mandlig Ledsagelse *kan* være udsat for, paa Vej fra Teatret eller fra hvad det nu ellers er, at blive generet af en æventyrlysten Laps, vil naturligvis ingen bestride, men at det skulde være Reglen, og navnlig, at en *hvilkensomhelst* gadepasserende Dame efter f. Eks. Kl. 9 ganske skulde være prisgivet de fæle Mandfolks Efterstræbelser, turde saa temmelig være en Overdrivelse.

Selv de argeste Kurmagere har til Vane ærefrygtsfuldt at respektere *de* kvindelige Væsner, som er mere eller mindre paa den anden Side af Livets Meridian, og mod Overfald af rene Vagabonder er vor livlige Stads Damer vel ikke værre situerede end samme bølleforsynede Byes maskuline Indvaanere.

Og der er jo altid Politiet at holde sig til.

Hvis ældre Damer, specielt begavede med ungdomsfriskt Sind og med Ringeagt for Aarenes Flugt og Tidens Tand, mener ikke at burde sætte danske Lovelacer i farlig Fristelse, er der jo ikke noget at sige til det. Tanken er — skønt noget urimelig — ganske køn. Men naar de som Sauvegarde anvender deres ganske unge, ofte nydelige Tjenestepiger, er der i Grunden lidt — om saa tør siges — udfordrende ved det.

Mangen tilpas bedaget Blyhed har i ofte høje, af og til skingrende Toner, beklaget sig over den ufrivillige Vækkelse af unge Menneskers Fyr og Flamme, de afstedkommer bare ved efter Solnedgang at traske henad Gaden.

Men sikkert ingen af de saaledes uimodstaaelige har ved deres — jeg tør ikke sige overdrevne eller farvede, men lad mig sé, fantasifulde (fantasifulde er Ordet) — Beretninger tænkt paa, at *hvis* virkelig en fremmed Dandy har tilladt sig at tage sin Hat af paa lang Afstand, var det tænkeligt, at han luftede Hovedbedækningen som Hyldest alene til den unge tjenende Ledsagerske.

Dette: „Gud velsigne Dem, Pigen skal jo følge mig, hun venter ved Tivolis Ventesal“ — eller hvor det nu er, hun venter, det er det, som har givet Anledning til disse Iagttagelser.

* * *

Jeg havde været i Tivoli til Volkersens Benefice men var gaaet derfra temmelig tidlig, og stod stillet op udenfor *Adam* ventende paa en Sporvogn. Lidt fra mig stod en ung fattigklædt Pige, aabenbart nylig importeret fra Landet, og ventede ligeledes. Hendes Væsen var mig straks paafaldende. Hvergang en Vogn fra Frederiksberg arriverede, styrtede hun ivrigt hen, stillede sig op ved Døren og tog de udstigende Passagerer ransagende i Øjesyn.

Min Sporvogn var lidt længe om at indfinde sig — det er det Bæst altid — og jeg havde derfor god Tid til at betragte min Naboerskes fortsatte Række af Skuffelser. Hun lod til at være træt, havde maaske staaet der længe, og hendes iøjnefaldende Angst for de ustandseligt forbiklingrende Vogne kunde kun sammenlignes med hendes landsbyagtige Gaaen-af-Vejen for enhver forbipasserende paa det stærkt befærdede Strøg.

Hun begyndte at interessere mig, jeg fik Lyst til at vide, hvad hun i Grunden ventede paa, og lod derfor den grønne Lygte, jeg skulde have været med, køre sin Vej uden mig — den kom nemlig alligevel omsider — og satte mig ind i Sporvejsselskabets lille græsselige Ventesal for at sé, hvad det blev til.

Hun var bestandig lige ivrig, men blev lige saa bestandig skuffet. Hun havde aabenbart Ordre til at blive staaende lige ved Sporvejsskinnerne, thi, skønt hun kastede længselsfulde Blikke til en af de stenhaarde Bænke i Nærheden, satte hun sig dog ikke ned et Øjeblik.

Der gik en Timestid, og hun var paa det nærmeste grædefærdig. Den, hun ventede, udeblev lige standhaftigen.

Saa tog Trætheden Overhaand, og hun blev mere og mere fortvivlet.

Men pludselig blev hun skræmmet op. To unge Drivere — jeg er selv en ældre, sat og astadig Mand — havde i nogen Tid holdt Øje med hende og gav sig nu til at snakke til hende. Hun blev frygtelig forskrækket, svarede intet og saa sig forvildet om, som om hun søgte Beskyttelse i Menneskestrømmens Mylder. Men forlod endda ikke sin Plads helt ude ved Skinnerne.

Da — just som jeg vilde have skaffet hende de to paatrængende Ynglinge fra Halsen — gjorde en *Keijfler* Holdt lige udefor, hvor hun stod. Vogndøren gik op, og ud steg en umaadelig svær, meget pyntet gammel Dame, hvis Hat prydedes med en uhyre Urtekost af skrigende Blomster. Den unge Pige for hende i Møde og bød hende ærbødigt Armen, og, idet de langsomt vandrede afsted, hørte jeg Damen sige: „Ja, lille Laura, heldigvis kan jeg jo køre lige fra Caspersens hertil, saa nu er vi jo straks hjemme.“

* * *

Nogen Tid — vel et Par Maaneder efter — da jeg igen stod og tog Synskredsen i Øjesyn for mulig at opdage en Sorte-Hest-Sporvogn, saa jeg hende igen.

Hun var bedre klædt og havde strøget alt landsbyagtigt af sig. Denne Gang stod

hun ikke som en Milepæl ude ved den snavsede Kørebane, hun sad paa en Bænk, ivrig konverseret af de to snakkesalige Herrer fra sidst.

Og denne Gang var hun ikke bange for dem. De lo og passiarede som gode Bekendte og var det aabenbart ogsaa. For ikke at tilbagelægge den — efter ovennævnte Aftens Yttring at dømme — næppe lange Vej alene, havde den korpulente Dame aabenbart ladet sit, vist ikke højt lønnede, Tyende give Møde ved Ventesalen adskillige Aftener. Og efterhaanden som den lange Ventetid blev hende en Vane har Ivrigheden vel tabt sig, og hun har funden de to høflige Mandfolk mindre frygtelige.

Da den blomstersmykkede kvindelige Tyksak omsider arriverede, var Pigen ikke nær saa glad over hende som sidst.

* * *

Jeg er en ældre Mand, som ikke mere har videre at bestille, og har blandt andet i mine ledige Timer slaaet mig paa at lægge Mærke til de Medmennesker, jeg træffer, selv om de er mig ganske fremmede. Tidligere har jeg aldrig haft Tid til sligt, og det er maaske netop derfor, jeg er saa ivrig for det nu.

Den unge Pige havde interesseret mig, og jeg forhørte mig — saadan som en gammel Mand kan gøre — om hende, og endelig var der en Sporvognskusk, som ofte havde set hende staa og vente paa sit korpulente Herskab, og han mente, at hun vist paa det sidste var bleven lidt løs paa Traaden.

„Men Folk skal heller ikke la'e saadan en ung Tingest staa her og glo lige udenfor Ligkisten“, sagde han.

— Der gik lang Tid hen, før jeg atter hørte noget om hende; men saa, en Dag i forrige Uge, blev jeg hendes *vis à vis* i Sporvognen. Hun var dameklædt og saa daarlig ud, skøndt hun var stærkt sminket, og saa skammede hun sig — saa sandt jeg sidder her — ikke engang ved at kokettere med mig gamle Menneske, som kunde være hendes Bedstefader.

* * *

Hun var gaaet tilbunds, og kommer vel næppe nogensinde ovenpaa igen, og det sensible Kødbjerg med den beblomstrede Hat, har ikke saa lidt Ansvar for det.

Og selv om denne ulykkelige Tjenestepiges Skæbne ikke kan stilles op som en Bebrejdelse mod de gamle Damer i Almindelighed, der lader sig — vel ogsaa ofte er tvungne til at lade sig — følge hjem af et ungt kvindeligt Tyende ved Aftentide, saa er det vel ingen Skade til, at gjøre dem opmærksom paa, at der *kan* være Fare paafærde derved, og at det er det heldigste ikke at lede i Fristelse.

N. — N.

„Blinkfyret“

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

»... Lad Mønten klinge.«

Aftenvisiter.

Blinkfyret har i den senere Tid været mere end almindelig beskæftiget med at gøre Visit i *National*. Der har nemlig været usædvanlig meget Ekstraordinært paa Færde derude.

For det første var der jo det oftere omtalte Polakbryllup, som nærværende Blad om-

fattede med varm Interesse. Invitationskortene var en mærkelig Blanding af Tysk og Dansk. Det, vi fik, saa saadan ud:

> Artist Aposnanski und Kulikowska udbede sig Æren af Herrn
>
> *Blinkfyrets*
>
> behagelige Selskab til Hochzeit, Søndag den 29de Januar Kl. 11½.
>
> In katolischer Kirche. Bredgade.
>
> S. U.

Vielsen foregik paa sædvanlig katholsk Vis, og Kirken var propfuld af Artister. Brudgommen saa elegant ud, og Bruden var noget af det sødeste. Samtlige Damer fra Holzers Ballet imponerede i høj Grad Menigheden ved indbyrdes at overgaa hinanden i elegant Toilette, og den ganske Højtidelighed gjorde det gladest mulige Indtryk.

Efter Ceromiens Slutning fik de lykkelige Tilstedeværende — efter gammel russisk Skik — hver et Kys af begge de Nygifte, og derefter kørtes der til *National*, hvor Bryllupsfrokosten ventede.

Ved denne, som fandt Sted i en af Etablissementets Taarnpavilloner, modtog Ægte-Kunstner-Parret talrige Brudegavor, Blomster, Telegrammer og skriftlige Gratulationer — alt Beviser paa, hvor godt Kjøbenhavnerne kan lide de to fortræffelige Mennesker.

* * *

For det andet var der Sylvester Schäffers Beneficeaften, som *Blinkfyret* dog ikke nærmere skal omtale, da, efter Sigende, en vis Hr. *C & 10* skal have gjort sit muligste i den Retning i *Politiken*.

Men vi kan dog ikke dy os for at fortælle, at den berømte Families Chef privat har betroet Skriveren af disse Linjer, at han fandt os Kjøbenhavnere frygtelig elskværdige — elskværdigere end nogen anden indtil nu opdaget Nation.

Og den skeptiske Tanke, om den beundrede Gymnastiker maaske tidligere etsteds paa sin langtrækkende udenrigs Triumffart har sagt noget lignende til et eventuel andet Blad, bør ikke fæste Bo i danske Mænds Bryst.

— Det maa vi hellere lade være at plage vore Hjærner med.

Maaske har han været ligesaa panegyrisk andetsteds, men Familien bliver jo altid svært feteret, hvor den saa kommer hen, og — i hvertfald er det da nydelig gjort af Manden at kildre vor Nationalstolthed paa en saa forekommende Maade.

Ved samme Lejlighed lovede *Blinkfyret* Hr. Schäffer at optage nedenstaaende:

Afskedshilsen og Tak

til Etablissement »Nationals« Publikum og den højtærede kjøbenhavnske Presse.

Idet vi nu efter 4 Maaneders Ophold forlader Kjøbenhavn, hvor saa megen Venlighed og Anerkjendelse er os vist, og hvor, for 40 Aar tilbage, vor Fader fandt den samme venlige Modtagelse hos Publikum under hans Optræden i »Tivoli«, føler vi Trang til at bringe Nationals Publikum, der i saa rigt Maal har ydet os Anerkendelse, ligesom den højtærede Presse, der altid har omfattet vore Præstationer med Venlighed, vor hjærteligste Tak.

Vort Ophold i Kjøbenhavn vil altid høre til vore bedste Minder, og idet vi haaber, ad Aare atter at besøge Danmarks Hovedstad, beder vi Publikum holde os i venlig Erindring.

Et hjærtelig Lev vel og Tak.

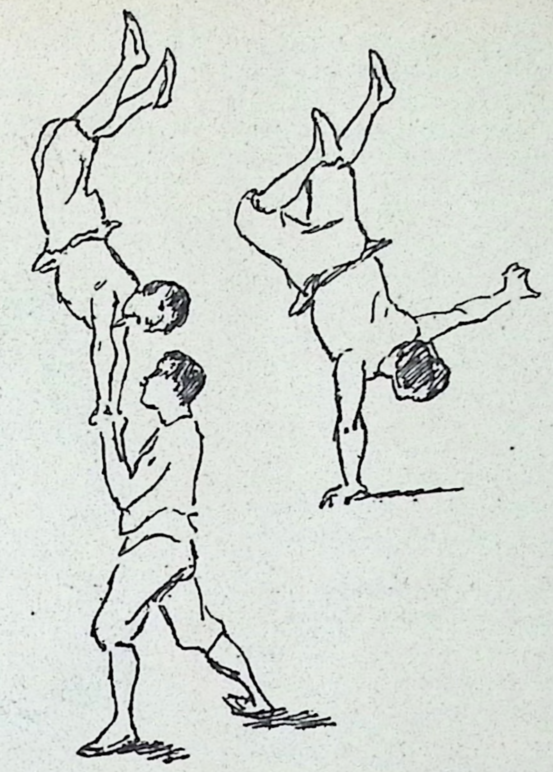
Med Højagtelse

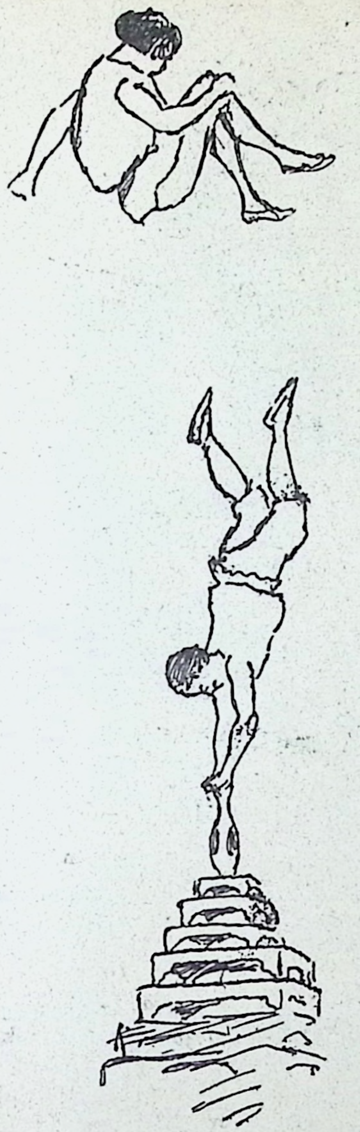
Brødrene Sylvester og Sebaldus Schäffer.

og vi har herved opfyldt Løftet.

* * *

For det tredje dansede Selskabet *Holzer* forleden en ny spansk Dans, i hvilken seks af Damerne var klædt paa som, og virkelig næsten lignede, Violer, medens *Die Palma, Die Schabtschinsky* samt Herrerne *Aposnansky* og

Schabtschinsky optraadte i de rigeste Kostymer, Baletten endnu har gjort Øjenslyst med.

Dansen gjorde saa megen Lykke, at Hr. *Holzer* maatte ind i sort civil Frakke for at kvittere Applausen.

* * *

Og for det fjerde maatte vi overvære Araberne *Mazus* og *Abachis* Første-Optræden. De to solbrændte Sydlændinge kom ind klædt i gult Atlask, overalt besat med smaa brune, æbleskivelignende Possementmagertingester, og deres Præstationer retfærdiggjorde tilfulde det Ry, de i lange Tider har nydt i Artistverdenens indviede Kredse.

Det var det, *Nationals* Direktør sagde, da han blev kondoleret fordi han skulde af med *Schäffers*: „Ja, ja, se nu mine Arabere". — *Blinkfyret* vil saamænd ogsaa anbefale Folk at se dem.

BLINK.

Blandt de 65 Ansøgere til den ledige Korrektørplads i Rigsdagen var der *én* Dame, Frk. *Grundtvig*.

* * *

En ny, meget eksklusiv og faatallig Skøjteløberforening vil rimeligvis blive stiftet næste Sæson.

Banen skal være i Tivoli, og det er ikke umuligt, at den nye Klubs Navn bliver *Foreningen Sct. Georg*.

* * *

Til *Carl Wulffs* Forestilling i Aften er Alt udsolgt.

* * *

Den tredje Kasinomaskerade i Torsdags skulde — efter den oprindelige Bestemmelse — have været højst udførligt omtalt i nærværende Nummer af *Blinkfyret*. Men vedkommende *Unge Olsen*, som sidst havde den Ære at referere den paa det sidste ikke saa lidt sædelige Kjøbenhavner-Begivenhed, havde uheldigvis paadraget sig en i Kasino svært formaaende Navnefætters Mishag.

Og den vrede, men vistnok kortsynede Bestyrelse var ikke nær saa elskværdig mod *Blinkfyret*, som det allestedsnærværende Blad er vant til.

Gud véd, om det nu alligevel ikke var dumt.

* * *

Concert du Boulevards yngste, men alligevel i høj Grad lovende, Komiker Hr. *Marinius Olsen*, holdes Benefice paa Fredag.

Den i en ikke saa ganske ringe Omkreds velsete Mand, har efterhaanden som hans Kunstnerværd drejedes frem paa Tidens Hjul sparet sig sammen en solid og aldrig svigtende Bunke Publikum.

Blinkfyret anbefaler Beneficen paa det bedste, og er — med sædvanlig Ugenérthed — saa fri allerede saa længe iforvejen at røbe Beneficeprogrammets Nyheder.

Hr. *Olsens* Aften vil omfatte adskilligt mærkværdigt. F. Eks. Optræden af en ottenaarig Komiker, som snedigen skjuler sig under Pseudonymet *Moses Naptalia*, endvidere en Provindsdame ved Navn *Haslund* o. s. v.

Beneficianten har ovenikøbet — under Tavsheds Løfte — meddelt os, at han agter, at indkassere Bifald i Egenskab af *En Kanibal* — men Blinkfyret paatager sig forøvrigt intet Ansvar i Anledning af den herved vistnok stærkt anbefalede Benefice.

Programmerne bliver ved denne festlige Lejlighed uhyre flotte. De skal trykkes paa kinesisk — tænk! kinesisk — Papir.

* * *

Direktør *Bernhard Jacobsen* fra Kristiania Tivoli aflagde i Onsdags en fransk Visit paa *Blinkfyrets* Kontor. Hr. Jacobsen agter i den nærmeste Tid at opføre *Bals masqués* paa sit Etablissement i Stil med vor ny *forbedrede* Udgave af Kasinomaskeraderne, og var i denne Anledning rejst hertil, for at *studere*.

* * *

Det kan maaske interessere vore mange Læsere at høre, at *Blinkfyret* i den Grad har gjort Opsigt i Norge, at en entreprenant Mand der, fristet af det store Salg af Blinkfyret, for kort Tid siden paabegyndte Udgivelsen af et lignende Blad, oven i Købet med samme Titel. — — Hvad *Blinkfyret* 100 Gange har gentaget, bekræftede sig ogsaa ved denne Lejlighed. — »*Blinkfyret* er uden Konkurrence.« — Det norske *Blinkfyr* er allerede ophørt at udgaa.

* * *

Blinkfyret har været en Smule uheldig med enkelte af sine Bude. Men efter at Synderne har faaet Rejsepas, haaber vi nu at kunne distribuere Bladet til vore kære Abonnenters højeste Tilfredshed.

* * *

Hr. *Ove Rode* afleverer idag en tre Akts Farce til *Studentersamfundet*.

Blinkfyrets

Redaktør træffes hver Dag fra Kl. $11\frac{1}{2}$ til $12\frac{1}{2}$ i Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal, og i Reglen hver Aften Kl. 8—10 paa Bladets Kontor, Vesterbrogade 11 A., St.

Run away, I pray you.
(Macbeth, 4de Akt, 2den Scene.)

Selskabsliv.

Frøken *Nanny Fürst* holdt forleden Bryllup med Bankbestyrer *A. Raffenberg* i Horsens.

* * *

Assistent i Finansministeriet cand. jur. *Frants Bruun* er bleven forlovet med Frk. *Karen Puggaard*, en Datter af Grosserer Hans Puggaard.

* * *

Skuespiller *Lindemann* er bleven forlovet med Skuespillerinden Frk. *Lydia Sørensen*.

* * *

Frk. *Berg* og Hr. *Fjeldstrup*, begge ved Kasino, har i disse Dage forlovet sig.

* * *

Iaften er der Bal hos Grevinde *Bille-Brahe*.

* * *

Den herværende østrig-ungarske Minister, Friherre v *Franckenstein* har inviteret til Bal paa Mandag.

* * *

Skøjteløberforeningen paa Kastelsgraven holder stor elektrisk Fest iaften.

* * *

Skuespillerforeningen vil den 14de dennes afholde et større, selskabeligt Møde.

* * *

Programmet til *Jysk Forenings* Karneval i Wittmack & Riises Lokaler Fastelavnsmandag er saalydende:

Kl. 8. Samles Karnevalsgæsterne i 1ste Sals Lokaler.
Kl. 8½. *Indtog* i Salen af samtlige Karnevalsgæster.
Kl. 9½. *Storartet Skyttefest.*

Bestyrelsen indbyder alle Karnevalsgæsterne, baade Damer og Herrer, til en storartet Skiveskydning. Flere Hundrede i den Anledning prægede Medailler og Ærespræmier vil blive uddelt til de bedste Skytter blandt Damerne. Skiverne blive af storartet komisk Virkning.

Kl. 11¼. *Demaskering.*
Kl. 11½. *Spisning* (sluttet Bord, à la Carte i Kabinetterne).
Kl. 5. *Karnevalets Ophør.*

Pølsekrigen

eller

Alt for Damerne.

Men derfor maa man dog ikke glemme Underofficererne; de sørger i alt Fald for, at man husker deres Existens. Vil de ikke optræde i Slagstykke paa den ene Side Lamperækken, saa leverer de til Gengæld Batalje paa den anden. Og mere end nok til at fylde Huset. Larmen giver ikke Kanonaden den 2den April noget efter. Fløjter hviner og Gongonger drøner, Trommehinder springer.

Og alt det for en lille Pølses Skyld. En sød lille Spegepølse.

Sergeanterne morer sig fortræffeligt, men naar deres Kollega paa Brædderne kommanderer: *Naada, he, smid nu Karbonadebenene frem, saa Støvlesaalerne ryger op i Kirketaarnene, I Stenbidere,* og samtidigt stikker Pølsen i Baglommen, saa hysser de energisk, og vé den menige i Teatret, der smiler.

Der er imidlertid Methode i Protesten. Hver Underofficer betaler Bidrag til et Protestfond, af hvilket Udgifterne til Billetter og Sukkerfløjter udredes. Og sektinosvis marscherer de ind og besætter Teatret hver eneste Aften. — Direktør *Abrahams* er forhaabentlig saa økonomisk begavet, at han strax har tilstillet dette Fond et større Beløb.

Alle Parter staar sig ved denne Lejlighed. Direktøren faar udsolgt og sparer endda det dyre Krudt, Skuespillererne taber ikke Spændigheden og Publikum falder ikke i Søvn i Mellemakterne. Alle Underofficererne faar en billig Teateraften og deres Selvfølelse stivet af.

En Lykke kommer sjælden alene. Først gør Hr. *Abrahams* store Affærer ved at opføre den 2. April, saa gør han bagefter endnu større ved at aflyse det.

* * *

Blinkfyret har naturligvis ogsaa Billetter til de andre Theatre. Men *Blinkfyret* kan ikke fordrage at gaa paa Komedie af tre Grunde:

For det første holder det mere af at gaa paa Variété.

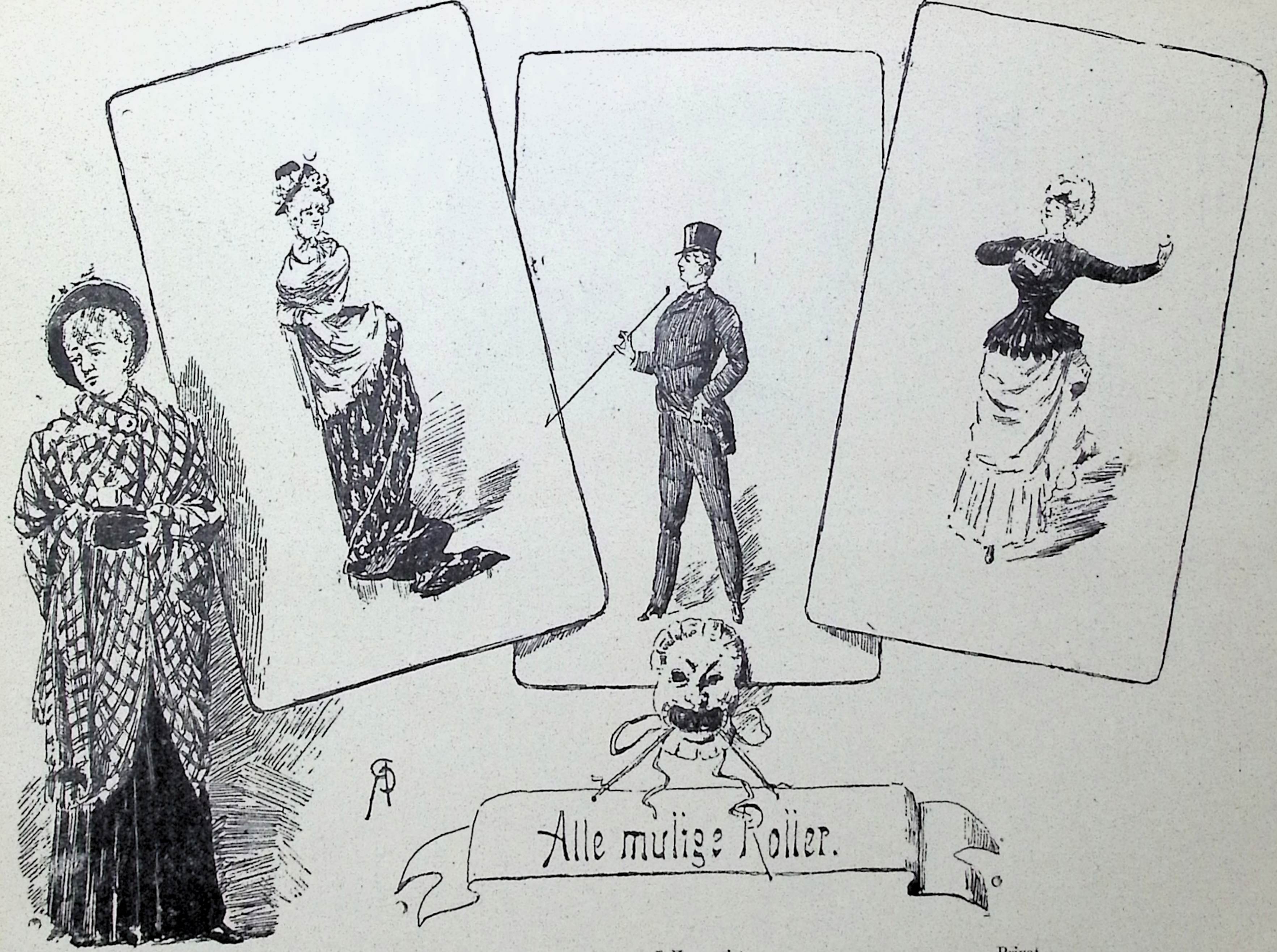
For det andet kan det ikke taale at sidde mange Timer i et ophedet Rum, uden at faa hverken vaadt eller tørt, og høre efter. Derfor gaar *Blinkfyret* heller aldrig i Kirke. Skønt det ellers holder paa Religionen og til enhver Tid skal være villig til at aabne sine Spalter for enhver af ærlig Overbevisning Anderledestænkende.

For det tredje kan *Blinkfyret* ligefrem ikke udholde at se Mennesker nedværdiges, og naar en Kunstner som *Sophus Neumann*, om hvem enhver véd, at han egenlig helst vilde være Bedemand, af hensynsløse Direktioner tvinges til at lægge sit gudhengivne Aasyn i sjofle Grimacer, saa — bliver *Blinkfyret* derfra.

Alligevel vilde *Blinkfyret* have været ud at se Kulminerne, da det nu engang hører med til et Blad at tale om den Slags Narrestreger, men Medarbejderne erklærede, at de kunde ikke være det bekendt.

Saa lokkede *Blinkfyret* en ung, uerfaren Pige til at prøve Kasinos bevægelige Sæder, og lovede hende Glatring, hvis hun kom ren tilbage fra sit Besøg i Kulminerne.

Men *Blinkfyret* har ikke hørt fra hende siden.

Direktrice. Pariserinde. I Konsortiet. Privat.

Det lovede Billede af Fru Thora Schwartz Nielsen.

Graham,
Nibb & Wilson Brs. & Co.

Chicago.

Største Udvalg af

Luftpumper

Eneret for Skandinavien.

Filialer

over hele Evropa, Asien, Afrika, Australien.

Agenter

søges. Gode Anbefalinger maa præsteres.

Nr. 2543.

Maskin-, Grov- og Kleinsmedie

101 Gothersgade 101.

Viggo Mottlau.

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½

hver Aften

Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Tivoli Varieté.

Hver Aften

Optræden af Miniaturkomikeren

Hr. Peter Hansen

samt Optræden af alle engagerede Artister.

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Vodrufvej Rideskole,

største private

RIDEHUS,

Vodrufvej 22.

Billigste Rideundervisning for Damer og Herrer.

Heste tilrides, tilkjøres, og modtages paa Foder.

Etablissement National

hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Optræden af:

Den svenske Dame-Sextet **André.**

Luftgymnastikerne **Almary.**

Mimikeren **Amann.**

Klovnerne **Bliso** & Komikeren **Wriborg.**

Ledige Pladser.

En Sømand kan strax faa Ansættelsn ved Fyrskibet »Blinkfyret«. For Tiden for Anker ved Tivoli i Nærheden af »St Georg«. Ansøgere kunne *jolle* ud hver Eftermiddag mellem 3—5.

Husjomfru.

En indvendig Jomfru kan strax faa Plads. Billet mrk. 45 med gode Anbefalinger og Opgivelse af hvor sidst tjent modtager dette Blads Kontor.

Ægteskabstilbud.

En ung dannet Mand paa 25 Aar af *fine-fine* Famile med en aarlig Indtægt af mindst 12,000 Kr. søger strax eller til den første en Livsledsagerinde.

Billet mrk. »Pst« modtager dette Blads Kontor.

En ældre Enke med et indtagende Væsen og gode Forsætter ønsker at indlede Korrespondance med en lignende Herre.

Billet mrk. 1245 bedes indlagt paa dette Blads Kontor. — Egenhændig Skrivelse udbedes.

Model.

En Maler ønsker en Model ved 16 Aars Alderen, lyshaaret, klar Teint.

Billet med Opgivelse af Pris bedes indlagt paa dette Blads Kontor i Løbet af 4 Dage, da Maleren skal lidt ud ad Landet.

Euby Badstuestræde 17

WATERBURY

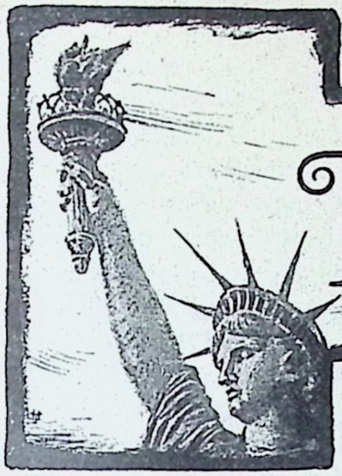
Mikadoen.

Nyt Slutningskor. — Mel.: »En Sømand han maa døje«.

Du møde skal Din **Yum Yum**
Ved Titipuhs Palads
:|: Er Du med paa den :|:
:|: Du kom for silde
Fordi Du gik en Tur,
Nej! husk naar Du gør Kur
Et Waterbury Uhr! :|:

C. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN

Den 11. Februar 1888 — Nr. 7.

BLINKFYRET

Redigeret af **Frits Cetti.**

C. Jacobsen.

Ny Carlsbergs Ejer.

Tre Ting har gjort ham bekendt: Hans Øl, hans aarelange Strid med Faderen og hans Interesse for Kunst og Videnskab.

Set i Forhold til disse tre belyses hans Karakter.

Som ung blev han sendt til England for at sætte sig ind i den engelske Bryggemethode. Meningen var, at han, naar han med tilstrækkeligt Kendskab hertil kom tilbage, skulde brygge og indføre engelsk Øl herhjemme paa samme Vis, som Faderen havde indført bayersk.

Da han kom hjem byggedes der ham saa et Bryggeri, som kaldtes *Ny Carlsberg.* Det var dog ikke det nuværende *Ny Carlsberg,* men det senere saakaldte *Annexbryggeri,* som nu er lagt ind under *Gl. Carlsberg* og drives til Fordel for *Carlsbergfonden.* Og Jacobsen blev ikke Ejer af Bryggeriet, men havde det kun i Forpagtning.

Den engelske Opgave løste han imidlertid ikke. Det var dog ikke hans Skyld. Den strandede naturnødvendigt paa, at den evropæiske Smag gik og stadig gaar i Retning af bayersk Øl, i saa stærk en Grad, at dette endog er i Færd med at fortrænge det engelske i selve England.

Da samtidig Kravet herhjemme til bayersk Øl steg saa betydeligt, at *Gl. Carlsberg* ikke tilnærmelsesvis kunde tilfredsstille det, saa slog unge *Jacobsen* resolut over i bayersk Ølbrygning, og fra det Øjeblik tog Produktionen paa hans Bryggeri — som ogsaa paa Faderens — et uhyre Opsving og han tjente Aar for Aar kolossale Penge.

Efterspørgslen voksede imidlertid endnu stærkere og naaede en saadan Højde, at det for begge Bryggerier tilsidst blev umuligt at holde Trop. Da var det, at den unge begik den Fejl, som gjennem lange Tider fik skæbnesvangre Følger for hans Liv. I Modsætning til Faderen og imod hans bestemte Protest begyndte Sønnen efterhaanden at slaa af paa sine Fordringer til det Øls Alder ɔ: Vellagrethed, som han lod komme i Handelen.

Dette var overfor en Ølidealist, som den gamle Jakobsen, der uden at betænke sig lod en hel Brygning løbe i Kallebodstrand, naar den ikke var fuldkommen vellykket, at modsætte sig ham paa hans ømmeste Punkt.

Og gamle Jakobsen har næppe nogensinde helt tilgivet Sønnen denne Handlemaade.

Det kom øjeblikkelig til voldsomme Stridigheder imellem dem og det udartede til bittert Uvenskab og en langvarig opsigtsvækkende Fejde.

Hvert Barn i Danmark vidste om denne i al sin Prosaiskhed næsten romantiske Kamp mellem en Fader og hans Søn, og interessante Træk berettedes, de taabeligste Rygter opspandtes om deres uforsonlige Færd. Det var to haarde Herrer begge to, og de veg ikke en Tomme for hinanden.

For den unge havde Striden meget nær ført til en Krise. Det var paa Nippet til, at han materielt var bukket under. De Skridt, Faderen paa forskellig Maade foretog imod ham, i Forbindelse med det daarlige Ry *Ny Carlsbergs* Øl fik blandt Publikum, da Stridens Aarsag blev bekendt, havde saa alvorlige Virkninger, at det en Tid lang saa temmelig truende ud for den hele Virksomhed paa *Ny Carlsberg*, nu det egentlige Bryggeri af dette Navn, Sønnens Ejendom, som han byggede op midt under Kampen. Og det var kun med Opbydelse af den yderste Energi, ved bestemt at fjærne sig fra det skæbnesvangre Princip med det for unge Øl, ved Anlæget af Aftapningsfabriken *Aktiv* og ved en i det hele, saa vidt mulig gennemført rationel Drift, at det lykkedes at staa Krisen igennem.

Striden endte som bekendt med, at Fader og Søn fuldstændig skilte sig fra hinanden. Sønnen frasagde sig, imod en større Udbetaling en Gang for alle, al Arveret til *Gl. Carlsberg*, og maatte dertil gaa ind paa visse Betingelser, som f. Eks. den, at han aldrig maatte føre Navnet *Carlsberg* alene (uden nogen Tilføjelse).

Mod Slutningen af Faderens Liv tilvejebragtes der en Art Vaabenstilstand, men den endelige Forsoning indtraadte først ved den gamles Dødsleje i Rom.

Et Gode har den langvarige Familiefejde utvivlsomt bragt det Samfund, hvori den føres. Der er ingen Tvivl om, at den storartede Velgørenhed overfor Kunsten og Kunstnerne, hvori Fader og Søn lige har udmærket sig, for en Del skyldes deres Lyst til at overgaa hinanden. Gamle Jakobsens Ærgrelse over Sønnens vanartede Øl har sikkert mægtig bidraget baade til Carlsbergerfondet og til Nationalmuseet paa Frederiksborg. Og Sønnen er ved sin Kappestrid med den Gamle kommen i en heldig Vane med at spille Mæcenat.

Hermed dog ingenlunde sagt, at Jakobsen *jun.* ikke nærer oprigtige Kunstinteresser. Det beviser baade Omfanget af hans Offervillighed og den Smag, hvormed han bringer den til Anvendelse. Egentlig burde han maaske været Kunsthistoriker og aldrig Brygger. Sit Ideal paa Kunstens Omraade formulerer han i Begrebet *Det skønne.* Der er noget koldt i denne Tilbedelse af et saa klassisk Begreb. *Det levende* er nok saa megen Dyrkelse værd. Men Jakobsen er ogsaa en kold Natur, fremmed for al Varme og Finhed i Følelsen. Han er en Elefant, der brutal og energisk tramper løs paa alle Hindringer — og han er en snu Elefant.

Efter Faderens Død synes han undertiden med en vis Ostentation at ville bringe sig i Erindring som Sønnen af *Gamle Jakobsen.* Den pompøse Jordefærd, han foranstaltede med Faderens Levninger, med Optoget fra den ene københavnske Kirke til den anden, Bisættelsen i Frue Kirke, hvorfra Liget med Tiden skal bringes til Jesus Kapellet paa *Ny Carlsberg* — alt stik imod den afdødes i Testamentet udtrykte Ønske om at blive begravet i sine Forældres Gravsted paa Assistens Kirkegaard — peger som et enkelt talende Træk mod Tendenser hos ham til at ville tage en Hovedstilling i Glansen af Faderens Minde. En saadan vil være lige saa let for ham at opretholde, som den vil gøre det vanskeligt for ham at skabe sig den selvstændige Position, som hans egen Energi og Rigdom, bortsét fra Faderens Fortjenester, ellers vilde kunne berede ham.

Han vil paa den Maade aldrig blive andet end *unge* Jakobsen, Sønnen af *den Gamle.*

Skuespillere.

Blinkfyret har fra agtet Haand modtaget nedenstaaende Artikel, med hvis Forfatter vi dog i mange Ting er uenige.

Imidlertid — da det hører til Bladets Principer at lade enhver Overbevisning komme til Orde i dets Spalter — har vi, trods vor udprægede Sympathi for Skuespillerstanden, ikke ment at burde nægte Indsenderen Plads for sin Opsats:

* * *

At være Skuespiller i København er noget saare attraaværdigt. Der gives ikke mange Stillinger, der i Behagelighed overgaar denne.

I Provinserne, rundt om i Landets mange Smaakøbstæder er Skuespillerne kun Mennesker — ofte endda yderst slet stillede og lidet agtede Mennesker. Men i København er de Dæggebørn, en priviligeret Stand, hvis Privilegier ikke findes trykt paa gamle, gulnede Folianter, men i københavnske Hjærter og — Aviser. Derfor har deres Privilegium overlevet det for Privilegier saa ødelæggende Aar 1849, da den demokratiske Syndflod stod 15 Alen over de højeste Privilegier og udviskede alle til Rang og Stand knyttede Forrettigheder.

Den skrevne Lov er rummelig og elastisk, men den uskrevne har ingen Grænser, ingen andre end dem, man selv sætter sig. Det véd Skuespillerne, og de véd at drage Nytte deraf. De er ikke saa gale at sætte Grænsepælene nær ind paa Livet af sig, helst flytter de dem saa langt fra sig som vel mulig. Og sjælden eller aldrig lægger nogen dem Hindringer i Vejen, ingen nænner det rigtig, ti de flytter Pælene med samme Elskværdighed som den, hvormed glade Natteravne i Voldenes Tid flyttede Skilte paa Gaden.

De københavnske Skuespillere har det *mageligere* end de fleste af os andre. Alle de mange jævnt brugbare Skuespillere, hvis Dont er at fremsige et Par Snese Repliker pr. Aften, kan, om de vil — og det er et uhyggeligt stort Procentantal, der vil — døse den lange Dag hen i roligt Velvære.

Ganske vist — de har nogle Prøver at komme til. Men hvor mange? Naar det gaar som det skal, faar hvert af vore Theatre sig en „Der var engang —“ en eller anden „Landsoldat“, en Revy eller en Del pibende Underofficerer. Saa gaar det samme Stykke Aften efter Aften den ene Tredjedel eller Halvdel af Sæsonen, og saa er der ingen eller i hvert Fald kun et forsvindende Antal Prøver i hele den lange Tid.

Hele Skuespillerens Arbejde bliver da dette: at møde et Par Timer om Aftenen — hvis han da har nogen Rolle i Stykket — sminke sig, sige sine hundrede Repliker — i Udstyrsstykkerne naar kun *Støtterne* et saa vrimlende højt Tal — faa lidt eller meget Bifald, og vaske Sminken af sig.

Et mageligt Erhverv.

Og gaar det rent uheldigt, saa et Par Stykker trods Forhaabninger om gode Indtægter, maa begraves i Stilhed og uden anden Sørgeskare end de Skuespillere, der skal tage fat paa ny Roller, er Ulykken dog ikke af de største. Der indstuderes i en Fart et Par gamle Stykker, hvis Melodier og Repliker Alverden kender, og ind mellem disse *paany indstuderede* puttes et Par Lystspil, der enten er af Moser eller gærne kunde være det.

Allesammen Stykker uden vildsomme Stier. Alle Veje i dem er saa dybt udtraadte, at ingen Djævel — end ikke den middelmaadigste — kan fare vild i dem, endsige falde paa den Tanke at bryde nye Stier i denne Kratskov af stereotype Teaterfigurer.

Højt regnet opfører vore Teatre hver to Stykker i Sæsonens Løb, i hvilke der er virkelige Opgaver. Og saa faar — Instruktørerne travlt, Skuespillerne derimod sjælden.

Kun faa har saa megen *Fritid* som Skuespillerne, ingen saa lang *Ferie*.

Og Guderne skal vide, de bruger deres Fritid til at nyde Livet. Om Vinteren er de Kafeernes Pryd og Fryd, og om Sommeren liver deres Kulissehistorier op i Villa-Landsbyerne ved Sundet og i Badehotellerne rundt om i Landet.

Kun faa, ganske faa, beskæftiger sig med nogetsomhelst andet end deres Komediespil om Aftenen. Vi har en Skuespiller, der maler, en, der spiller paa Guitar, en, der fotograferer, en, der udgiver Julekalendere, en, der laver

baade humoristiske og moralske Fortællinger, og endelig et halvt Dusin, der *bearbejder Moser.*

Hele den øvrige Flok ferierer i al den megen Fritid. De læser med Omhu, hvad Aviserne, saa mange vi har, skriver om dem selv og deres Teater, og ingen af dem undlader at læse de Notitser om ham selv, som han har forsynet samtlige Reportere med. Og lader deres Beundrere dem i Ro, kan der ogsaa blive Tid til at læse, hvad der siges om „de andre“, Kammeraterne ved de øvrige Theatre.

Men alt, hvad der ér udover dette, er af det onde. Dramaturgi anses for videnskabelig Kedsommelighed, Politik og andre Ting, der kan bringe jævne dødelige i Uenighed, nærer Skuespillerne den dybeste Foragt for, det er Meningsløsheder, de ikke værdiger en Tanke. Vi har kun én Skuespiller, der er udpræget Politiker, og han er Højre- eller Venstremand, ligesom det kan træffe.

Men vil Du høre den sidste Skandale, høre Sladderen om alt og intet, og kan Du taale daarlige Brandere, saa gaa paa en af de Kaféer, hvor Skuespillerne søger, og Du vil faa i Pose og Sæk.

Ti Skuespillerne er en letlevende Race. De nyder Øieblikket uden smaalig Henblik paa Fremtiden. Gaar det rent galt, laver Kammeraterne nok en Benefice for dem.

Men der skal grumme meget til, for at det kan gaa galt for en Skuespiller, selv om han er nok saa frejdig i sin Levevis. Der skal meget til, før en Kafé-Ejer lægger sig ud med de Mennesker, der skaffer hans Kafé den lokkende Titel *Skuespillerkafé* eller *Theaterkafé.*

Og andre Mennesker gør dem saamænd heller ikke noget, om det saa er Kongens Foged skaaner han dem i Reglen. Kun én Gang — beretter Sagnet — er der taget ukærligt, ja ligefrem haardt paa en af Scenens Sønner. Han sad i den lifligste Stemning blandt en Kreds af Kammerater, og paa Bordet stod dejlige store, røde Hummere, der kunde have begejstret en gammel hollandsk Maler. Saa kom Kongens Foged, og da alt andet i Henhold til Ægtepagt — Ægtepagter hører med til en velordnet Skuespiller-Husstand — hørte til Konens Særeje, tog Fogeden ubarmhjærtig de herlige Skaldyr med sig, og det uagtet Selskabet paastod, at de hørte til „de vigtigste Livsfornødenheder“.

Skuespillerne er skabt som Kattene. Hvordan de end falder, kommer de dog til at staa paa Benene. Gaar en Direktør fallit, spiller Selskabet videre, det gaar „paa Deling“, og de faar godt Hus, hvis ikke de faar helt udsolgt — saa kan de gærne spille Mumbo-Gumbo eller de gyseligste Pariser-Dramaer.

De er jo Kæledægger alle lige fra *første Elsker* til *anden Herre.* De stakkels Skuespillere, der ikke fik den sidste halve Maaneds Gage, vækker den ganske Bys udelte Medfølelse. Om en Bank eller en stor Forretning gaar rabundus, og hele Personalet staar uden Fortjeneste er ganske vist beklageligt. Men — Herregud, der er ingen Ting at gøre derved — de daarlige Tider — de Folk faar vel nok noget andet at leve af — — Men Skuespillerne — — —

Og dog er Skuespillerne *godt lønnede,* i Forhold til de fleste andre Mennesker udmærket gagerede. Lønnen er ikke dalet i samme Forhold som Fribilletternes Antal er steget i de sidste slette Aar. Omkring 2000 Kroner er oftest Begyndelsesgage for en nogenlunde jævnt brugt Skuespiller. Gør han lidt Lykke kommer dertil snart Forhøjelse og efter kortere eller længere Tid en hel eller halv Benefice.

Og saa *Støtterne,* de, der frelser de umuligste Stykker fra en velfortjent Fjasko og gjør alt middelmaadigt Arbejde til et Kassestykke, de oppebærer i Løn mindst det dobbelte af en almindelig Professor-Gage.

Og saa er der endda Sommermaanederne til Tourné i Provinserne.

Men hvor store end Gagerne er, der bliver sjælden noget tilovers. Kan man endda bare faa det til at slaa til. Men Skuespillere og pekuniære Forviklinger har, som bekjendt, fra Arilds Tid hørt nøje sammen. Og de gode Folk, der, saasnart de kan sætte *Skuespiller* paa deres Dør, med det samme tror sig *Kunstnere,* er store Børn i deres naive Tro paa, hvad de kan forlange af os andre.

En lille Historie er karakteristisk. En af vore Skuespillere, der er bekendt for at være mere forgældet end begavet, lader ofte sine bekendte faa Lejlighed til at forstrække sig med Smaasummer. En Aften, da nogle

Beundrere havde heldt en forsvarlig Mængde Øl i ham, følte han Trang til at vise sin Forkærlighed for en af dem, slog ham nedladende paa Skulderen og sagde: „Naa, De, lad mig saa faa 25 Kr.“

Til Skuespillerens store Forbavselse sagde Manden Nej.

„Hvad for noget,“ raabte han, „De vil ikke laane mig 25 Kr., *mig* —“ og saa nævnede han sit fulde Navn og slog sig for Brystet, „De skulde skamme Dem, *De* — — en slet og ret Grosserer!“

Og Skuespilleren vendte sig foragtelig bort fra Grossereren. Han kendte ham ikke mere fra den Dag.

— — En Benefice plejer at kunne hjælpe for en Tid. Saa længe ikke Glemselens Mos har bredt sit Dække over det fejrede Navn, kan en Benefice altid fylde den slunkne Pung.

Men det frister.

Grænsepælene for Skuespilleres Privilegier, kan flyttes vidt ud. Sorgløshedens lette Humør og flagrende Elskværdighed dækker over meget, der ellers vilde tales ilde om, eller give Anledning til Skumlerier. Men dog er der en Sætning, der gælder ogsaa for Scenens Kælebørn: *man vogte sig for at forarge.*

J. P. Jacobsens hele Manddomsliv var én haard Kamp mod Sygdom. Hans Bøger — hvor beundrede de end var — bragte ham ikke Indtægter, der tillod ham at leve noget flot Liv i Udlandet; hans Breve bærer noksom Vidnesbyrd om, at han kunde trænge til Indtægten af en Festforestilling. Men den Tanke findes ikke antydet i hans Breve, den laa ham sikkert for fjærnt.

Det var maaske godt for vore Skuespillere selv, om de tog en Smule Eksempel af denne Beskedenhed. Den Slags Fornemhed er den smukkeste Krans om et fejret Navn.

BLINK.

Fru Professorinde *Nebelong* foranstalter paa Tirsdag i Hotel »Føniks« en Aftenunderholdning til Fordel for en meget trængende Familie. Hr. *Herman Bang* har lovet at assistere og vil formodenlig ved denne Lejlighed optræde for sidste Gang offenlig, inden han rejser til Udlandet.

* * *

Hr. *Albert Gnudtzmann*, der for en Maaneds Tid siden tog juridisk Examen, har samtidig hermed fuldført et Skuespil »*I Solskin*«, der skal opføres paa Dagmartheatret af unge Medlemmer af Studenterforeningen.

* * *

40,000 Kroner vil *Konsortiet* være klædt af for, naar *Kejserens ny Tøj* bliver færdigt. Og saa bliver det mest overraskende, man faar at se for alle de Penge, ikke andet end Hr. *Neumann* i bar Skjorte.

* * *

Bicycle- og Gymnastikforestillingen i »Cirkus Variété« Søndagen den 5te Februar har givet et Overskud af over 300 Kr., hvilket maa siges at være et meget smukt Resultat naar man tager de forholdsvis store Udgifter i Betragtning.

* * *

Efter Forlydende skal Direktør *Fred. Christensen* med Selskab indvi det nye Frederiksberg Morskabstheater med den originale »Mikado«.

* * *

National og *Cirkus Varieté* ligger for Tiden i Krig om at faa fat i Verdens største Hundedressør. *Blinkfyret* interesserer sig stærkt for vedkommende Direktørers og Artistagenters Bestræbelser for at skaffe Kjøbenhavn en saa fremragende Kunstner, hvis ialt 92 Hunde vil skaffe Byen en Indtægt af 2760 Kroner — hvis NB. *Hundeskatten* virkelig skulde blive ansat til 30 Kr. pr. Hundehoved.

Og *Blinkfyret* bringer derfor allerede nu hans Portræt.

Apropos! Hvad om de 2760 Kr. gik til Springvandet til Højbroplads Forskønnelse?

* * *

Nørrebros Theaters Nytaarsrevu kan en af Dagene fejre sit 50 Aftens Jubilæum, og den trækker lige stærkt endnu.

Men i Tidens Løb er den rigtignok ogsaa bleven spækket saa rigelig med Nyt, at Premierepublikummet næppe vil kunde kende den igjen.

Aftenvisiter.

Hvis Mimikeren *Amann* skulde finde paa at forøge sit levende Portrætgalleri med en Varietégæst i Cirkus, maatte den omhyggelige Artist — for at fremstille Typen tilbørlig korrekt — lægge sit Ansigt i yderst velvillige og tilfredse Folder. Thi Publikums Stemning er,

ikke mindst under hans egen Optræden, gennemgaaende af slig behagelig Natur.

Hr. Amann har nu været her i Byen adskillige Gange og har hver Gang stillet sig paa en lykkeligere Fod med sine Tilskuere, noget, hans virkelig næsten forbløffende Ævne til at skære Ansigter, forklarer. Medens Hr. Amanns Mimik overrasker ved sin Alsidighed, imponerer Manden ikke mindre ved sin Gaaen-løs-paa Alverdens Opgaver. Intet er ham helligt.

Levende og døde Mennesker, Statsmænd og Krigere, Fyrster og Skribenter — alt er ham lige fedt. Ved Hjælp af passende Paryk, lidt Skæg og Kostyme, lader han dem være til Øjenslyst i Cirkus hver evige Aften saa længe Engagementet varer.

Tykke eller tynde — han giver dem alligevel uden at bruge hverken Udstopning eller Trænering. En tungsindig *Napoleon den Store* f. Eks., en brøsig *Bismarck*, en djærv *Frederik den Syvende* eller en stemningsfuld *H. C. Andersen* — bare ved at kige lidt i Toiletspejlet — vips! — saa har han Personen lyslevende.

Og det er det, Publikum saa godt kan lide.

Damesekstetten *André* har forlængst sneget sig ind i Cirkusbesøgernes Hjærter. Bare den lille *Flicka* paa venstre Fløj giver sig til at tude i sin Stemmefløjte, spidser Tilhørerne Øre med glubsk Forventning, og naar samtlige Kunstnerinder f. Eks. siger *Sov i Ro* til den forsamlede Mængde, bliver denne øjeblikkelig lysvaagen, bevægelig og støjende som en Ulykke.

Sekstettens Sammensang er saare brav, og den tæller enkelte rigtig gode Stemmer.

Der er en Masse Mennesker, som baade skriftlig og mundtlig har spurgt *Blinkfyret* om de unge Damers Alder, om de var over 16, om de i saa Fald var over 20, eller hvad de kort sagt var. Men vi maa gøre opmærksom paa, at Bladets ridderlige Sind, og galante Maade at være paa, Gudskelov forbyder os at besvare slige nærgaaende Forespørgsler.

Især da vi ikke véd det.

Om de spanske Luftgymnastikere *Almary* blev der i sin Tid — da de optraadte i Concert du Boulevard — fortalt, at den ene af dem var en sjælden Mærkværdighed, da han led af en Øjensygdom, og som Følge deraf saa daarlig. Har man set dem i Cirkus, indrømmer man, at denne Skrøbelighed — om den er tilstede — ialtfald ikke er til synlig

Géne for Vedkommende. Han suser gennem Luften og griber fat, hvor han skal, som om han havde et skarpt Øje paa hver Finger.

— Og af Cirkus Variétés to ny Klowner bringer *Blinkfyret* i Dag to Billeder, der taler for sig selv.

* * *

Messer Feldo og Fru *Paula* har — ligesom f. Eks. *Schäffers* — udenfor Scenen saare lidt af *Artisten* ved sig De lever et mønsterværdigt Familieliv i ægteskabelig Lykke. Han er den omhyggeligste Fader for og Opdrager af sine nydelige Børn, hun den samvittighedsfuldeste Husmoder. Og Ægteparrets Hjem ejer al den Hygge, et harmonisk Samliv skaber.

Det er maaske ikke videre bekendt, at Messer Feldo selv laver næsten alle sine Potpourrier, Duetter o. s. v., samt at han er en heldig Viseforfatter. Han er en flittig Mand, nøjeregnende med Indstuderingen af sit Repertoire, og han er intelligent nok til hurtig at finde Publikums Smag og rette sig derefter. I *National* f. Eks. er hans Optræden en helt anden, end den var i Concert du Boulevard.

De to glade Tyskere, hvis gode Humor sjælden er længe om at smitte deres Tilhørere, har været gift i adskillige Aar. I den første Tid efter Brylluppet — da de bl. a. for første Gang gæstede København — lod Fruen sig dog, efter tysk Chansonettefaçon, paa Plakaterne kalde sig ved sit Pigenavn, *Paula Krüger*. Hvormange Viser disse to Mennesker har sunget i deres Liv, kunde det vel være pudsigt at regne ud — men *Blinkfyret* har ikke Materialet til den Slags Sport. Men at det er en anstændig Bunke er en Selvfølge Det er nemlig Folk, som stadig har fulgt med Tiden og lyttet paa Nyheder.

Deres sidste er et Mikado-Potpourri. Det er denne Duet, de er ifærd med at foredrage paa hosstaaende Billede.

Blinkfyrets

Redaktør træffes hver Dag fra Kl. $11\frac{1}{2}$ til $12\frac{1}{2}$ i Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal, og i Reglen hver Aften Kl. 8—10 paa Bladets Kontor, Vesterbrogade 11 A., St.

Run away, I pray you.

(Macbeth, 4de Akt, 2den Scene.)

Selskabsliv.

Konferentsraad *E. Tesdorpf* til Ourupgaard har fornylig arvet et Par Millioner Kroner efter sin afdøde Broder, Senator Tesdorpf i Hamborg.

* * *

Den 17. ds. holder Sekretær i dansk Cycle-Union Hr. *Robert Hansen*, Søn af Generalkonsul *Johan Hansen*, Bryllup med Frk. *Stein*, Datter af Professor, Billedhugger *Stein*.

* * *

Sprogforeningen forbereder Maskerade i sine egne Lokaler og kun for Medlemmerne.

* * *

Sprogselskabet vil derimod indbyde til elegant Karneval i Kasino, hvortil ogsaa andre kan deltage og hvortil der træffes omfattende Arrangementer.

* * *

Kammerjunker, Løjtnant *Adolf Tesdorpf* til Pandebjerg — Broder til den populære Gentleman-Jockey, Kammerjunker *Frederik Tesdorpf* — har som Arv efter sin Onkel Senator Tesdorpf, erholdt vidtløftige Godser i Posen.

* * *

Balletdanserinde ved det kgl. Theater, Frk. *Orlamundt*, holder Bryllup med Hr. Grosserer *Johan Jessen*, Lørdagen den 18de Februar i Mathæuskirken.

„Fair play“.

Vi har modtaget nedenstaaende med Anmodning om Optagelse, „Dansk Sportstidende“ har nægtet det Plads i sine Spalter.

„Tillad mig Hr. Redaktør Plads for nogle faa Bemærkninger i Anledning af d'Hrr. *Lyngbye* og *O. A. Olsens* Svar til Hr. *Vm. Nielsen.*

Jeg kan aldeles ikke være enig med d'Hrr. i det berettigede i offenlig at motivere sine Nederlag ved Materiellets mindre Godhed overfor Konkurrenternes, naar man før Deltagelsen i Kaproningen er vidende om dette. — Gaar man med trods dette bevidste Forhold, antages dog i Reglen at der desuagtet er Haab om Sejr, og altsaa at Roernes Dygtighed skal kunne opveje Materiellets Underlegenhed; det forekommer mig mindre rigtig bagefter alligevel offenlig at skyde Skylden paa dette.

I disse Tilfælde vidste jo „Kbhvn.s Roklub“ før Deltagelsen i Roningen:

at „Guttens“ Spændholt var i Uorden og antog *at* dens Sculler var Tulle underlegen. Naar den desuagtet deltog, maatte den naturligvis tage Følgerne, som de kunde blive, thi den kunde jo have undladt for Scullerens Vedkommende at anmelde den, og for „Guttens“ at starte.

„Nykjøbing Roklub“ kunde, dersom den agtede at følge „Kbhvn.s Roklubs“ Exempel, fremhæve et Uheld d. 3. Juli f. A. af lige saa stor Betydning ved Kaproning som det, der vederfaredes denne, men ingen af Holdet kunde et eneste Øjeblik falde paa at fremkomme offenlig dermed som Undskyldning for Nederlaget, thi den Udvej havde jo ogsaa været *det* aabent ikke at starte. —

Redegørelser af den Slags, synes det mig, bør holdes ude fra en Aarsberetning, og kan jeg ikke være enig med Hr. Lyngbye i, at de vil være til Gavn for Sportens Udvikling.

At man søger at motivere sine Nederlag er naturligt, men at benytte som Motiv *forud*

vidste Skrøbeligheder ved Materiel forekommer mig mindre korrekt.

Ærbødigst
Lenschau,
Medlem af »Nykjøbing Roklub«.

Nykjøbing p. Falster, d. 30. Januar 1888.

* * *

Redaktionens Stilling til den i ovenstaaende berørte Sag er, at vi finder de af Hr. *Wm. Nielsen* fremsatte Anker berettigede; men samtidig mener vi, at Hr. Nielsen kunde have valgt en heldigere Overskrift til sin Artikel end »*Fair play*«.

C. U.

Blinkfyrets i forrige Numer aabenbarede sunde Anskuelser om Menneskekomedie har som alle forløsende Betragtninger vundet begejstret Tilslutning.

Følgerne af *Blinkfyrets* Optræden overfor Humbugen meldte sig næsten overraskende hurtig.

Underofficererne kunde, da de havde læst *Blinkfyret,* ikke fatte deres egen Dumhed. Den gik ligefrem over deres Forstand.

Og paa Dagmartheatret virkede *Blinkfyrets* raa Bekendelse rent ud lammende. For et Theater, der ligger klods op af Kunstanstalter, som *Blinkfyret* saa ugenert protegerer, at det spørger alle dannede Mennesker, hvor de gider sidde og vente en hel Aften paa at komme til at se Lindberg og Fanny Petersen efter den kedsommeligste gøren Vrøvl og i tarveligt Kostume springe ned paa noget ovenikøbet malet Vand, naar der skraas overfor kan beundres en Fiskemand med Sølvpailletter paa Halen, som i hver af Programmets Afdelinger holder sig mindst 10 Minuter under et propfuldt Bassins sagte boblende Overflade — for et i Kampen for Tilværelsen saa slapt stillet Theater er der sandfærdigen ikke andet at gøre end ligesaa godt straks at gaa over til at blive kongeligt.

* * *

Og for dem ude i *Kulminerne* er der kun en Redning; de maa alle som én hurtigst mulig lære at gaa paa Hænderne. Det er den eneste Maade, hvorpaa det Foretagende vil kunne souteneres.

* * *

Meningen med disse Udtalelser er, at *Blinkfyret* vil i Klammeri med de paagældende Etablissementer. Uden at ligge i Spektakel med en eller flere, af den store Hob agtede, Institutioner kan et ordenligt Blad ikke betale sig.

Blinkfyret har derfor ogsaa allerede udtænkt sig forskellige andre Foretagender til Folks Idiotisering, som det har i Sinde at overfalde, f. Eks. Klampenborg, Bethelskibet og Thorvaldsens Museum. *Blinkfyret* har jo desuden lovet ikke at give sig af med Politik, og da det saaledes er udelukket fra at give sine stærkt konservative Følelser paa det politiske Felt Luft i giftige Udfald paa Modstandere, maa det virkelig paa andre Omraader energisk bekæmpe sin Hang til Sentimentalitet.

Dog dette er maaske paa en vis Maade at være kommen for langt bort fra de sidste Premièrer, og *Blinkfyret* vil derfor sige et Par Ord til Hr. *Martinius Nielsen.*

Det sés af *Politiken* at den unge Skuespiller forleden har opført sig nervøst overfor en tændt Lampe. Maa *Blinkfyret* i den Anledning erindre Hr. Nielsen om, at det endnu i hans Alder kan være farligt at lege med Ild saa sent om Aftenen.

Graham,
Nibb & Wilson Brs. & Co.

Chicago.

Største Udvalg af

Luftpumper

Eneret for Skandinavien.

Filialer

over hele Evropa, Asien, Afrika, Australien.

Agenter

søges. Gode Anbefalinger maa præsteres.

Nr. 2543.

Maskin-, Grov- og Kleinsmedie

101 Gothersgade 101.

Viggo Mottlau.

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½
hver Aften

Se Programmet!

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften

Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften

Se Programmet!

Tivoli Varieté.

Hver Aften
Optræden af Miniaturkomikeren
Hr. Peter Hansen
samt Optræden af alle engagerede Artister.

Etablissement National

hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Optræden af:

Den svenske Dame-Sextet **André.**

Luftgymnastikerne **Almary.**

Mimikeren **Amann.**

Klovnerne **Bliso** & Komikeren **Wriborg.**

Hvad er der paa Færde?

Scene udenfor Blinkfyrets Expeditionskontor — Dagen »Blinkfyret« udkommer. (Bude ventende paa Numre til Forhandling).

Parfumer!!

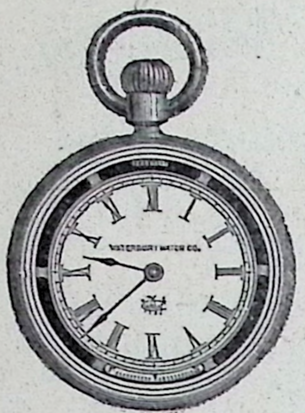
Ægte amerikanske importerede.

Rose — Violet — Ylang Ylang — Essbouket — Liliekonval etc. etc.

Største Udvalg!!

Faaes i Uhrflaconer à 75 Øre.

Nr. 9 Østergade Nr. 9.

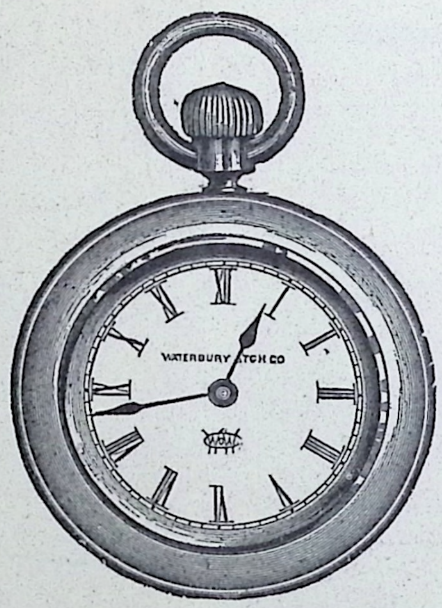

Waterbury.

2 Aars Garanti.

Kr. 10 Kr.

Nickel-Sølv.

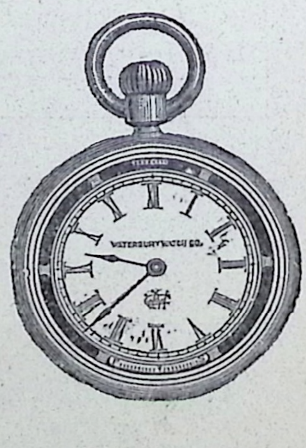

2 Aars Garanti.

Kr. 10 Kr.

Nickel-Sølv.

Herre- & Dameuhre.

Waterbury Lommeuhr Co.

Østergade 9. Kjøbenhavn. K.

S. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 18. Februar 1888 — Nr. 8.

BLINKFYRET

Redigeret af **Frits Cetti.**

Eugen Petersen,

Kjøbenhavns Politidirektør.

Politidirektøren i Kjøbenhavn er ikke nær den kendte Mand, han var i gamle Dage. Efterhaanden som Byen er blevet større, er hans personlige Forbindelse med Publikum bleven mindre, Lejligheden til offenlig Fremtræden sjældnere. Det er de ham underordnede Assistenter og Inspektører, der fører Kommandoen, naar Politistyrken optræder i usædvanligt Omfang og gennem dem virker han ogsaa til daglig i usynlig Højhed.

Til Trods for sin lange Embedstid opnaaede afdøde Etatsraad *Crone* derfor aldrig *Bræstrups* Popularitet, og faa af Kjøbenhavns offenlige Personligheder er vistnok saa ukendte blandt Befolkningen som den nuværende Politidirektør *Eugen Petersen.*

Hans tidligere Kariére i Politiet har nu heller ikke været af særlig „fremtrædende“ Art. Han har hverken som Assistent eller Inspektør virket som praktisk Politimand, men gik fra sin Fuldmægtigplads i Justitsministeriet lige over i Stillingen som Vicepolitidirektør, den han beklædte i 10 Aar, fra 1877 til 15. August 1887, da han blev *Crones* Efterfølger. Og Vicepolitidirektoratet er maaske den allermest tilbagetrukne af Politietatens Poster. Det er et rent juridisk Embede, hvis Hovedforretning bestaaer i at afgøre, om der paa Grundlag af de indgaaede Rapporter og optagne Forhør skal rejses kriminel Tiltale mod vedkommende sigtede ved Kriminal- og Politiretten. Endvidere har Vicepolitidirektøren under sig den saakaldte Politidirektørens Protokol over de her i Staden logerende prostituerede Fruentimmer, hvilke han idømmer Mulkter og Straffe for Overtrædelse af deres Regulativ, og endelig fører han ligeledes dømmende Overopsyn med Stadens Vognmænd. Som man ser, en i Omfang temmelig begrænset kun lidet iøjnefaldende Virksomhed.

Overgangen herfra til et saa mangeartet,

dels praktisk, dels theoretisk administrerende Embede som den øverste Politiledelse, skulde synes at maatte berede betydelige Vanskeligheder og stille anselige Fordringer til sin Mand. Men *Eugen Petersen* skal efter alle kyndiges Formening have adskillige heldige Betingelser for at blive en god Politidirektør. Med stor personlig Elskværdighed og ægte Humanitetsfølelse forbinder han en solid Begavelse, klar juridisk Indsigt og en utrættelig Arbejdskraft.

Denne sidste kan han nok have nødig. Det er ikke nogen magelig Bestilling at være Politidirektør i Kjøbenhavn, og de der troer, at han ikke har andet at gøre end at komplimentere af- og tilrejsende kongelige Herskaber, deltage i Tafler og offentlige Festiviteter og for Resten være barmhjærtig Trøster for nedbøjede Paarørende til letsindige unge Mennesker af de bedre Klasser — tager storligen Fejl.

Foruden de saakaldte Dagsbefalinger, som Politidirektøren udsteder, vedrørende Avancement, Omflytninger, Belønninger og Straffe for det underordnede Politipersonale, konfererer han og modtager stadige Indberetninger fra de 3 Inspektører for det kjøbenhavnske Politivæsens Hovedafdelinger, Ordens-, Opdagelses- og Sundhedspolitiet, hvilket sidste igen er organiseret i to Underafdelinger, en for det offentlige Sundhedsvæsen og en for Prostitutionen. Endvidere har han under sig Bestyrelsen af det *hemmelige Fond*, stort 10000 Kr. aarlig, som væsentlig anvendes i Opdagelsespolitiets Tjeneste, og hvorfor han ikke aflægger Regnskab. Ogsaa Iværksættelsen af alle Magistratsbeslutninger vedrørende Staden Kjøbenhavns Sundheds- og Politivæsen paahviler det ham at lade foranstalte — af saadanne, faldne i hans Embedstid, kan nævnes den vigtige og haardt tiltrængte Bestemmelse om Tilsynet med Plejemødre — mangfoldige indløbende Ansøgninger og Begjæringer kræver hans Betænkning og Resolution. Endelig afholder han to Gange ugentlig en saakaldet Parol, hvor samtlige Inspektører og Assistenter giver Møde hos ham.

Af Reformer i det kjøbenhavnske Polities Organisation er ingen nærforestaaende paa Tale. Alt vil under den ny Chef foreløbig vedblive at gaa som tidligere, og gjennemgaaende kan Kjøbenhavnerne dermed være vel tilfredse.

Hr. *Eugen Petersen* har havt det i Danmark sjældne Held at faa et stort Embede i en forholdsvis ung Alder. Han er kun 47 Aar gammel og vil saaledes i et forhaabentlig længere Tidsrum kunne virke med fuld Arbejdskraft. Han blev gift for et Par Aar siden med en Datter af forhenværende Kultusminister Provst *Aleth-Hansen*.

Magdalenehjemmet.

Ude paa Lille Jagtvej, gemt hen fra Gadernes Larm og Københavnerlivets Tummel har *Kirkelig Forening for den indre Mission* rejst sin Bygning. Et Hjem for vildfarne, men angrende Piger, et Sted, hvor enhver værdig dansk og trængende Magdalena kan faa Husrum til at helde med Hovedet.

Ifølge Hjemmets smukke Program optager det i sit Skød „30 yngre faldne Kvinder, som søges uddannede til Tjenestepiger“. Og Hjem-

mets Tugt og fortrinlige Pleje har altid i Aarenes Løb udstyret sine forledte Plejedøtre med en saa rigelig Legemskraft, at de stakkels bedærvede unge Fruentimmer samdrægtigen betragter et Magdalena-Ophold som en ret forfriskende Feriefest.

Forstanderinden varetager med halvvejs Blidhed og halvvejs Strænghed sit uhyre vanskelige Hværv. Frøken *Esche* maa snart dadle, snart rose. Og ingen kan fortænke Frk. *Esche* i, at hun ikke altid føler overdreven Trang til at vise sine 30 Syndens Børn det venligste Ansigt.

Frk. Esche har med aldrig svigtende Opofrelse og med bestandig lige usvækket Interesse varetaget sit menneskekærlige Kald: at redde fortabte Kvinder og gengive dem til vort agtværdige Samfund, og hun har sikkert selv ofte gjort den Erfaring, at der gives en moralsk Fordærvelse, saa dyb, at end ikke den ædleste Menneskeven, end ikke den mest indtrængende og kærlige Overtalelse formaar at skyde Bresche i et lastefuldt og forhærdet Hjærtes Ismur.

Magdalenehjemmet har allerede udrettet saare meget. Det har frelst ikke faa vildledte Kvinder fra Elendigheden. Og det har endvidere sin store Betydning derved, at syndende Piger véd, at der *er* Frelse for dem, at der er aabne Arme rede for den angrende og for den, som oprigtig ønsker atter at komme paa lige Fod med det kyske Samfund, som Udskejelser eller maaske kun Letsindighed har gjort dem fremmed for.

I *Hjemmets* Bygning og hele Huslighed hersker den strængeste Orden. Hvem husker f. Eks. ikke, da nogle unge Løjtnanter fra Lejren paa Lammefælled drejede forelskede Øjne til en Skurekone i Magdalenehjemmets første Etage. Forstanderinden indfandt sig øjeblikkelig og tapper blandt Krigsfolkets Telte og foreholdt de uartige Mandfolk med stræng Bebrejdelse og i et behersket Kostyme deres frygtelige Adfærd.

Og det lykkedes hende derved at holde sine fra Utugtens Folde udrevne Lam fjærnt fra baade Rekrutterne og disses Foresatte.

Det fortælles endvidere, at Magdalenehjemmets Bestyrelse, — hvis kontanteste Medlem skal være en angrende, men alligevel endnu lige praktiserende Vinhandler — har tilkjendegivet Nørrebros Sporvejsselskab, at den af Hensyn til de 30 internerede Kamelier kunde ønske, at Ruten gjorde en Omvej, saa at ikke Sporvognens klingrende Verdslighed gjorde Forstyrrelse i det missionære Landskab. — Men det gudsforgaaede Skinnekompagni har ikke saa meget som besvaret denne berettigede Skrivelse.

Af de snublede Kvinder, som har søgt og erholdt oprejsende Støtte i den her omtalte Stiftelse, har adskillige desværre atter senere mistet Fodfæstet, men Magdalenehjemmets sunde Principer og ædle Grundtanke vil sikkert vide at bane sig Vej trods tilfældig Brøst og Tidernes omsiggribende Kynisme.

BLINK.

Herman Bang optræder om kort Tid første Gang som Lyriker og udgiver en Digtsamling, hvoraf en Prøve alt foreligger i *Tilskuerens* Februarhæfte.

* * *

Fru *Louise Larsen*, der — vi tør nok sige desværre — har trukket sig tilbage fra Scenen, optræder dog endnu en Gang imellem ved Privatforestilling. I Lørdags sang hun saaledes i »Lærlingehjemmet« for et begejstret fuldt Hus »Turtelduerne« sammen med Hr *Pio* og spillede i Offenbachs kønne lille Operette» Den gamle Landsbymusikant« sammen med Hr *Stephensen* og Hr *Pio*.

* * *

Til Fordel for Hr. *Pio* gjentages samme Forestillng i Aften.

* * *

En Trup Dillettanter agter i Slutningen af denne Maaned at gæste Lyngby og Bagsværd. Man prøver for Tiden paa Kraft paa »Han drikker« og Operetten »Frits og Lise.« Efter sidste Forestilling vil der blive storartet Bal i Lyngby, hvortil man venter stor Tilslutning fra Kjøbenhavn. Overskuddet tilfalder Bagsværd-Asyl.

Theatrene.

NY JORD.

Hellere end at opirre sine Læsere ved overhovedet at nævne et saadant Vomitiv som *Abbed Constantin,* foretrækker *Blinkfyret* at være den første til at meddele et scenisk Glædesbudskab.

En Digter og Chansonette-Dressør har tilstillet sin Vært en pludselig Betænkning. Der har længe været rettet stærke og berettigede Klager over *Kistens* mangelfulde Akustik.

Og vedkommende Kunstnerdirektør har omsider indset, at noget maatte der gøres.

Han har da ment, at det uhyre Arbejde og den opslidende Anspændthed, hvormed *Kistens* Personale stedse arbejder, kræver en større Virkekreds, saaledes at de mere fintforarbejdede Viser kan komme ligesaa meget til deres Ret, som dem i den mere forsorne Genre. Den yndede Sangerindetæmmer har da ganske naturlig kastet sit erfarne Blik paa saadanne kjøbenhavnske Lokaliteter, som kunde egne sig til en Filial af den oprindelige autoriserede Kunstanstalt.

Og da et kunstnerisk Konsortium, bestaaende af Operasangerinden *Thomine,* Dværgen *Hansen* samt en privat Herre med juridisk Uddannelse netop i disse Dage har gjort Kistedirektøren et net Tilbud og samtidig har vist sig at være i Besiddelse af visse svævende Pengemidler, er der al Grund til at formode, at vor opadstræbende Hovedstad snart vil kunne rose sig af en ny Scene.

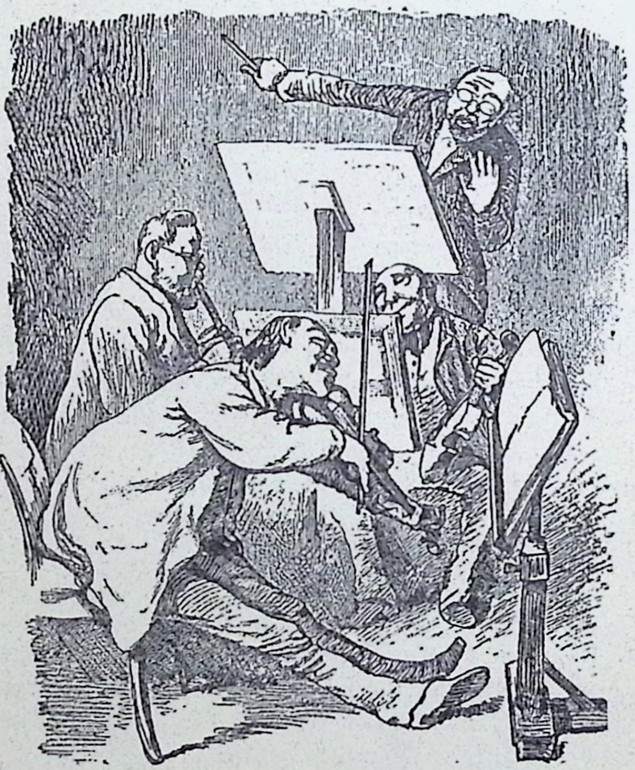
Det nævnte Konsortium, hvortil Kistedirektøren i alt væsentlig slutter sig, har paatænkt at leje Bræddehytten ved Tivoli, i den Hensigt her at bringe til Opførelse saadanne Oratorier, hvis bløde Stemninger ikke saa godt egner sig for de berusede Mennesker i Ligkisten. Og det er at haabe, at ingen kunstelskende Mand eller Kvinde vil være lav nok til ikke at tage nævnte Konsortium alvorligt.

Hvis det frække Foretagende gaar i Orden, er det Hensigten fremtidig at lade al Negerdans og kort sagt Ballet finde Sted i den ægte gamle *Kiste,* ligesom den mere reciterende Optræden af f. Eks. Dværgen *Hansen* og Fru *Anna Christensen* ligeledes menes at burde holde sig paa Moderscenen, medens selvfølgelig Frøknerne Thora, Julie, Theodora og Fanny nærmest burde anvendes i Aflæggeren.

Akustiken i Hytten har mange Fordele, og Beliggenheden er jo højst bekvem.

Og hvad angaar de medvirkende Kunstnerinders Færden fra Sted til Sted vil ogsaa denne Vanskelighed være let at rydde afvejen. Direktøren skal allerede have Tilbud fra adskillige yngre Midnatsmissionærer, som i Sagens Interesse gærne vil paatage sig at følges med Damerne baade frem og tilbage.

— — — Der er saaledes virkelig Udsigt til at vor Hovedstad allerede til den forestaaende Udstilling kan byde forvænte Udlændinge en smuk Fornøjelse mere

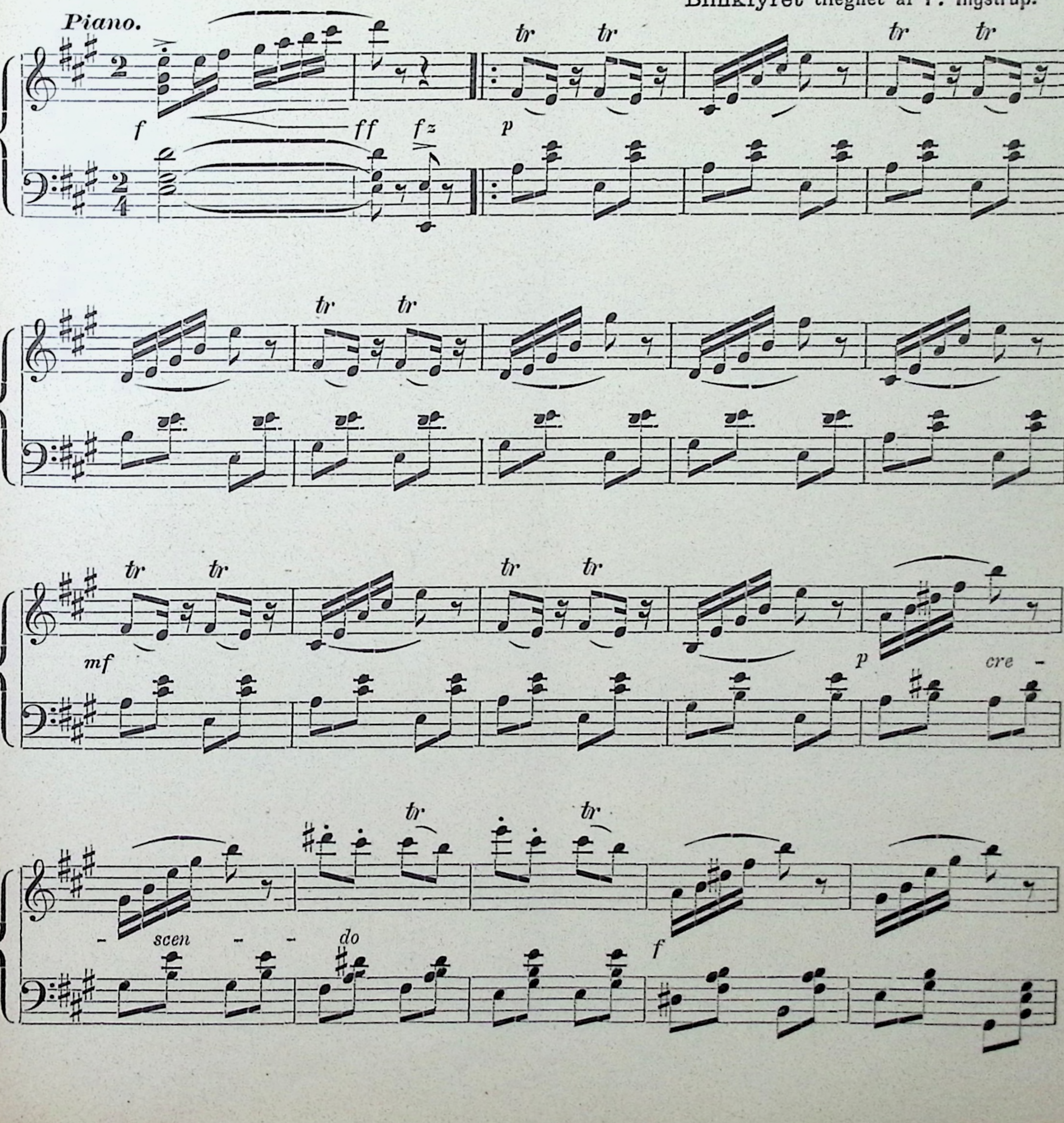

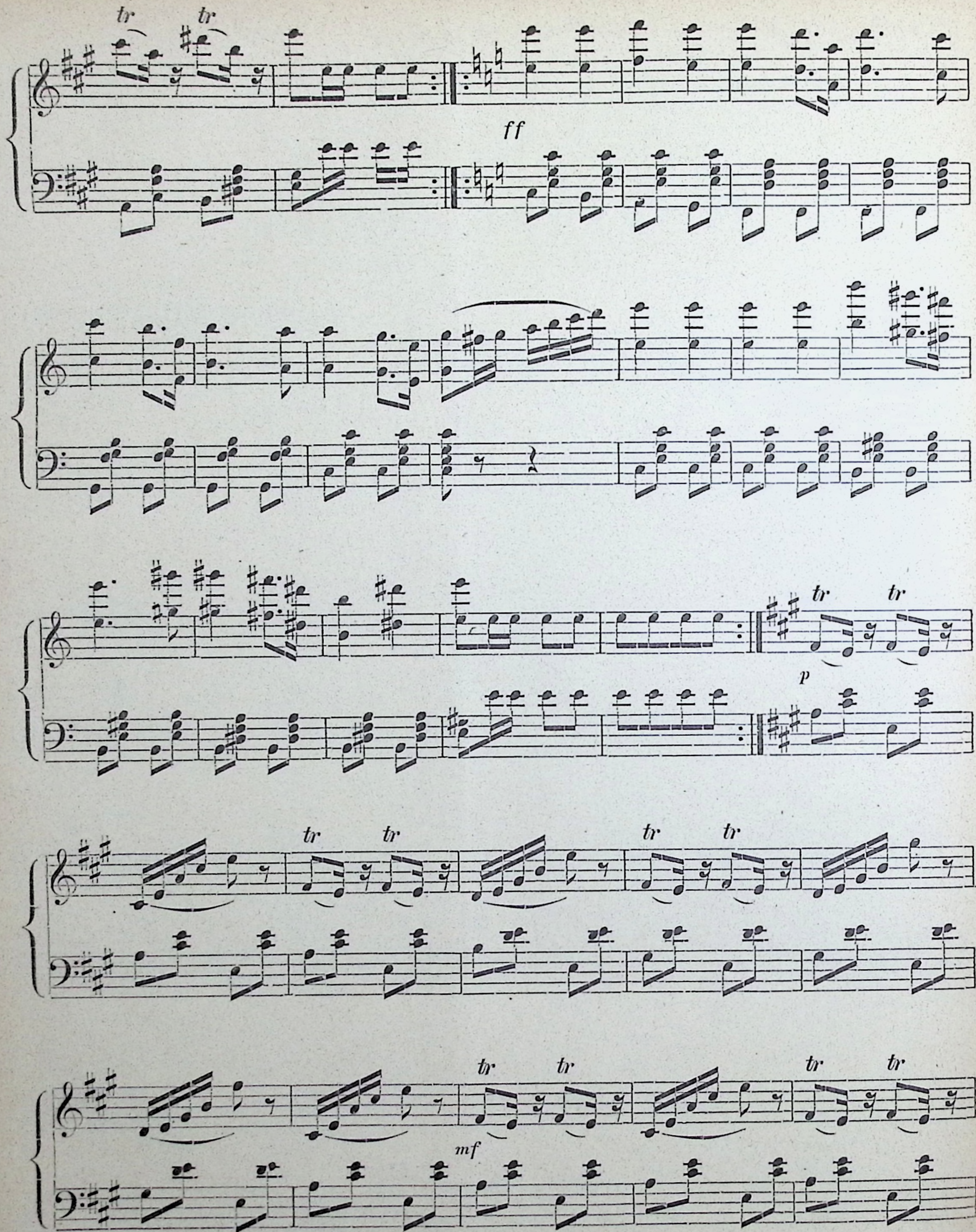
Musik.

Den hoslagte Blinkfyr-Gallop blev forleden spillet i en privat Kreds. Begavede Musik-Amatører foredrog Kompositionen paa en saa heldig Maade, at Redaktionen ikke er veget tilbage for at bekoste dette vellystige Billede.

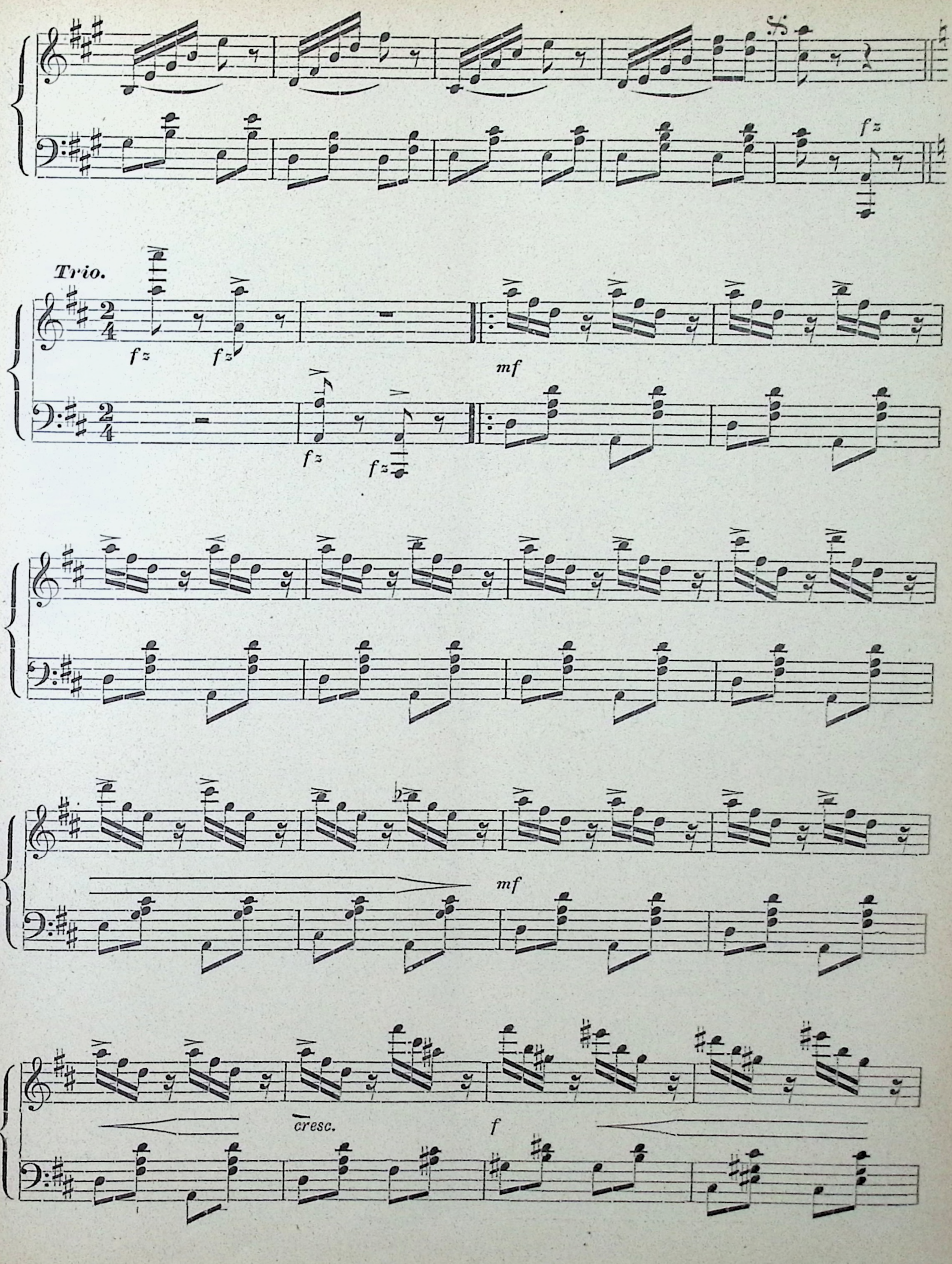
Blinkfyr-Gallop.

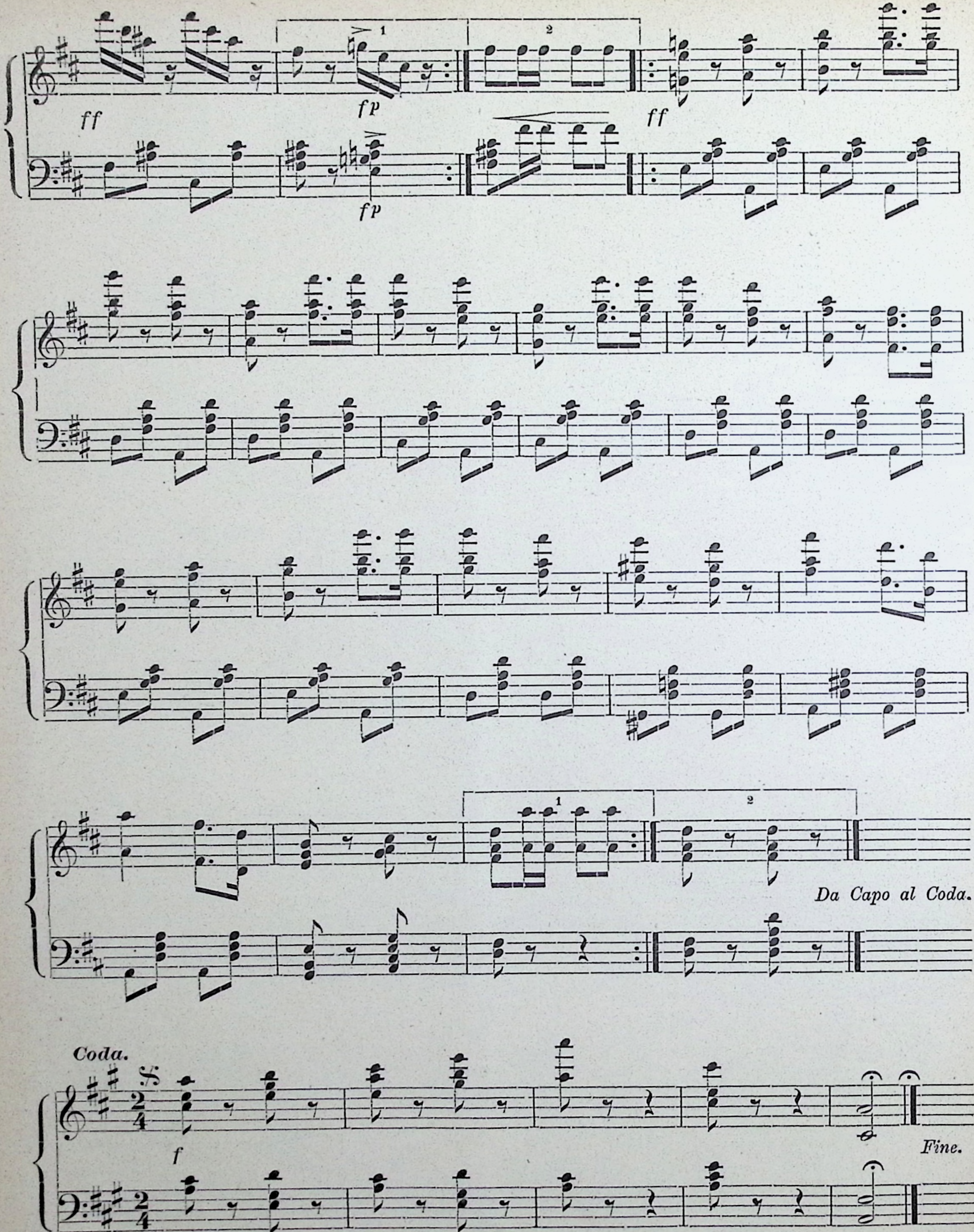
Blinkfyret tilegnet af P. Ingstrup.

tr
tr
ff
tr
tr
p
tr
tr
tr
tr
tr
tr
mf
tr
tr

fz
Trio.
fz
fz
fz
fz
mf
mf
cresc.
f

ff
fp
1
2
fp
ff
1
2
Da Capo al Coda.
Coda.
f
Fine.

Selskabsliv.

Ved Hofaftenunderholdningen i Tirsdags blev en Del unge Damer bl. a. Frk. *Frijs Juellinge*, Frk. *Bruun* og Kammerjunkerinde *Skibsted f. With*, præsenterede for Hds. Maj. Dronningen.

* * *

En særdeles vellykket og elegant Aftenunderholdning i velgørende Øjemed fandt forrige Fredag Sted i *Riise & Wittmacks* Lokaler under Generalinde *v. Holtens* Auspicier. For en talrig Kreds af det fineste Kjøbenhavn musicerede Kapelmusikus *Hilmer* og Fru *Levisohn* og spilledes Dilettantkomedie af Frkn. *v. Holten, Brun, Toft* og *Lyngby*, sekunderede af d'Hrr. Baron *Wallén*, Marinelieutenanterne *Thomsen* og *Fritsche* og Hr. *v. Holten*. Senere dansedes — alt til Fordel for Dronningens Børneasyl i *Sct. Stefans Sogn.*

* * *

Officersforeningen holdt i Mandags lystige Fastelavnsløjer.

Der opførtes med Allusion til Chicagoturen en dansk amerikansk *La Traviata* forfattet af Premiérlieutnant *Schrøder* af Artilleriet, der selv spillede Elskerrollen, medens Elskerinden *Racine* med Bravour udførtes af Premiérlieutnant *S. Federspiel*.

* * *

Frøken *Leudersdorff*, bemærket i de senere Sæsoners Selskabelighed, er bleven forlovet med Mr. *Rich. Magnus* fra *Argentina*.

* * *

Hos Professor, Dr. med. *With* var i Mandags elegant Middag med Dans.

* * *

Hr. *Ove Rode* giver paa Mandag hos *Nimb* en større Middag for ældre og yngre literære Venner.

Fra Kunstnerkarnevalet.

Der var 600 Deltagere, hvoraf de 300 paa Fribillet.

* * *

Der var ikke morsomt.

* * *

Og det var fordi Folk kedede sig.

* * *

For de 300 betalende gik og ærgrede sig over, at de havde givet Entré, da de ligesaa godt kunde have faaet det gratis, og de 300 Frigjængere, var rasende over, at Festkommitéen ikke ogsaa havde sørget for Dragter til dem.

* * *

Saa den festlige Stemning var ruineret længe før den kom paa Tale.

* * *

Fru *Oda Nielsen* var i hvid, nedringet Silkekjole, med perlebesat Kniplingsstykke om Halsen, skotsk-

tærnet Skærf, hvide Silkesko og hvid Ponpon i Haaret. Hr. *Martinius* var i lilla Domino.

* * *

Der var to *Pirater* i laksfarvet Antræk.

* * *

Fru *Schwartz-Nielsen* var der ikke. De mandlige Konsorter heller ikke.

* * *

Værten sagde, at det var Gnauseri med Fortæringen. De, der bruger Penge til Drikkevarer, var blevne hjemme, sagde han.

Og han føjede til med et af de tristeste Skuldertræk. „De stænker privat, sér De, ødelægger ens Forretning og befordrer ikke Lystigheden mere.

* * *

Maleren *Oscar Mathiesen* var arabisk Slangetæmmer.

* * *

Og Hr. *Azow Hansen* som i sin Tid malede Frk. *Ida Andrén* i Cirkus var en vellykket Jokey.

* * *

Men det kønneste var alligevel de to Blomsterpiger, der imidlertid, ligesom *Blinkfyret*, ikke var der for deres Fornøjelses Skyld.

* * *

Kunstnerne selv var gennemgaaende østerlandske. Billedhuggerne var overhaandtagende arabiske, Malerne foruroligende tyrkiske.

* * *

I *Tunis* var Temperaturen nordpolsk.

* * *

Hjemturen var det bedste.

* * *

Den skulde de have begyndt med.

* * *

Hold Kæft!

* * *

Hermed anser vi Diskussionen om denne Sag for afsluttet i *Blinkfyret*.

Red.

Hjemturen fra Karnevalet.

Parfumer!!

Ægte amerikanske importerede.

Rose — Violet — Ylang Ylang — Essbouket — Liliekonval etc. etc.

Største Udvalg!!

Faaes i Uhrflaconer à 75 Øre.

Nr. 9 Østergade Nr. 9.

Concert du Boulevard

Hver Aften fra 8—12

Concert & Variétéforestilling.

Nørrebros Theater.

I denne Uge

hver Aften fra 8 – 12:

Se Programmet!

Til Bortsalg ved mine Auktioner

modtages daglig Bohave, Handelsvarer i større og mindre Partier samt alle Slags Effekter. Forskud faas, samt Afregning strax.

R. Nielsen, Boldhusgade 1.

Telefon 1016.

Specialforretningen

for

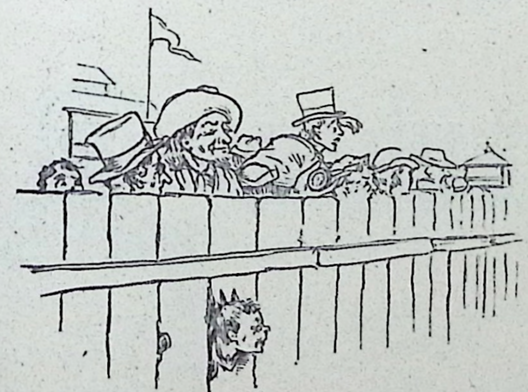
Herreunderbeklædning

anbefales

Hartvig Rasmussen

47, Vimmelskaftet 47.

Hvad er der paa Færde?

Scene udenfor Blinkfyrets Expeditionskontor — Dagen »Blinkfyret« udkommer. (Bude ventende paa Numre til Forhandling).

Etablissement National

hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Optræden af:

Den svenske Dame-Sextet **André.**

Luftgymnastikerne **Almary.**

Mimikeren **Amann.**

Klovnerne **Bliso** & Komikeren **Wriborg.**

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Alfred Bøttger

Ur- & Kronometermager

Kjøbmagergade 42

Ligefor Løvstræde.

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½

hver Aften

Se Programmet!

Mikado Cigarettes

faas

Kjøbmagergade 6, 1 S. 12—3

R. Larsen.

Nyt!

Nørrebros Ølhalle

Nr. 25 Hj. af

Nørrebro- og Blaagaardsg.

anbefaler

Dinérs og varme Frokostretter hele Dagen.

Billard forefindes. Billige Priser og hurtig Expedition.

ærbødigst

F. V. Hansen.

Kasino.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Tivoli Varieté.

Hver Aften

Optræden af Miniaturkomikeren

Hr. Peter Hansen

samt Optræden af alle engagerede Artister.

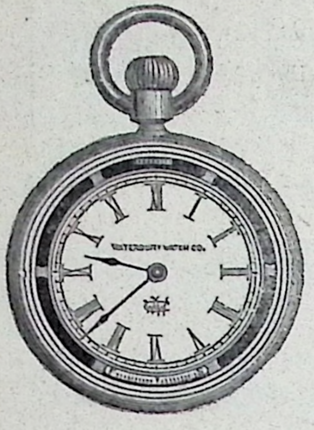
Artikler for Herrer

faaes i

Cigarforretningen

Gothersgade 113.

Eberhardt,

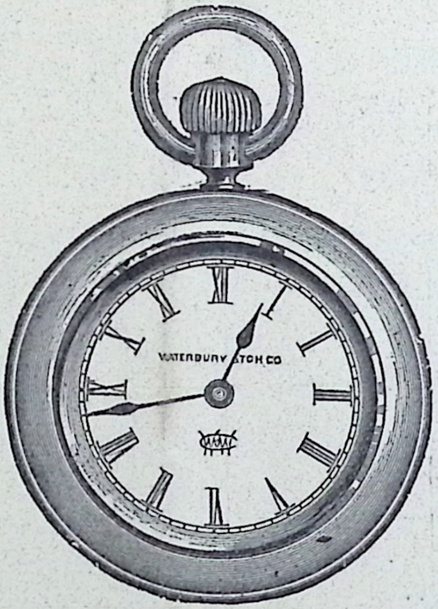

Waterbury.

2 Aars Garanti.

Kr. 10 Kr.

Nickel-Sølv.

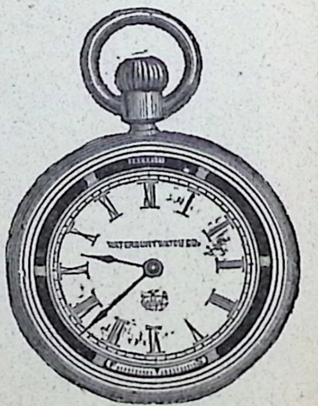

2 Aars Garanti.

Kr. 10 Kr.

Nickel-Sølv.

Herre- & Dameuhre.

Waterbury Lommeuhr Co.

Østergade 9. Kjøbenhavn. K.

O. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 25. Februar 1888 — Nr. 9.

BLINKFYRET

Redigeret af Frits Cetti.

Ugens Indfald.

De har været guddommelige og *Blinkfyret* har skyndt sig at illustrere dem alle til sine skadefro Læseres Oplivelse.

Blinkfyret har, tilstaar det selv, hidtil ikke været meget fremragende paa Illustrationernes Omraade, nu har Udgiveren nemlig overvundet alle økonomiske Betænkeligheder og for Fremtiden givet Redaktionen frie Hænder.

Maa *Blinkfyret* da først præsentere Hr. *Dorph-Petersen* som Sergent *Thim* og Fru *Julie Hansen* i *Jægers* Normal Undertøj, udførte i Snee med Koøjne, Lammetænder, Kalvetunger, Faarehjærter og alle til Faget henhørende ædle Dele, af Slagterne ved Nikolaj paa Bestilling af Hr. *Abrahams* som Reklame for *»Alt for Damerne«*. Det med Friskolebørnenes Bespisning er kun et Paaskud. Det er af Frygt for at Fru *Julie Hansen* i det omtalte Negligé ikke skulde trække saa godt som Hr. *Neumann* i bar Skjorte, at Hr. *Abrahams* har ladet Snefigurerne modellere — og saa for at drille Underofficererne. Det er sandt at han vil tilbyde dem til *Ny Carlsberg* Glyptothek tilligemed en Sum af 20 Kr. til deres Vedligeholdelse og Forsyning med frisk Indmad — naar de har gjort tilstrækkelig Tjeneste til hans egen Bespisning.

Men det er Løgn, naar det har været fortalt, at der paatænktes en fælles Optræden af Hr. *Neumann* og Fru *Hansen* i luftig Paaklædning til Fordel for Asylbørnenes Forsyning med Undertøj. Derimod er det rimeligt at Hr. Cetti forbereder som sidste Triumf at optræde fuldstændig afklædt paa Dagmarteatret kun med en Handske paa — men det bliver ikke før hen imod Sæsonens Slutning. Se alt det ved Blinkfyret Besked om og Billederne af Thim og den koøjede Dame har ikke været i noget andet Blad. En Fotograf skal have taget dem af, men hvem har set Fotografiet? Det har naturligvie kun været en Plade.

Naturligvis har *Blinkfyret* dernæst havt sin Opmærksomhed henvendt paa de saa vellykkede Besvigelser ved *Christiansholms* Fabriker. Det

er virkelig ogsaa en af de morsomste Maader Folk er blevet lettet for deres Moneter paa i lange Tider. *Blinkfyrets* Billede af en *Aktionær*, som, i Færd med at paaklæde sig til en Middag paa Skydebanen, modtager den opstrammende Efterretning om de 134,000, vil ikke undlade at kildre enhver upartisk Beskuer paa det lifligste.

Om Hr. *Beatus Petersen* maa man sige, at han er optraadt som en komplet Gentleman. Det var nobelt af Hr. *Petersen* ikke at stikke af i rette Tid; hvad han saa let havde kunnet.

Da han indsaa, at Kontrolkomitéen endelig maatte faa Øjnene op — det var saamænd ikke hans Skyld, det ikke var sket før — gjorde han omhyggeligt Toilet og begav sig — efter paa Vejen at have købt *Blinkfyret* — op paa Raadhuset og lod sig melde af Raadstutjeneren.

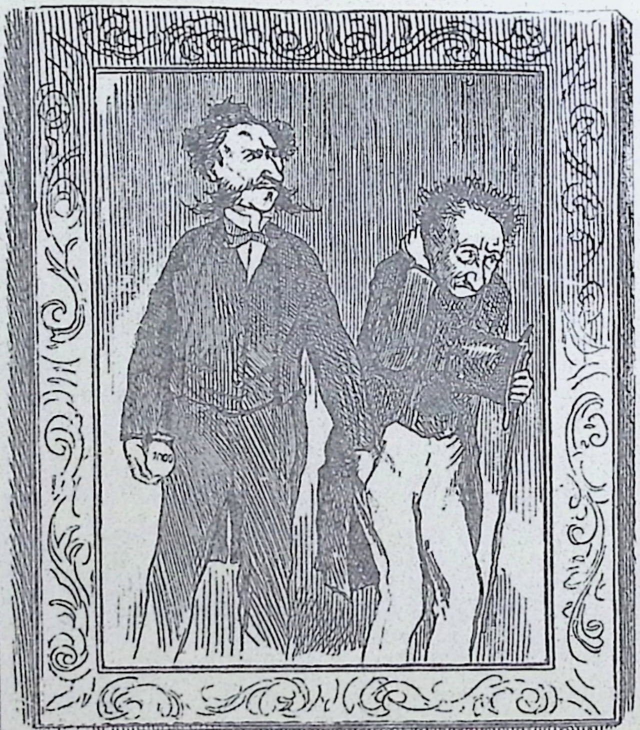
Som man sér, Gentleman til Fingerspidserne!

Anderledes desværre med *Erichsen*. Ham har det selv været *Blinkfyret* umuligt at opspore. Men næste Gang haaber det sikkert at kunne sige:

„Her er vi med Erichsen!“

* *

Øjeblikkelig, da den opsigtsvækkende Meddelelse indtraf, at Hr. Nationalbankdirektør Etatsraad *Levy* havde *lost* sit Kreditiv, afsendte *Blinkfyret* telegrafiske Ordrer til sine Forbindelser i Florents om at skaffe paalideligr Illustrationer af Katastrofen. Der gik nogle Dage hen uden Svar i forventningsfuld Spænding. Allerede havde *Blinkfyret* opgivet Haabet om ogsaa ved denne Begivenhed at være paa Højden med sin Opgave. Saa indløb endelig sent i Aftes to Telegrammer, som sporenstregs gik i Trykken. Den, som man antager at have gengivet det uhyggelige Optrin med mest Liv og vellykket Virkelighedssans, sættes selvfølgelig først:

Hvilken Raahed i Tankegang har Kunstneren ikke her formaaet at afspejle i det modbydelige Fysiognomi hos den italienske Bandit, der samvittighedsløst berøver den gode, gamle danske Etatsraad Midlerne til at fortsætte sin Rekreationsrejse. Forsynet give, han snart maa høste fortjent Løn for sin slette Gerning.

Den anden Kunstner — *Blinkfyret* tele-

graferede til to for at være sikker — har øjensynlig havt en forskjellig Forestilling om, hvordan Røveren har set ud, ligesom han ogsaa har antaget Etatsraaden for noget yngre, end denne i Virkeligheden er — skønt det sydlige Klima mulig allerede i den Henseende har havt overraskende Indvirkning paa Hs. Højvelbaarenheds Ydre — men Billedet hidsættes dog, for at andre Italiafarere kan se, hvilken forførende Skikkelse Forbrydelser i hint Land forstaar at iklæde sig. Hvem skulde tro om denne smukke, elegante Dame, at hun pønsede paa at bestjæle sin mandlige Medrejsende. Og dog, se hvor slangeagtigt hendes Blik allerede har hypnotiseret ham! Se Tegnebogen med Kreditivet og Kontanterne, som allerede, magnetisk tiltrukket af hendes onde Hensigt, er gledet fra hans Brystlomme, ud paa Sædet. Om et Øjeblik vil han være hensunken i letargisk Døs og hun, den frække, vil ved næste Station stige ud og ile i sin uværdige Elskers Favn med sit nedrige Rov.

* * *

Vor berømte Landsmand, Sangeren *Frederik Brun* — Svantevits Søn — har som bekendt fornylig beredt Svenskerne uforglemmelige Nydelser og sig selv overraskende Triumfer ved sin Optræden paa Operaen i Stockholm. *Blinkfyrets* stockholmske Illustrator har dog forment, at Hr. *Frederik Bruns* sceniske Skikkelse vilde være Københavnerne i for personlig frisk Minde til at et Billede deraf kunde interessere efter Fortjeneste. Derimod har han rigtigt gættet, at et lille fikst henkastet Træk fra Hr. Bruns privateOptræden i det

stockholmske *High-life* vilde være Sangerens københavnske Beundrerkreds uvurderlig kærkomment, og det er lykkedes ham at finde et lige saa rørende som aktuelt Motiv.

Hr. *Brun* sés her paa Visit hos den Dame, der som meddelt, besvimede paa Balkonen ved hans sidste Optræden, for galant at spørge til hendes Befindende. Kan hun ikke sagtens befinde sig vel?

* * *

Her i København har Ugens Hovedbegivenhed paa Theatrene været Hr. *Charles*

Kjerulfs Debut paa Kasino. Hr. *Kjerulf* er en lille kon Mand i en fed Pels med tæt krøllet Haar og Skæg. Han kom ind i Diplomatfrakke fremført af Hr. *Neumann* i bar Skjorte. Endvidere var Debutanten med bare Hænder, korte Buxer og Fjederstøvler med forlorne Knapper, som det sés, sympatetisk ydre Betingelser for komiske borgerlige Ingenieurroller.

Skønt paavirket af let forklarlig Ængstelse traadte Debutanten dog rask hen for Lampeskekken og bukkede adræt ned i Orkestret, medens Hr. *Neumann* holdt ham i Frakkeskøderne.

Hr. *Kjerulfs* næste Optræden vil paa tilstrækkelig Forlangende maaske finde Sted i Morgen.

BLINK.

Familien *Drechsel* er nu blevet anerkendt som dansk Adelsslægt. Familiens Vaaben er en Ten *(Drechsel)* bevogtet af tvende Løver.

* * *

En Roforening for Damer blev under Navn af *Kjøbenhavns Kvinderoklub* forleden konstitueret ved et Møde hos Statsrevisorinde *Hørup*. Dragten for Medlemmerne er hvid og blaa, Klubbens Stander derimod endnu ikke fastsat. Foreningen har af Kjøbenhavns Roklub købt *Gutten* til Øvelsesbaad. Hr. cand. jur. *Fred. Wolff* er Forretningsfører og modtager Indmeldelser.

* * *

Central Expres Købmagergade 1, har vist sine Kolleger Vejen til at forcere Bladsalg. En stor Tavle, som opfylder Pladsen mellem de to Vinduer, indeholder for hver Dag Hovedstadsbladenes interesanteste Indhold. Her vil nu for Fremtiden Kjøbenhavnerne personlig kunne overbevises om, at *Blinkfyret* ikke med Urette kaldes det interesanteste Blad i Kjøbenhavn.

* * *

Hr. *Ofr.* er i *Avisen* gaaet løs paa Georg Lumbye paa Grund af Musikprogrammet i Cirkus.

Blinkfyret, som i Grunden er ret musikalsk, holder slet ikke med Hr. *Ofr.* Det finder i Lighed med en talrig Masse Publikum Hr. Lumbyes Musik særdeles passende og bravt indrettet *för tilfället.*

* * *

En i et herværende Blad fremkommen Meddelelse om at *Nationals* Direktør Hr. *Jacobsen* agter at afhænde »Castans Panoptikon« savner al Grund.

Nævnte omfangsrige Vokskabinet glæder sig lige stadig ved Publikums ganske betydelige Tilslutning.

* * *

Nu skal efter Sigende Cirkus Variétés svenske Frøken *Horst* ogsaa males af — ligesom fornylig sammes Frøken *Ida Andrén.*.

Det var Hr. *Azor Hansen*, som forevigede Frk. Andrén. Hvem der skal fæstne Frk. Horst paa udødeligt Lærred er endnu *Blinkfyret* ubekjendt.

Men males skal hun.

Efter Middagen hos Konsulinde Sommer.

(I en malerisk Krog under en Viftepalme sidder Frøken *Flom* og cand. phil. *Blød-Berg* i livlig Samtale).

Han (drømmende): Ja, Frøken, det er dejligt at være Kunstner — men — hvad der volder Glæde i Kunsten, det volder Sorg i Livet. — Husk det. — Det er en tung Vej, De vil slaa ind paa. — De har gjort mig til Deres fortrolige. Jeg skal ikke svigte Dem. Mine Forbindelser . . .

Hun: Det er jo „*Ny Jord*", De skriver i.

Han: Ja, og „*Vore Dage*" . . . Men hvorfor spørger De om, hvad De véd saa godt . . . Ja der har jeg min sande Domæne,

mellem de ganske unge Mennesker . . . De er de eneste, som vil forstaa mig . . .

Hun: Og saa er det jo kønne unge Mennesker.

Han: Oh ja, mange af dem, jeg elsker smukke Mandfolk.

Hun (med et Blik hen til ham): Jeg ogsaa . . .

Han: Og saa er de saa velklædte.

Hun (ladende Blikket, fra hans rubinfarvede Slips, glide ned paa hans absinthgrønne Handsker): Man kan godt sige elegante.

Han: Ak ja, Klæderne er én Gang min svage Side.

(Konsulinden glider forbi, klyngende sig til en ung Herres Arm).

Hun: Var det ikke den unge *Kræft-Madsen*?

Han (med Vægt): Fra en bestemt Dag taler jeg ikke med det Menneske.

Hun: Ih men Gud, De som er saa gode Venner, hvorfor dog?

Han: Tænk Dem, De som véd hvad Betydning, jeg hidtil har haft paa „Ny Jord“ og dens Medarbejdere — hvilke kvalfulde Nætter (han springer op og gestikulerer med hele Kroppen) Nætter, uden Søvn, uden Hvile, jeg har tilbragt, sønderrevet, omtumlet som en Snekke paa Oceanet af denne ene Tanke, om jeg skulde være de unges Fører og Ven med dem alle — eller ej, tænk Dem, at jeg faar et Digt kasseret, hører De, kasseret (han falder paa Knæ) af (haanligt) Hr. *Kræft-Madsen* — Er det ikke rædselsfuldt? (synker sammen)

Hun (deltagende): Stakkels Hr. *Blød-Berg*.

Han (samler sig): Nej, Frøken, De maa ikke beklage mig. Tro mig, mit Digt vil overleve baade mig og „*Ny Jord*“. Men det er dette, ikke at blive forstaaet af dem, man saa inderlig gærne vilde forstaas af. Aah, hvis De vidste . . . tak (han holder sig for Panden og trækker en lille Æske op af Vestelommen).

Hun: Hvad er det?

Han (med et stort Blik): Opiumspiller! — — — Vil De have 'en med?

Hun: Tak (tager en) . . . Den smagte ligesom Sukkerkugler — De tog vel ikke fejl.

Han: Nej, jeg sværger Dem — der er 5 Centigr. Opium i hver.

Hun: Gud!

Han! Men De hørte jo ikke mit Digt — fremsagde jeg det for Dem?

Hun: Nej.

Han: Naa, undskyld mig, at jeg glemte det. Jeg er saa nervøs og glemsom. De er vel ikke vred — nu skal De faa at høre — men kun Omkvædet.

Hun: Aa ja, lad mig høre.

Han (hans Stemme bliver sagte og hypnotiseret, han bøjer sig frem mod hendes Bryst):

Det er dejligt at ræbe —
Naar det ruller tungt
Tungt og mæt
I det tungt mættede Mellemgulv,
Det er dog dejligt at ræbe.

(Han gentager Digtet flere Gange, langsomt og monotont. Hendes Blik antager et stift stirrende Udtryk som hos Folk, der er bleven hypnotiserede. Han betragter hende længe og nært, til hun er faldet i en fuldstændig magnetisk Søvn. Saa falder han selv tilbage i Stolen med et pinefuldt Opstød, medens Opiumspillerne triller ud over Gulvets Brysselertæppe).

En Trup af Turkomanere.

En herværende meget driftig Artistagent med vidtrækkende Forbindelser, har igaar tilbudt Udstillingskommitéen en Samling ægte Turkmanere. Men Udstillingen, som sikkert burde have slaaet til, vilde ikke.

Nu er de søre Fremmede paa Markedet for en forholdsvis billig Penge, og en af Byens større Variétéer bør sikkert benytte Lejligheden til at gøre Affærer med dem.

De skal efter Sigende være rene Djævle i Knivslugerfaget, og deres Ledemod skal være det ganskeste Guttaperka. Som Jonglører skal de kunne gøre Tallerkenvals og sligt paa den mest urimelige Maade, og som Tandathleter har de vist at have utrolige Bulbiderkæber.

De har sendt *Blinkfyret* deres Portræt med Anmodning om Optagelse i Bladet, og *Blinkfyret* trykker Billedet af med sand Fornøjelse, haabende at et kjøbenhavnsk Engagement gaar i Orden for dem.

Turkomaner-Troupen.

Selskabsliv.

Grev *Ahlefeldt-Laurvigen* gav i forrige Uge en større Middag for sine Kolleger i Landstinget. Efter Festgiverens Ønske bød Højremænd stadig Venstremænd til Bords og omvendt.

* * *

Hofjægermester *Collett* giver paa Onsdag sit store aarlige Bal paa Hôtel d'Angleterre.

* * *

Kultusminister *Jacob Scavenius* har indbudt til en *Soirée dansante* tre Mandage i Træk. Hs. Ekscellence dansede første Gang i Mandags og fortsætter iovermorgen.

* * *

Grosserer *Grøn* plejer, ligesom Hr. *Scavenius*, at udstede Invitation til en 5—6 *Soirées dansantes* paa én Gang, men iaar har han opgivet det, paa Grund af Sorg i Familien.

* * *

Oberst *Grønlund* højtideligholdt i forrige Uge sin Fødselsdag med en bedre Middag. Livjægerne havde i Dagens Anledning arrangeret Bal paa Skydebanen, til hvilket Obersten og hans Gæster var inviterede.

* * *

Hr. *Ove Rodes* Middag i Mandags hos *Nimb* var følgende:

Brun Suppe	Madeira
Østers	Chablis
Oxemørbrad à la Godard	Chat. Paveil Vieille Pomard
Ananas Crême	
Kylling	Heidseck Monopol Pommery extra dry

Grainager — Smør & Ost — Mikado Is — Dessert.
Kaffe og Likører.

* * *

I Onsdags havde Hr. *Edmon Henriques* og Frøken *Ebba Holm* Bryllup. Vielsen, der forrettedes af Brudens Onkel Pastor *Gad*, fandt paa Grund af Brudefolkenes forskellige Troesbekjendelse Sted i Stilhed. Om Aftenen rejste de nygifte til Udlandet, ledsaget paa Banegaarden af en talrig Kreds at begge Familiers Medlemmer.

* * *

Skuespillerne fra Generalinde v. *Holtens* Velgørenhedsforestilling hos *Wittmack & Riise* den 10. ds. holdt forleden animeret Souper med Bal hos *Nimbs*.

* * *

Onsdag den 7de Marts skal der være Kostumebal hos Etatsraad *Glückstadt*.

* * *

Den 2den Marts skal der være Concert og Gallabal i *Officersforeningen*.

* * *

I Gaar holdt *Landskrona Roklub* og Gymnastikforeningen *Idrott* Festdivitet paa *Stadshotellet* i Landskrona. Som Repræsentant for dansk Rosport var indbudt Hr. cand. jur. *A. Hvass*.

* * *

Hr. *Emil Sachs*, Medindehaver af *Goldschmidts* bekendte Confektionsforretning paa Amagertorv, er afrejst til Wien og Paris for at foretage omfattende Indkøb til Foraarssæsonen.

Blinkfyrets

Redaktør træffes hver Dag fra Kl. $11\frac{1}{2}$ til $12\frac{1}{2}$ i Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal, og i Reglen hver Aften Kl. 8—10 paa Bladets Kontor, Vesterbrogade 11 A., St.

Run away, I pray you.
(Macbeth, 4de Akt, 2den Scene.

Aftenvisiter.

En Aftenvisit, mere menneskekærlig og modig end Visiter i Reglen er, fandt forleden Sted i Cirkus Variété. — Etablissementets Restauratør, Hr. *Thorvald Christensen*, har, nærmest for til enhver Tid at kunne være ved Haanden, taget Bolig i selve Cirkusbygningen, i en Lejlighed, som han har ladet indrette oppe i Tilbygningens øvre Regioner i Nærheden af det faste Personales Værelser.

Den Dame, som forestaar Køkkenerne har saaledes sine Værelser ikke langt fra Hr. Christensens, og, da han forleden Aften var gaaet til Ro, kunde han derfor høre Lyden af et tungt Fald i vedkommende Dames Bolig.

Da Damen af og til lider af Krampetilfælde og da Hr. Christensen vidste, at hun var ganske alene og uden Hjælp, styrtede han til i en Fart, men fandt hendes Dør aflaaset. Han kunde imidlertid høre, at der var Fare paa Færde, og søgte derfor at faa Folkene paa Benene.

Men inden disse kom i Tøjet, kunde den hjælpeløse Dame jo gærne være død.

Hr. Christensen tog da en rask Beslutning. Han steg gennem et Kvistvindu ud paa Taget og forsøgte, glidende paa den snedækte Skraaning og rivende sig til Blods paa Istapperne, at naa Damens Vindu. Med større Livsfare end nogen sædvanlig Skiferdækker, tilbagelagde Hr. Christensen den ikke korte Strækning med frossen Sne og taarnhøj Svimlen.

Han naaede et af Damens Vinduer — slog det ind — og fandt, som han han havde ventet, den ulykkelige Frøken henliggende i hysterisk Krampe. Den uforknytte Tagbestiger fik omsider fat i fornøden Assistance, og Damen fik den Pleje, som tiltrængtes.

Desværre har Hr. Christensen, som ikke havde givet sig Tid til at tage Støvler paa, ved denne Lejlighed paadraget sig en temmelig alvorlig Skade i sin ene Fod. Ved nemlig at springe ned gennem den ituslaaede Rude fik han en Mængde Glasskaar op i Fodsaalen, hvilket har vist sig at være meget smertefuldt. Han halter dog allerede nu om i Cirkus med sædvanlig Ivrighed, og hans Læge nærer det glade Haab inden længe at faa Bugt med Skaden.

* * *

Forleden gik *Blinkfyret* paa Aftenvisit i *Læseforeningen*. Redaktionen vidste von Høren-

Sagen, at der var noget udsvævende ved Beværtningen og havde følgelig ikke rigtig Lyst til at dumpe ned i den Kælder, men *Blinkfyret* gik alligevel ved denne Lejlighed — som forresten altid — gennem baade tykt og tyndt, bare for Læsernes Skyld.

Der var jo nok straks lidt beklumret dernede. Det vil sige, der svævede en ubestemmelig Dunst, saadan mellem Kognakstoddy og Beouf med Løg, over det hele.

Men hærdede Bladmænd er vant til meget, og *Blinkfyret* bestilte sin Pale-Ale paa den mest utvungne Maade.

Der skal meget til at forbløffe et Blad som Blinkfyret; men det muntre Blad — som *Aftenbladet* saa kønt kalder os — blev forbløffet. For *Blinkfyret* havde nemlig troet paa et sligt Sted kun at træffe „de lavere Lag“.

Tværtimod.

Det var netop uhyre ansete Mænd, som her sad og pølede sig. Der var — — —. Uden at „krænke Privatlivets Fred“ kan man vel have Lov til at sige, at der *var*, ved Gud, mindst én Skuespiller, seks Journalister (hvoraf én i Pels), to Forfattere og (uden Overdrivelse) saadan noget som tredsindstyve Grosserere.

Lokalet er ikke smukt — Gud give det var net.

Der findes ophængt paa de tilrøgede Vægge en Samling sælsomme Malerier, hvis halvvejs bedunklede Situations-Effekter gør den säreste Virkning paa det ofte temmelig stærkt anstukne Publikum.

Mindst tolv af de nævnte Grosserere saa Malerierne dobbelt.

Spisesedlen er ganske net og Maden vistnok meget fortærlig. Bare der ikke var saa megen Os, Vrøvl og Tobaksrøg, vilde denne Natte-Beværtning sikkert kunne rekreere adskillige Natteravne. Det er jo engang saadan — maaske paa Grund af Tidernes Daarlighed — at Folk med Appetit i Livet aldrig mere faa nær nok at spise ved Familie-Aftenselskaberne. Og saa er det, de gaar i Læseforeningen.

Der er en Opvarter — han hedder Friede — som er paa Hat med det ganske Kjøbenhavn, bare paa Grund af Aftenens den senette varme Mad.

Det er nemlig ham, som raader Folk til eller fra, naar de sidder og stirrer dumt paa Spiseplakaten. Og han har hjulpet mangen berømt Mand i Pelsfrakken og har — ovenikjøbet — vistnok den Ære hist og her at have Pengene for adskillige Soupéer tilgode.

Det maa nu blive hans Sag. Hvad kommer det os ved?

Af og til foregaar rent ud dramatiske Ting i *Læseforeningen*. Naar f. Eks. en berømt, men i nævnte Øjeblik lidt beruset, Digter plaffer rundt med skarpladte Revolverskud, bare *for Grin*, saa hviler al en Livsfare-Spændings Charme over Kælderen.

Og naar en fransk Kaptejn drikker Dus med en stænket Slagter, saa er der Lighed og Broderskab, som dog ikke antages at gælde længere end til Kaptejnen har faaet sin Cylinder strøget af og gaar behersket paa Gaden.

Læseforeningen er, om man saa maa sige, et *Samlingssted*, hvor kun det, at Besøgerne har nogen Vanskelighed ved at gaa *lige*, er i Vejen for en bestandig borgerlig-demokratisk Skaalen blandt Elementerne.

Apropos!

Blinkfyrets Snemands - Billeder blev ikke færdige i rette Tid. Det er derfor, de mangler; men den flegmatiske Læser vil sikkert samle Taalmodighed til at vente en Ugestid paa dem.

Saa kommer de nemlig.

Udgiverne.

Parfumer!!

Ægte amerikanske importerede.

Rose — Violet — Ylang Ylang — Essbouket — Liliekonval etc. etc.

Største Udvalg!!

Faaes i Uhrflaconer à 75 Øre.

Nr. 9 Østergade Nr. 9.

Concert du Boulevard
Hver Aften fra 8—12
Concert & Variétéforestilling.

Nørrebros Theater.

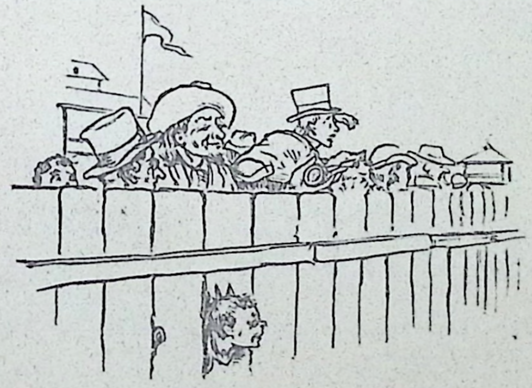
I denne Uge
hver Aften fra 8—12:
Se Programmet!

Specialforretningen
for
Herreunderbeklædning
anbefales
Hartvig Rasmussen
47, Vimmelskaftet 47.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.
Optræden af:
Den svenske Dame-Sextet **André.**
Luftgymnastikerne **Almary.**
Mimikeren **Amann.**
Klovnerne **Bliso** & Komikeren **Wriborg.**

Hvad er der paa Færde?

Scene udenfor Blinkfyrets Expeditionskontor — Dagen »Blinkfyret« udkommer. (Bude ventende paa Numre til Forhandling).

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

Alfred Bøttger
Ur- & Kronometermager
Kjøbmagergade 42
Ligefor Løvstræde.

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½
hver Aften
Se Programmet!

Bouquet Cigaretten!!
faas hos alle Handlende.

Nyt!
Nørrebros Ølhalle
Nr. 25 Hj. af
Nørrebro- og Blaagaardsg.
anbefaler
Dinérs og varme Frokostretter hele Dagen.
Billard forefindes. Billige Priser og hurtig Expedition.
Ærbødigst
F. V. Hansen.

Kasino.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

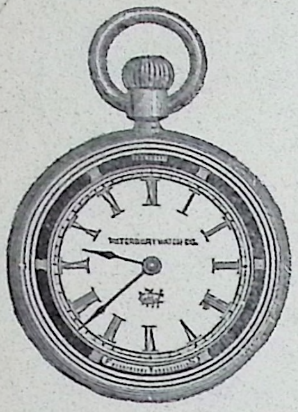
Tivoli Varieté.

Hver Aften
Optræden af Miniaturkomikeren
Hr. Peter Hansen
samt Optræden af alle engagerede Artister.

Artikler for Herrer
faaes i
Cigarforretningen
Gothersgade 113.
Eberhardt.

Etablissement National

hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

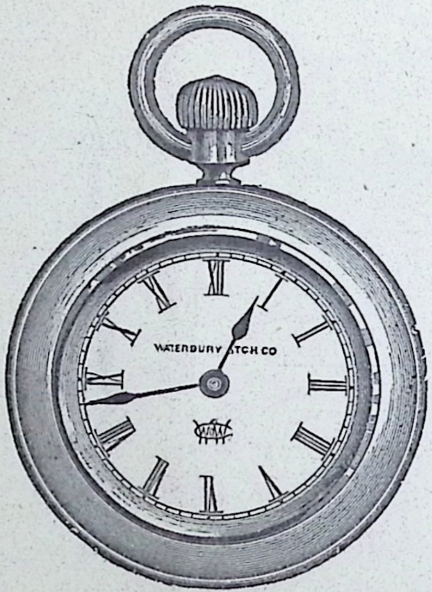

Waterbury.

2 Aars Garanti.

Kr. 10 Kr.

Nickel-Sølv.

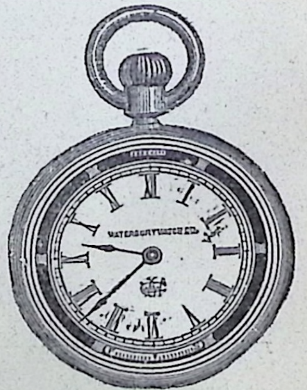

2 Aars Garanti.

Kr. 10 Kr.

Nickel-Sølv.

Herre- & Dameuhre.

Waterbury Lommeuhr Co.

Østergade 9. Kjøbenhavn. K.

K. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 3. Marts 1888. — Nr. 10.

BLINKFYRET

Redigeret af **Frits Cetti.**

Skiløberen Fridtjof Nansen.

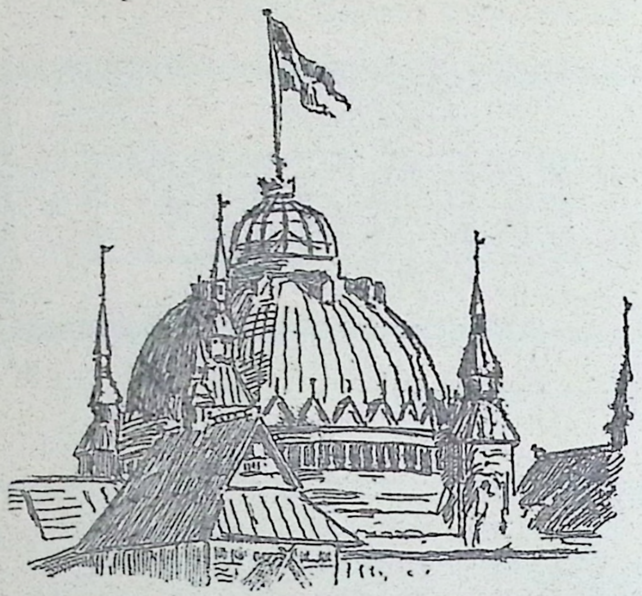
Nansens Skifærd over Grønlands Indlandsis bliver et af de dristige Foretagender, som længe vil mindes, enten det nu lykkes eller ej. Den unge Videnskabsmands Mod og Besluttethed er lige stort, selv om Resultaterne af hans Ekspedition ikke skulde blive fuldt saa store som han haaber — at han vil gøre højst interessante geologiske, meteorologiske, botaniske og zoologiske Iagttagelser er hævet over enhver Tvivl. Thi som *Nordenskjöld* engang har sagt: „Udredningen af Grønlands virkelige Beskaffenhed har en saa stor og gennemgribende Betydning i videnskabelig Henseende, at man for nærværende Tid næppe turde kunne opstille et vigtigere Maal for en Polarekspedition end just Udredningen af Naturforholdene i det Indre af dette Land.“

Nansens Plan er i Korthed følgende: Med 3 à 4 udholdende Skiløbere vil han paa et norsk Sælfangerfartøj gaa fra Island mod Grønlands Østkyst og paa omkring 66 Gr. n. Br. forsøge at naa ind saa langt som mulig. For at sætte over det aabne Vand, som han venter at finde nær Kysten, medbringes en let Baad paa Kælker.

Han vil derpaa søge saa højt op som mulig paa den isfri Slette for at undgaa den værste Gletscheris, og naar han er kommen ind paa Indlandsisen agter han at sætte Kurs mod Christianshaab.

Provianten trækkes paa Slæder eller Skikælker. Foruden Proviant for henimod 2 Maaneder samt Ski- og Snesko skal endvidere medtages de nødvendige Instrumenter til Stedbestemmelse, Kompasser, Aneroidbarometre, Thermometre, Kikkert, Fotografiapparat etc., endvidere Spiritus og Kogeindretning til Smæltning af Sne, Telt, Soveposer, Kautschukmadrasser, Reserveklæder og Reservesko, Gevær og Ammunition.

En Lummerdag paa Udstillingen.

Betragtninger i Anledning af Udstillingen 1888.

(Frit efter »Morgenbladet« d. 26. Februar 1888.)

Der er skrevet en Uendelighed i Bladene om Udstillingens Bygninger og Terrænforhold, og alligevel er der vistnok et stort Mad-Spørgsmaal, om hvilket Publikum i Almindelighed ikke har nogen rigtig Forestilling.

Ti hvem har egentlig gjort sig det rigtig klart, at man kan *spise* og *drikke* over det hele? Grænsen mellem Tivoli og Udstillingen er falden, det hele danner en Helhed. Totalt.

Lad os tænke os en Sommerdag, tilbragt paa Udstillingen i Sommer. I forhaabenlig hedt, smeltende, stille og smukt Vejr tager man Billetten og sætter Overfrakken.

— — Den er svimlende høj straks, naar man træder ind i *Tuborg-Flasken*. Værdigt staar den ved Siden af den vældige Sherry-Kuppel, der runder sig over Rummet. Det Syn, der mødte os i Flasken, er Udstillingens mest imponerende

Aldrig saa jeg saa stor en Flaske. Den, der kun har set Flasken *udefra,* har ingen Anelse om, hvor imponerende og bedaarende det *indre* virkelig er — — man nyder det i uendelig Gjentagelse, og det løber sammen — det hele — for Øjet, et eget spillende, flimrende Liv.

Efter at have gennemvandret den uhyre Øl-Hal og kigget igennem de brogede Glas, spaserer man ud paa Terrænet, hvor man gør de første Tilløb til at begynde at tænke paa Frokosten.

Er man meget sulten, spiser man i den *ny Søpavillon.* Efter en solid *Frokost* vandrer man videre og stanser ved alle de talrige, store og smaa *Pavilloner* og *Kiosker*, hvor der skænkes Øl og Mælk, Chokolade og Kaffe, Salep og Absinth, Cigarer og Aviser — kort sagt, hvor *den lille Industri* er i Virksomhed.

Dernæst straks over i Fru *Nimbs* Divan, hvor man, sulten som man er, spiser *Frokost.*

Dampende en god Cigar passerer vi nu gjennem en Allé af *Øltræer*, straalende med farvede, glasserede Lerornamenter, udmærkede Prøver paa vore Teglværkers og Alliancefabrikers solide Virksomhed.

Ved et Tilfælde, der ser ud som en Tanke — ha, ha, — støder vi just paa *Marstrands* ny Restaurationspavillon, rigeligt forsynet med Mad og — lad mig tilføje — Drikke for de hungrige og tørstige.

Lad os gaa op ad Trappen og med god Appetit nyde vor *Frokost* dér. Vi har naaet en passende Højde paa Verandaen, lader Øjnene løbe omkring deroppe og nyder den store, smukke Fiskeribygning, der skiller sig heldigt fra de andre Udstillingsbygninger ved sine øltræsbejtsede Fa—de med de hvide og blaa Orneringer og sit Mylr af store, fantastiske Fiskeskabninger. Ganske heldigt, at den store Hygiejnebygning ligger lige ved Siden af.

Mad-à-propos til højre, vis-à-vis paa den anden Side til venstre ligger Tivolis *Is*hus, en Bygning, overfor hvilken man staar absolut kold.

Vi kaster Øjnene ud over Terrænet: Udstillingsbygningens Roser, Tivoli-Floret og Baadebroens Fregat løber ud i et flimrende, uendeligt, spillende Liv.

Vi slukker vor Cigar og gaar — saa vidt muligt — lige ud tvers over Terrænet. Vi kaster Blikket ud over den enorme Landbrugsudstilling, der bliver meget større end Amagerfesten ifjor, lader Øjnene mat glide hen over de store Pendantbygninger og stanse ved Fælles- og Andels-Mejeriet.

Vi er imidlertid — Gudskelov — hærdede mod Mælkens og Flødens Fristelser, og vi gaar

endog tilsyneladende koldt forbi *Duval-Restaurationens* varme Mad. — — —

Men hvem kan staa for *Thor Jensen*, i Læ af hvis lille Veranda læsende og strikkende Damer vogter paa Smaabørns viltre Leg.

Over den ikke før nævnte Bro gaar vi frem og tilbage til Hovedbygningen.

Denne Gang gælder det imidlertid ikke Kunstindustrien, men selve Kunsten. Man maa absolut nyde en *Forfriskning*. Men heller ikke det engelske *Bagværk* glemmer vi her.

Og venligt smiler Solen til os, mens vi en lille Stund søger ud i den nydelige, lille aabne Gaard.

Derefter umiddelbart ind i Kunstudstillingen, som man efter et Gennemsyn forlader grundigt.

Atter ud i det fri, tænder atter sin Cigar og svaler sig atter — og atter — ved et Krus koldt Øl atter fra Fad.

Man kan nu vælge, til hvilken Side man skal vende sig. Man er træt, sulten og tørstig.

Kl. er 4. Solen staar højt, Mørket falder paa. Man indtager nu sin Middag, vel at mærke hos *Neiiendam.*

Naar man saa endelig atter kommer ned, har *Stemningen* atter forandret sig:

Publikum er blevet forøget med tusender og atter titusender, de Millioner Blus lyser, flimrer, spiller og løber sammen for Øjet i alle mulige straalende Farver, Musiken lyder fra fire, fem — ork! 10, 2 ', 30 — Orkestre, snart nær, snart fjærn, man bølger frem og tilbage i en Uendelighed.

Man føler sig saa hjemlig til Mode.

Man føler sig saa jævnlig til Ho'de.

Men *Mad-Duften* hviler stadig over det hele, fremmedartede Dragter klinger i Øret, underlige Tungemaal slaar Sludder i det elektriske Lys, der kaster et koldt, klart, lokkende, dragende, gydende Fantasiskær over den prosaiske Virkelighed.

Man lytter til Pjerrot, ler ad den gode Musik, spiser, samtaler, spøger og drikker, spøger, samtaler, spiser og drikker, samtaler, drikker, spøger og spiser — — drikker og spiser — — drikker og drikker og drikker — —

. . . Natten er mild. Luften er sval. Kunsten er stor. Peter er fuld.

— — — I Morgen er atter en Dag.

Jules.

Blinkfyrets

Redaktør træffes hver Dag fra Kl $11^1/_2$ til $12^1/_2$ i Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal, og i Reglen hver Aften Kl. 8—10 paa Bladets Kontor, Vesterbrogade 11 A., St.

Run away, I pray you.
(Macbeth, 4de Akt, 2den Scene

Ekscentriske Dyr.

Kendte Ansigter.

Det var Fredag og Snevejr.

Med Blyant bag Øret og Tegnemappe under Armen steg »Blinkfyrets« Tegner og Medarbejder ud af Drosken.

Saasnart den gamle Billetkone erfarede, at hun i de to elegante Gentlemen saa »Blinkfyret« repræsenteret — — hævede hun sin lille barkede Næve, og hundrede Klokker gav Genlyd over zoologisk Haves udstrakte Terræn.

Hun saa bedrøvet — skuffet ud. Paa vor indtrængende Forespørgsel forklarede hun Grunden til sin Tungsindighed:

»Ak! hun var bleven saa henrykt ved at se to fine Herrer komme kørende — og var straks paa det Rene med, at hun nu fik solgt et Par Billetter — de første. — Livet er jo desværre fuldt af Skuffelser — selv i zoologisk Have.

Inspektøren, Løjtnant, Landbrugskandidat *T Schouw* viste sig og præsenteredes. Klædt i Pels fra Fodsaal til Isse var han beredt i den mandshøje Sne at vise os de forskellige *Berømtheder* i Haven.

* * *

Vi fortabte os først i Synet af en herlig Pukkelokse. »Hvilken storslaaet Tegnepult«, udbrød den praktiske Tegner. — »Tænk at kunne sidde overskrævs, ridende omkring til Udsigtspunkterne paa en

Studietur og saa at have hele Tegneapparatet — Pulten osv. med sig«.

Hermed hørte Friluftsstudierne op. Vintren tillader ikke de sensible Dyr at færdes ude. Med Inspektøren i Spidsen sjokkede vi ud og ind af Overvintringshuse i hundredevis.

* * *

Lamaen blev os forestillet, og der bemærkedes, at den *spyttede* — det vidste vi i Forvejen. Men hvorfor spytter den? Skraar den? — Der var en Gang en Retssag med en Baron, der af Vrede havde spyttet en Kreditor i Ansigtet — paa Strøget. Han slap fri for videre Tiltale — hans Defensor fremlagde Lægeattest for at Adelsmanden var syg og *maatte* spytte. Er Lamaen ogsaa syg? Var det af Sygdom at den spyttede *Hs. Maj. Alexander III.* i Ansigtet under hans Besøg i Haven i Sommer? — Vi fik ingen Forklaring. — »Det er ingenting,« sagde Inspektøren, »men pas hellere paa Tapiren — den spytter bagud. — 15 Alen kan den række-« Tænk om nu Baronen havde haft denne *Sygdom* — havde hans Defensor mon saa ogsaa kunnet fri ham for Tiltale?

Haven har en Enkedronning, som gaar kælen omkring og venter en ny Gemal, som forhaabentlig

vil ankomme til Foraaret. Vi saa hende holde Dinner. Mon alle løvehjærtede Enkedronninger er saa forslugne som denne. Det var ligefrem en Fornøjelse at se den vilde Glæde, hun gav tilkende, da Oppasseren langede en 10 Punds Hesteribbenssteg ind paa en Høtyv — ved Dyrenes Hof er Gaflerne store.

* * *

Ved at gøre omkring kom vi til at staa vis à vis

Marabustorken.

Næst efter en Søjlehelgen er der intet levende Væsen, der ejer mere Taalmodighed og hengiven Rolighed.

Her — i en lille Afhegning i et Overvintringshus — staar den oprejst hele Dagen med Hænderne paa Ryggen og venter paa bedre Tider. Af og til skeler den med sine smaa røde Øjne op i Luften og ærgrer sig over Graaspurvene, der uhindret flyver omkring og æder dens Føde og bagefter stikker ud af Tagvinduet. — Dens største Ekscentrisitet bestaaer i at lægge den ene Fod paa det andet Bens Knæskal. — Hvem der var skabt saadan?

* * *

Vi aabnede en Dør til et Glashus, da pludselig en Stemme tordnede os imøde: »Skrup af, Idiot!« — Vi saa paa hinanden, hvem var der ment, og fra hvem kom Stemmen? Vi kunde kun opdage en gul Kakadue, som sad og virrede paa sin Pind og stangede Tænder med sine Negle. — Saa kom Inspektøren tilstede og reddede Situationen. —

Der var omtrent 50 Papagøjer sammen i Glashuset og hver især havde sine Fraser at skrige op med. — Om man nu opkøbte hele Befolkningen og fordelte dem blandt sine Bekendte. — Tænk om en

ung undselig Forfatter kom paa »Blinkfyret«s Kontor med en Artikkel, og Papagøjen sagde til ham: »Skrup af, Idiot!« — Eller Abrahams fik den, der kan fløjte som en Underofficer — eller Kasino fik den Kakadue, der kvidrer: »Oh! Thora, min Veninde — oh! gjør mig lykkelig etc.« — eller, o. s. v.

* * *

Vi kom forbi *Kænguruhuset.* — Der sad dets store Lopper og mimrede med Munden. — »Har den ingen Unger for Tiden?« — »Nej! Tiderne ere daarlige her i Zoologisk Have — saagar Kænguruerne gaar omkring med en tom Pung«. — Den eneste, der er ved Muffen er — Søløven.

* * *

Vi traadte højtidelig ind i Darwins Tempel. — En stor Bjørnebavian nikkede os familiært velkommen. Her fandt vi et mærkeligt Eksempel paa Selv-

mord. En Abe (Diana-Aben) har for Vane at drikke $^1/_2$ Flaske Portvin om Dagen — sommetider mere — og bliver herved skrækkelig tungsindig. -- Ikke en Dag gaar uden den kvæler Abekatten.

Selskabsliv.

Paa Tirsdag er der Bal hos Grev *Moltke-Bregentved.*

* * *

Baronesse *Bille-Brahe* med Døtre fra Svanholm, der for kort Tid siden kom her til Byen for at deltage i Sæsonens Selskabelighed, er i disse Dage alle blevne angrebne af Mæslinger.

* * *

Gamle Grev *Rantzau,* der er fyldt 73, ligger for Tiden ligeledes syg af Mæslinger.

* * *

Enkefru *Büchner* havde i Tirsdags arrangeret et net lille Maskebal i Wittmarck & Riises Lokale. Der deltog ca. 100 Damer og Herrer.

* * *

Grev *Mogens Friis* holder Middag den Dag, da Sprogselskabet har Karneval Og efter endt Dinér agter de animerede Deltagere at forherlige Sprogselskabets Maskefest ved deres behagelige Nærværelse.

* * *

Blandt Kronprinsens Gæster i Mandags bemærkedes bl. a. Direktør *Watt* og Redaktør *Carstensen.*

* * *

Blinkfyret spiste i Onsdags en lille Festmiddag.

Menuen var saalydende:

Leoville	Brun Suppe
Rüdesheiner.	Helleflynder — Sauce hollandaise.
Clicquot.	Dyreryg — Geleé.
Chambertin vieux.	Vol au vent à la Toulouse.
	Salt Oxetunge ⎱ Grønne Ærter.
	Hollandsk Sild ⎰ Asparges.
Cremt. Champagne.	Stegte Kapuner — Salat — Compot
Madaira.	Isbudding.
Gl. Oporto.	Dessert.

* * *

Frk. *Elna Stjernholm* er bleven forlovet med Premierløitnant i Marinen *Thomsen.*

* * *

Jægermester *Krabbe* til Hald, en Søn af forhenværende Formand i Folketinget, er bleven forlovet med Frk. *Hartnaack*, en Datter af Kancelliraad *Hartnaack.*

* * *

Bankier *J. Glückstadt,* Direktør for Aktieselskabet *National*, har udsendt Indbydelser til Bal Lørdag den 10de Marts.

* * *

I Tirsdags var der Middag hos Kammerherre *Barner.*

* * *

I Aften er der Bal hos Højesteretsassessor *With.*

* * *

I Dag har Generalkonsul *Holmblad* Middagsselskab.

* * *

Paa Tirsdag giver Grosserer *S. Børgesen* Bal paa Skydebanen.

* * *

Kapitain *Caroc* af Flaaden er bleven forlovet med Frk. *Thomsen*, Datter af Manufacturhandler *Thomsen.*

* * *

Premierløjtnant *Bardenfleth* i Artilleriet er bleven forlovet med Frøken *Ellen Crone*, Datter af Oberstløjtnant Crone, Chefen for Artilleriafdelingen i Aarhus.

* * *

Kapitain i Fodfolket *Olufssen*, forhen i Garden, er blevet forlovet med Frøken *Margrethe Zachariæ.*

* * *

Handels- & Kontoristforeningen tæller de rigeste Medlemmer — og er i Besiddelse af de eleganteste Lokaler. I Onsdags holdt den »Skudaarsfest«.

Foreningens Lokaler i Schimmelmans Palæ i Bredgade var festligt smykkede med Planter & Flag. — Kun Medlemmer var til Stede. Der blev opført en Revu, der i Følge Bladet »Dimmelim« opførtes denne *ene* Gang; den hed *Prins Kringle.* Revuen stod ikke a'ene paa Højde med de traditionelle aarlige Revuer paa Vester- & Nørrebro, men overgik, hvad Sangene angik, endog disse. En ung, bekendt Grosserer, Hr. *Axel Schwanenflügel*, var den lykkelige Forfatter og blev fremkaldt efter Tæppets Fald og senere komplimenteret af Etatsraad *Tietgen.* Af de Medspillende var det særlig en dameklædt Herre, som tog Applaus for sin hysteriske Maade at være paa: »Oh! Skaf mig en ung, rén Mand.«

Her er et Vers af Revuen:

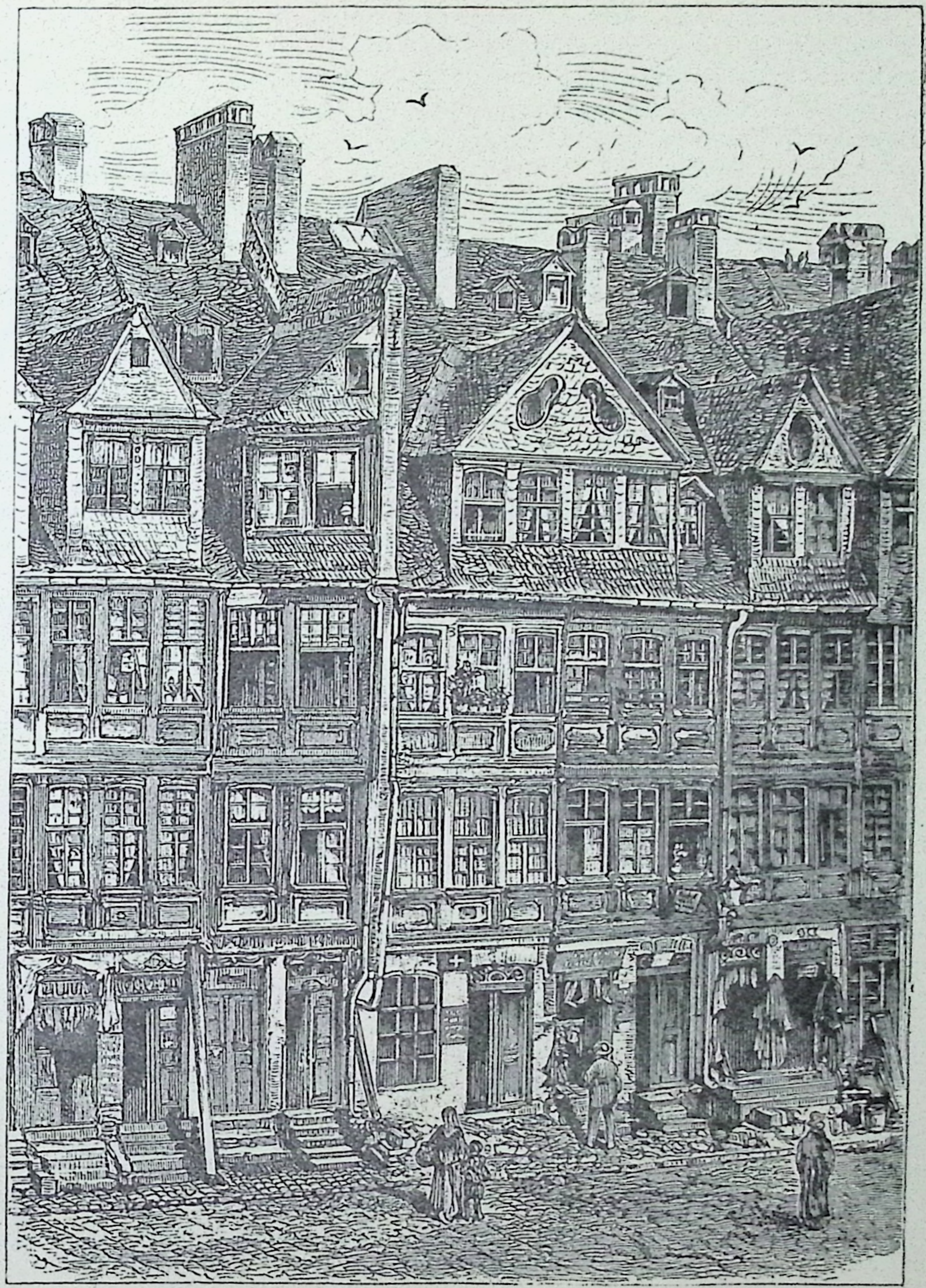
Melodi: *Kanibalvisen.*

Dog først om Aftenen ved Lygtens Skin
Blir ret jeg glad og veltilfreds i Sind,
Driver paa Strøget
Smaapiger fornøiet,
Jeg titter i Øiet
Forsoren ind! —
Letter min bløde Hat,
Hvisker omt: »Min søde Skat!«
Synes De om den Idé
Med en lille fiks Soupér? —
Ind vi i»Nalen«
I Salen
Paa Halen os sætter — jeg hurtig en Toddy faar
Drikker min Kæfer,
Mens hun sér paa Schæfer,
Beundrer hans velskabte Trikolaar.

Endvidere:

Her har jeg en talende Tabel, Kære,
Over Folk, som skylder mig sit Held, Kære,
Ei der var Humør i
Disse Waterbury
Førend de fik deres Blinkfyr sel', Kære,
Reklamér, Kære
Avertér Kære
Og Geschæften gaar med »Smuld og Smæld«, Kære.

Efter Forestillingen blev der holdt Auktion over de paa Væggen ophængte Billeder, og Festen endte med et større Punschesold.

Københavnerliv
for 100 Aar siden.

Det er en yndet Sport at drøfte vore Dages Umoralitet, den omsiggribende Hang til Luksus, kort sagt al den megen Fordærvelse, Københavns Udvikling til en Storstad har bragt over vore syndige Hoveder. Og den Slags triste Drøftelser plejer da i Reglen at ende med, at man sukkende lader Tanken flyve tilbage til den gode gamle Tid, da vore Olde- og Bedsteforældre sled Hovedstadens Brosten.

Folk mener saa derved at have givet de nyere Daarligheder rigtig paa Hovedet og

finder, at Sæderne er gaaet svært tilbage; medens Sagen er den, at Datidens Københavnere beklagede sig over akkurat de samme Ubehageligheder, som vi maa trækkes med nu, og at vi tværtimod i mange Ting er langt dydigere end vore Forfædre.

De unge Mennesker for 100 Aar siden var f. Eks. langt større Lapse og Levemænd end vi andre. Saaledes skildrer en *Petit Maitre* i Ugebladet „Actricen" sin Klædedragt paa følgende Maade:

„I Morgen skal I nyde den Fornøjelse at see mig spatsere forbi eders Vinduer i min Jagtuniform, uagtet at samme allene tilkommer Hofcavaillerer. I Overmorgen skal I faa mig at see i en grøn opheftet Kjol med Støvler og Sporer paa, og med en Ridepisk under Armen. Dog maa I ikke deraf gjøre Jer den Slutning, at jeg enten har været eller agter mig til Hest; men det er saa Moden iblandt os *Petits Maitres*. De følgende Dage skal jeg presentere mig snart i en rød, snart i en hvid, snart i en Caneelbrun med hvidt Silkefoer under, og snart med en sort Klædning; men foruden de ordinaire har jeg en Fløyels og en figereret Silke-Klædning under Arbeyde hos min Skrædder."

Pantelaanerne og „Assistentz-Huset" har dengang haft fuldt saa kronede Dage som nu, thi de omtalte *Petits Maitres*, som ganske vist ikke gik i *National* eller *Cirkus Variété*, fik Has paa deres Penge betydelig hurtigere end vor Tids unge Mennesker:

— — „Jeg er ellers hver Dag i fuld Bevægelse, snart gjør jeg Parade til Hest, og snart stryger jeg Gaderne igjennem til Fods, snart er jeg paa et Billardhuus, snart paa et Caffe- eller Viinhuus, snart løber jeg fra en Actrice til en anden, snart gjør jeg Cour hos andre Fruentimmer, snart seer man mig i fornemme Selskab, snart kan man finde mig andet Steds."

Politiet var for 100 Aar siden mere striks paa det angaaende Folks Sengetid; men med Forordningernes Overholdelse stod det ikke bedre til end nuomstunder. Saaledes skriver Ugebladet „Skilderie af vore Tider" i sit Nr. 4 (1791):

„Politie-Lovene forbyder med klare og tydelige Ord al Samqvem paa offentlige Steder efter Klokken 10 om Aftenen; det er paa anden Dansk: Ingen Vertshusmand, han føre Quer i i sit Vaaben eller Ølkander; han skjenke for Søe-Cadetter eller Strand-Cadetter, maae efter dette Klokkeslet tillade Gjæster, at opholde sig i hans Huus. Saaledes ongefær lyder Texten. Men den i vore Tider saa merkelig tiltagende Yppighed og Lyst til Debauche haver nesten gandske afkastet dette med flere Aag, som skulde tvinge Dagens sorgløse Mennesker til en forhadt og umodensk Orden i Levemaaden. Klokken er for Skreddere og Skoemagere, og Borger-Tid er, naar den sidste Skilling er fortæret.

Men Politie-Opsigten skulle den ej bære Omsorg for, at Politie-Tid ikke saa aldeles gik Vedkommende af Hukommelse? Det er godt at have alle til Ven, sagde Kærlingen, som tændte et Lys for Fanden; Hvorfor være de Stakler saa meget paa Halsen, som elske et lystigt Levnet? Naar Pengene og Legemskræfterne ere fortærede, blive de nok af Erfaring kloge! Hvorfore gøre sig venskabelige Verter til Fjender? Vi ere alle hinandens Medkristne og Medborgere. Et glædeligt Nyeaar, om det endog kun blev geleidet med en Pris Tobak, er dog altid velkommen."

Og nu de saa udskregne Natterestaurationer i vore Dage. De har grasseret fuldt saa galt om ikke værre for 100 Aar siden. Hør, hvad en daværende Literat, Hr. *Buch*, siger herom: „Men Klubberne, hvis Tal aarlig formeres, retter de sig efter Politie-Tiden? — Gives der ikke Tilfælde, hvor Politiet kan blive kompetente til at anstille Undersøgelser i Klubber, f. Eks. om det hændte sig, at nogle af Medlemmerne fattede den Grille at ville ende en højtidelig Dags Festivitet med at prygle hinanden ned af Trapperne og slaaes i Porten!"

Kommer man ikke uvilkaarlig til at tænke paa Nutidens *Læseforeninger*, naar det endvidere hedder:

„Men i Besynderlighed træder Politiet, eller i Mangel af dem, Vægterne i Klub-Direktørernes Sted, om en eller anden Klubs Medlemmer en Aftenstund sildig ved deres Bortgang fra Klubben skulde være besværede med Hovedsvingel og havde en tung Gang — —"

Og Gadebelysningen — mon den nu ogsaa er saa forskrækkelig meget bedre nuomstunder.

Klagerne derover for 100 Aar siden lyder noget nær som den Dag idag.

„Den ordentligste Lysning paa vore Gader viser sig gjerne paa en Tid, da den gjerne kunde undværes, men taber sig igjen imod den Tid, den mest gjordes fornøden, i et svagt Skin, der omsider ender sig i et sørgeligt Mørke.“ Samt endvidere: „I smaae eller langt fra et vist meget oplyst Qvarteer beliggende Gader ere slige Formørkelser ved Midnat ikke sjeldne, men da ingen i disse Gader vover at gaa paa Fortougene, af Frygt for at brække Halsen i et Kjeldergab, og Fodgjængere endog i det tykkeste Mørke kan holde Midten af Gaden, ved at følge de sammenfeiede Møddinger, savnes Lysningen ikke synderlig —“

— „Kjøbenhavns Lysning viser sig overalt fra sin fordeelagtigste Side om Dagen — Vægterne passe meget nøje at slukke Lamperne til de bestemte Tider og Klokkeslet, som Almanakkerne lader Maanen oplyse vores Horizont; dette er deres Pligt, og de er derfor gandske uskyldige i, at en Fodgænger slige Aftener, naar Luften er meget tyk og Maanen skjult med Skyer, vandrende som i Blinde render Hovedet mod Hjørnerne; han tager Skade for Hjemgjæld og trøster sig ved, at det var Maaneskin.“

BLINK.

Fotograf *John Friis* (Vesterbrogade 20) har bragt i Handelen en Suite yderst vellykkede Fotografier af Hr. Kjerulfs Operister paa Kasino.

Hr. Friis er en sanddru Mand, som med al en Realists Nøjagtighed, men samtidig med al en Kunstners Forelskelse i sin Opgave har gengivet de glade Mennesker i *Kejserens nye Klæder*.

Disse Billeder vil blive en eftertraget Souvenir om denne Tids lykkelige Aftener i Kasino. De er i al deres Munterhed alligevel saa troværdige.

Se Kejseren i Majestætsuniform og se ham i bar Skjorte, se Pio i nederdrægtigt Samraad med Stephensen og Lindemann, eller se Fru Hunderup tale om pekuniære Sager med Hr. Nathansen — og De vil indrømme — John Friis har afhjulpet et dybtfølt Savn

Billederne koster 1 Krone og faas allevegne.

* * *

Foreningen »3« afholder paa Lørdag en *Aftenunderholdning* i *Larsens Lokaler* med velvillig Assistance af *Kasinos Personale, Tivoli-Sextetten* samt Frøknerne *A. Hansen* og *A, Petersen.* Akkompagnatør Hr. *Wolfgang-Hansen.* Programmet er saalydende:

1. Afdeling.

1. H. Lindemann: Prolog. Frk. *Lydia Sørensen.*
2 a. Conradi: Vort Fødeland } *Tivoli-Sextetten.*
b. H. Kjerulf: Brudefærden }
3. Humoristisk Foredrag af Hr. *Sophus Neumann.*
4. Prinsens Sange af »Lykkebarnet«, Hr. *V. Pio.*
5. Mendelsohn-Bartholdy: »Heimkehr aus der Fremde«, for Piano. Frkn. *A. Hansen* og *A. Petersen.*
6 a. Barcarole (Tenorsolo) } *Sextetten.*
b. *** Solnedgang }

2. Afdeling.

7. 2 Romancer, synges af Fru *Theodora Petersen.*
8 Humoristisk Foredrag af Hr. *V. Pio.*
9 2 Romancer, synges af Fru *Schwartz-Nielsen.*
10. Humoristisk Foredrag af Hr. *Sophus Neumann.*
11. »Ved Vuggen«, Monolog, fremsiges af Fru *Marie Hunderup.*
12 a. »La Gondoletta« } *Sextetten.*
b. Mads Hansen: Folkesnak }

Gamle Kofoed.

Afdøde Theaterskræder Kofoed, en i Theaterverdenen afholdt Personlighed, var tillige en snurrig gammel Fyr, som mangen Aften bragte Liv og Gemytlighed i Theatrenes Garderober. I sin mangeaarige Virksomhed som Paaklæder har han bestandig hjulpet Spidserne.

At *Kofoed* udfyldte sin Stilling begribes derved, at han førte fuldstændig Journal over hvad Skuespillerne i de forskellige Stykker benyttede af Garderobesager. Naar Kunstnerne om Aftenen kom paa Theatret var Garderoben hyggelig opvarmet, Sminkespejlet i Orden. Sminke, Stub, Kam, Pudder, kort sagt Alt hvad en Skuespillervirksomhed medfører, laa paa sin bestemte Plads, lige til Benyttelse. Den uhyre Ordenssans, Kofoed var i Besiddelse af, skaffede ham mange Venner, ligesom hans Jovialitet støttede mangen en Spas. Det var saaledes en yndet Sport at faa den Gamle til at synge. Repertoiret var ikke stort, det indskrænkede sig til: *Ved Vintertid, naar Skoven etc.*, som han af lutter Veneration altid sluttede med; *Thi der er Foraar i de Herrers Hjærte.* Sangen vakte selvfølgelig stormende Bifald.

Af Anekdoter om Kofoed, bør nævnes:

Afdøde *Frederik Madsen* var selv et Ordensmenneske. Madsen, der altid var en elskværdig Kammerat, mødte en Aften paa Theatret i slet Lune — og naar en Skuespiller er i daarligt Humør, maa Paaklæderen altid holde for som Syndebuk. — Det endte med at Kofoed fik sig en ordenlig Røffel. Efter at nogle Akter vare spillet fortrød Madsen sin Arrigskab, og for at gøre det godt igen, forærede han den Gamle en ny Silkevest. Kofoed modtog den smilende

med et: »De maa saamænd gerne gøre det en Gang til Hr. Madsen.

De yngre Skuespillere benyttede Kofoed, naar Maaneden var temmelig langt henne, til Forretninger af mere delikat Natur, og naar de havde drøftet Sagen, endte den altid med: »Men husk Kofoed, sig ikke« hvilket han afbrød med: »Kofoed véd Besked.« I de senere Aar blev gamle Kofoed, skjønt pligtopfyldende til det yderste, noget træt. Ofte hændte det, at han sagde til vedkommende Skuespiller, som han hjalp med Paaklædningen: »Gamle Kefoed er saa træt, maa jeg hvile mig lidt!« Det var ogsaa de sidste Ord, han sagde, før han døde, det var i *Emil Helsengreens* Garderobe paa Kasino.

V. Kruse.

Det at Hr. Cetti ikke længere er General-Guvernør paa *Fregatten Jylland* skal ikke afholde *Blinkfyret* fra at nævne vedkommende Skude paa den mest rosende Maade

Næst efter Sir John Waterbury, hvem *Blinkfyret* af let forstaaelig Aarsag har en vis Faible for, har ingen af de Rollehavende i den Grad sat vort Sind i Bevægelse som Hr. Adolf Jensen.

Nævnte Hr. Jensen, hvis dramatiske Løbebane vi fuldt ud kender, har i sin Tid imponeret os som den tapre Northumberland og som den tungsindige Skipper i Faraos Ring, og *Blinkfyret*, der dengang endnu slet ikke eksisterede, satte sig ned og græd, da det hørte, at Hr. Jensen havde foretrukket Fotografien for Scenen. Men *Blinkfyret*, som forresten heller ikke den Gang eksisterede endnu, strammede sig op igen, da det glade Rygte kom over Byen, at Hedspore-Fotografen af og til skulde give Gæsteroller paa Dagmartheatret. Og *Blinkfyret* kilede ud som en Rasende, hvergang Hr. Jensen forlystede Publikum ved at være Oberst eller Kaptajn i et eller andet patriotisk Stykke.

Men dennegang har Hr. Jensen erobret os ganske og aldeles. Vort rummelige Hjærte har slet ikke Plads til andre mere. Vi siger bare — nu, da Blinkfyret endelig eksisterer — Don Miquel er en storslaaet Præstation.

Og Fru *Quiding* synes aabenbart det samme. Hun lod sig gladeligen sælge som Slavinde til det fremragende Mandfolk, medens den sammenskrumpede Maane paa Bagtæppet kastede smaa skæve Strejflys over det skønne Tableaux.

„Blinkfyret“

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

». . . Lad Mønten klinge.«

Parfumer!!

Ægte amerikanske importerede.

Rose — Violet — Ylang Ylang — Essbouket — Liliekonval
etc. etc.

Største Udvalg!!

Faaes i Uhrflaconer à 75 Øre.

Nr. 9 Østergade Nr. 9.

Concert du Boulevard

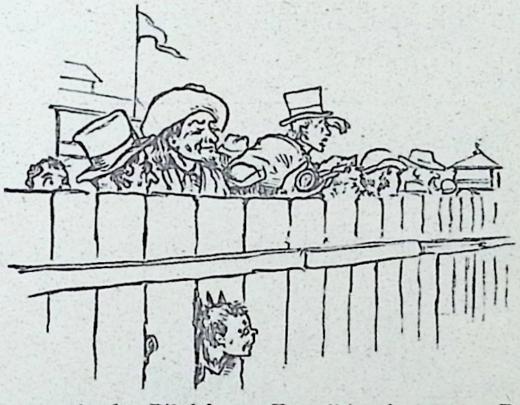
Hver Aften fra 8—12
Concert & Variétéforestilling.

Nørrebros Theater.

I denne Uge
hver Aften fra 8—12:
Se Programmet!

Specialforretningen
for
Herreunderbeklædning
anbefales
Hartvig Rasmussen
47, Vimmelskaftet 47.

Hvad er der paa Færde?

Scene udenfor Blinkfyrets Expeditionskontor – Dagen »Blinkfyret« udkommer. (Bude ventende paa Numre til Forhandling).

Etablissement National

hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½
hver Aften
Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

Tivoli Varieté.

Hver Aften
Optræden af Miniaturkomikeren
Hr. Peter Hansen
Frk. Agnes Thomsen samt
Frk. Alvilda Bjerring.

Alfred Bøttger

Ur- & Kronometermager
Kjøbmagergade 42
Ligefor Løvstræde.

Artikler for Herrer
faaes i
Cigarforretningen
Gothersgade 113.
Eberhardt,

Chr. Berg,

Vesterbrogade 70

Anbefaler sit store Udvalg af færdigsyet og med **Fagmærket** stemplet Fodtøj. — Særlig anbefales et stort Parti Damefjedersko meget solide à 7 Kroner Parret.

Nyt!

Nørrebros Ølhalle

Nr. 25 Hj. af
Nørrebro- og Blaagaardsg.
anbefaler
Dinérs og varme Frokostretter hele Dagen.
Billard forefindes. Billige Priser og hurtig Expedition.
ærbødigst
F. V. Hansen.

Møbler og Madratser

omstoppes og betrækkes, saavel ude som hjemme, Gulvtæpper aftages udbankes og opbevares, samt alt til Tapetfaget hørende, udføres solidt og yderst billigt.

Tæpperne holdes assurerede.

N. C. Dobel,
Sadelmager og Tapetserer,
Laxegade 10, 2. Sal.

„BLINKFYRET"

extra Abonnement for Marts Maaned

50 Øre.

Tiltrædende Abonnenter for April Kvartal faa gratis

Alle udkomne Numre.

Hører De? **Alle Numre!!!** — Det vil sige det samme, som at faa gratis Lekture for

100 søvnløse Nætter!!!

Glem ikke „Blinkfyret" om Natten!

Abonnement modtages i alle Boglader,

Avisudsalg, Postkontorer samt paa Bladets Kontor **Vesterbrogade 11 A.**

Hunde maa gærne medtages.

O. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 24. Marts 1888 — Nr. 11

BLINKFYRET

Redigeret af **Frits Cetti.**

Hr. de Bille.

Blinkfyret er med paa alt muligt — navnlig paa alt, hvad der f. Eks. har med Tivoli at gøre.

Alle gamle Kjøbenhavnere vil kunne erindre, at *D. G. Monrad* i sin Tid værdsatte daværende Folketingsmand *Bille* som *Tivoli-Humørets* ypperste Repræsentant, og *Blinkfyret* finder følgelig, at Hr. Bille paa en Maade hører os til.

Ekstravagant som *Blinkfyret* imidlertid er, agter det alligevel ingenlunde at give sig i

Kast med Hr. Bille paa vedtægtsmæssig biografisk Maade. Det ligger os uhyre fjærnt at diske op med alskens Dagbladbeskrivelser af nævnte trinde Berømtheds Virksomhed som Journalist, Politiker eller Amtmand i den idylliske By Holbæk.

Tvertimod!

Vi fandt, at det ikke var noget for *Blinkfyret* at fare ud med et og andet om Hr. Bille, men foretrak at søge ham op paa et hidtil ikke videre stærkt omtalt Felt, nemlig hans Ministervirksomhed i Amerika.

Det er derfor dennegang *Blinkfyrets* Chicago-Korrespondent, som har Ordet.

* * *

Hr. *Bille* eller rettere Hr. *de* Bille — for at bruge det Udtryk af Højagtelse for et gammeleuropæisk, aristokratisk Samfund, som vor Repræsentants overlegne Optræden afnødte amerikanske Hotelværter og Negeropvartere — kort, Hr. *de* Bille var ikke saa betydelig en Mand i Amerika, som man hidtil har troet herhjemme.

Washingtons *corps diplomatique* forargedes over, at en Parvenu, der i sit Ydre ovenikøbet havde en frappant Lighed med en ganske ordinær Smørgrosserer, havde faaet Adgang til deres eksklusive Kredse, og Dansk-Amerikanerne?

Ja, de fik snart Øjnene op for, at Hr. de Bille i Grunden var en ægte dansk Snob-Bureaukrat.

Kom han f. Eks. til Chicago, saa indlod han sig kun med *Spidserne*, bl. a. Vicekonsul og Apotheker *Emil Drejer*, en Mand, der ved sin latterlig embedsmandsmæssige Optræden har gjort sig i høj Grad ilde lidt af Chicagos dygtige og hæderlige danske Arbejderbefolkning.

Følgen heraf udeblev ikke: *for det første* blev Vicekonsulen udnævnt til kgl. dansk Konsul for en halv Snes Stater, erholdt større Indtægter og i Tilgift et Ridderkors; *for det andet* fik Hr. de Bille et højst overfladisk Indtryk af de dansk-amerikanske Forhold, hvilket navnlig viser sig i den Indberetning, han i sin Tid indgav til det danske Udenrigsministerium, og som senere udkom hos *Gyldendal* under Titlen: *Det store Vesten*.

Billes Hovedværk som Ministerresident, er hans Rejse gennem og Pjece om *det store Vesten*.

Det var i Efteraaret 1882; den unionelle Politik holdt næsten fuldstændig Ferie. Diplomaterne ligesaa, Middagene var i Aftagende — kort Hr. *de* Bille kedede sig. Nu havde han siddet der i Washington Dag ud og Dag ind, gransket i statistiske Tabelværker, gennempløjet bindstærke Skrifter, samlet en Masse Talstørrelser, der naturligvis maatte imponere Enhver, som ikke ved, hvor let vunden en slig Konversationsleksikons Viden er, takket være de fortrinlige, aarlige Haandbøger, der findes paa ethvert større *public-library*. Det kunde heller ikke nægtes, at den lille Parvenu-Diplomats Flid havde vundet al mulig Paaskønnelse baade hos *Rosenørn-Lehn* og hos *Nationaløkonomisk Tidsskrifts* Læsere, men det tilfredsstillede ham ikke. Gamle glade Minder, Tivoliminder, dukkede op i den nuværende Ministerresidents Sjæl. Ligesom afdankede Skuespillerinder kan blive grebne af en uimodstaaelig Trang til endnu en Gang, inden deres Livs Nat sænker sig over dem, at træde frem foran Rampen, saaledes kunde den fhv. Journalist ikke modstaa Lysten til at mødes med det store, brede Publikum, hvis Yndling han var for henved en Menneskealder siden.

Men dertil krævedes mer end tørre statistiske Data; stilfulde Naturskildringer, fikse smaa Interiør af Farmerlivet, prægede af *Selvsyn* paa *det store Vesten*, det var en ufravigelig Fordring.

Nu var det uheldigvis Selvsyn, som fattedes Ministerresidentsen, men det kunde erhværves, naar man ikke stillede for store Fordringer.

Bille er i Virkeligheden beskeden. Ganske vist var det hans inderligste Ønske at danne sig „et til Selvsyn støttet Billede baade af dette umaadelige Territoriums Udstrækning og almindelige Karakter og af den koloniserende Virksomhed, som foregaar derude.“

Og dette „Territorium“ indtager rigtignok et Fladerum betydeligt større end Tyskland, Frankrig, England og Spanien tilsammen, men Bille, hvis hurtige Nemme er højst ualmindeligt, mente dog, at han i Løbet af nogle Uger kunde løse den Opgave i „de store og væsenlige Træk.“

Heldet følger den dristige!

Først og fremmest galdt det om at finde en Impresario, der kunde lægge en fornuftig Rejseplan, skaffe de fornødne Jærnbane-Fribilletter, „den kyndige og velvillige Bistand“ m. m. — den Sag blev hurtig ordnet.

Vi havde jo faaet en kgl. dansk Konsul for „det store Vesten.“

Kort, Ministerresident *de* Bille ankom en skønne Efteraarsdag paa Michigan Central-Jærnbanestationen i Chicago; paa Perronen stod en bukkende, skrabende, fed, lille Mand, det var kgl. dansk Konsul, Ridder af Dannebroge samt Apotheker, Hr. *Emil Drejer,* en Broder til den afdøde Socialist og Fritænker, stud. med. & chir. *Frederik Drejer.*

Efter Modtagelsen god Middag i *Palmer-House,* Chicagos fineste Hotel og under politiske Kampagner Hovedkvarter for det demokratiske Partis Spidser.

Efter Middagen sagtens en alvorlig Raadslagning om og endelig Fastsættelse af Rejseplanen.

Først en Meddelelse om, at det var lykkedes at skaffe Fribillet paa de forskellige Jernbaneruter — takket være Thingvallalinjens General-Agent for Vesten, Hr. *Alfred Mortensen,* en Mand, der har lidt mere at sige paa Chicagos Jernbanestationer end den kgl. danske Udenrigsminister, Ministerresident og Konsul tilsammen.

Saa tændtes Cigarerne og Rejseplanen underkastedes en grundig Drøftelse.

Bille fandt ganske vist, at det kunde være en „interessant Opgave specielt at følge den danske Emigration, at besøge de Steder, hvor den har samlet sig i størst Antal, og at undersøge de Forhold og Livsbetingelser, under hvilke de danske Udvandrere nu befinde sig i de forskellige Stater og Territorier.“ Men Tiden var for knapt tilmaalt, og saa kunde der jo heller ikke ventes synderlig mange eller fine Middage blandt haardhændede danske Farmere.

Det blev i hvert Fald besluttet ikke fortrinsvis at søge „hen til Egne, hvor Danske havde været bosatte i længere Tid, eller til Byer, hvor de udgør en større Procent af Befolkningen.“

Senere har Bille dog erklæret: „Hvor der var Lejlighed til at besøge skandinaviske Nybyggere, foretrak jeg dette, fordi Landsmandsskabet og det fælles Sprog fremkaldte en Tillid og Fortrolighed, der gjorde Meddelelserne fyldigere.“

Desuagtet kørte man næste Dag forbi Racine, Wisc., en tarvelig lille By med en 7—8000 Danske, og tog direkte til Milwaukee, Wisc., hvor der saagodtsom ingen Danske bor.

Det kunde dog være, at Hr. *de* Bille vilde have havt baade Nytte og Fornøjelse af at træffe sammen med den store Skare praktiske og dygtige *self made* Mænd, der har arbejdet sig op fra Intet, og hvis Kendskab til amerikanske Forhold sandelig ikke er at foragte.

Men — i Milwaukee var der en ekstra fin Middag!

Milwaukee har i det Hele gjort et stærkt Indtryk paa den trinde Ministerresident; ellers kunde det dog ikke falde ham ind i sit Hovedværk: „Det store Vesten“ at betegne Forholdet mellem Milwaukee og Chicago med følgende Ord:

„Skønt Wisconsins største Handelsby Millwaukee — — — ikke kan maale sig med det mægtige Chicago.“

Det er akkurat, ligesom en Artiumskandidat vilde sige:

„Skønt Jyllands største Handelsby Aarhus ikke kan maale sig med Kjøbenhavn.“

Efter et kort „Selvsyn“ paa Milwaukee skiltes Bille fra sin Konsul og fik til Gengæld i Prof. Frederiksen en „kyndig og velvillig Bistand.“

Og saa gik det rygende, fygende, strygende fra Lake Michigan til Rocky Mountains: langs „talrige Søer, der paa sine Steder danne hele Perlerader, omkransede af smukke Skove“; ad „Naturveje, der kun bestaa af Hjulspor i Grønsværet uden Grøfter eller Hegn“; over „blødt bølgeformige Højdedrag, hvis bag hinanden fortonende Linjer minde om mange Landskaber i det Indre af Jylland“; paa „de uendelige Prærier, dette umaadelige og ensformige Ocean af Græs, snart fladt for Hundreder af Mile, snart bølgende i runde Høje og svagt skraanende Sænkninger, uden et Træ indenfor hele Linjen af Horizonten, et Hjem alene for Bøflen og Antilopen og for Indianerne, som jagede dem.“

Rygende, fygende, strygende gik det hele 10,000 engelske Mil!

Men hvilket „Selvsyn?“

Paa hverandeu Jernbanestation danske, svenske og norske Vicekonsuler, Majorer, Oberster og Generaler, *Wholesalemen*, Saloonværter og Apothekere; i hver By Middage og Toaster, men *meget faa Farmere.*

Intet undgik Hr. *de* Billes Opmærksomhed, alt fik han med; han saa bl. A. — „hvad der i Amerika er et Tegn paa et endog meget fremskredet Agerbrug, en Møddingplads.“

Han slog den Fordom ihjel, at „Prærien ikke er en ufrugtbar Jord; tvertimod, den venter kun paa Ploven og paa Menneskehaanden for at aabenbare sine rige Skatte og aabne sine næsten ubegrænsede Fremtidsmuligheder.“

Han havde Interesse for alt: Melmøller og Høvlemøller, Jernstøberier og Tømmerlagere, Forlystelsessteder og Saloons, Spillehuse og Danselokaler, og han noterede sig, at der „i dette ny Samfund pulserer et vidunderlig kraftigt, raat, ofte lovløst Liv.“

Han manglede ganske vist en sagkyndig Landmands Forudsætninger, men veg dog ikke tilbage for en Skildring i store Træk af Amerikas Kvægavl, af „Korthorn, Herefords, Holsteiners (af hollandsk Stamme, som antages at skrive sig fra Hertugdømmerne), Jerseys, Guernseys, Alderneys, kullede Angus, Ayrshire osv.“

Kort, han fik i mindre end 6 Uger „et til Selvsyn støttet Billede“ af 1 Million engelske Kvadratmil, hvilket altsaa kan sammenlignes med, om en Amerikaner vilde *gøre* Danmark i 10 Timer, og dette *Selvsyn* nedlagdes i Hovedværket:

Det store Vesten,

Kolonisationen af Nordamerikas Indland

imellem

Missisippifloden og Rocky Mountains.

En Indberetning

til det kgl. danske Udenrigsministerium fra den danske Ministerresident i Washington.

Marts 1883.

(Trykt med Ministeriets Tilladelse).

En Million engelske Kvadratmil paa — 72 Sider!

Det ganske Folk undredes over denne overnaturlige Viden, *Rosenørn-Lehn* undredes, og Hr. *de* Bille drog hjem for at blive hædret i Forhold til *sine* Fortjenester.

Saa blev han Kammerherre og Amtmand i Holbæk!

Sic transit gloria mundi!

Lidt om

Olaf Poulsen.

Det er det, de vil ha'e — disse theatergale Københavnere — alt hvad Kongens Nytorvs *de kongelige* tager sig for, er noget af det ypperste Samtalestof i samtlige gæstfri Grossererfamiljer i denne Snobbernes ganskeste Hovedstad.

F. Eks. *Olaf* (saadan vil han efter sin berømte *Fløjtesolo* altid hedde i venlig stemte Familjekredse) — Gud! — *Blinkfyret* er ikke saa fjantet, at det ikke straks gaar hen og siger — paa sin ejendommeligt-elskværdige Maade —

Olaf for ever!

Men da nu Alverdens Tilløb til journalistiske Muligheder er ligesom overhaandtagende fiksidéede i Retning af at sige rosende „Død og Pine“ til nævnte Heldig-Olafs Bedrifter, saa — kort sagt — saa følger *Blinkfyret* sit rædsomt ansvarsfulde Kald til at berøve udskregne Helgener lidt af Glorien.

— Efter disse (vi tør nok sige) panegyriske Smaabemærkninger giver vi med glad Hjærte Ordet til nedenstaaende Indsender i Haabet om, at Hr. Poulsen, som sædvanlig, taler for sig selv.

* * *

Lad os straks sige: det er en næsten umulig Opgave her at skille Knnstneren og Mennesket.

For alle, der har den triste Glæde at træffe Olaf ude i Livet, er dette en høj scenisk

Nydelse. Stundom langt mere raffineret end naar han staar paa Scenen, hvor — lad os være oprigtige — han af og til gaar et Par Mil bort fra Rollen. Og hvor forstaar ikke *Mennesket* (Olaf) gennem et alvorligt aarelangt Studium at variere sin Fremstilling af sig selv — glad med de Glade, sorgfuld med de Sorgfulde, snart jovial, snart sentimental, snart indladende, snart knappet-klikevoren — og hvor mesterligt er det ikke altsammen udført? Han populariserer Kunsten — hvor demokratisk! han opvejer ved sine Evner langt vort hele *corps diplomatique* — hvor aristokratisk.

Olaf er Fællesgods — intet Under derfor, at han fra *alle* Sider betragtes med uhyre Tillid, og at man ønsker at have ham med til det *Altsammen*.

I enhver Komité er han *født* Medlem, og hans Beredvillighed i den Retning misbruges forfærdelig ofte. Men Naturen har altid Lægemidler paa rede Haand, saaledes ogsaa her: Olaf er saa optaget paa alle mulige (og umulige) andre Punkter, at hans Tid ligefrem forbyder ham at ofre Noget paa Noget. I Almindelighed naa'r han kun at deltage i en Indledningsmiddag eller -frokost, hvor han giver sine gladelige Raad, sætter det Hele i Trit og saa — gaar han over til Dagsordenen. Men ved disse smaa Indledningsforhandlinger indtager han (og med Rette) den første Plads. Munter, sorgløs, fed, trivelig, gemytlig og selvsikker, jovial og ubehersket, udkaster han her aldeles vanvittig-guddommeligt-geniale Indfald, giver sære Vink, som altid bringe hans Medkomitterede i den afsindigste Stemning. — Undertiden, naar han har *meget* stor Interesse for Sagen, kommer han drivende engang til og kaster et bistert, prøvende Blik over Arrangementet. Der hører dog Noget til, at han skal gøre det; men *det* staar fast, at ved sidste Skuespillermarked mødte han — den sidste Aften lidt før Kl. 12, for et Øjeblik at dirigere sit Orkester, hvorfor han selvfølgelig indkasserede alle sine Handelsvenners mest rasende Haandklask.

Olaf er en stærkt optaget Mand. Der maa en rent ud djævelsk Arbejdernatur til, for saadan altid at være paa Farten. Han spiller Komedie, han maler, han musicerer, fotograferer, snedkererer, han kan indbinde Bøger (det sidste dog ikke saa godt). Man kan, naar man tænker sig hans enorme Hjærnevirksomhed, ikke f. Eks. undre sig over, om hans sjældne Hukommelse for Roller engang kom til at skade hans Hukommelse for borgerlige Begivenheder. Paa et andet Punkt vil det fra Scenen være et større Publikum bekendt, hvorledes hans bekendte Luftighed skadede hans med Rette beundrede *Fløjtesolo.*

Endnu Et: han er tillige fremragende Digter — ork! den originaleste, vi har. Vi tror, at handle i Literaturhistoriens Interesse ved at bevare for en kommende *Peter Hansen* (eller saadan noget) et Træk om, hvordan hans dramatiske Hovedværk: *Gennem København* blev til. Af Firmaet Peter Sørensen var *Peter Sørensen* bleven bearbejdet for Kasino. Olaf og en endnu utiltalt Tredje trak Sagen flere Grader ned og satte den i Niveau med *Valli*, som ovenikøbet havde en besværlig Gang.

I Fremtiden agter en Marmorplade hos Nejiendam at erindre om hint epokegørende Mesterværk — det er nemlig der, det blev skrevet op. Vore hengivne Ytringer om Hr. Olaf vil sikkert faa Folk til at skatte nævnte Drama, hvori ægte Lune og nye Vittigheder afveksler paa den aandfuldeste Maade. Dette Stykke blev i sin Tid *langtfra* skattet efter Fortjeneste, hvilket fyldte den talentfulde og *originale* Forfatter med dyb Bekymring for Danmarks æstetiske Fremtid. En aarelang Taushed knugede ham, indtil endelig hans kvalfulde Hjærte gav sig Luft i en Adresse til Kammerherre Fallesen. Hvem der er den egenlige Forfatter til dette desværre uudgivne Værk, er endnu ikke konstateret, men ikke én kan tvivle om det. Olafs Mesterpen har sat Kuløren paa den. Kærnen i Adressen var et gudhengivent Ønske om oftere at se klassiske Mesterværker paa Nationalscenen — og man tør vel tillade sig — uden at fornærme H. M. Olaf — at antage, at han ogsaa her i Tanken har blinket til *Gennem København*. Dramatisk *Nid*kærhed er vel nærmest det Ord, der karakteriserer vor elskede Olaf, ogsaa i hans Forhold til andre Skuespillere, navnlig de yngre, — men det ligger ganske udenfor denne Skizzes Formaal at skildre disse Sager og al deres rørende Enfold.

Olaf er hædret med Ridderkorset af Dannebrogsordenen. Skaal Olaf!

Din hengivne

Absinth.

Paa Jagt efter Lejlighed.

Er der nogen, der kender værre Renderi end det at støve en god Lejlighed op? Jeg gad sét Vedkommende svindsottige Individ, som har forsøgt paa det, — hvis der ellers er noget tilbage af ham.

De professionelle saakaldte *Hurtigløbere* tager jeg intet Hensyn til. De løber en halv Times Tid omkring en Plæne eller en Snor, henad en smukt banet Vej i luftigt Toilette, næsten uden Klæder paa; naar saa den halve Time er gaaet, kan de lægge sig ned og puste ud, og saa faar de Penge til ovenikjøbet. Det er det rene Legeværk.

En stakkels Huslejlighedssøgende har det værre. Dag efter Dag maa han løbe om i Timevis, og det just ikke ad banede Stier. En vild Karriere fra Gade til Gade, ad toppede Stene, op ad Trappe og ned ad Trappe, Sveden hagler ned ad Ansigt og Krop — saadan er den stakkels Husvildes Lod. Lad *ham* prøve paa at møde i Trikot — han vil faa alle Drengene efter sig, og Husværterne vil le ham op i Ansigtet.

Og saa disse evige Skuffelser. Enten er Lejligheden for dyr eller for lille eller for mørk eller for rædsomt beliggende — der skal nok være noget ivejen. Hver Morgen gennempløjer det ulykkelige Individ en Snes Spalter Huslejligheder, skriver de bedste op — dem, som han tænker sig er de bedste, Stakkel —, og saa viser det sig, at netop de Lejligheder er noget af det skrækkeligste, der eksisterer. Og er han endelig efter tre Maaneders Løben faldet over en Lejlighed, der

staar ham an, saa melder sig det pinagtige Spørgsmaal: Hvorfor flytter de gamle Lejefolk ud? De burde jo prise sig lykkelige ved at blive der til deres Livs Ende. Der maa være noget fordægtigt ved den, en eller anden skjult Fejl, som man først opdager, naar man er flyttet ind.

For det er med Lejligheder ligesom med Heste, man kan aldrig stole paa dem. En Hest kan være et forfærdelig fromt Dyr at se til, men saa viser det sig, at den har en Faible for at slaa bagud. Selv om en Lejlighed ikke just slaar bagud, saa kan den have andre skjulte Fejl; den kan være stærkt beslaaet med Rotter — en Rotte træder jo ikke straks bukkende frem paa Gulvet, saasnart der kommer En for at se paa Lejligheden —, og den kan have Lopper, der ogsaa nok skal holde sig i Skindet, eller der kan være en forfærdelig Røg med visse Vinde, eller der kan bo en i Huset eller i Huset ved Siden af, som lærer at spille paa Fortepiano — der kan være Kvaler nok, selv om man ikke opdager dem ved det første flygtige Bekjendtskab.

Og saa er Værterne tidt saa urimelige. Det lyder umenneskeligt, men enhver, der er noget bevandret i at se paa Lejligheder — *bevandret* er just det rette Ord — vil kunne bevidne, at der er de Værter, der indirekte opfordrer En til at slaa sine uskyldige Børn ihjel. „Ja, hvis de ikke havde alle de Børn", siger saadan en Vært — „men de gjør saa megen Støj." — „Det vil altsaa sige, at jeg ikke kan faa Lejligheden?" — „Gudbevare's Lejligheden er til Tjeneste, men — ikke for en Familie med mange Børn." Og det siger disse Mennesker paa en Tid, da der staar Lejligheder ledige i Tusindvis. Kan man tænke sig et større Børnehad.

Saa maa man da undertiden gribe til en og anden Finesse, for at komme under Tag med sine Børn. Jeg har hørt om en Mand, der var sagt op, fordi han havde for mange Børn, og nu løb omkring med Tungen ud af Halsen, for at søge et andet Hjem til sig og de Smaa. Ved en Hændelse kom han op i en Lejlighed, som han syntes rigtig godt om. „Har De Børn?" spurgte Værten. „Jeg har ni", sagde Manden med Graad i Stemmen, „men de er allesammen paa Kirkegaarden." „Herregud", sagde det hykleriske Afskum og saa deltagende ud, „stakkels Mand! Ja lad os saa underskrive Kontrakten."

Familien flyttede ind, og Dagen efter fik den Besøg af Værten. „Sagde De ikke, at Deres Børn var døde?" spurgte han barsk. „Nej", svarede Manden, „det sagde jeg ikke; jeg sagde, at de var paa Kirkegaarden, og det var de ogsaa, for Pigen var gaaet derud med dem, mens jeg søgte efter Lejlighed."

Og hvad er det saa for Materiale, disse moderne Kaserner tidt er smurt op af? Noget elendigt Stads, saa Huset giver sig for det mindste Vindpust og slaar Revner og synker sammen som en opdaget Forbryder. Gulvet er undertiden saa tyndt, at det bølger som en oprørt Sø, naar en Kat gaar hen over det, og alting vakler som under det hæftigste Jordskælv. Derfor passer jeg altid paa at skubbe Kopper, Tallerkener og andre skøre Ting ind paa Midten af Bordet, saasnart jeg ser, En gør Mine til at gaa hen over Gulvet.

Jeg vil ikke tale om Væggene, der ofte ikke er tykkere end jævnt stivt Papir, hvorfor ogsaa jeg og min Nabo, naar vi har noget hemmeligt at hviske til hinanden om, plejer at stille os op hver ved sin Side af Væggen. Hver Gang, de har Selskab inde ved Siden af, er det, som vi var med, selv om vi slet ikke er det, og naar der bliver spurgt om et eller andet derinde, griber jeg mig sommetider i at svare højt paa Spørgsmaalet, i den Tanke, at det var mig. Jeg er nemlig lidt distræt af mig.

Det er hverken fornøjeligt eller opbyggeligt at løbe omkring og se paa Lejligheder. Og dog foregøgler En sig stadig, at det tilsidst skal lykkes ham at komme paa den grønne Gren. Saadan er man.

Albertus.

Blinkfyrets

Redaktør træffes hver Dag fra Kl. 11½ til 12½ i Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal, og i Reglen hver Aften Kl. 8—10 paa Bladets Kontor, Vesterbrogade 11 A., St.

Selskabsliv.

Karnevallet forleden hos Etatsraad *Glückstadt* var særdeles annimeret. Cirka 150 af Familiens Venner deltog. Der var paa forskellig Maade sørget for Gæsternes Underholdning, saaledes fandtes en Saugerindekneipe — et Mester Jakels Theater — og i en Pause var der Optræden af forskellige Negerkomikere. Kl. 11½ indtoges en staaende Souper.

Festen, der sluttede Kl. 2, overværedes af adskillige Medlemmer af *Corps diplomatique*.

* * *

Kammeradvokat *Hindenburg* gav forleden i Anledning af sit 25-aarige Jubilæum som Højesteretsadvokat en større Middag. Blandt Deltagerne bemærkedes bl. a. Justitiarius i Højesteret, Justitsministeren, næsten alle Advokaterne i Højesteret samt Professor *Matzen*.

* * *

For kort Tid siden var der Bal hos Grev *Moltke*. Hele Kongefamilien var tilstede. Der blev danset i Malerisalen, hvor der iaar er indlagt Gas, som en heldig Afløser af det tidligere elektriske Lys. Soupéen, der fandt Sted Kl. 12, var staaende. — Kun de kongelige gik til Bords og fik serveret paa Guldtallerkener. Paa Grund af Fasten spiste Prinsesse Marie kun Klipfisk.

* * *

I gamle Dage naaede de unge Damers Kjoler dem helt op til Halsen, og deres Handsker havde kun én Knap. — Nu har deres Kjoler kun én Knap, og Handskerne naar helt op til Halsen.

Blinkfyr-Galop

(af P. Ingstrup)

spilles — foruden i de 10,000 Hjem — hver Aften i **Concert du Boulevard** (se Programmet), og i **Tivolis Variété** Kl. $11^1/_2$ præcise.

Blinkfyr-Tromme-Polka

af

Carl Lumbye

spilles hver Aften i National.

Blinkfyret

paa lit de parade.

Blinkfyret, som alligevel kun er et Menneske — ovenikøbet et ikke videre gammelt Menneske — følte sig forleden lidt *schwach*. Og medens det sad og havde Kvalme og begyndte at se sig saa smaat gal paa Livet, fik det den gode Idé, at lægge sig lidt paa Sofaen.

Det hjalp straks.

Trods det Sne- og Hundevejr, som var Aarsag til det ilfulde Mandfolks Forkølelse, følte *Blinkfyret* sig straks bedre ved at hvile sig en Smule.

Og det havde samtidig næsten øjeblikkelig den Tilfredsstillelse, at se sine Venner samle sig om Smertenslejet med paafaldende Bekymring og Deltagelse.

Deltagelsen var uhyre.

End ikke det Bybud, som af og til har den Ære, at trække af med en Bladet vedkommende Lygte, undlod at hviske: »*Færdig og forbi*« til andre aldeles uvedkommende Kaldsfæller.

Og utallige af *Blinkfyrets* „faste Lørdagsfattige“, gjorde i en Snup den indbyrdes Opdagelse, at Sygdommen var Svindsot, og at den udelukkende skyldtes en overnaturlig Ødslen med pekuniær Livskraft.

Patientens Tilstand erklæredes efterhaanden for mere og mere haabløs, og Folk, som paa en eller anden Maade var paa Hat med Redaktionen, paatog sig et spøgelsesagtigt og hemmelighedsfuldt Væsen (saadan à la Hr. Busholm, naar han i *Harlequin Skelet* lukker for Pjerrots Blækhus med en rædselfuld Knokkelhaand) — bare for at vise, at de saamænd paa en Maade selv var ked af det, men at de alligevel ikke for alt i Verden vilde undlade at udtale, at Bladets Dage var talte.

Og medens *Blinkfyret* langsomt begyndte at komme sig, gik et vildt Rygte op paa Graabrødretorv og satte en stemningsfuld Dødsannonce i *Aftenbladet*, samtidig med at en ugenlig Annonceagent *Paa Farten* gennem Fiolstræde begik et urimeligt Vers over den Afdøde.

Disse Bestræbelser havde de glædeligste Følger. Da *Blinkfyret* saa sin Himmelfart bekendtgjort paa en saa troværdig Maade lukkede det straks Øjnene og tog mod Kondolencebesøg.

Der kom en Masse.

Holzers Ballet sendte en Krans af hvide Rosenknopper, samtlige Variété-Direktører hver en Buket Forglemmigejer, Konsortiet i Amaliegade en sortrandet Takskrivelse og Bogtrykkeren en kvitteret Regning.

Valli mødte personlig og sang en trist Sang.

Mindst en Snes frivillige Grædekoner indfandt sig og forlystede Liget med den ikke ukendte Vise:

„Havde Du ikke baaret Dig saadan ad,
var det ikke gaaet Dig saadan.“

Kort sagt, selv om Sørgefesten ikke i et og alt overgik Kejser Wilhelms, saa var den dog efter vore Forhold ret imponerende.

Men medens *Blinkfyret* laa *todt* og medens den Skindøde indvendig lavede sig til at komme til Kræfter, gik en anstændig Mand fra Vognmagergade hen og vilde tage Arven op.

Skønt Livet slet ikke endnu var gaaet af den glade Københavner.

Der kan hidsættes følgende Bulletin som maaske tør tjene til Undskyldning for Patientens kortvarige Bortebliven:

„At *Blinkfyret*, som har været temmelig stærkt angreben, nu er bedre og sikkert endnu kan leve i mange Aar, bevidnes af

Cassa,
Doctor.“

BLINK.

Frk. *Benelli* er bleven forlovet med Hr. *Ferdinand Holm*.

* * *

Grev *Knuth-Knuthenborg* har forladt sin nuværende Residens Knuthenborg for at tage Ophold paa Højstrup.

* * *

Baron *Reedtz-Thott* tager imod hver Torsdag Kl. 9—11½. Da Baronens Lejlighed er temmelig lille, kniber det med Pladsen; kun højere staaende Personer som H. M. Kongen og Prins Hans kan bane sig Vej gjennem Trængslen.

H. M. Kongen er en stadig Gjæst ved Baronens Torsdags-Whist.

* * *

Jacob Scavenius holdt Bal d. 20de ds.

„Blinkfyret”

koster 15 Øre pr. enkelt Numer, 2 Kr. Kvartalet, frit tilbragt i Kjøbenhavn og paa Broerne.

Ekspeditionen er aaben hver Dag fra Kl. 3—5, Vesterbrogade 11 A, Stuen tilvenstre, hver Lørdag hele Dagen.

Bladet faas og Abonnement tegnes hos alle Byens Bog-, Papir- og Kunsthandlere, paa Variétéerne samt i alle Avisudsalg.

»... Lad Mønten klinge.«

BLINKFYRET

beder sine højtskattede Abonnenter være saa elskværdige at se gjennem Fingre med den allerseneste Tids Grisseri med Hensyn til Bladets prompte Tilsynekomst. En slig Forsømmelighed skal ikke oftere finde Sted, og det manglende Par Numre skal paa tilfredsstillende Maade blive erstattede i en ganske nær Fremtid.

Næste Numer paa Lørdag.

Parfumer!!

Ægte amerikanske importerede.

Rose — Violet — Ylang Ylang — Essbouket — Liliekonval etc. etc.

Største Udvalg!!

Faaes i Uhrflaconer à 75 Øre.

Nr. 9 Østergade Nr. 9.

Concert du Boulevard

Hver Aften fra 8—12

Concert & Variétéforestilling.

Nørrebros Theater.

I denne Uge

hver Aften fra 8—2

Se Programmet!

Specialforretningen

for

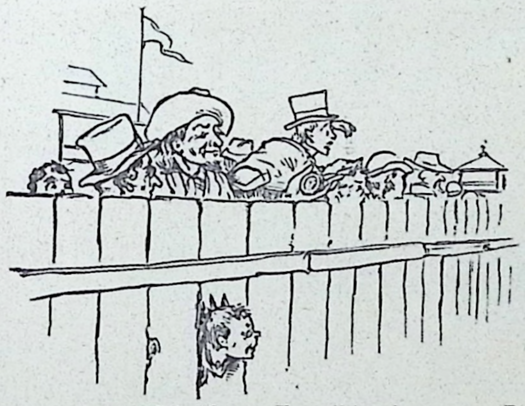
Herreunderbeklædning

anbefales

Hartvig Rasmussen

47, Vimmelskaftet 47

Hvad er der paa Færde?

Scene udenfor Blinkfyrets Expeditionskontor - Dagen »Blinkfyret« udkommer. (Bude ventende paa Numre til Forhandling).

Etablissement National

hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½

hver Aften

Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Tivoli Varieté.

Hver Aften

Optræden af Miniaturkomikeren

Hr. Peter Hansen

Frk. **Agnes Thomsen** samt

Frk. Alvilda Bjerring.

Alfred Bøttger

Ur- & Kronometermager

Kjøbmagergade 42

Ligefor Løvstræde.

Artikler for Herrer

faaes i

Cigarforretningen

Gothersgade 113.

Eberhardt,

Chr. Berg,

Vesterbrogade 70

Anbefaler sit store Udvalg af færdigsyet og med **Fagmærket** stemplet Fodtøj. — Særlig anbefales et stort Parti Damefjedersko meget solide à 7 Kroner Parret.

Nyt!

Nørrebros Ølhalle

Hj. af

Nørrebro- og Blaagaardsg.

anbefaler

Dinérs og varme Frokostretter hele Dagen.

Billard forefindes. Billige Prisr og hurtig Expedition.

ærbødigst

F. V. Hansen.

Møbler og Madratser

omstoppes og betrækkes, saavel ude som hjemme, Gulvtæpper aftages udbankes og opbevares, samt alt til Tapetfaget hørende, udføres solidt og yderst billigt.

Tæpperne holdes assurerede.

N. C. Dobel,

Sadelmager og Tapetserer,

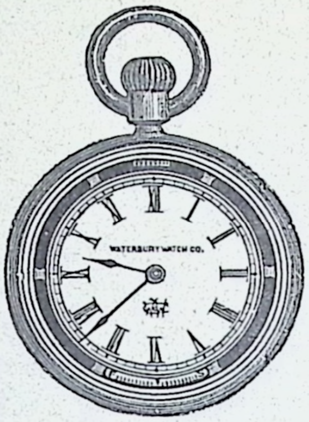
Laxegade 10, 2. Sal.

Eskj Badstuestræde 17

KONFIRMATIONEN

&

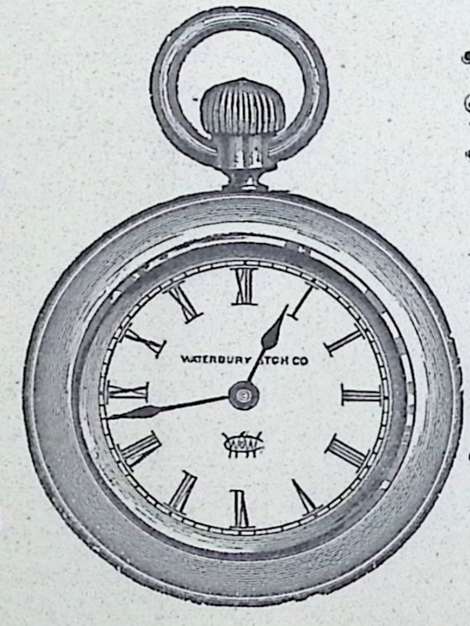
Waterbury

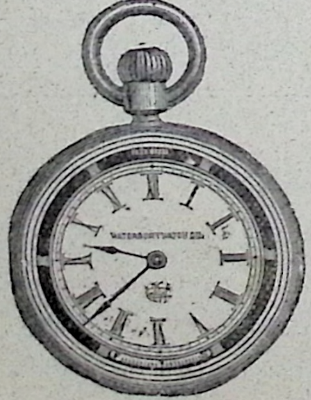
10 Kr.

&

15 Kr.

Dame- & Herre-Uhre.

2 Aars Garanti!
Yderst nøiagtige!
Solide!
Justerede!

Waterbury Lommeuhr Co.
Østergade 9.
Otto Philipson.

C. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 31. Marts 1888 — Nr. 12—13

BLINKFYRET

Redigeret af **Frits Cetti.**

Krigens Rædsler.

I Krigsaarene 1807—1814 herskede et usædvanligt Liv paa Langeland: langs Kysterne opkastedes Batterier og Skanser; Officerer og Soldater, Landeværnsmænd og Kystmilicefolk, færdedes frem og tilbage; der var Tider, hvor der af Militær fandtes paa Øen ikke mindre end den fynske ridende Artilleridivision, en Eskadron af de fynske Dragoner, den langelandske Infanteribataillon og Jægerkompagniet af det andet jydske Infanteriregiment.

Saa at sige alle vaabendygtige Mænd fik en eller anden militær Stilling: Bønderkarlene dannede den menige Trup, Godsejerne blev Kaptajner eller Ritmestre, Proprietærerne og Forvalterne Løjtnanter ved Landeværnet. Alle og Enhver var *Militær*, om end den militære Aand ofte savnedes og Kampene hverken var mange eller betydelige. Officererne, der var indkvarterede rundtom paa de langelandske Herregaarde, førte i det Hele en behagelig og munter Tilværelse. I Stedet for krigerske Bedrifter traadte Svir og Sværm, Maskerader og Baller.

Blandt disse tapre *Krigere* fandtes ogsaa en Løjtnant *Bergreen*, hvis borgerlige Stilling forøvrigt var Lysestøber. Han var i længere Tid indkvarteret paa *Egeløkke* hos Major *Stensen-Leth*, til hvis indtagende og begavede Hustru, *Constance Stensen-Leth*, *N. F. S. Grundtvig*, som bekjendt, nærede en ulykkelig Ungdomskjærlighed.

Den brave Lysestøberløjtnant har rimeligvis talt i høje Toner om al den kække Krigerdaad, han agtede at udføre, og lovet Skildringer af Krigerlivets Rædsler.

I hvert Fald har han sendt Fru Leth nedenstaaende, ret kuriøse Epistel.

* * *

Notmark paa Als d. $^{7}/_{1}$ 1814

Min naadige Frue!

Jeg længes inderlig meget efter at see og take Dem; da jeg i Gaard sluttede Brevet til Majoren, var Kl. 4 om Eftermiddagen og fik Ordre strax ved Ordres Modtagelse at begive mig paa Marschen, strax lod jeg Generalmarschen slaae, og alt blev hastigere samlet end jeg havde ventet; jeg marscherede $1^{1}/_{2}$ Mil, hvorom vi var 4 Timer; et Vær var det, som jeg endnu ikke nogensinde haver oplevet; det sneede og frøs, altsaa føg, saaledes at vi ikke kunde see hverandre; vores Øjne var tilfrosne af Vandet, som kom i Øynene af Vinden. Øyenlaagerne vare saavelsom mit Knebelsbart saa tykt af Iis; mine faae tilbageværende Kryller vare ikke meere Haar, men Iistapper, vore Ansigter var helt belagt med en Iisskalle; det Veir frygtede jeg for, skulde have bragt os alle af Dage; min Mund var stiv; vi arbejdede os igjennem en Gyde paa 1 Fierdingmiil, saa sandt som jeg lever, gik vi hele denne Gyde i Sned til Armene og mange Stæder kunde vi ikke skæmte Haavedet meere; jeg blev

svedig, saa det trillede i Strømmer ned af mine Kinder, men det blev paa samme fastklævet. Folkene vilde indlægges om Natten, men jeg vilde til det sidste opfylde min Ordre og ikke lade mig tvinge af Vey eller Vær; jeg naaede endelig ud af denne Gyde, hvor jeg fik 3 Syge, som ikke kunde arbeide meere igjennem denne Snemasse; en Vogn havde jeg med, som jeg toog til mit Tøy og de syge; jeg opstillede Mandskabet og talte, som jeg i dette Øjeblik var oplagt til og saa godt som mine frosne Kinder tillod mig at tale til mine 66 Mand; jeg opmuntrede dem, de bad mig, at jeg vilde kjøre; jeg vilde ikke: jeg vil deele denne Byrde og enhvær Fare i Spidsen for eder. De bad mig at gaae bagefter for at de kunde træde nogenledes Vey for mig, men ikke heller; jeg maalte selv det første og verste Dyb forud; jeg forsikkrer, jeg blev meget Rørt over disse brave Folkes Omsorg for mig; de raabte: saalænge *De* er hos os, skal ingen Karl vige, men gaae til det sidste og til vi bliver her som Døde; jeg blev i dette Øyeblik, som den Lykkeligste paa Jorden, ved den ædle Troeskab og Karakteer, som Mandskabet var besjælet af; jeg sang nogle Sange saa godt som min frosne Læbe tillod mig; nemlig: „Gid Du var min!“ etc; „Fra Din Barndomsegn!“ etc. Disse gav mig nye Kræfter. — En Mand faldt død om og laae i Sneden, jeg gned ham med Sned og han levede op igjen og skimte mig med sit matte Øye; jeg bad ham at sætte sig paa Vognen. Ney svarede han! De gaaer selv, og klager ikke, men er munter! Jeg bliver nu selv munter og gaaer ved deres Side og vil synge med.

Saaledes som Brødre og Venner delte vi denne ubeskrivelige Vey. — Jeg var her, jeg var paa Egelykke og i Fyen. Tanken var kuns der; jeg klager ikke; thi jeg er rask og ikke lader mig trykke af nogen Strabatsier.

Capitainen var ikke med, han haver en anden Commando af 72 Mand; jeg haver i de 3 Dage uophørlig marscheret frem og tilbage og havt 4 Qvarteerer; hvor jeg med største Glæde saa disse ædle Indbyggeres Godhed imod os. — Jeg kom efter denne svære Tour i Qvarteer hos en brav Mand, en Præst i Notmark, hvor jeg ikke kan beskrive hans og Families Omsorg for Pleye; jeg gik meere end 1 Timer, inden jeg kunde blive optøt i den varme Stue; jeg fik varm Spise, som qvægede mig og satte mig i Stand til at udholde en lignende Tour næste Dag.

Den Præst, som *Scharffenberg* skrev om, vis Datter blev taget af Cossakkerne, hun er kommen fra dem og er i et sikkret Huus; hendes Fader er kommen hertil Als; dette er lige saa Officielt som det andet. I Dag er det et deyligt Solskins Veir og stille, altsaa oven paa en haard Dag kommer en blid! — Tør jeg bede mig underrættet, om Deres Naade haver faaet de 331 rdl. D. C. udbetalt af min Fader; da det var mit sidste Forlangende til ham, for at jeg kunde som ærlig Mand og med Rolighed forlade mit Fødeland; er det Tilfældet, at dette skulde endnu ikke være betalt; da skal jeg, i hvor jeg saa faaer dem fra, strax sende dem til Deres Naade, da jeg ikke kan leve roeligt, før sligt er afgjort. Tillige ønskede jeg mig underrettet, om Capitain *Moltke* og haver betalt de 600 rdl. D. C., som jeg skrev til Fruen om.

Lev evig lykkelig! som De fortjener, det ønsker jeg af ivrigste Barm; jeg tænker! ja, næsten alle mine Tanker er paa Langeland.

Hils *Olesens* i Rudkjøbing og Mad. *Lassen* samt søde *Wintzens'* [nuværende Kammerherre *Vincens Steensen-Leth*, født 1810] *Bine [Bine Lassen*, Husjomfru paa Egeløkke].

Lev nu saa vel, som jeg ærlig ønsker Dem at leve.

Deres ærbødige
Berggreen.

En Ven af *Exter* [Avlsforvalter paa Egeløkke] er Broder til min Vært; ham haver jeg talt med her, det er en vakker man, som er Landinspecteur og er reist fra Holsteen for de Uroligheders Skyld. Han er af samme Bygning som Exter, endnu smukkere.

Skriv mig til og glæd mig ved deres søde Linier, som De vil skjenke mig, det vil opfriske mig og gjøre mig dobbelt lykkeligere end jeg er.

Fra deres Broder, Majoren [Major *Fabritius de Tengnagel*], kan jeg hilse Dem fra, ham talte jeg paa den store Klupsahl i Løverdags den 1ste d. M, der var Kanefart; hvor jeg saa en stor Mængde Mennesker.

Fra *Ostenfeldt* [Løjtnant O.] skal jeg hilse, han lever godt og ikke i dette slætte Veir har han marscheret den 5te og 6te d M.

Jeg er lykkelig, ja sjelden lykkelig ved mit muntre Houmeur.

Min Vert Pastor *With* kiender Deres Hr. Fader og Moder med flere af Deres Familier. Det er en sjelden Mand; jeg er som hans Søn, thi han haver ingen Børn.

Tilgiv min slætte Skrift; thi det er skrevet ved Lys og med en betydelig stor Pen. Lev bestandig vel og glæd mig snart. Brevet vil ikke gaae feil af mig."

„Blinkfyret"

har — det indrømmer vi — i den seneste Tid været utilgivelig upræcis ligeoverfor sine Abonnenter; men *Blinkfyret* haaber alligevel at blive tilgivet.

Mage til Sørgmodighed og Sønderknuselse, som den, hvormed Bladets Ekspeditionspersonale har set Udgivelsen blive forsinket mere og mere, har nemlig sjælden været at tage i Øjesyn her i Landet, og de voldsomme Angerens Taarestrømme, som ustandselig satte Kontoret under Vand, maa have overbevist selv den mest haardhjærtede Bladabonnent om *Blinkfyrets* dybe Fortvivlelse over den stedfundne Forhaling af Distributionen

Og da nu *Blinkfyrets* elskede Abonnenter hører til Kongeriget Danmarks allerelskværdigste Indbyggere, nærer Redaktionen det hengivne Haab, at de fortræffelige Mennesker vil se gennem Fingre med deres Hjærtensvens forbigaaende Upaalidelighed.

„Om Forladelse vi bé'r,
vi kan ikke gøre mér."

Hvordan *Blinkfyret* i April-Kvartal agter at gøre sig, skal vi med det allerførste meddele vore Velyndere gennem Dagspressen.

Men det bliver nok godt, det.

Foreløbig vil *Blinkfyret* i al Beskedenhed tage sig den Frihed at kaste et angerfuldt Blik paa sine hidtidige Bedrifter.

Vi har haft (sommetider) gode Billeder — det kan De da ikke nægte.

Vi har været saa ondskabsfulde, nærgaaende og næsvise, saa vi har vakt berettiget Forargelse.

Vi er ikke veget tilbage for at bekoste en vis Herres dyrebare Engagement, bare for at være paa Højde med den vældigste Forlovelsesstatistik.

Vi har med aldrig svigtende Interesse besøgt Størstedelen af Kjøbenhavns baade offenlige og rent private Forlystelser, og har med rund Haand meddelt Læseren af vor Viden.

Vi har rodet os i den Grad ind i Spektakler og Mundhuggeri med utallige Institutioner og Personer, ved hvilken risikabel Fremgangsmaade vi smigrer os med at have bragt en vis Bevægelse i Landskabet.

Og endelig tror vi nok, vi tør sige, at vor i høj Grad udviklede Takt, Beskedenhed, Ydmyghed og Pietetsfølelse har gjort *Blinkfyret* til Organ for Ynglingens, som bekendt, skønneste Dyd.

I det forløbne Kvartal har *Blinkfyret* forbrugt 13 Gros Staalpenne, 12 Dusin Penneskafter, 1000 Potter Blæk og 100,000 Ris Papir.

Det er Tal, hvadbehager?

Vi har bl. a. bragt vellykkede (naturligvis var de vellykkede) Billeder af

1. *Herman Bang*,
2. Blinkfyrets samlede Redaktion *plus* Direktør *Watt* og Hr. *J. Thayssen* en Formiddag i National,
3. Balletpolakkerne *Schabtschinsky* og *Asposnansky*,
4. Nørrebros *Mikado* med Separat-Portræt af Hr. *Nanki-Puh*.
 (Uden Forklejnelse for Hr. *Wendrich* tør vi maaske sige, at vi den Gang tænkte paa Hr. *Kreutzer*).
5. Frk. *Dons*, som Hr. Fallesens Lykkebarn.
6. Et beneblet Prospekt af Cirkus Variété (taget fra Galleriet),
7. Et uartigt Interiør fra *Medborgernes Lyst* (Den offenlige Politiret),
8. Et henrivende Portræt af vort Hofs yngste Frue,
9. En omtaaget Beskrivelse af Fabriken *Alliance*,
10. To ærbødige Betragtninger af Kasinos ny Konsorter,
11. En uheldig Omtale af en Theaterdirektør (hvilken Uheldighed vi hellere skulde have ladet være at fare ud med),
12. En sagkyndig Beskrivelse af de *rensede* Kasinomaskerader.

13. Portræter og Biografier af Sportsmændene *J. P. Jørgensen*, *Th. Groth* og *Ingemann Petersen*, samt (i Nr. 1) Biografier af d'Herrer *C. Agerskov*, *C. Knutzen*, Stud. mag. *Andersen*, *C. P. Andersen* og Exam. polyt. *Mogensen*,
14. Grev *Frijs-Frijsenborg*,
15. Araberne *Mazus* og *Abachi*,
16. Portræter af Fru *Thora-Kasino-Konsorta-Schwartz-Nielsen*,
17. Brygger *C. Jacobsen* jun.,
18. Brødrene *Almary* i Cirkus (hvoraf den ene i Æselskind),
19. Ægteparret *Messer-Feldo*,
30. Kjøbenhavns Politidirektør,
21. Magdalener fra „Stiftelsen",
22. Interiørs fra Kunstnerkarnevalet,
23. Hr. *Beatus Petersen*, Konferensraad *Levy* og *Svantevits Søn* (i fri Oversættelse),
24. *Fridtjof Nansen*,
25. Hr. de *Bille*,

o. s. v.
o. s. v.
o. s. v.

Blinkfyret har — trods de seneste Dages Smølevornhed — slidt i det som et Bæst, det vil sige som et glad Bæst — en Mellemting mellem Fugl og Fisk, saadan en Slags Flyvefisk. Og Blinkfyret haaber ogsaa fremtidig at holde sin Vennekreds til Ilden.

Blinkfyrets

Sommerfugl.

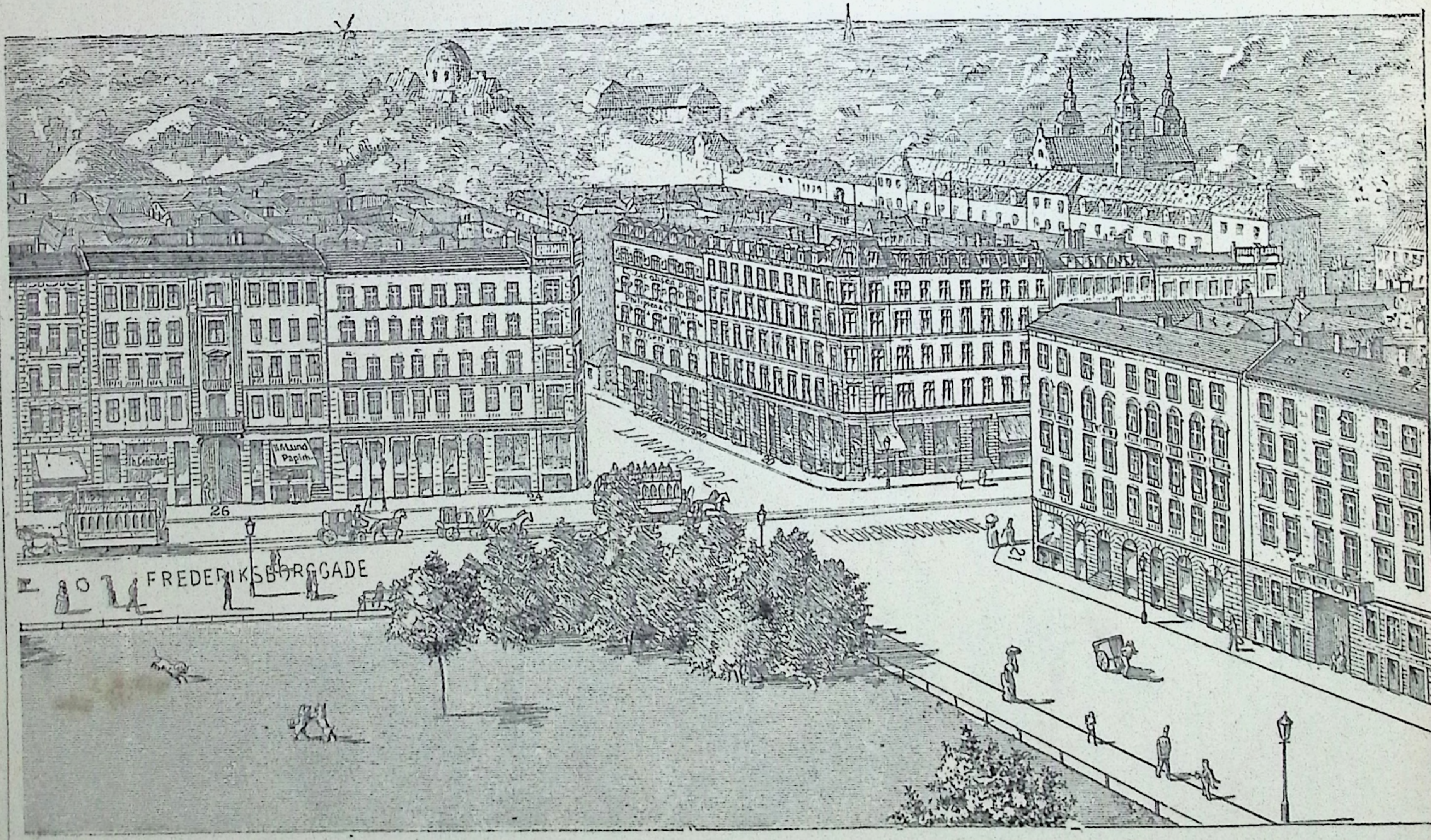
Naturligvis har der ogsaa meldt sig en Sommerfugl paa *Blinkfyrets* Kontor.

Oprindelig var det ikke *Blinkfyrets* Mening at gøre noget Væsen af den; der kommer mellem Aar og Dag saa mange løse Fugle paa *Blinkfyrets* Kontor, at man ikke fandt Anledning til at dvæle særlig ved denne enkelte. Men da det viste sig, at adskillige Blade søgte at slaa sig op paa de til dem indleverede Sommerfugle, blev det paa et Redaktionsmøde med overvejende Majoritet besluttet, at *Blinkfyret* heller ikke skulde holde *sin* Sommerfugl tilbage. Der var saa meget større Grund hertil, som Taushed ved denne Lejlighed let kunde misforstaas; man kunde af *Blinkfyrets* Tilbageholdenhed drage den Slutning, at *det* ingen Sommerfugl havde modtaget, noget, intet ærekært Blad udsætter sig for.

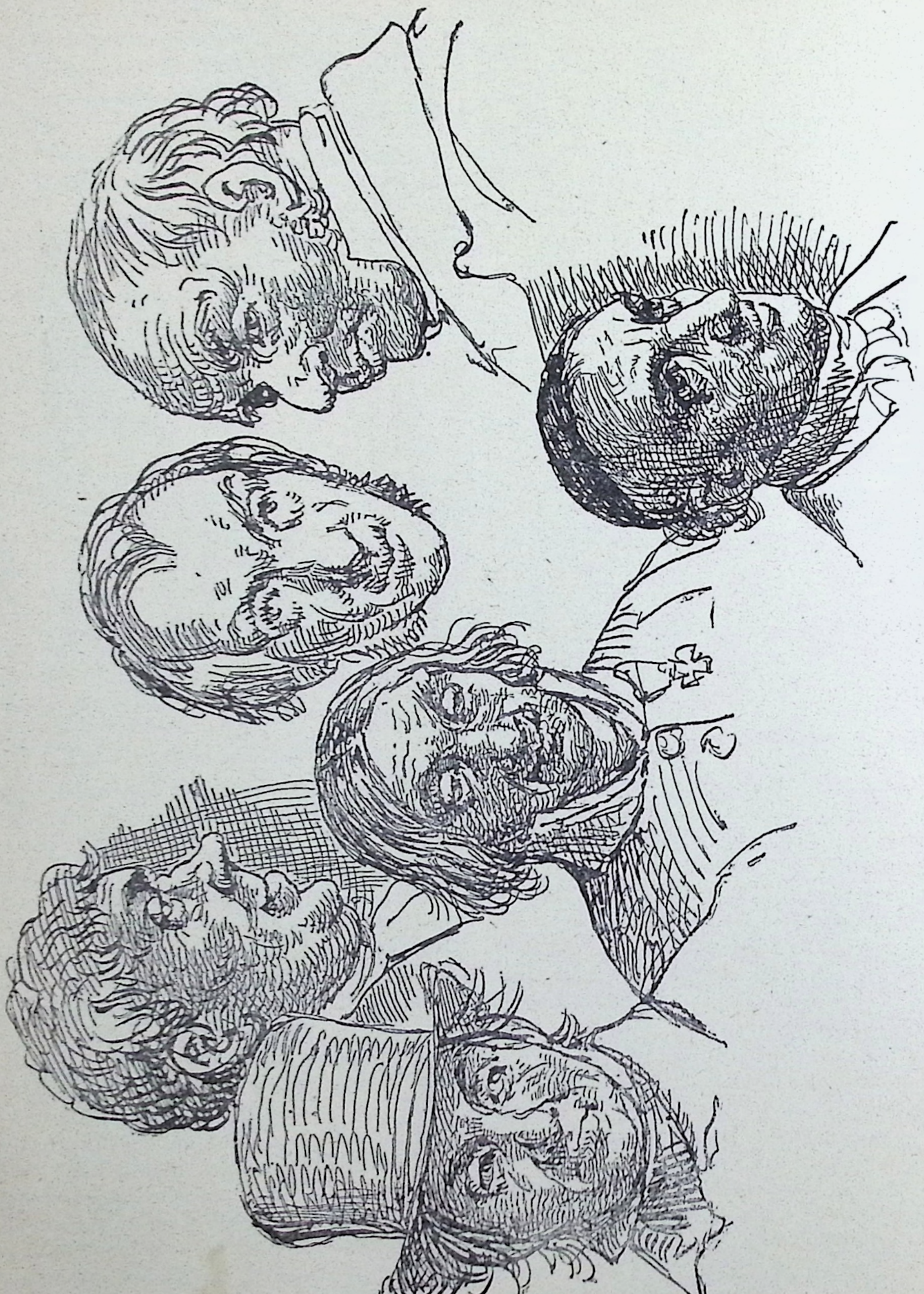
Blinkfyrets Sommerfugl blev indleveret Langfredag Eftermiddag Kl. 3,47 Min. af en velklædt Mandsperson, der saa ud til at være omkring de Fyrre. Han havde lyst, lidt rødligt Haar og Skæg, og han var iført brun Frakke, sorte Bukser og Vest, broderede Seler og en med H. J. mærket halvulden Skjorte; i den højre Haand bar han en lille i Avispapir indsvøbt Pakke og paa Hovedet en blød Filthat. Han sagde, at han havde fundet den — Sommerfuglen — siddende paa en Snedrive i syg og hjælpeløs Tilstand og med et lidende Udtryk i de forøvrigt aabne og vindende Ansigtstræk. Den havde uden at sige et Ord sat sig paa hans fremstrakte Haand og havde nikket bifaldende, da han sagde, at det var hans Agt at køre den til *Blinkfyrets* Asyl for trængende Fugle.

Den hører til hin gulrødbrune Sommerfugleart, der ikke sjælden ses i vore Haver og Anlæg under mildere Vejrforhold. I Begyndelsen var den saa forkommen, at den hverken kunde spise eller drikke; den laa stille hen, og kun enkelte konvulsiviske Trækninger og en tør Hoste nu og da forraadte, at den endnu var i Live. Men ved en fornuftig Diæt og en venlig Omgang er den atter kommen til Kræfter, og den befinder sig nu efter Omstændighederne vel.

Den staar for Tiden bunden paa *Blinkfyrets* Kontor. Ny tiltrædende Abonnenter faar foruden alt det udkomne af den i Bladet optagne særdeles spændende Roman fri Adgang til at se det sjældne Dyr, naar de derom henvender sig paa Bladets Kontor fra 12—1.

Hvor Blinkfyret trykkes.

Et vist Repræsentantskab (da Fribilletterne inddroges).

Naboens Barn.

(Den berømte Skuespiller Henry Irving fortæller i en Almanak for Theatervenner, The Green Room, følgende lille Begivenhed, der passerede, da han en Gang under en Sommerferie spillede paa et Theater i en lille By i Skotland.)

Paa den lille Bys Repertoire figurerede der ogsaa et gammelt skotsk Drama ved Navn »Cramond Brig«. I dette forekom bl. A. »Møllerens Aftensmaaltid«, ved hvilket »stegt Kalvehoved med Bønner« spiller Hovedrollen. Direktøren, som var glad over, at han for en billig Betaling havde faaet et saa jævnt godt Selskab samlet, sagde efter Generalprøven: »Naa, mine gode Folk, i Aften skal det ikke komme an paa et rigtigt »Møllerens Aftensmaaltid«: I skal ikke blive trakterede med Skueretter, men med et veritabelt Kalvehoved og en Slurk ægte skotsk Whisky. Stormende Bifald.

Direktøren holdt Ord; om Aftenen blev et veritabelt Kalvehoved, smukt garneret med Bønner, baaret ind paa Scenen, og »en Slurk ægte skotsk Whisky« fandtes der ogsaa. I denne Scene er »Naboens Barn« en vigtig Personlighed og skal sætte sig ved Siden af Møllerens Stol. Denne Rolle blev spillet af en smuk, klog lille Pige, som vel kunde være en ni Aar gammel og havde et Par store sørgmodige Øjne. Under Maaltidet, hvor Jack Ha..ison lod Whisky-Flasken cirkulere dygtig rundt, bøjede Barnet sig over til ham og hviskede: »Aa, vær saa god at give mig en lille Smule deraf!« — Jack satte et forbauset Ansigt op, men den Smaa bad saa indtrængende derom, at jeg hviskede til hende: »Vil Du absolut have det, saa skal Du i Morgen Aften faa et Fingerbøl deraf.«

Den paafølgende Aften trak hun til min store Forbauselse en lille blank Messingtingest op af Lommen paa sin tærnede Kjole og holdt den hen imod mig: »Hvad er det?« spurgte jeg.

»Et Fingerbøl, bedste Herre.«

»Hvad skal jeg med det?«

»De sagde jo, at De vilde give mig et Fingerbøl fuldt af Whisky, naar jeg endelig vilde have det, og det vil jeg.«

Alt det faldt saa naturligt, at Tilskuerne brast i Latter og klappede. Men Mølleren, hvem jeg saa over til, holdt op med at spise og saa paa os med stum Forbauselse. Vi var imidlertid begge to altfor scenevante til at vi ikke skulde behandle dette Mellemspil som hørende til Stykket. Efter at jeg havde fyldt Fingerbøllet, bar den Smaa det forsigtig hen til sin Skammel ved Siden af Mølleren. Jeg iagttog hende og lagde Mærke til, at hun derpaa vendte Ryggen til Publikum og hældte sin Whisky ned i en lille Snustobaksdaase af Tin. Derpaa lagde hun et Stykke Papir derover, lukkede Laaget i, saa at Daasen var nogenlunde tæt, og puttede den i Lommen igjen.

Da Tæppet var faldet, kom vor Direktør og klappede den lille Pige paa Hovedet. »Se, se, mit Barn, Du er jo et helt Geni!« sagde han. »Dit Indfald var det bedste i hele Stykket. Den Historie maa vi have gentaget hver eneste Aften. Men Du vil dog vel ikke drikke Whiskyen, Barn? Det gaar ikke, nej, det gaar sandelig ikke.«

»Ak, nej, Hr. Direktør, jeg giver Dem mit Ord paa, at jeg ikke skal gøre det«, sagde Barnet meget alvorlig og skyndte sig hen til Garderoben.

Imod al Forventning maatte »Cramond Brig« spilles 6 Aftener i Træk; hver Aften fik den lille Pige sit Fingerbøl fuldt af Whisky, og hver Gang lagde jeg Mærke til, at hun gemte Indholdet i Snusdaasen. Jeg fik Lyst til at faa at vide, hvad i al Verden den Smaa kunde bruge Whiskyen til, hvem hun var, og hvorfra hun skrev sig; men da jeg spurgte hende derom, syntes hun saa nødig at ville sige det og blev saa ildrød i Hovedet, at jeg ikke trængte videre ind paa hende. Mine senere Efterforskninger bekræftede, at det var den gamle Historie: Ingen Moder og en Drukkenboldt af en Fader.

Alligevel vedblev Historien at være forunderlig. Hvad kunde saadan et Barn bruge Whiskyen til? For den drikfældige Fader kunde den da ikke være bestemt. Jeg brød forgæves mit Hoved dermed. Men jeg fattede Godhed for den lille Tingest og vilde komme efter hendes Hemmelighed; thi at der var en Hemmelighed, det følte jeg. Efter Forestillingens Slutning saa jeg den lille Pige komme ud fra Theatret. Det stakkels Barn! Der var hverken Moder eller Broder til at følge hende hjem. Hun skyndte sig Gade op og Gade ned til det fattigste Kvarter i hele Byen; her steg hun op ad den ene Hønsestige efter den anden i et gammelt, faldefærdigt Hus. Jeg, der var fulgt efter den Smaa, følte mig for, saa godt jeg kunde, og klavrede bag efter. Hun gik stadig højere op, indtil hun endelig ved øverste Etage traadte ind i et lille Værelse. Skinnet fra nogle Spaaner, der brændte i Kaminen, faldt hen paa en sygelig Dreng, der saa ud til at være et Par Aar yngre end sin Søster og nu krøb hen til hende fra sin Plads i Nærheden af Ilden.

»Hvor jeg er glad over, at Du er her igen,

Essy«, sagde han. »Jeg begyndte allerede at blive ganske bange for, at Du ikke skulde komme.«

Hun kyssede sin Broder, lagde hans stakkels lille Hoved paa sin magre Skulder og førte ham igen tilbage til Ilden, medens hun samtidig søgte at trøste ham paa bedste Maade.

»Har Du haft slemme Smærter i Aften, Willie?«

»Ja.« — Et saa sørgeligt »Ja« havde jeg endnu aldrig hørt.

»Ak, Willie, naar jeg bare kunde fri dig for dine Smærter!«

»Det er rigtig ondt af Fader at sende mig ud i saadant et Hundevejr; han ved dog, hvor syg jeg er.«

»Stille, Willie, stille, han kunde gjærne høre dig.«

»Han skal høre mig; det skal han! Jeg vilde ønske, at han slog mig ihjel!«

Der var noget forfærdeligt i denne Drengens fortvivlede Ligegyldighed.

»Stille, Willie! Der kommer Fader! Saadan noget maa han ikke høre,« hviskede Søsteren til ham under hede Taarer og føjede til: »Kom saa skal jeg lindre dine Smerter.«

Drengen trak sin lille Skjorte af. Den lille Pige bøjede sig ned over ham, sluttede ham i sine Arme og kyssede ham paa Skulderen. Derpaa stak hun Haanden ned i Lommen og tog Snusdaasen frem.

»Bare vi havde lidt mere deraf, min stakkels Willie, saa gik Smerterne nok helt over.«

Med disse Ord tændte hun en Tællepraas, gned Drengens Skulder med de faa Draaber Brændevin, klædte den afkræftede lille Fyr paa igen, satte sig foran Ilden med ham, lagde hans Hoved i sit Skød og søgte at nynne ham i Søvn.

Gennem den halvt aabne Dør vilde jeg kaste et sidste Blik ind i Værelset, men da knirkede mine Støvler, og Essys forskrækkede Øjne mødte mine. Jeg lagde Fingeren paa Læberne og skyndte mig bort.

Medens jeg steg ned ad Trapperne stolprede en drukken Mand op ad dem, ravede forbi mig og traadte ind i det lille Kammer. Jeg fulgte med ham op til Trappeafsatsen, hvor jeg stillede mig i Skyggen af Døren, der atter var bleven staaende paa Klem.

»Hvad er det med Dig? Op med Dig!« befalede en raa, hæs Stemme.

»Jeg kan ikke, Fader. Jeg har Willies Hoved i Skødet.«

»Rejs Dig op!«

Den lille Pige lagde forsigtig sin syge Broders Hoved ned paa Gulvet, idet hun bredte sit tynde Schavl ind under ham og gjorde derpaa, som der var befalet hende.

»Fader, Willie er meget syg. Kan vi ikke lade ham kurere?«

»Hold Mund! Blot et Ord endnu, saa skal jeg lære baade Dig og ham at være rolige!« Dermed kastede Karlen sig paa Sengen og mumlede i sin drukne Halvbevidsthed hen for sig: »Lade ham kurere! Aa ja, hvorfor ikke! Derved tjener man ingen Penge. Hans Hoste er vor Formue. Lade den kurere! Jo, det var smukt!«

Den Skurk!

Den lille Pige lod sit Hoved synke dybere og dybere ned.

Længer kunde jeg ikke holde det ud. Jeg traadte ind i Kamret. Karlen i Kamret laa allerede i en blytung Søvn, men den smaa stjal sig hen til mig og hviskede halvt forskrækket:

»Aa, gode Herre, naar Nogen faar en Hemmelighed at vide, andres Hemmeligheder, mener jeg, skal han saa ikke beholde dem for sig selv? Det synes jeg, at man skulde gøre?« — Hun sagde disse Ord med en Dronnings Værdighed.

Derimod lod der sig Intet indvende. Af den Grund svarede jeg ogsaa den Smaa saa alvorlig som vel muligt:

»Din Hemmelighed skal blive bevaret, men Du maa ogsaa komme til mig, naar Du trænger til noget«

Hun nikkede og kyssede mig pludselig paa Haanden. Derpaa gik jeg.

Den følgende Aften bad hun med en vis Skyhed om sin Whisky, og jeg sørgede for, at hun fik et rigeligt Maal.

Ved den sidste af vore seks Forestillinger saa den lille Pige lykkeligere ud, end hun nogensinde var forekommen mig.

Da hun kom for at hente sin Whisky, holdt hun Fingerbøllet frem og hviskede til mig med sine blege, skælvende Læber:

»I Aften kun for et Syns Skyld.«

»Hvorfor det?« spurgte jeg lige saa sagte.

»Fordi — han behøver det ikke mere. Han er død!«

Snesjappet ved Udstillingspladsen.

Lidt for Damerne.

Da *Blinkfyret* smigrer sig med at have vundet et talrigt Damepublikum, vil det selvfølgelig gøre alt for at oplive sine Læserinder.

Og *Blinkfyret* mener at kunne naa en Del af sin Hensigt ved, som en ædru Vejviser, at føre dem rundt i Staden og oprulle for dem Billeder af disse smaa Forlystelsessteder og Etablissementer, som deres Brødre og Mænd og Svogre og Kærester og tilkommende Kærester kender saa godt.

Lad os begynde med *Kisten*.

Bliv nu ikke forskrækket, men læs modig videre!

Det gaar slet ikke saa slemt til derinde som Præsten prædiker.

De har sikkert hørt Navnet. De ved sikkert hvor det ligger, denne muntre Anstalt med det tragiske Navn. De har gaaet forbi den tit og mange Gange. De har kastet et hastigt Sideblik, naar De har passeret den, ind paa den aflange Æske med det udskaarne Træværk langs hen ad Siderne. Naar De om Aftenen har gaaet og ventet paa Sporvognen, har De med en Blanding af hemmeligsfuld Gru og kogende Nysgerrighed søgt og lade Deres Blik snige sig ind ad Døraabningen ind i Osen og Klapsalverne og Musikken, der summer ud til Dem. Men De har ikke faaet andet at se end højst en galloneret Tjener med Sølvtresse om Huen, ham, der tager imod Billetterne.

Og saa har De maaske, naar De har troet Dem ubemærket, listet Dem til at studere de store blaa og røde Plakater med de underlige Navne, der staar opklæbet paa Tavlerne ved Indgangen.

Miss. Ellie Lawson, — første Optræden af den verdensberømte Chansonette Emmy Rauchenbach — Rosalie — Amanda — Elvira — alt sammen klingende, romantiske Navne, der pirrer Deres Fantasi og spænder Deres Nysgerrighed.

Og De føler en brændende, ustyrlig Lyst til at kigge indenfor, bare lige et Øjeblik — det kunde da ikke gøre noget — for en eneste Gangs Skyld — De skal ved Gud bede Karl eller August gaa med Dem en Aften — De kan jo tage et tæt Slør for, saa ingen kender Dem. —

Og saa beder De maaske Karl eller August om det — og Karl eller August siger: Er Du gal Tøs — eller: Det gaar ikke an, eller: hvad vil Du der — lad os nu være fri!

Derimod skal *Blinkfyret* uopfordret og galant byde Dem sin sikre Arm og føre Dem et Øjeblik bag Glasdørene med de farvede Firkanter i, forbi den sortskæggede Cerberus ved Indgangen hen til et lille Bord ved Væggen, hvor De og *Blinkfyret*, vi to, sætter os ned og drikker en Øl og ser paa det hele.

Alle disse smaa firkantede Borde, der staar tæt, tæt op ad hinanden, hvor Folk sidder stuvet sammen i et vrimlende, myldrende, øldrikkende Kaos — De synes sles ikke det er hyggeligt.

Men for os Mandfolk, os, som er vant til det, for os har det nu sin egen Charme.

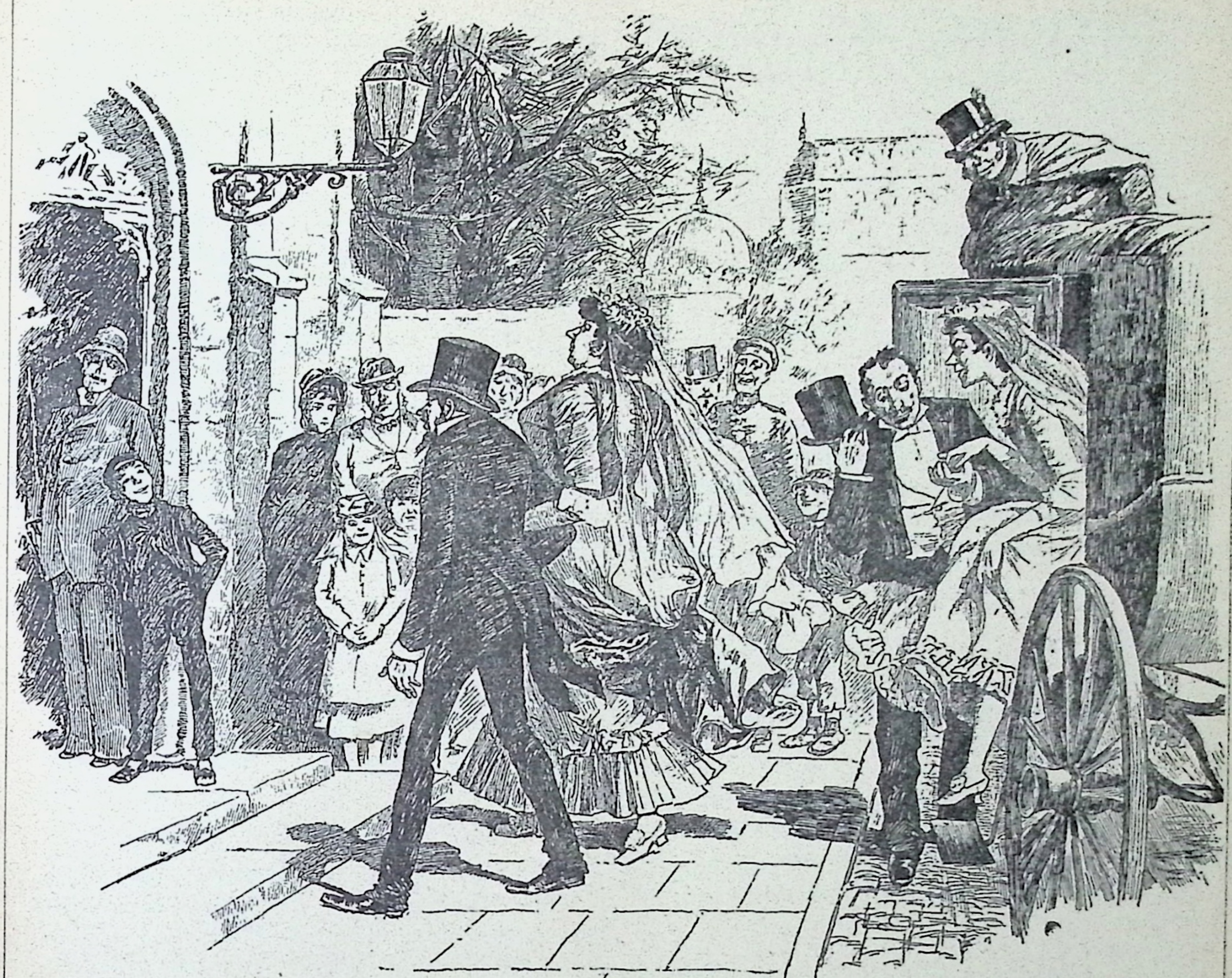
Vi indaander med Velbehag disse fede Dunster af daarlig Tobak, af fugtige Klæder, af Øl og dampende Toddyer. Vi lader Blikket med en Følelse af hjemlig Hygge glide hen ad Væggene, der er sværtede af Røg og Os. Vi holder af at sidde midt inde i Tummelen og Mylderet, høre det summe og larme rundt om af hæse Stemmer og Latter, blive puffet og maset, skubbet og trængt til Side, alt imens vi drikker vort Øl og ser paa, hvad der ydes til Publikums Underholdning.

De bliver sikkert skuffet, naar de ser vore Sangerinder. De havde ventet noget rigtig vildt, dristige Lader, dristige Viser; og saa ser De kun en ganske almindelig ung Dame — maaske lidt mindre velopdragen end De og Deres Veninder — i nedringet Fantasidragt, kort Kjole og Trikotben. Hun kommer ind paa Scenen, der forestiller en Skov, foredrager under langsomme Gebærder og et stereotypt Smil sin Vise, sjokker saa ud igen og bliver rasende applauderet.

Publikum vil De have meget mere Glæde af. De vil se en Mængde bekendte Ansigter, som De har set hundrede Gange før, paa Gaden, i Kafévinduer, paa Baller, i Selskaber. De vil opdage den og den — som De rigtignok ikke havde troet kom saadanne Steder.

Hen ad 12-Tiden er der morsomst og livligst. Skarer af kjoleklædte Herrer kommer ind med Larm og røde Ansigter. De slaar sig ned helt henne ved Scenen og nynner Døgnflueviserne med.

Klokken tolv holder det hele op. Gassen slukkes, Publikum myldrer ud, blander sig med Strømmen fra National og Cirkus og liver en kort Stund op i Gaderne for atter at spredes hver til sit.

Selskabsliv.

Grev *Knuth-Liliendal* gav forleden et stort Bal i sit Palæ i Bredgade.

* * *

Greve *Mogens Frijs* har paa Grund af de daarlige Tider afskediget sin Taffeldækker og sin første Tjener.

* * *

Grev *Mogens Frijs'* Taffeldækker og første Tjener er blevne udnævnte til Kontrollører ved Udstillingen.

* * *

En i *Blinkfy.ets* Nr. 10 omtalt Forlovelse skal allerede være gaaet overstyr.

* * *

Hr. *Henrik Lindemann* og Frk. *Lydia Sørensen* holder Bryllup i Juli Maaned.

* * *

Forfatteren til *en Umulighed, Hr. Erik Dybdahl* (Pseudonym Joh. Keller) er bleven forlovet med *Frk. Betzonick*, Datter af Landsoldaten og Søster til forskjellige i og udenfor Hovedstaden agerende Aktricer.

* * *

En herværende Hr. *de J.* drak forleden Dus med Hr. *Valli* og beseglede Pagten ved følgende Middag:

Østers	St. Peray
Suppe med Asparges	Amontillado
Smaa Postejer	Chat. Beicheville
Helleflynder	Rüdesheimer
Oksefilét med Trøfler	Chambertin
Grønsager	Pommery & Greno,
Hjærper	ekstra dry
Smør — Ost — Selleri	
Is	Gl. Madeira
Frugt	

Smæltet Sne.

Det er meget muligt, Hr. Redaktør, at De finder min »Snehistorie« for gammel til »Blinkfyrets« kritiske Publikum, men Sagen er den: Jeg vilde vente med mine Betragtninger, til den Sne, der begyndte at falde ifjor, var borte. Ganske vist begynder det igen nu, da jeg er ifærd med at anstille disse mine Skriveøvelser, men —

* * *

Alligevel skal »Blinkfyrets« Læsere høre lidt om, hvad man kan opleve »under Sneen«.

Københavnerne kender egentlig slet ikke videre til rigtigt Snevejr; det er kun de fra Provinserne indvandrede, der kan tale med. De ægte Københavnere ser kun Sneen i nogle faa Dage — saa er den borte og væk.

* * *

Men heldigvis har »Blinkfyret« Medarbejdere, der har havt den Lykke, at være født og opdraget paa Steder, hvor man kender rigtig til de kridhvide Skomagerdrenge.

Da Camillo Bruun skrev sine berømmelige Artikler »Under Sneen«, blev mange ellers brave Mennesker forbavsede over, at der kunde findes Poesi i eller under dette Stof. Senere har det kgl. Teaters Publikum givet gamle Hostrup en til alle Tider gældende Generalkvittering for, at der kan hændes noget »under Snefog«.

»Blinkfyret«s mageløse Læsere vil forlængst have erfaret, hvordan driftige Københavnere, da nu Sneen engang havde indfundet sig, forstod at udnytte dette kølige Himmelprodukt.

* * *

Uden at fortrædige Nogen, tør man vel sige, at der skal en eller anden besynderlig Anledning til, for at faa Publikum til rigtig at være med til »Portemonæens Oplukning«. Da Elith Reumert bearbejdede »Alt for Damerne«, tænkte han ikke paa, at det skulle blive medvirkende til Afhjælpning af Vinternøden — men det skete alligevel. Dorph-Petersens »Sergent Thim« var saa græsselig, at Ideen yderligere maatte benyttes. To gæve Slagtere ved Nikolaj Taarn »undfangede« *Thim og hans Madame* og skovlede ligefrem Penge ind.

Derefter opstod en Mængde Efterlignelser, som man dog ikke (ligesom Mansfeld-Büllner mener om uægte Brama-Fabrikanter) behøvede at vogte sig for.

* * *

Det var den bare Sne, der gjorde det. Hele Kongens København vrimlede tilsidst af goddædige Snemennesker, der *vilde* være med til at lindre Nøden. En lille Episode mellem de virkelige Opfindere og en Hr. Wendrich om Ideen, blev ikke uden Interesse for det givelystne Publikum.

* * *

Man vilde give, og man fandt, at det var en genial Ide, at gøre Københavnerne begribeligt, at Sne er til andet end Vognmændenes private Fornøjelse. »Prinsesse Marie«, der flyttedes fra Nørrebrogade til »Thims« Plads ved Taarnet, satte Kronen paa Værket og — i det Hele — kan man sige — at der ved Snefigurerne er indsamlet ca. 30,000 Kr. til forskjellige Formaal.

* * *

Men — vilde man se rigtig Snevejr, skulde man udenfor Byen. »Blinkfyret«s Snemedarbejder har i flere Dage trasket omkring i de yderste udenbyes Klædebokvarterer for at se Forholdene paa nært Hold.*)

* * *

Navnlig har Jagtvejen fra Falkoneerallen til Lille Vibenshus været tilsneet i den Grad, at man skulde tro, at det var en Stump jysk Hulvej, der var overført hertil. De af »Blinkfyret«s snevenlige Læsere, der ikke nogensinde har set slige Snemasser, kan endnu dér faa at se Resterne af fordums Overflod.

* * *

Selvfølgelig var der ogsaa i dette Thule Spekulanter i Sne. I Lille Vibenshus havde Maleren *Otto Jensen*, i Erkendelse af at Kejser Wilhelm i levende Live havde fabrikeret talrige Invalider, ladet den salig Allerhøjstsamme vise sig for Skuelystne paa »Lit de parade« — naturligvis imod en Skærv til danske, trængende Invalider.

Og »Flensborg-Løven« — ligeledes af Sne og af samme Modellerer — gjorde mærkværdig nok Honnør ved Baaren.

* * *

*) Han er træt nu, det Skind.
Red.

Nu er Sneen smæltet, det vil sige, det meste af den. Hvad der falder, mens disse Betragtninger nedskrives, er forhaabenlig uden Levedygtighed. Men »Blinkfyret« vil ikke sejle ind i Foraaret, uden at sige Skaal til Snemenneskene og Snevennerne.

* * *

Københavnerne har faaet at vide, at Snevejr i mere end en Henseende kan skabe Hygge, naar man da sidder lunt inden Døre, og de samme Københavnere har vist, af de har villet være med til at skabe den samme Hygge, hvor den maatte savnes!

* * *

For denne Gang er Sneen borte, men »Blinkfyret«s Læsere vil forhaabenlig til næste Aar se med mildere Øjne paa et rigtig Snefog end tidligere og indrømme baade Camillo Bruun og Hostrup, at der kan gøres meget ved, af og under Snefog.

Peter Marius.

BLINK.

Den unge Marinemaler *Albert Kromann* er i disse Dage vendt tilbage fra sin Rejse i Syden, hvorfra han medbringer talrige Skitser.

Til Repræsentanten for »Det forenede Dampskibsselskab« i Barcellona har Hr. Kromann for 175 Pesedas solgt et Maleri »Engelske Fiskere i Nordsøen«, som har været udstillet der i Byen.

* * *

Impressarioen Hr. *C. F. Hansen* har afsluttet Kontrakt om Leje af »Dagmarteatret« for Juni Maaned:

Det er Vasa Teatret i Stockholm — anerkjendt som et af de fortrinligste Operette-Selskaber — som her vil give et lille Antal Forestillinger under Udstillingen og som vil bringe de bedste og mest anerkendte Komponisters Værker til Opførelse.

* * *

Der er Haab om at *Josef Kainz* og et Antal af de bedste Kræfter fra »Deutsches Theater« i Berlin kommer til at optræde her i Juli Maaned.

* * *

Imorgen (Fredag) fylder Professor, Dr. phil. *van Mehren* 66 Aar.

* * *

Paa Lørdag bliver *Frederik Barfod* 77 Aar.

* * *

Frøken *Emilie Behrend*, en Datterdatter af afdøde kgl. Skuespiller Ravnkilde, vil rimeligvis komme til at optræde heri Byen i Sommer.

Frøken Behrend, der for Tiden optræder i Paris, hvor hun i flere Aar har været Elev af Konservatoriet og sluttede sine Sangstudier under Mm. Garcia's Ledelse. er en ligesaa dygtig Pianistinde som Sangerinde; hun er udgaaet fra et meget musikalsk Hjem og det vil sikkert være bekjendt i en vid Kreds, at hendes Moder, Fru Behrend, født Ravnkilde, er en i høj Grad fortrinlig Violinistinde.

* * *

Hr. *Henrik Lindemann* ligger i Underhandling med Kristiania Tivoli om at give nogle Forestillinger deroppe. Hans Personale bestaar foruden Hr. L. af Frk *Lydia Sørensen*, Fru *Krum*, Frk. *Mathilde Berg*, Hr. *S. Neumann*, Hr. *Emil Helsengren*, Hr. *Fjeldstrup*, Hr. *Nathansen* og Hr. *John. Petersen* (Regissør) samt flere yngre Kræfter fra Kasino.

Der skal bl. a. opføres »En Tur til Marienlyst« i lokaliseret Bearbejdelse af en norsk Forfatter, og to ny Helaftens-Farcer samt iøvrigt Lystspil og Enakts-Operetter.

* * *

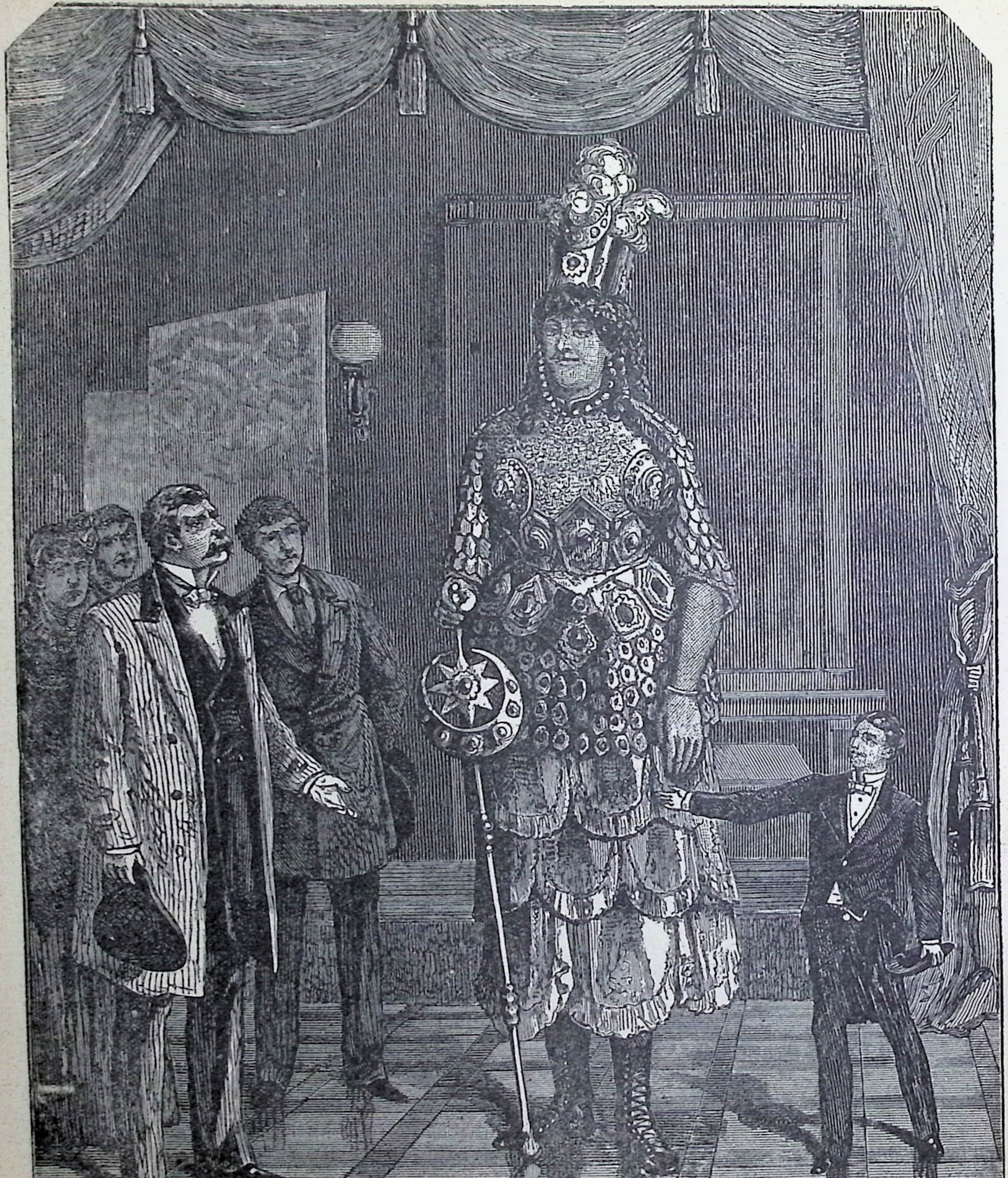
Hr. *Carl Nielsen* skal efter Forlydende af Kasinos ny Konsortium have modtaget Tilbud om at beklæde Embedet som Theatrets Sceneinstruktør i næste Sæson.

Fra Nørrebros Theater.

Blinkfyret kom forleden pludselig ud i Theatret i Ravnsborggade, akkurat i rette Tid til at være *Fjerdemand til en Whist*. Og *Blinkfyret* morede sig kostelig.

Gaa endelig derud medens Hr. *Schmidt* endnu giver den ubetalelige *Roed* (staves *Rod* og udtales *Korfitzen*), De vil ikke fortryde Kronen eller — hvis De er unummereret — den halve.

I den nærmeste Fremtid skal *Blinkfyret* skrive en lang Sludder om Hr. *Schmidts* Theater, som vi har til Hensigt at rose paa det forfærdeligste.

Fra Castans Panoptikon.

Parfumer!!

Ægte amerikanske importerede.

Rose — Violet — Ylang Ylang — Essbouket — Liliekonval
etc. etc.

Største Udvalg!!

Faaes i Uhrflaconer à 75 Øre.

Nr. 9 Østergade Nr. 9.

Concert du Boulevard

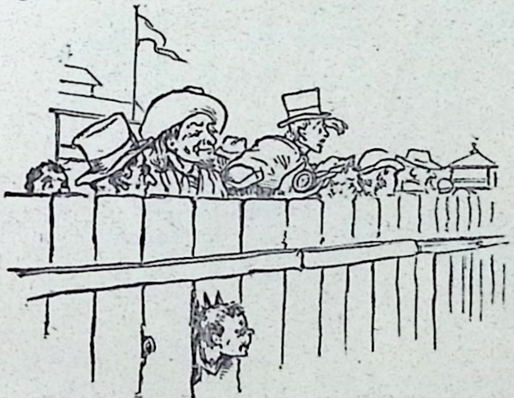
Hver Aften fra 8—12
Concert & Variétéforestilling.

Nørrebros Theater.

I denne Uge
hver Aften fra 8 —2
Se Programmet!

Specialforretningen
for
Herreunderbeklædning
anbefales
Hartvig Rasmussen
47, *Vimmelskaftet* 47.

Hvad er der paa Færde?

Scene udenfor Blinkfyrets Expeditionskontor Dagen »Blinkfyret« udkommer. (Bude ventende paa Numre til Forhandling).

Etablissement National

hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½
hver Aften
Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

Tivoli Varieté.

Hver Aften
Optræden af Miniaturkomikeren
Hr. Peter Hansen
Frk. Agnes Thomsen samt
Frk. Alvilda Bjerring.

Alfred Bøttger

Ur- & Kronometermager
Kjøbmagergade 42
Ligefor Løvstræde.

Artikler for Herrer
faaes i
Cigarforretningen
Gothersgade 113.
Eberhardt,

Chr. Berg,

Vesterbrogade 70

Anbefaler sit store Udvalg af færdigsyet og med **Fagmærket** stemplet Fodtøj. — Særlig anbefales et stort Parti Damefjedersko meget solide à 7 Kroner Parret.

Nyt!

Nørrebros Ølhalle

Hj. af
Nørrebro- og Blaagaardsg.
anbefaler
Dinérs og varme Frokostretter hele Dagen.
Billard forefindes. Billige Priser og hurtig Expedition.
Ærbødigst
F. V. Hansen.

Møbler og Madratser

omstoppes og betrækkes, saavel ude som hjemme. Gulvtæpper aftages udbankes og opbevares, samt alt til Tapetfaget hørende udføres solidt og yderst billigt.

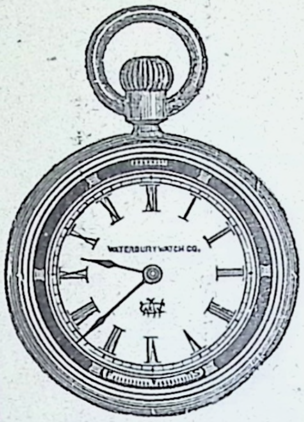
Tæpperne holdes assurerede.

N. C. Dobel,
Sadelmager og Tapetserer.
Laxegade 10, 2. Sal.

KONFIRMATIONEN

&

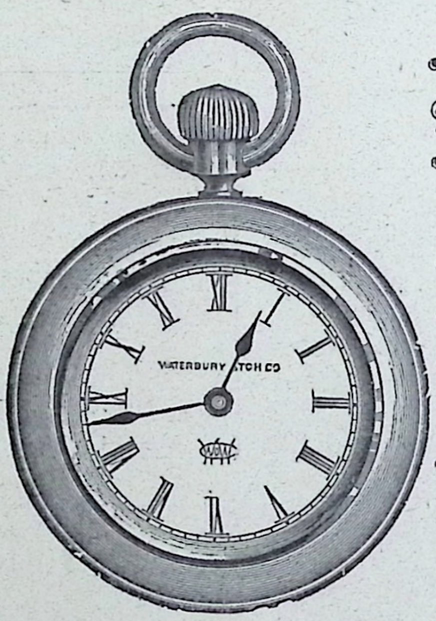
Waterbury

10 Kr.

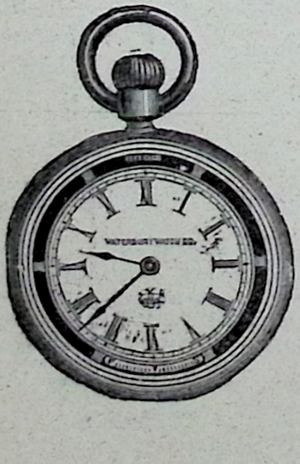
&

15 Kr.

Dame- & Herre-Uhre.

2 Aars Garanti!
Yderst nøiagtige!
Solide!
Justerede!

Waterbury Lommeuhr Co.
Østergade 9.
Otto Philipson.

C. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.

Den 15. April 1888 — Nr. 14

BLINKFYRET

Udgivet og redigeret af Frits Cetti.

Grev Mogens Frijs

En Duelhistorie.

Indledning.

Denne Virkelighedsskildring har en moraliserende Tendens; det er Hensigten hermed at reformere Samfundet og sætte en Stopper for den rædsomme Duelmani, der i den sidste Menneskealder har hærget vort lille Fædreland. Hvem husker f. Eks. ikke Duellerne mellem:

Topsøe—Steenstrup;
Watt—Meyer;
Rosenberg—Watt;
Vincent—Berggreen;
Aug. Jensen—Hørup;
Prosch—Hørup;
Cawling—Hansen?

De var ganske vist ublodige, men dog et Brud paa Loven og Moralen.

Nærværende Duelhistorie havde nu et bloddryppende og i enhver Henseende tragisk Udfald. Den kan maaske derfor tjene til Advarsel for de overhaandtagende Lysthavende.

I.

Filosof og Diplomat.

Mogens Krag-Juel-Wind-Frijs er Kammerherre og Hofjægermester, Besidder af Grevskabet Frijsenborgs nordlige Del og Stamherre til hele Grevskabet, Landstingsmand og Ridder af Danebroge m. m.

En høj, smækker Mand; distingueret af Ydre, soigneret og smagfuld i sin Klædedragt; let krummet Næse, fregnet Teint, blond Haarvækst, rødlig Knebelsbart; lyseblaa, lidt døsige Øjne; en behagelig, noget blaseret Optræden.

Forbausende godt har han holdt sig: i fyrretyveaars Alderen har han en Trediveaarigs Udseende.

Han er gift med den smukke, indtagende Komtesse *Danneskjold-Samsøe*.

Privat dimitteret, som saa mange af vore unge Adelsmænd, blev han Student med anden Karakter i 1868.

Grev Mogens, 16 Aar gammel.

Skønt han aldrig, hverken før eller senere, har vist Interesse for Videnskab og Literatur, gav hans Tilsynekomst indenfor Universitetets Mure dog snart Anledning til en hæftig, literær Fejde mellem „Dagbladet"s Redaktør, Hr. *Carl Steen Andersen Bille*, og en Filosofus udi egen Indbildning, Hr. studiosus perpetuus, Manuduktør *Rudolf Schmidt*, — og Slaget stod om selve den filosofiske Lærefrihed.

Den lille Mogens — han var forresten tyve Aar — var *den Gang* fuldstændig uberørt af denne Verdens syndige Smitsot og formastelige Tvivlesyge; — hans Ledetraad var Balslevs *Lille*.

Og tænk Eder, alle I *Blinkfyrets* talløse Læsere! For en Snes Aar siden tvang Staten — „den kristelige og moralske Stat", som *Jacob Scavenius* vilde sige — den *tvang*, gentager jeg, unge, uskyldige Studenter til at overvære filosofiske Forelæsninger, holdte af Fritænkere (*horribile dictu*!) som *Brøchner* eller *Heegaard*, af Mænd, der var frække nok til at søge efter Sandheden fremfor at naa den sovende.

Ganske vist, som en Modvægt var det beordret, at man tillige skulde høre *Rasmus Nielsen*, der fornylig havde ladet den evige Strid mellem Tro og Viden gaa op i en højere Pærevælling. Men hvad hjalp det, at Manuduktør Schmidt tyllede Professorvællingen ned i Halsen, naar den højgrevelige Barnemave allerede var pærefuld af Brøchner eller Heegaard?

Derfor sattes alt i Bevægelse, Lensgreve, Minister, Manuduktør, og en kultusministeriel Skrivelse overantvordede Mogens til Rasmus Nielsens Enebehandling, en stor Begunstigelse, da denne Professor i de Aar var meget lemfældig.

Eksamensdagen begyndte.

Universitetsgangene og Stentrappen var besat med Studenter; saa skred Grev Mogens henover Frueplads, eskorteret af to dandyklædte Personer, et Par grevelige *Petersdorffer* fra Roepstorf.

Eksaminationen begyndte.

Auditoriet var stuvende fuldt, Døren slaaet op paa vid Gab, i Gangen Hoved ved Hoved. Rs. Nielsen gav Ordre til at lukke Døren — Ikke en Kæft brød sig om, hvad han sagde.

Saa fortsattes Eksaminationen, idelig oplivet af Udbrud, som disse:

— „Kan Greven noget?"

— „Aa-h, men han klarer den; han har jo havt Rudolf til Manuduktør."

— „Den er god nok."

Rs. Nielsen rejste sig halvt op, som vilde han paabyde Taushed, dirrende, askegraa i Ansigtet, men uden at mæle et Ord satte han sig atter ned. Han havde øjensynlig en Følelse af, at han selv havde givet Anledning til Demonstrationen, ved egen Skyld mistet den Autoritet, han ellers, og det med Rette, besad blandt den studerende Ungdom.

Overhøringen var til Ende. *Rasmus* havde talt længe og aandfuldt, *Mogens* kort og paa en Maade fornuftigt; — *Mg.* var Resultatet.

Cand. phil. Mogens Frijs skred atter henover Frueplads, rystende Universitetsstøvet af sine højadelige Fødder — det var *sidste* Gang, han betraadte Videnskabens hellige Haller.

Ud fra denne mærkværdige Begivenhed fandt Bille og Schmidt sig foranlediget til at forlyste „Dagbladet"s Læsere (1869 havde „Dagbl." Læsere) med spaltelange Udviklinger om filosofisk Lære — og Hørefrihed, demokratiske Lighedsprinciper etc.

Mogens holdt — takket være Kultusministerens Skrivelse — vedblivende fast ved den danske Adels tusindaarige Valgsprog: „Frygt Gud og ær Kongen"; *han* blev aldrig smittet af Nutids Kræftskader, som moderne Videnskab, fri Tænkning, konstitutionelle Grundsætninger. Forøvrigt uddannede han sin Aand paa forskellig Vis:

Han læste *Figaro* og *Dagens Nyheder*, *Octave Feuillet* og *Hans Lassen Martensen*; dyrkede *Giese*, *Kett* og *Bournonville*; foer fra Hofbal til Maskerade, fra Væddeløbsbanen til Beriderstalden; skød vilde Geder paa Corfu, fangede norske Bjørne, blev en fuldendt Parforce- og Fasanjæger; studerede Diplomatiens intimeste Hemmeligheder i Berlin og London, Paris og Monaco.

Saa blev han Landstingsmand og Ministeremne, stemte for Københavns Befæstning og plejede Underhandlinger med *Jens Busk*. Han har vel havt Ordet en 5—6 Gange; ingen, absolut ingen, mindes, hvad han har sagt — han er kvalificeret til at blive *Rosenørn-Lehns* Efterfølger.

II.

Udfordringen.

En Junidag paa Skrænten ved den store Granplantage. Næstved Landevej ligger neden for som en perlegraa, udtørret Flodseng. Rundtom forkrøblet Grankrat, i Baggrunden mastehøje Stammer, længere borte *Klosterets* rødtakkede Gavle.

Dirrende Hede over Skrænten, dirrende Hede og støvet Tørke over Vejen, dirrende Hede over de tungsindige Rugmarker, der breder sig henimod Fensmarks slanke Kirkespir.

Det er trykkende Varme, trykkende Stilhed.

Hele Naturen ligger hen i en Døs: Koglerne hænger og sover paa Granen, Mariehønen gider ikke løfte Vingen, graagrønt Lav og brungult Mos er sammenvisnet.

Og Drengene, de blunde saa rart.

For der er Drenge, rigtige Skoledrenge, *fem* forsorne Herlovianere.

Det er Søndag, og de har forspist sig i Sødsuppe, Kalvesteg og Æbleskiver.

Men Myrerne sover ikke, ejheller *Mogens* derhenne under Bøgen; for der er en Bøg, om end en usselig lille en.

Mogens er lille af sin Alder og meget spinkel, sjudsket paaklædt og fuld af Pletter. Forøvrigt en rask Dreng og god Kammerat, luddoven, men flink i dansk Stil, og saa er han ulykkelig!

Seksten Aar gammel, Stamherre til Frijsenborg, men ulykkelig, og saa er der en Myretue.

Derfor faar Søvnen ingen Magt over ham: Alt er uretfærdigt og løgnagtigt, hele Herlufsholm er én stor stillestaaende Løgn, og Næstved med, Løgn hver en Stump, Venskab og Kammeratskab, *alt* er Løgn. Men Kærlighed er det Huleste af det Hule. Lyst er det, knitrende, knagende, flammende, flimrende, ulmende, osende Lyst, men *Lyst* og aldrig Andet. Hvorfor havde ellers den violblaaøjede, brunlokkede Frøken (*nomina mulieris odiosa*) forleden set saa mildt til *Ejnar Sehested*, Broholmeren? Er Ejnar Greve og Stamherre? Nej, men han er kønnere, og saa kan han danse. Det kan Mogens ikke — Kærlighed er *Lyst* og aldrig Andet!

Mogens havde talt, som han plejede van, halvhøjt snøvlende; saa snærrede Broholmeren:

— „Du er et Vrøvl, Mogens.“

— „Sa'e Du Vrøvl?“

— „ Ja, hvad saa?“

Broholmeren strækker sine Lemmer, og springer op, en køn, kraftig Prygl.

Et Ord tager et andet.

— „Du skal slaas med mig,“ fremhviner Mogens.

— „Ska'e det være paa Næverne, Spirrevip?“

— „Nej paa Kaarder.“

— „Du er et Fæ.“

— „Men en Adelsmand.“

— „Jeg med.“

— „Din Bedstemoder var en Skolelærerdatter.“

— „Og Din — Datter af en Vaskerkone.“

En Duel er uundgaaelig, thi *Kærlighed er Lyst og aldrig Andet.*

Mjødflasken tømmes, Femmaden glider ned, ubrødelig Taushed besværges.

To Kartelbringere og Sekundanter udpeges; den femte Herlovianer forbeholder sig Lægens Rolle.

I de nærmeste Dage hersker hemmelighedsfuld Travlhed; Mogens's Mansketskjorter — fineste hollandsk Lærred — forvandles til Dynger af Charpie; Broholmerens solide Natskjorter afgiver Stof til alenlange Bind. Naar Mørket falder paa, lister et Par stivbenede Drenge ned ad Trapperne, hen i Baggaarden — det er Sekundanterne. De stanser ved en stor Slibesten, ser sig forsigtig om, og trækker to blinkende Fleuretter frem af Bukselinningen. Slibningen begynder, og efter kort Tids Forløb er de dupskoede Fleuretter spidse som Skomagersyle, aldeles upaaklagelige Mordvaaben. Saa afgnides med Omhu hver Rustplet, thi Rust og Blod forliges som Fanden og Vorherre!

III.

Duellen.

Duelreglementet er saalydende:

1) Klædedragten er ustivet Skjorte, uredt Haar, Bukser og Gymnastiksko.

2) Før Kampen rækker Duellanterne hinanden en hjærtelig Haand.

3) Sekundanterne i Forening bestemmer Duelpladsen samt afgør, hvor Duellanterne skal staa. Solen kan umulig faa Lov til at skinne Parterne i Ansigtet.

4) Kampen finder Sted med to tilspidsede Fleuretter, tilhørende Mogens men forresten ikke betalte.

5) Efterat Parterne har stillet sig i Fægteposition, begynder Broholmerens Sekundant at tælle. Naar han har talt til Tre, tager Kampen sin Begyndelse.

6) Duellen holder op ved første Blodsdraabe.

7) For at undgaa Livsfare maa der kun stikkes efter Armene og Laarene; Hoved, Hals, Bryst og Underliv er fredhellige; det anses for ufint at støde til Smalben.

8) Skønt det er en Selvfølge, at den Saarede anses for forpligtet til overfor Inspektør *Leth* at erklære, at der foreligger et Ulykkestilfælde fremkommet ved et Passerstød, i hvilket Øjemed Broholmerens Passer medbringes paa Kamppladsen, saa er det dog rigtigst, at Sejerherren flygter. Sejerherren har Tilladelse til at medtage Mogens's Guldur og Guldkæde samt pantsætte disse Genstande. Sedlen returneres ved første given Lejlighed.

Duellen fandt Sted Søndagen den 9de Juni 1865 i Skoven bag den lille Granplantage.

Kamppladsen er rentud idyllisk: blødt, friskt Grønsvær hegnet af tæt grøn, græsgrøn, rentud spinatgrøn Underskov og slanke Bøge, gennemrislet af et lillebitte drivende Kildevæld.

Dødbringende Taushed hviler over Pletten, kun afbrudt af Skovskadens hæse Skraal.

Duellanterne er alvorlige, men fattede — de er jo Adelsmænd; Sekundanterne noget vaklende — de ser i Aanden Professor, Rektor *Christian Listovs* tunge Haand suse gennem Luften; *Lægen* er absolut nervøs — han frygter for, at han ikke er sit ansvarsfulde Kald voxen.

Der er talt til Tre!

Som et Lyn farer de staalblanke Klinger frem, svøbes klirrende ind i hinanden, skilles atter, mødes og skilles Gang efter Gang, skilles og mødes, mødes og skilles, skilles og (kort sagt)

Broholmeren har øjensynlig Overtaget: han har det bedste Haandelag, er den stærkeste og saa er han knurrende rolig.

Kampen skifter Karakter, faar et Helvedes Præg.

Mogens er bleven hidsig, han støder i Blinde, respekterer hverken Bryst, Underliv, eller noget.

Sekundanterne har øjensynlig tabt Hovedet.

Broholmeren er stadig rolig, men han sætter Foden fastere mod Grønsværet og halser som en Rasende mellem Tænderne.

Atter griber Mogens Offensiven; med uheldvarslende Klirren flyver hans Klinge til Side, et Kontrastød og — et Skrig!

Pladask, — Farvel Mogens!

Blegnende samles de Andre om den Saarede, knapper Bukserne ned — der er s'gu Blod paa Skjorten.

Lægen er nær Besvimelse. Broholmeren har Færten og river Skjorten til Side.

Midt paa venstre Laar findes et lillebitte Hul, hvorfra Blodsdraaberne langsomt siver frem.

Snart er Alle i Aktivitet: En henter Kildevand — andre antiseptiske Midler havde man ikke den Gang —, en Anden bader *Saaret*, en Tredie bedækker det med tommetykt Charpie.

Derpaa omvikles Benet med et Par Bind, den medbragte Mjødflaske tømmes, og Mogens vandrer hjemad i brillant Humør men skrækkestivbenet og kalveknæet.

Næste Dag er der almindelig Raadslagning; den Saarede synes, at Stivheden er i Tiltagende. I Nøden søger man Hjælp hos en af Dimittenderne.

Bandende og sprøjtende af Arriskab kommer den store Mand ned, iført Slobrok og Weichselsrørspibe.

Ikke synderligt læmpeligt afrives Bindet, og *Saaret* underkastes en yderst overfladisk Diagnose.

— „Drengestreger, — Knappenaalsstik — Hefteplaster, Hold Kæft,“ brummer han.

Saa smældes Ørefigener ud til Højre og Venstre, til Saarede og Usaarede — og *Mogens* har overstaat sin *første* Affære.

Det bliver rimeligvis den *sidste*, med mindre Hr. Greven vil udfordre sin fhv. Sekundant

Herloff.

Redaktionsbemærkning. „Blinkfyret“ afventer med Sindsro, at *Rudolf Schmidt*, *Gamlegrove* og *P. A. Rosenberg* skal beskylde vor Medarbejder for at have plagieret *V. C. S. Topsøe* og *J. P. Jacobsen.*

Selskabsliv.

Moralminister *Scavenius* tog levende Del i Dansen paa *Hofballet* i Søndags, men forlod tidlig Festen.

* * *

Ogsaa i flere *private Huse* var der Festlighed i Dagens Anledning. Saaledes, foruden hos flere Grosserere, en Urmager, en herværende Isenkræmmer samt to Possementmagere — endvidere hos Enkefru *Glogau*, som var Genstand for megen Hyldest, ja rent ud sagt Kultus — fra sine særdeles udvalgte Gæsters Side.

* * *

Sportsmanden Hr. *Ingeman Petersen* foretog samme Aften en længere Fodtur op og ned ad Sølvgade.

* * *

Hs. Ekscellence, Kultusminister *Jakob Scavenius*, er i Anledning af Kongens Fødselsdag bleven udnævnt til Storkors af Dannebroge. — Dyden belønnes!

* * *

Redaktørerne *Gamlegrove*, *Evigungecarstensen* og *Fedhansen* er derimod *ikke* blevet til noget.

De bliver saamænd aldrig noget.

* * *

Hr. *Owen jun.* er bleven forlovet med Frøken *Christmas-Dirkinck-Holmfeldt.*

* * *

Da Hr. Boghandler *Lohse*, den bekendte ivrige Rytter og Hesteven, ikke *kunde* komme til Hofballet, formaaede han en herværende *Hoffähig* til idetmindste at tage hans Klaphat med derop. Den *Hoffähige* gik med den i Haanden hele Aften.

Hr. *Lohses* beklagelige personlige Udeblivelse skyldes efter Forlydende en fatal Forglemmelse fra Overhofmarskallatets Side.

* * *

Hr. Brygger *C. Jacobsen jun.* havde forleden indbudt Repræsentanter for Pressen til at tage Ny Carlsberg Glyptothek i Øjesyn. Han indledede Festen med følgende Tale:

»Jeg har inviteret d'Hrr. saa tidlig herud, for at De i ordenlig Tid kan være hjemme igen og dér spise Frokost.«

Derefter besaa man i flere Timer og med stigende Interesse de talrige Kunstværker.

* * *

Skuespillerinden, Frøken *Camilla Kragh*, er blevet forlovet med Hr. Rentier Landsberger.

* * *

Første Paaskedag den 1ste April Kl. 12 Form. samledes største Delen af *Folketingets* og *Landstingets Referenter* til en ekstravagant Frokost i Langelinjes Pavillon. For første Gang i umindelige Tider spiste her Højre- og Venstrereferenter Side om Side. I bevægede Taler drøftede man indgaaende den tilspidsede Situation, sang første Vers af forskellige Fædrelandssange og største Delen af de Sange, der siden 1849 er skrevet til den danske Rigsdag.

Under livlig Passiar gik man tilbage til Rigsdagen, hvor man refererede saa godt man kunde — efter den rystende Meddelelse, man modtog i Porten om Provisoriet.

* * *

I Kasino saas i Fredags Deres kongelige Højheder *Kronprinsen* og *Kronprinsessen* med de kongelige Børn, Prins *Valdemar* og Prinsesse *Marie.*

I Suiten saas Kammerherre *Oppen-Schilden*, fhv. kgl. Yachtkaptajn, Kammerherre *Hedemann*, Greve *Holck* o. fl.

Direktør Rasmussen modtog de høje Gæster og overrakte Damerne meget smukke Buketter.

Kronprinsessen var sortklædt, Prinsesse Marie derimod i en krêmefarvet Robe og dito Hat, begge besat med lyserøde Roser.

* * *

Redaktionssekretær ved »Morgenbladet«, Hr. *A. Hammershøj* er i Onsdags bleven viet til Frk. *Strange.*

* * *

Bankassistent *A. Behrendt* er i Onsdags viet til Frk. *D. Levy.*

* * *

Aarhus' skønneste Dame, Frk. *Thulstrup*, blev i Torsdags i *Frue Kirke* viet til Hr. Overretssagfører *Sporon.* Bryllupsgildet fandt Sted paa Skydebanen.

En Verdensdames Kontrabog.

(Sandfærdig Episode).

Der kom igaar en *bedrøvet* Kolonialvarehandler op paa *Blinkfyrets* ny Kontor og sagde med et dybt Suk og nedslaaet Holdning:

»Kan det more Dem at høre en forfærdelig sørgelig Historie?«

»Javel, kør bare væk!«

»Ser De, man *maa* jo give Kredit i disse snavs Tider, ellers er der slet ingen, der vil købe noget mere — ak! . . . og saa . . . De forstaar vel nok, hvad jeg ulykkelige Menneske mener?«

»Fat Dem! At tage paa Kredit er, ret beset, en ganske fornuftig Ting — *Blinkfyret* har saamænd i sin Tid selv . . . hm! . . . De vilde have sagt?«

»Jeg vilde have sagt (tager sit Lommetørklæde frem) — jeg vilde have sagt, at naar en betitlet Dame med et Ydre som og som boer i Byens mest aristokratiske Kvarter (grædende) Se paa denne Kontrabog Hun skylder for seks Maaneder Og jeg, jeg troede hende saa godt, netop fordi hun kun vilde tage sine Smaafornødenheder hos mig . . . *Smaafornødenheder* . . . Tak Skæbne! Dér, læs Bogen — læs Bogen, siger jeg.«

De ophidser Deres elskværdige Nerver, kære Højstærede! Alt, hvad der staar i *Blinkfyrets* Magt vil vi stedse gøre for vore Abonnenter; men i dette Tilfælde forstaar vi ikke saadan rigtig, hvad vi . . .

»De skal hjælpe mig til min Ret, skal De«.

»Min Herre! *Blinkfyret* rødmer over Deres Uforskammethed. Vover De at antyde, at *Blinkfyret* nogensinde har havt noget — ha! — at skaffe med forgældede Personer, end sige da med Damer af et Ydre, som — hvordan var det De sagde? Hvad? (med Armene overkors) Hvor tør De *nævne* noget, der i Miles Afstand strejfer Demimonden, her paa vort agtbare og afholdne — afholdte, mener vi — Kontor?

»Om Forladelse, jeg læste i sin Tid, hvor kærligt og smukt De tog Dem af Etatsraad *Levy*, da man havde listet Pengene fra ham i Italien, og saa troede jeg (pludselig hidsig) . . . men, hold Dem i Skindet — bliver jeg aldrig Etatsraad, kan jeg maaske blive Borgerrepræsentant — det er der s'gu saa mange, der kan — og saa stemmer jeg, bare for at krepere Dem, *mod* Nattebeværtningerne, hvor vil De saa gaa hen om Aftenen, hva'b'faler?«

» Naa! godt Ord igen, Gamle! Kan det være Dem nogen videre Trøst, at vi blader Kontrabogen igennem, skal vi saamænd gærne gøre det, men mere er det os jo ikke ret godt mulig at stille op med den Affære.«

»Blade i den —, Skidt! De behøver bare at læse én Side ned, saa vil De — selv om De, stædige Fyr, ikke vil andet — give mig Lov til at være knusende gal i Hovedet paa denne . . . denne . . . men, ské, hvad der vil, en Dame af det bedste Selskab er hun nu alligevel.

»Nok, Hr. Kolonialraad, nok! Kom med Bogen.

Og saa læste *Blinkfyret* paa den Side, det tilfældig slog op, ordret følgende Gældsposter:

d. 1ste —	$^1/_1$	Daase Appetitsild.
	1	Terrin Gaaseleverpostej.
	1	Krukke Kaviar.
	1	Dunk Curacao.
	1	Fl. Angosturabitter.
	$^1/_2$	Fl. * * * Kognac.
	1	Pd. Valdnødder.
	1	Pd. Theaterkonfekt.
	50	Cigarer.
d. 2den —	$^1/_2$	Fl. Rom.
	1	Stk. Læbepomade.
	1	Pd. grøn Sæbe.
	1	Krukke Bjørnepomade.
	$^1/_1$	Fl. * * * Kognac.
	4	Siphons Sodavand.
	2	Pd. Theaterkonfekt.
		Fyldt en Ispose.
	1	Sennepskage (fransk Patent).
	2	Fl. Portvin.
	$^1/_4$	Pd. Dadler.
	100	Cigaretter.
d. 3dje —	1	Pd. stødt Melis.
	2	Citroner.
	$^1/_2$	Fl. skotsk Whisky.

Lateris.

osv. paa næste Side.

Den tungsindige Kreditor sagde os hvem Damen var — det havde vi forresten straks set paa Bogens Omslag — og tilføjede: »Er det alligevel ikke vel rigeligt for en enlig Dame af de højere Klasser:

Det gav *Blinkfyret* ham straks Ret i, og tænkte ved sig selv, *den* Dame er da ialfald ikke Morfinist — hvordan hun saa forresten ellers er.

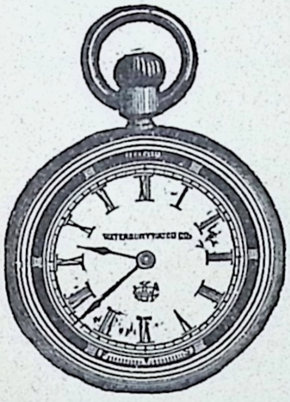
Og *Blinkfyret* følte en kriblende Lyst til at bringe hendes Portræt; men dyede sig.

Lord Waterburys Afskedsfrokost.

Blinkfyret tog Afsked med sin tidligere Udgiver ved en lille Frokost. I Dagens Anledning udkom et Miniatur-*Blinkfyr*, hvis første Side saa saadan ud (det ingvendige er af en for intim Natur til at røbes):

Ekstranummer. — Den 31te Marts 1888.

Farvel du kære Gumle!

Lord Waterbury,

(vor hidtidige *Ud-giver*) giver — som De vel kan se, naar De da ellers har Øjne i Hovedet — idag en Frokost, for at vi ikke skal gaa rent fra Forstanden af Sorg over hans Bortgang — til Østergade Nr. 9.

Han har endnu engang ønsket, at

Selskabsliv.

Musikprogrammet ved Lord *Waterburys* Frokost er følgende:

Blinkfyr-Galop.
Blinkfyr-Tromme-Polka
Waterbury-Polka.

Af Mad og Drikke er der:

Bouillon.
Indbagt Agerhønebryst.
Roulet med Reier & Asparges.
Roastboeuf.

Kold Anretning:

Hummer og Lax i Mayonnaise.
Halmstads Lax.
Gaasebryst, røget
Oxetunge, røget
Ægte Strasborger Gaaseleverpostei
Ocean Trout.
Reier, Radiser.
Sardeller.
Sardiner.
Flamske Sild.
Benløse Sild.
Salater.
Kompotter.
Fromage de brie.
Roquefort, Neuchâtel o. s. v.

Rognon sauté.
Gullasch.
Dessert: Jordbær. Kager.
A. de Luze & fils: Château Paveil Margeaux 1881.
Caffe, Cognac, Liqueurs, Cigarer.

Efterskrift.

En af de adskillige Talere vil ventelig sige noget paa Vers. Hoslagte Miniatur-Blinkfyr véd det, for Mennesket har gaaet og øvet sig halvhøjt paa Historien i mindst en Time.

Slutningen er saadan noget lignende som:

(Rhytmen har Bæstet sandsynligvis stjaalet fra den berygtede »Lille Fugl, nu er Du fløj-et«)

»Lille Otto! Ork, Du kære!
Du vil ikke *blinke* mér
Du vil ikke mere være
med til dettehersens her.
Naa; Farvel da glade Borger!
— Waterbury-Company
vil erstatte Dig de Sorger,
Du har haft blandt *Folk som vi*.«

(Stort Kor, med Omkvæd af de to sidste Linjer.)

Sikken en Overraskelse.

Denne Gang er det Kasino, der har gjort den. For man havde jo tænkt sig, at det var Glückstadt, der skulde gøre den. Men Glückstadt er for lavstammet.

Det er hvad han er.

Den allerbedste Overraskelse vilde have været, hvis Hr. Cetti virkelig var kommet splitter nøgen ind paa Scenen med en Handske paa.

Maaske havde han ikke engang Handsken. Derimod er Fanden løs i Amaliegade.

De Folk er gale, de kommer Gud hjælpe os alle med noget Nyt, ovenikøbet med noget Godt, det har de Mod til.

Idéen er forøvrigt ikke saa fjantet, thi *saa fjollede* er Københavnerne alligevel ikke, de giver s'gu ligesaa gærne deres Par Syle ud for at se god Komedie paa Kasino, som de vil give meget mere end hvad de har Raad til for at se skidt Komedie paa det kongelige. Hvis nogen skulde have Lyst til at vide nogetsomhelst om Sagen, saa: *Barkis is willing*, Blinkfyret med.

Tja! „hvad skal vi forresten finde paa", det var netop det, Blinkfyret sagde til sig selv, og saa gik Blinkfyret fræk ud og interviewede Konsortiet.

Det var det grueligste Spænd. Vi fik det hele at vide, og sidder nu her og véd det. Den nye Komedie bliver forfærdelig indviklet. Personlisten alene er saa vanvittig, at man har maattet konsulere Professor *Steenberg*. Men heller ikke det hjalp. Og efter at man havde opgivet sig selv og alt — og alt muligt, saa kaldte man Stykket:

Skilsmissens Overraskelser
eller
To Svigermødre for én.

Det er noget af det frækkeste, der er budt Folk. Pyt! med at Stykket er opført 3 Gange uendelig mange Gange i Paris — *vi er Gud ske Lov Kaniner.*

Handlingen er som skabt til at trække Folk paa. Konsorterne har sat en Mængde Penge i Foretagendet, noget Konsorterne forøvrigt aldrig har været bange for. Faa de ingen Fornøjelse af denne Historie, saa er Københavnerne heller ikke Komedie værd.

Thi der er ved denne Lejlighed sat et saa stort Apparat i Scene, der er telegraferet og retelegraferet til Paris efter en gruelig Maalestok. Richard Kauffmann har været paa Tæerne, mange har været paa Knæerne, men — kort sagt — Stykket opføres nu alligevel iaften.

Blinkfyret har erfaret, at *Henri Duval*, gift med *Diana*, og en meget velhavende Mandsperson er bleven bidt af en gal Komponist, og dertil har han en Svigermoder, *Madame Bonivard*, med en *pikant* Fortid.

Stakkels Fyr!

Denne Svigermoder er en snedig Kvinde. Hun har faaet indført i Skindets Ægtepagt, at han skal ud med 100,000 Franks, hvis Skilsmisse finder Sted. Saa gør han naturligvis alt muligt for at kapre Sylene, og efter en huslig Scene af megen Virkning bliver Svigersønnen enig med sig selv om at slaa sin spekulative Svigermoder *„En paa Øret"*.

Men Mandens Kone kommer tilfældig — og uheldigvis imellem, faar Lussingen — og saa finder Skilsmissen Sted.

Der er ovenikøbet en ædel Mand i Stykket; han hedder Chapeaubas, eller saadan noget lignende. Han vægrer sig paa Octave Feuillets Manér ved at elske den Kvinde, han elsker. Saa fordufter Klaphatten, og en Onkel, en ældre Skipper, indfinder sig og laver Ballade i Landskabet. Hvad skal en Stud i en Assiet Agurkesalet!!

Skipperen generer Familien ved at fortælle, at han har været paa fransk Figaro med Ma-Damen.

Og saa bliver den ulykkelige Henri endelig forelsket i en vis Mademoiselle Gabrielle, et Koncertbekendtskab, og gifter sig med hende. Saa gifter Svigerfaderen sig med sin Datters Mands Kone (dette skér naturligvis ved et fremmed Badested) og saa indfinder den forhenværende Svigermoder (hende med det hæftige Sind) sig og forhindrer med aldrig svigtende Frækhed ethvert Kærtegn mellem Ægtefolkene.

Stykket gaar som sagt iaften.

BLINK.

Digterkomponisten *Charles Wagner-Kjerulf* er vendt tilbage fra Berlin, hvor han lige opnaaede at se Kejseren trække i de nye Klæder.

* * *

Det er absolut grebet ud af Luften, hvis det skulde blive paastaaet, at Literatøren Hr. *Poul Marcussen* skulde have leveret det kgl. Teater en *original* 5-Akts Tragedie.

Hr. Marcussen har end ikke tænkt paa hvor han skulde faa Ideen fra.

* * *

Fede Mænd i Danmark er Navnet paa en ny selskabelig Forening for Dans og Gymnastik (dansk Gymnastik), dannet i Slutningen af forige Maand.

De Bestemmelser, hvorpaa der lægges mest Vægt i Lovene, er følgende:

§ 1. Ingen maa veje mindre end 300 Pund (simpel Simpleks).

§ 2. For Overvægt tilstaas Kontingentfrihed, og under ekstraordinære Omstændigheder (6 Hager, 4 Normalmaver og 3-dobbelte Smilehuller i Knoerne) tilstaas Æresdiplom.

§ 6. Dog er Vattersottige aldeles udelukket fra at komme i Betragtning.

§ 9. I Tilfælde af Svindsot gives i 4½ Maaned indtil 200 Punds Rabat.

§ 11. Foreningen søger at skaffe sig en i høj Grad grundmuret Bygning.

§ 22. Haandvægte og Bismer gælder ikke.

Foreningen er stiftet af Koholderen Hr. *Carl Petersen*, Victualiehandler *Hannibal Marius Massen*, Overretssagfører *August Tyksen*, Pølsefabrikant *Folke Th-. Dorph-Severinsen* og Hr. *O. D. E. Wahn* — sidstnævnte er Kasserer og Revisor. Foreningen skal allerede tælle 37 Medlemmer, alle foreløbig tagne paa Øjemaal Ved privat Velvilje ser vi os i Stand til at nævne følgende:

Politikerne *Sørenkjær* og *Berg*, Pastor *Schous' Boe* og Skuespiller *Alfr. Møller*, Fløjtesolisten *Olaf Poulsen* og Ventrilokvisten *Gustav Lund*, Kandidaterne *P. A. R. Spæk* og *Ludvig Simon sen.*, Restauratør *Thor Jensen* og Rentier *Fr. Komo(de)-Dahl*, Sangeren *Valli* og Skriveren *Fedhansen*, Admiral *B. Ruun* og Japaneseren *K. O. Foed*, Journalist *F. L. Ommeneyer* og Grev *A. Lefeldt*.

Kontingentfrihed er tilstaaet Børsbaron *L. Orck* og den store Retslærde *Biliam-Silkeborg*.

Paa Ekspectancelisten staar Advokat *Gunnar Rée*. Som rejsende Medlemmer er optaget et større Antal *Finsen'er*.

Ved Vægten fungerer som sædvanlig Hr. *Th. Lohse*.

* * *

Digterløjtnant *Carsten W. Tuxen* forlader »vore Dage« for at henleve sine Dage i Fredericia.

* * *

Hr. Skuespiller *Hunderup*, hvis Virksomhed siden han forlod Direktørposten ved Kasino ikke har været saa overdreven stor, er i disse Dage bleven løst fra sit Engagement og rejser Søndag enten til Kristiania eller Stockholm, for at søge Beskjæftigelse for næste Sæson.

* * *

Dhrr. *Lindstrøm* og *Wilhelm Wiehe* ere fra næste Sæson engagerede ved det kongelige Theater.

* * *

Tivoliana. Hvad Øen, naar Udstillingen er forbi, og Marstrand har solgt Masser af Øl dér, til Sæsonen 1889 skal blive, er man nu endelig blevet enig om Den bag den nyopførte elegante Ølpavillon beliggende, af en lille Jordvold omgivne Plads, vil til næste Aar blive omdannet til en stor amfiteatralsk Tilskuerplads, der kan rumme 3—4000 Tilskuere, med en stor Scene, hvor 500 Balletdanserinder kunne optræde paa én Gang. Hele Terrænet kan i Lighed med Cirque Elyssée i Paris ved en sindrig Mekanisme overdækkes med et stort Lærredstag.

* * *

Hele Tivolifronten mod Vesterbrogade vil fra 1889 danne en smuk sammenhængende Facade, hvori »Kisten« ogsaa vil blive draget ind. I den, efter en flot som Triumfbue bygget Indgangsport, følgende Bygning vil der i Stueetagen blive indrettet en meget elegant orientalsk Kafé, udstyret med Palmer og andre eksotiske Planter.

* * *

De Folk, som tror at »Kisten« til evige Tider skal eksistere, svæve i én maaske meget sørgelig Vildfarelse, idet samme glade Etablissement ophører i 1897, derefter vil der inde paa Etablissementet og kun for Sommeren blive opført en flot Tingel-tangel med mange Kvinder.

* * *

Blinkfyret gøres opmærksom paa, at Forfatteren *Johan Keller* virkelig hedder Johan Keller; *Erik Dybdahl* er hans Pseudonym. Forresten hedder bemeldte *Digters* umuligste Værk *Moll-Toner*, ikke, som man af en Notits i sidste Numer kunde formode, *en Umulighed.*

* * *

Journalist *Ottesen*, »Dagens-Nyheder«s mest fremragende Medarbejder, er bleven forlovet med en Datter af Manufakturhandler *Schønberg*.

„Blinkfyret"s

Redaktør træffes hver Dag Kl. 12—2
Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal.

»— Mensch, ärgere mich nicht!«

„BLINKFYRET“

udkommer i April Kvartal under en til Dels ny Ledelse, idet den hidtidige Udgiver ifølge venskabelig Overenskomst er fratraadt, og Redaktøren med fornøden Bistand af Expeditionspersonale osv. selv overtager Udgivelsen af Bladet.

Blinkfyret vil fortsætte paa samme Maade som hidtil, men vil fremtidig være sine ærede Abonnenter og Læsere i Hænde hver Mandag Middag. For det Nr. som vi — paa Grund af de angaaende ovennævnte Overdragelser førte Forhandlinger — i Lørdags blev Publikum skyldig, skal vi i en nær Fremtid give behørig Erstatning og haaber, at man paa Grund af Blinkfyrets nu saa heldig overstaaede Ungdom og Uerfarenhed vil bære over med de begaaede Synder.

Den tidligere Udgiver lovede i Begyndelsen af Marts Maaned, at ny tiltrædende Abonnenter for April Kvartal gratis skulde erholde alle udkomne Numre. Dette galdt selvfølgelig kun de ny Abonnenter (for April Kvartal), som tegnede sig inden Udløbet af Marts, og de har enten allerede modtaget Januar Kvartal eller vil om kort Tid faa det tilsendt.

For de nu tiltrædende Abonnenter, som kunde ønske at eje de i Maanederne Januar-Februar-Marts udkomne Nr. af Blinkfyret — for ved Aarets Slutning at kunne have det hele samlet — vil dette være at erholde for 1 Kr. paa Bladets Kontor, Ole Suhrsgade 4, 4. S., som er aabent hver Formiddag Kl. 12—2 samt om Lørdagen fra Kl 12 Form. til Kl. 9 Aften.

Til Provinserne sendes Januar Kvartal mod Indsendelse af 1 Kr. 8 Øre i Postanvisning.

Etablissement National
hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté
I denne Uge hver Aften fra 8—12
Koncert & Variétéforestilling.

Specialforretningen
for
Herreunderbeklædning
anbefales
Hartvig Rasmussen
47, Vimmelskaftet 47.

Anbefales som velsmagende Tobak og kan erholdes hos alle Handlende.

Cirkus-Restaurationen
(Th. Christensen.)
Hver Formiddag er der i Café du Boulevard et stort Udvalg af varme Retter. Fiks Betjening og moderate Priser.

Møbler
oppoleres smukt, samt alt Snedkerarbejde i Møbelbranchen udføres efter elegante Tegninger. Enkelte Stykker, hele Møblement udføres i Løbet af kort Tid.
J. V. Brünes,
Snedkermester,
Nørrebrogade 150, 3. S.

Chr. Berg,
Vesterbrogade 70
Anbefaler sit store Udvalg af færdigsyet og med **Fagmærket** stemplet Fodtøj. — Særlig anbefales et stort Parti Damefjedersko meget solide à 7 Kroner Parret.

Alfred Bøttger
Ur- & Kronometermager
Kjøbmagergade 42
Ligefor Løvstræde.

Concert du Boulevard
Hver Aften fra 8—12
Concert & Variétéforestilling.

Nørrebros Theater.
I denne Uge
hver Aften fra —2
Se Programmet!

Tivoli Varieté.
Hver Aften
Optræden af Miniaturkomikeren
Hr. Peter Hansen
Frk. Agnes Thomsen

Haugsteds
Conditori og Café.
St. Strandstræde Nr. 3.
og Bredgade Nr. 4.
anbefales det ærede theaterbesøgende Publikum.
Prima Varer — Flink Betjening.

Artikler for Herrer
faaes i
Cigarforretningen
Gothersgade 113.
Eberhardt,

Nyt!
Nørrebros Ølhalle
Hj. af
Nørrebro- og Blaagaardsg.
anbefaler
Dinérs og varme Frokostretter hele Dagen.
Billard forefindes. Billige Priser og hurtig Expedition.
ærbødigst
F. V. Hansen.

Fritz Lauritzen,
Cigarer, Cigaretter og Tobakker.
26, Holmens Kanal 26,

Folketheatret.
I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

Dagmartheatret.
I denne Uge fra 7—10½
hver Aften
Se Programmet!

Kasino.
I denne Uge fra 7—10
hver Aften
Se Programmet!

Møbler og Madratser
omstoppes og betrækkes, saavel ude som hjemme, Gulvtæpper aftages, udbankes og opbevares, samt alt til Tapetfaget hørende, udføres solidt og yderst billigt.

Tæpperne holdes assurerede.

N. C. Dobel,
Sadelmager og Tapetserer,
Laxegade 10, 2. Sal.

KASINO.

Imorgen Søndag og fremdeles hver Søndag, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Fredag opføres:

Bag Plankeværket,

Lystspils Bagatel i 1 Akt.

(Første Gang)

Skilsmissens Overraskelser

eller

To Svigermødre for én,

Farce i 3 Akter efter Alex Bisson og Antony Mars.

Personliste:

Henri Duval, Komponist, ...	Hr. Pio.
Diana, hans Kone, ...	Frk. Olga Meyer.
Fru Bonivar, hendes Moder, ...	Fru Wantzin.
Cortulon, Henris Onkel, ...	Hr. A. Price.
Champeau, Henris Ven, ...	— Stigaard.
Bourganeuf, fh. Apoteker	— Stephensen.
Gabrielle, hans Datter, ...	Fru Orlamundt.
Mariette, ...	Frk. Mürer.
Victorine, ...	— Alma Madsen.
En Bonde, ...	Hr. Schiwe.
En Drager, ...	— Cohn.

Handlingen foregaar i Nærheden af Paris.

Samt

En paa Øret,

Operette i 1 Akt,

af Ph. Gille, oversat af Peter Sørensen. Musiken af Jules Casté.

C. C. Olsen & Co. Kjøbenhavn.

Den 23. April 1888. — Nr. 15.

Blinkfyret

Udgivet og redigeret af Frits Cetti.

Den ny Konsejlspræsident.

1888 er et mærkværdigt Aar!

For nu skal vi naturligvis ogsaa have en ny Konsejlspræsident.

„Hvem skal det være“, sagde *Blinkfyret* stiltiende til sig selv.

Og saa tog *Blinkfyret* en Sporvogn og kørte op i *Z's* anden Sals Lejlighed i den bevidste Gade.

— Er det nu Dem igen?

— Javel!

— Hvad er der nu i Vejen?

— Der er det i Vejen, at nu skal De være Konsejlspræsident, skal De.

— Gider ikke — det andet er meget nemmere.

— Aa—h, hvad — for min Skyld!

— Farvel *Blinkfyr*.

— Farvel Stædige.

Blinkfyret ryster sit Støv af sine Fødder.

* * *

Saa var der her i Byen kun Sophus Neumann tilbage.

Han sad i sit Hummer og spiste. — —

— Om Forladelse, Deres Excellence! De maa min Sandten endelig gøre Alvor af det og blive Kultusminister.

— Jeg vilde virkelig gærne, men der er jo — som de véd — den stænkede Geschichte med Olaf. —

Saa købte *Blinkfyret* Hjort-Lorentzens Adels-Haandbog, Gotha-Kalenderen og *De danske Herregaarde*.

Og saa tog Fyret Billetten.

* * *

Vor Specialkorrespondent telegraferer:

Rongstedgaard Kl. 9.1 Morgen. *Dinesen* fiskede, men hans *Støttepunkter* var svage.

Resultat: „Farvel Dinesen, God Jagt“.

* * *

Ledreborg Kl. 9.5. *Holstein* sagde:

— Kommer De fra *Politiken?*

— Nej, fra *Katoliken*.

— Har jeg en Mission f. Eks. som Boulanger? Er jeg udpeget?

— Jo *Blinkfyret* har gjort det, men der er en Betingelse.

— Jeg gaar ind paa adskilligt.

— Tido, kære Tido! Kunde Du lide at være Estrup?

— Navnlig, men gærne.

— Men Betingelserne? — Skynd Dig, gør Pinen kort.

Blinkfyret skal være officiøst.

— Skandaløst?

— Ingenlunde, men bare som Berlingske, naturligvis ikke som „Dagens Nyheder“.

— Ved Paven i Rom, det gaar ikke.

— Et sørgmodigt Farvel da, Tido!

* * *

Astrup Kl. 10.

— Hil være Dig, Vilhelm!

— Første Sort.

— Hvad mener Du om at være Konsejlspræsident?

— Første Sort.

— Jeg ser Umuligheden, Kære! Farvel da, hils Ferdinand fra os alle.

* * *

Holsteinborg Kl. $10^1/_2$.

Greven var tilstede og for denne Gang alene.

Blinkfyret sagde:

— Vil Du være Toppen i Kransekagen, som Topsøe sagde?

— Kan maaske være; men hun vil ikke.

— Tør *hun* ikke.

— Nej hun kan ikke.

— Farvel og paa Gensyn, hils Familjen og hav det godt.

* * *

Nørlund Kl. 11.

— Er det mon Dig, der skal være det, Bluhme?

— Beklager meget, — Familjeforhold — Dragonløjtnant — Skuespillerinde — Prokurator — Chikago — Amerika og Helga i „Nutiden".

— Undskyld, det havde jeg aldeles glemt. *A dio!*

* * *

Hald Kl. 12.

Det er Ridder Bugges gamle Gaard, den har ligget længe i Ruiner.

For Ridder Bugge kæmpede mod Kongen, Christoffer hin Krabbe ligesaa.

— Det var ham, Kristen Povelsen Exbergs Formand. Han var Klokker nok til at ringe det første Provisorium ind i Danmarks Riger og Lande.

Blinkfyret sagde: — Dette her Klokkespil maa vi have ud af Verden, og Du er maaske Manden, for der er jo ingen Fortid hos Dig.

Christoffer sank ned paa en Stol og sukkede: „Buchheister".

— Sønderrivende Historie!

— Alle Klæderne gik med, og saa var der ovenikøbet Tale om Prygl.

— Rædsomt! Kvindelist er uden Ende.

— Godeste Ven! hvad vilde Du i Pilestræde. Husk paa, Redaktricen var forhenværende Amazone. Ellers havde Du faaet Porteføjlen (vi gaar med den i Lommen). *Nu* kan Du vel nok tænke Dig, hvem der faar den.

* * *

Skafføgaard. Efter en hæftig indre Strid med Table d'hote paa *Hotel Royal* i Aarhus, er jeg nu Kl. 7 Aften hos Hr. *Estrup*, Ridder af Elephanten og ikke p. p. Den rastløse Agerbruger sad træt og svedig i sin kølige Mejerikælder.

Blinkfyret sagde: „Hvor mon Fætteren er henne"?

— Han er, som Hostrup siger: Et Steds henne.

— Det var i høj Grad kedeligt, for her er vi med Portefølјen.

— Er der ikke *andre?*

— Jo, men ingen uden Fortid.

— Jamen endog Jacob. . . ?

— Behold den hellere selv — alligevel, der er vist ikke anden for.

* * *

Og det gjorde han selvfølgelig

Blinkfyret blev derpaa frygtelig komplimenteret, tog Afsked, og næste Dag var der udenfor Kontoret sort af Mennesker, som læste de mange Telegrammer. Og Jubelen endte med, at *Blinkfyret* som Tak for sin Daad blev fremført paa Balkonen. Vi glæder os over *herved* at have indført en ganske ny Heldighed i dansk Journalistik, saaledes at vi nu staar langt over alt hvad der hedder andre Verdensbyers største Munterhedsblade.

Galante Sporvognskonduktører.

Blinkfyret laa paa sin Sofa og tænkte — fortærede en Sodapastille, tænkte videre, nippede til lidt Whiskyvand og holdt op med at tænke.

Det ringede nemlig — ganske sagte som om det kunde være en splinterny Medarbejder.

Lille Filip, Blinkfyrets gallonerede, kulørte Tjener fo'r ind og meldte med gnistrende Øjne, visende sine store gule Tænder:

— Smuk lille Dame, oh saa smuk Massa, oh! —

Og i en Fart stablede den lille sorte Tjener Blinkfyret op paa Gulvet; Slobrokken af, Diplomatfrakken paa.

— Frakken med Ordensbaandet, lille Filip! —

— Well Massa, Well! —

— Put mig en Sodapastille i Munden, held Whiskyvandet væk — et eller andet Steds hen —, og bring saa Damen ind, du lille kjære. —

— Well Massa, well! —

Der stod Blinkfyret, og ind traadte hun.

Hun var baade sød og smuk.

Det stakkels Fyr blev saa befippet af skær Beundring, at det rent glemte, at bede Damen tage Plads.

Saa maatte hun gjøre det af sig selv, hvad hun for Resten øjeblikkelig gjorde — Blinkfyret ligesaa.

Det var en i Sandhed paafaldende Situation for et bedaget Blinkfyr at sidde tête à tête med en henrivende 16—17-aars Dame med en halvanden Alen lang brun Pisk ned af Nakken, Kate Grunaways Hat, Opstoppernæse, kulsorte Øjne og lakerede Sko — og saa havde hun et forskrækkeligt melankolsk Blik — et Blik som en maanesyg Ofelia eller en døende Diana.

Foreløbig sagde hun ingen Ting.

Saa gav Blinkfyret sig til at snakke Døre op og Vægge ned,

— Hvad er til Tjeneste, Frøken? —

Damen sukkede næsten uhørlig, men krampagtig.

— Aah jeg er saa ganske gruelig ulykkelig — — —

Nok et Suk, hørligt — navnlig det sidste.

— Men, bedste Frøken, hvor kan dog De, saa ung og smuk, være saa aldeles ulykkelig?

Damen sad lidt og saa paa Blinkfyret, mens Taare paa Taare randt ned ad hendes røde smilehullede Kinder. Saa tog hun sin Hat af, satte den paa Gulvet, drog op af den et rødt Lommetørklæde med Jockeybilleder, tørrede Øjnene og spurgte saa:

— Er de det ægte Blinkfyr? —

— (Stolt) Javel!

— Ikke det lille Blinkfyr fra Vognmagergade? —

— Nævn ikke denne elendige ha! (haanlig) Humorist.

— Jeg har hørt, De er saadan et rart Menneske —

— (Et undseligt Smil fra Blinkfyret.)

— Ja, det kan nu virkelig ikke nytte, De nægter det, for det siger min Familie og den er født her i Byen og kjender alle Mennesker. Den siger, De er saa elskværdig og hjælper alle ulykkelige og hjælpeløse, og jeg er saa rædsom ulykkelig.

— Naar man er saa indtagende, som de Frk., kan man vist faa 10 Hjælpere for en.

— Ja, men Herre Gud, det er jo netop det der er i Vejen, de vil alle —. Blinkfyret fik Lyst til at nynne den elektriserende Fødelandssang: „Jeg kan ikke gaa i Fred, jeg kan ikke gaa i Fred" —. Men han gjorde det ikke, for han er selvfølgelig dannet. —

— Ja jeg vilde nu saa gjærne fortælle dem min ulykkelige Skæbne, hvis De da ellers vil høre mig? —

— Gærne, men fat Dem. —

— Ser De, Hr. Blink, jeg er nemlig ikke herfra, jeg er fra Svendborg. Jeg er bare herude i Vinter for at lære Sang, Musik, Fransk Literatur og en Masse andre Ting. Jeg bor helt ude ved sorte Hest hos min Familie, gode Hr. cand. Blinkfyr . . . —

— Undskyld, men jeg er ikke Kandidat.

— Hvad er De da? —

— Jeg er for Resten endnu ikke noget videre at tale om, jeg blinker bare, saadan lidt, foreløbig mest for min egen Fornøjelse.

— Naa, saadan! men ser De, hver Formiddag kører jeg med Sporvognen ind til Byen, og Tirsdag, Onsdag og Fredag læser jeg Fransk med en Dame, Frk. Boulanger, hende kjender De vist . . . naa ikke . . . og det er fra Kl. 7—8 om Aftenen; hun bor i Niels Juelsgade, og om Lørdagen abbonnerer jeg i det kongelige. —

— Er det nu ikke fælt med de væmmelige Sporvogskonduktører, rødblissede, transtøvlede, ubarberede, Frost i Fingrene — jeg kan ikke for min Død lide Frost i Fingrene, kan De? —

— Paa ingen Maade. —

— De er saa afskyelige og familiære imod mig. Véd De, hvad de gør. Ja, om Dagen kan det nu gaa an, saa nøjes De med at trykke mig i Haanden, naar jeg betaler, og knibe mig i Armen, naar jeg gaar ud, og det er virkelig dog . . . —

Blinkfyret udtrykte sil Deltagelse.

Damen smilede sørgmodigst og vedblev:

— „Men om Aftenen, saa er det meget værre; for ser de naar vi kommer lidt langt ud, saa er alle de ældre enlige Damer med deres Tjenestepiger staaet af og saa er jeg tidt alene og saa kommer Konduktøren ind til mig og taler til mig, misser med Øjnene (saadan) og saa spørger de, hvordan min Fru Moder har det — det er min Familie de mener. Og naar de vil være rigtig galante saa lader de som om de glemte at kræve Betaling, og naar jeg spørger om de ikke skal have Penge for jeg vil naturligvis ikke køre gratis, saa siger de: De har vist betalt lille Frk.“ Tænk dem „lille Frøken“, jeg er da ved Gud ikke saa lille, vel?

— Tværtimod! ligefrem storartet.

Nu henvender jeg mig til Dem for at bede Dem hjælpe mig, for De skal være saadan en alvorlig og god Mand. Kunde De ikke sætte disse Konduktører i Bladet for mig?

Blinkfyret sad lidt og saa drømmende ud i Luften. Saa paa engang sagde det: „Undskyld! med al optænkelig Ære og Respekt for Dem, tror jeg ikke et Muk af det hele. Ærbødigste Tjener.

Sirenen smilede, men det hjalp hende ikke.

Og da hun tog Afsked fulgte Blinkfyret hende bukkende og skrabende til Døren.

Loppernes Fest

Med sædvanlig Højtidelighed og under stor Tilslutning fejrede Københavns Magistrat i Tirsdags sin og — Loppernes store Foraarsfest: Flyttedagen.

Naturligvis er der til dagligdags nok af Grisseri i denne gode Stad for Magistraten at glæde sig over, men paa denne Dag breder det sig over den ganske Stad, da er det Enehersker fra den simpleste lille Gyde lige til de store Hovedgader.

* * *

Allerede ved Nattetid begyndte Forberedelserne til Festen. Der strøedes med Halm over Brostenene, der pyntedes op med alt, hvad Husene rummede af gamle Sager — alt røg ud paa Gaden.

Og da Solen stod op, var Festen i fuld Gang — for heldigvis var Solen der, saa Festen var begunstiget af det bedste Vejr.

Og Vinden fo'r foraarsglad rundt i vor By og satte Lapper og Laser, Halmstumper og Støv og Stank og Gud véd hvad gennem Gaderne.

Og Drengene tumlede sig i de høje Dynger, sparkede med Kasseroller, rullede sig i Halm og hylede og skreg af Glæde.

Men i Halmen mylrede de glade Lopper, berusede af Solens Varme, henrevne af Feststemningen.

De sad og lurede. Og snart saa' de deres Snit og fo'r op i et Par elegante Herrebenklæder. Eller en lille sirlig Damestøvle traadte ned i Dyngen, og straks satte en Hær af Festdeltagere op i den fine Strømpe — ogsaa videre.

* * *

Men inde i Husene gik Folk og var saa underlig generte. Sære Trækninger havde de i Arme og Ben, underlige Grimasser skar de af og til, Ro fandt de ikke noget Sted — til de med et forsvandt ind i Sovekamret.

* * *

„Blinkfyret“ gik slet ikke ud den Dag. Fra sit Vindu nød det Synet af den vellykkede Fest.

Lopez.

Om Hundrede Aar.

Da *Blinkfyret* igaar stod og rodede i sit Bogskab fik det bl. a. fat i Fortællingen om Konen med Æggene, og den gav os en hel Del at tænke paa.

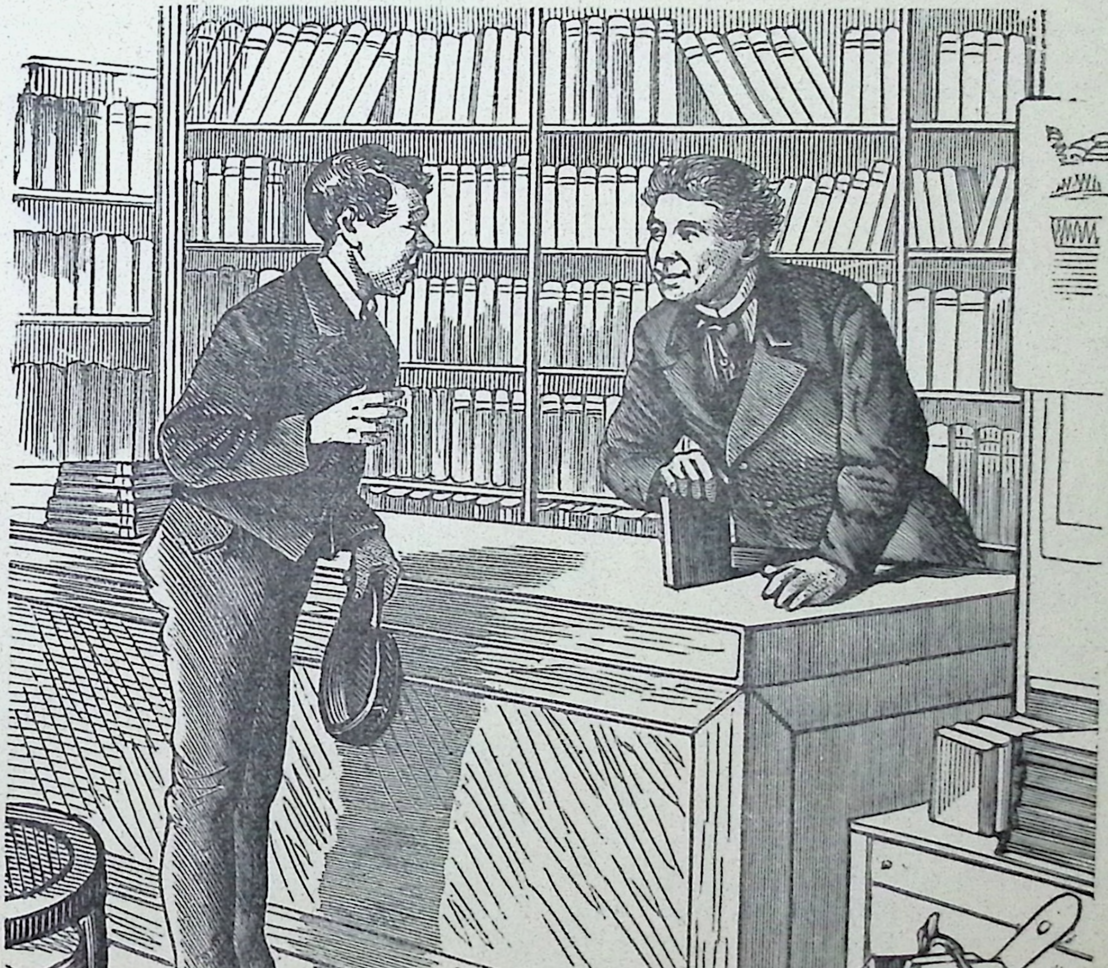
Det var naturligvis dumt af vedkommende Spekulatrice, at hun klaskede hele Driftskapitalen i Gulvet; men hendes Kalkule har alligevel noget *blinkfyrsk* ved sig.

Blinkfyret var jo selv i sin Tid et lille uskyldshvidt Æg, blev saa til en højst tiltalende Kylling og senere til en stor Hane i Kurven.

Dog har Bladet aldrig — i Modsætning til andre Haners Vane — været det bitterste rød i Kammen.

Men *Blinkfyret*, som besidder en elastisk og frygtelig tiltalende Fantasi, kunde ikke modstaa Fristelsen til at give de glade Fremtidstanker fri Tøjler.

I samme Minut, vi ligesom *Politiken* naar de 10,000 *Abonnenter*, (10,000 *Læsere* har vi) vil vi indrette *alle* vore Udsalgskontorer

f. Eks. saadan.

Naar vi saa bare kan holde Skridt med *Politiken*, vil vi inden vi bliver det mindste graahaarede om hundrede Aar kunne have det paa Billedet opstablede Antal Aargange paa Reolen.

Og saa vil vi sige Sparto til alle mulige andre Bladfolk, og indtage en ledende Stilling i Byen.

Men vor bekendte Beskedenhed vil alligevel aldrig svigte, thi hvor Hjærtet er godt er Sindet blødt.

Blinkfyrets nye Klæ'er.

I Luften skingrer det af Fuglekvidder, det flimrer af Sol, det dufter af Foraar — og man bliver ganske ør i Hovedet.

Især Damerne.

Frøken *Blinkfyr* hun gik i nogle Dage og var saa trist, hun sukkede og sukkede: „Aark-ja."

Og saa fik hun naturligvis sin Vilje, for vi vidste jo nok, hvad der stak hende. Selvfølgelig maatte vi op med de blanke Kroner — og sé, der blev straalende Solskin paa Damens Ansigt, da hun, godt beslaaet gik ud — at købe Foraarstoiletter.

* * *

Aah ja, det kostede saamænd mer, end vi havde tænkt, *Blinkfyret* selv faar rigtignok Lov at vandre om i sin gamle solbrændte Sommerfrakke dette Foraar.

For nu skal De bare høre, hvilken Masse mærkelige Ting, den unge Frøken *skulde* have.

Først naturligvis en Ulster. Og den var „elefantgraa" — klædte forresten storartet. Andre Damer nøjes maaske med dette ene Overstykke, men saasom og eftersom at vor lille Dame ikke er nogen ganske almindelig Dame maatte hun ogsaa have en ganske nysselig lille Jacquet af drapfarvet Klæde med vældige skinnende Perlemors Knapper.

Og saa et Par Kjoler — mindre kunde naturligvis ikke gjøre det. En acajoufarvet og en mørkebrun med lys, stribet Underkjole i det saakaldte Bordurestof og med korte Drapperier — for det er den højeste Mode.

Saa en bredskygget Straahat, krampet op i Nakken med en flot Pynt af kraftig farvede Sløjfer og en gloende rød Parassol.

* * *

Men nu vandrer Frøken *Blinkfyr* ogsaa om som den fikseste lille Københavnerinde.

— Og gamle *Blinkfyr* maa nu se at faa Pengene ind igen.

Blinkfyret udkommer hver Lørdag.

Blinkfyret giver sig ikke af med Politik.

Blinkfyret faas allevegne.

Blinkfyrets Medarbejdere er talrige som Typerne i Bladet.

Blinkfyret har sin Næse allevegne.

Blinkfyret er uden for al Konkurrence.

Blinkfyret boer Ole Suhrsgade Nr. 4, 4de Sal.

Selskabsliv.

Frk. *Børre*, en Datter af Grosserer Børre, er bleven forlovet med Premierløjtnant i Artilleriet *Schousboe*.

* * *

Politiassistent, Cand. juris *Henrik Madsen* holder om kort Tid Bryllup med Frk. *Holm*.

* * *

Frøken *Grønbeck*, Datter af Grosserer Grønbeck i Amaliegade, er bleven forlovet med Premierløjtnant i Marinen *Johan Smith*.

* * *

Frk. *Stockmarr*, en Datter af afdøde Kapelmusikus Stockmarr, er bleven forlovet med Hr. Boghandler *P. Schønning*.

* * *

Frk. *Børre-Lorentzen* blev i Tirsdags viet til Premierløjtnant i Garden, Kammerjunker *Dahlerup*.

* * *

Digteren *Carsten W. Tuxen* er bleven forlovet med Frk. *Riewerz*.

* * *

I Tirsdags var der stor »fête« hos Grev *Toll* i Anledning af Comtesse *Morenheim*'s Ophold her i Byen.

* * *

Kand. jur. *Olesen* er bleven forlovet med Frk. *Treschow*.

* * *

Skuespillerinden Frk. *Petrea Jans*, der forleden ved sin Debut som den unge Kone i »Millionen« udførte den vanskelige Rolle i første Akt at være »jomfruelig slank« og i 3die, der foregaar to Dage derefter, at nedkomme med to sunde og nydelige Tvillinger, har trods dette foruroligende Præcedens dog ikke gyst tilbage for at forlove sig med Grosserer *Trapholdt*.

* * *

Frk. *Agnes Marcher* og Hr. Kolonialhandler *Jørgensen* have forlovet sig.

* * *

Digteren Hr. *Theodor Faaborg* — »Vore Dage« — vil blive forfærdet, naar han læser alle Blinkfyrets Forlovelser. Mon nu ogsaa alle de unge Damer have tænkt over Følgerne? vil han sige.

* * *

Maleren *P. Mønsted* er bleven forlovet med Frk. *Ellen Sommer*.

* * *

Ved *Nimbs* (særdeles elegante) Frokost for sine mest foretrukne Gæster, i Anledning af 25-Aars Jubilæet, var bl. a. tilstede Direktørerne *Watt*, *Bernh. Olsen* og *Hohlenberg*, d'Hrr. *Kjeldskov*, Cand. jur. *Buntzen*, Arkitekt *Schiødte*, *Olaf Poulsen* o. fl.

Frokosten varede naturligvis hele Dagen.

Og paa Grund af Fru *Nimbs* beklagelige Upasselighed var flere af Retterne efter Hr. Carl Ginderups den splintesnyeste Kogebog.

Personal-ABC.

A. *Andersen* er træt og mæt, thi
alt er overdraget Cetti.

B. Vore Folk er aldrig ledig,
derfor er vort *Blinkfyr* snedig.

C. *Cawling* og Amerika,
det er, hvad Hr. Bing vil ha'.

D. Hr. *Dorph-Peters* Pølsekrig
gjorde Severinsen rig.

E. Elsk os lidt, men elsk os længe,
dertil kan vort *Blinkfyr* trænge.

F. Frankrig har de bedste Chancer,
thi det har en stor Boulanger.

G. „Adelsklub og Nicolai“,
— men han maatte gaa sin Vej.

H. *Heldig-Hansen.* — Hvert et Hus,
han har bygget, sank i Grus.
Var dets Udstyr end lidt smuk,
var det dog det bare *Stuk.*

J. Denne *Nationale* „*Castan*“
holder Dimissionen fast an.

K. *Kjerulf* sælger brugte Klæ'er
baade i Berlin og her.

L. *J. K.* ej i Hullet kom,
skønt han syntes svært derom.

M. *Markussen* — ved Hjælp at Konen —
vilde kapre *Millionen.*

N. „Noch ist Polen nicht verloren“,
det har Redaktøren svoren.

O. *Olaf* skrev til Redaktionen:
„Tak for Skrivelsen — og Tonen.“

P. *Philipson*, hvis Haar er sorte,
vil nu stedse blive borte.

Q. *Q.* man staved' engang Kvinde,
ellers kan vi intet finde.

R. *Robert* har Stipendiom,
drager nu i Verden om,

S. *Strindberg* Læseklubben skød,
nær var vores Hejberg død.

T. *Tivoli* har Balduin,
men Kasino har Wantzin.

U. Uhre solgte *Philipsohn*
han *vil* være Saga kun.

V. Hvor skal *Victor Neumann* hen
med sin Viv, født Bodilsen?

W. *Water-Blinkfury* er gaaet,
hvad mon Klokken saa er slaaet?

X. *Xylografer* vare gode,
hvis de *Istransport* forstode.

Y. Udkom dette i *New-York*,
var vi mægtige og — ork!

Z. Æ. Ø. Aa. Om Z. og Æ. og Ø. og Aa
kan vi intet hitte paa.

Er det Dem?

(En behagelig, men alligevel stenograferet Ene-Samtale i *Blinkfyrets* Telefon.)

Br—r—rr—kling—klang –

— Hva'b'faler?

— Jeg kan ikke høre hvad de siger.

— Naa—aa—h!

— Er De *selv* Grev Mogens?

— Ah! — Det er os en Ære og Tilfredsstillelse!

— Hvadbehager?

— Kære! Gudskelov! Hvad vi gjorde, gjorde vi med Glæde.

— Den Opsigt, det gjorde? Heldigvis! Vi er jo kendte Mandfolk begge to. Ikke?

— Naa — naa — lad det nu være godt, Gamle Ingen Aarsag! . . . Det var mig saamænd selv en Fornøjelse!

— Hvadbehager?

— Naa saadan! Næh, det er tværtimod solgt glimrende.

— Kan ikke andet end være henrykt over de 10,000 afsatte

— Højere!

— Nej! Jeg mener ikke *Forbryderne* fra *Politiken*, kun mine egne 10,000 forargede Læsere.

— Har han sagt det?

— Han har selv tidligere skrevet i *Blink-*

fyret, men ganske vist kun om mere ligefremme Sager.

— Ja! det synes jeg selv.

— En Artikel til — ja, jeg véd skam ikke rigtig. — Tror *De* den vil gøre sig?

— Naa saaledes!

— Ha—ha—ha—a—h! Den Geschicte havde jeg rent glemt, men den er jo god nok.

— Nej, naturligvis, ikke for det første.

— Hæ—hæ—hæ!

— Farvel Hr. M.

— Hvad siger De?

— Selvfølgelig!

(Dermed sluttede Samtalen, som naturligvis er ganske uforstaaelig, da vi kun har optegnet vore egne Svar i Telefonen.)

BLINK.

Waterbury, som altid har staaet sig godt med Damerne, vil nu blive Genstand for Kjøbenhavns Dameverdens mest sværmeriske Blikke — der er ankommen nogle, hvormange Tusind vides ikke — ganske splinternye Dameuhre.

Blinkfyrets kvindelige Medarbejdere har hver et — og de er henrykte derover.

* * *

Autoriteternes Respekt for »Blinkfyret«. En forhenværende Arrestant fra Varetægtsarresten paa Kristianshavn meddeler os, at det eneste Blad, han fik Tilladelse til at have med sig i Arresten, var *Blinkfyret*.

* * *

Det Stockholmske Vasa Theaters Forestillinger paa Dagmartheatret. De fornemste Kræfter, som vil blive anvendt her ved Forestillingerne i Juni Maaned, er følgende:

Frøken *Anna Pettersson* }
Hr. *Mauritz Gründer* } Direktionen.
„ *Wilhelm Kloed* }

Hr. *Rudolf Lindberg*, Regissør.

Fruerne *S. Gründer* — *A. Carlbeck* — *M. Bergström* — *M. Cederberg*. — Frøkn. *J. Magnuson* — *U. Bohlin*. d'Hrr. *E. Paulson* — *H. Hirsch* — *O. Eliasson* — *C. Hagman* — *O. Johanson* — *N. Clementsson* — *J. Blomster*.

Koret: Fru *Kihlström*. — Frøkn. *Johanson* — *Zager* — *Glimming* — *Håkanson* — *Chave* — *Troin* — *Sahlström*. — d'Hrr. *Liljefeldt* — *Söderlund* — *Blom* — *Bauer* — *Hellmann* — *Skog* — *Wallinder*.

Af *Repertoiret* kan fremhæves:

Amors Gengångare, fransk Operette af L. Varney. *Storhertuginden af Gerolstein*, Musik af Offenbach (Storhertuginden: Frk. Anna Pettersson). *Don Cesar*, Musik af Dellinger (Don Cesar: Hr. Kloed). *Bellevilles Mø*, Musik af Milløcker (Bellevilles Mø: Frk. Anna Pettersson). *Vice-Admiralen*, Musik af Milløcker. *Skønne Helene*, Musik af Offenbach (Skønne Helene: Frk. Anna Pettersson, Prins Paris: Hr. Kloed). *Kulhandlerne*, Musik af Offenbach (Frk. Anna Pettersson, d'Hrr. Kloed, Gründer og Hirsch) etc. etc.

* * *

Hr. Kapelmester *Eduard Staucke*, der ledsager Selskabet, vil dirigere Musiken til Vasa Theatrets Forestillinger her i Byen.

Den første Operette, som vil komme til Opførelse, bliver rimeligvis *Millöcker: »Bellevilles Mø«*, der har gjort en saa exempelløs Lykke i Wien samt senest i Paris og hvori Frk. Anna Pettersson — bekjendt fra hendes Gæsteoptræden paa »Dagmartheatret«, som »Nitouche« — har en af sine bedste Roller.

* * *

Ihærdig Reklame. Kehlets Kafé chantant har i næsten et Aar daglig averteret om den snarlige Ankomst af en berømt fransk Chansonette.

Naturligvis er Idéen ligesaa indbringende som den er billig, men i Længden vil Kjøbenhavnerne dog sikkert tage det lidt ilde op saadan i al Evighed at lade sig tage ved Næsen af Hr. Kehlet.

For hun kommer naturligvis aldrig.

Garderobesnak.

(Indsendt.)

Vi sad i Garderoben en Aften, en af disse rigtig hyggelige Aftener, hvor der hersker en *saa* kollegial Tone, at den ene *vil* overgaa den anden med at være morsom. Vi sad seks i Tallet og maskerede os til sidste Stykke, medens en eller anden Tankelæser underholdt Publikum.

En gammel, veltjent Skuespiller lagde for:

»I Aaret 18 hundrede Gud véd hvad, var der en ung Mand, som just ikke havde opfundet Krudtet, men derimod var begavet med en mageløs Taalmodighed. Vi drev vore Løjer med ham, saa det af og til undrede os, at han ikke paa eftertrykkelig Maade gav tilkende, »at det nu kunde være nok.«

»Engang,« fortsatte Taleren, »havde han ønsket at spille en Rolle i et Omklædningsstykke. Han havde henvendt sig til Direktøren med denne Anmodning meget ofte. Vi syntes, det var Synd for den unge Mand, at han ikke skulde have Lysten styret, og saa fik vi af Regissøren en Bunke løse Rolleblade af en Masse forskellige Stykker. Dem sendte vi hen

til en Bogbinder og fik en Rolle ud deraf, tykkere end mange treakts Stykker. Direktøren blev inviet i Spasen og satte sit Navn under; Regissøren skrev den unge Mands Navn paa Hæftet, og om Aftenen, da han indfandt sig i Garderoben, stod den mægtige Rolle paa hans Spejl. Han blev aldeles vanvittig af Glæde, undersøgte den paa alle mulige Maader, og raabte tilsidst: »Jo, den *maa* jo være til mig, det er jo *mit* Navn, der staar paa den.« Da Regissøren i det samme kom op og med Embedsmine bad ham lære Rollen saa hurtig som mulig, kendte hans Begejstring ingen Grænser, han gav først Øl over hele Linjen og meddelte os derpaa, at nu skulde han hæve sig til sit Talents virkelige Højde. Da han begyndte at blade i Rollen, antog hans Ansigt forskellige overraskede Udtryk. Det ene Blad var Holbergs Henrikrepliker, det andet Madam Krøiers fra *Store Bededag*, det tredje en Ingenuerolle, og saa fremdeles. Han blev frygtelig forbitret, men da vi beroligede ham med, at Stykket var den kaadeste Farce, der endnu var opført, og at der kun var tre Personer i den, hvoraf den ene havde mindst 21 Omklædninger, slog han sig til Taals med, at det i Grunden var mærkeligt, at Direktøren betroede ham en saa stor og vanskelig Opgave lige paa engang, da han saa længe havde ladet ham sukke efter Smaaroller.

Han spejdede forgæves paa Prøvelisten, men der blev aldrig slaaet Prøve op paa det mærkværdige Stykke; og en vakker Dag henvendte han sig med dyb Indignation til Direktøren, spørgende, naar Stykket skulde op, da han nu havde lært Rollen som sit Fadervor. Direktøren, som havde glemt Spøgen, bad ham rejse Pokker i Vold, men nogen Tid efter betroede Regissøren ham, at han var kommen for dristig til Direktøren, men at samme alligevel fortrød sin Haardhed, og — nu en af Dagene skulde Stykket op. Han behøvede bare at lægge Mærke til, naar Direktøren blinkede med Øjnene, det var Tegnet til, at nu var det Alvor.

Og Direktøren udtalte senere til Regissøren sin Forbavselse over, at han ikke *kunde* blive fri for bestandig at have den unge Kunstners Ansigt klods op af sit eget.

Det maa have været medens han stirrede efter Blinket i Direktørens Øje.

»Ja, det var ligesom da jeg var hos Direktør N. N. i Sæsonen — — ja Aarstallet kan jeg s'gu ikke huske,« sagde en anden, »vi havde naturligvis ogsaa *vor* Komiker. Vi skulde opføre *Kærlighed uden Strømper* i Anledning af Wessels Jubilæum, og Komikeren spillede en af Rollerne i Stykket. Pludselig en vakker Dag efter Prøven, er der én, der faar fat i ham og siger: »Har Du hørt Skandalen?«

»Nej!«

»Vi maa ikke opføre *Kærlighed uden Strømper*.«

»Hvorfor?«

»Wessels Enke har nedlagt Protest.«

»Men Du milde Gud, hvad vil Direktøren saa gjøre, det er jo imorgen Stykket skal gaa.«

»Ja, og hvad der er det allerværste, man véd jo ikke, om man skal gøre sine Indkøb til Stykket. Hør, Kære! De er saadan et rart Menneske, spring De hen til Direktøren og hør, hvad vi skal stille op.«

Og han gik min Sandten til Direktøren, som rystede paa Hovedet og sagde: »Køb De bare for alle Pengene, Wessels Enke har ikke det mindste imod det, og jeg heller ikke.«

Vi kom saa til at tale om Uheld paa Scenen, og der var ikke én af os, som ikke havde været paa den Galej.

En havde oplevet, at han i et Ridderstykke havde faaet en Nedfart til Underverdenen, han ikke skøttede om at gentage. Det var gaaet saadan til: Han sad midt paa Scenen ved et Bord og skulde høre Borgvagtens Lur gjalde. Han havde sagt sit Stikord, men der kom ingen Lur, og af Ærgrelse stødte han sin gammeldags Stok i Gulvet, men der kom alligevel intet Signal. Han gentog sit Stikord, og endelig opdagede Direktøren, hvad der var i Vejen, og satte resolut begge Hænder for Munden og udstødte et langtrukkent Hyl — dette skulde betyde Borgvagtens Lur. Endnu mere gnaven støder Manden igen Stokken i Gulvet, og i det samme forsvinder han gennem Brædderne med Bord og Stol. Skæbnen vilde, at han havde faaet Stokken paa tværs af Lemmen, saa han en Tid blev hængende med sit befjedrede Hoved over Gulvet, indtil man i Lemmens Aabning saa to andre Hoveder og to Par Hænder, der hjalp ham ned. Der skulde skiftes Dekoration straks efter, og Borde og Stole var sat paa Lemmen for under Changementet at forsvinde og give Plads for en Busk. Regissøren havde aftalt saadanne Signaler med Maskinfolkene, at de, da han anden Gang slog Stokken i Gulvet, troede det va Regissøren, der signaliserede. Og derfor lod de Ridderen følge med i Changementet

Emanuel

Etablissement National

hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

Cirkus Varieté

I denne Uge hver Aften fra 8—12

Koncert & Variétéforestilling.

ESPRIT du JAPON

en pikant japansk Essents, der virker meget forfriskende og udbreder en aromatisk og længe vedholdende Duft af Japanesernes Yndlingsplanter.

Faas i Flakoner à 1 Kr., hos de fleste Parfumehandlere og i

Frederiksberggades Materialhandel.

J. Fisker & Co.

Anbefales som velsmagende Tobak og kan erholdes hos alle Handlende.

Cirkus-Restaurationen

(Th. Christensen.)

Hver Formiddag er der i Café du Boulevard et stort Udvalg af varme Retter. Fiks Betjening og moderate Priser.

Chr. Berg,

Vesterbrogade 70

Anbefaler sit store Udvalg af færdigsyet og med **Fagmærket** stemplet Fodtøj. — Særlig anbefales et stort Parti Damefjedersko meget solide à 7 Kroner Parret.

Concert du Boulevard

Hver Aften fra 8—12

Concert & Variétéforestilling.

Nørrebros Theater.

I denne Uge

hver Aften fra 8—12

Se Programmet!

Tivoli Varieté.

Hver Aften

Optræden af Miniaturkomikeren

Hr. Peter Hansen

Frk. Agnes Thomsen

Haugsteds Conditori og Café.

St. Strandstræde Nr. 3.

og Bredgade Nr. 4.

anbefales det ærede theaterbesøgende Publikum.

Prima Varer — Flink Betjening.

Artikler for Herrer faaes i

Cigarforretningen

Gothersgade 113.

Eberhardt,

Nyt!

Nørrebros Ølhalle

Hj. af

Nørrebro- og Blaagaardsg.

anbefaler

Dinérs og varme Frokostretter hele Dagen.

Billard forefindes. Billige Priser og hurtig Expedition.

ærbødigst

F. V. Hansen.

Fritz Lauritzen,

Cigarer, Cigaretter og Tobakker.

26, Holmens Kanal 26,

Folketheatret.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Dagmartheatret.

I denne Uge fra 7—10½

hver Aften

Se Programmet!

Kasino.

I denne Uge fra 7—10

hver Aften

Se Programmet!

Møbler og Madratser

omstoppes og betrækkes, saavel ude som hjemme; Gulvtæpper aftages, udbankes og opbevares, samt alt til Tapetfaget hørende, udføres solidt og yderst billigt.

Tæpperne holdes assurerede.

N. C. Dobel,

Sadelmager og Tapetserer,

Laxegade 10, 2. Sal.

„BLINKFYRET"

udkommer i April Kvartal under en til Dels ny Ledelse, idet den hidtidige Udgiver ifølge venskabelig Overenskomst er fratraadt, og Redaktøren med fornøden Bistand af Expeditionspersonale osv. selv overtager Udgivelsen af Bladet.

Blinkfyret vil fortsætte paa samme Maade som hidtil, men vil fremtidig være sine ærede Abonnenter og Læsere i Hænde hver Mandag Middag. For det Nr. som vi — paa Grund af de angaaende ovennævnte Overdragelser førte Forhandlinger — i Lørdags blev Publikum skyldig, skal vi i en nær Fremtid give behørig Erstatning og haaber, at man paa Grund af Blinkfyrets nu saa heldig overstaaede Ungdom og Uerfarenhed vil bære over med de begaaede Synder.

Den tidligere Udgiver lovede i Begyndelsen af Marts Maaned, at ny tiltrædende Abonnenter for April Kvartal gratis skulde erholde alle udkomne Numre. Dette galdt selvfølgelig kun de ny Abonnenter (for April Kvartal), som tegnede sig inden Udløbet af Marts, og de har enten allerede modtaget Januar Kvartal eller vil om kort Tid faa det tilsendt.

For de nu tiltrædende Abonnenter, som kunde ønske at eje de i Maanederne Januar-Februar-Marts udkomne Nr. af Blinkfyret — for ved Aarets Slutning at kunne have det hele samlet — vil dette være at erholde for 1 Kr. paa Bladets Kontor, Ole Suhrsgade 4, 4. S., som er aabent hver Formiddag Kl. 12—2 samt om Lørdagen fra Kl 12 Form. til Kl. 9 Aften.

Til Provinserne sendes Januar Kvartal mod Indsendelse af 1 Kr. 8 Øre i Postanvisning.

O. C. OLSEN & CO. KJØBENHAVN.